

Súd: Špecializovaný trestný súd
Spisová značka: 1T/6/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 9523100189
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 03. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Igor Králik
ECLI: ECLI:SK:SSPK:2024:9523100189.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Špecializovaný trestný súd v Pezinku, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Igora Králika, členov senátu JUDr. Rastislava Stieranku a JUDr. Romana Púchovského, v trestnej veci proti JUDr. L.K. a spol., odsúdenému pre spolupáchatelstvo trestného činu nepriamej korupcie podľa § 9 ods. 2, § 162 ods. 2 Trestného zákona účinného do 31.12.2005, na hlavnom pojednávaní dňa 18. marca 2024, takto

rozhodol:

I.

obžalovaný JUDr. A. H., nar. XX.XX.XXXX v E., trvalé bydlisko L. R. XX, XXX XX P. B.,

sa uznáva za vinného, že

v presne nezistenej dobe v priebehu mesiacov september 2002 až november 2002 v Košiciach po predchádzajúcej dohode s odsúdenými JUDr. L.K. a R. P. požiadali Ing. E. E. ako štatutárneho zástupcu firmy KAME SLOVAKIA GROUP, a.s. Popradská 66, Košice, IČO: 36 194 964, o poskytnutie úplatku v sume 18.000.000,- Sk (594.490,54 eur) pre doposiaľ nestotožnené osoby za to, že mali byť príslušnými orgánmi v Bratislave schválené žiadosti Mestskej časti Košice - Dargovských hrdinov a Mestskej časti Košice - Barca o pridelenie finančných prostriedkov zo Štátneho fondu rozvoja bývania a Ministerstva výstavby a regionálneho rozvoja SR v sume cca 181.000.000,- Sk (6.008.099,32 eur) na výstavbu obecných nájomných bytov, ktorých generálnym dodávateľom sa stala firma KAME SLOVAKIA GROUP, a.s., na základe čoho v presne nezistenom čase od 26.11.2002 do 29.11.2002 v Košiciach na ulici E. XX v byte obývanom R. P. odovzdal Ing. E. E. JUDr. L.K., JUDr. A. H. a R. P. sumu spolu 9.000.000,- Sk (298.745,27 eur), čo predstavovalo sumu zodpovedajúcu jednej polovici z požadovaného úplatku, ktorí túto sumu 9.000.000,- Sk (298.745,27 eur) odovzdali v presne nezistenom čase na nezistenom mieste v Bratislave doposiaľ nezisteným osobám, ktoré mali zariadiť, aby uvedené žiadosti mestských častí boli schválené, následne v presne nezistenom čase v priebehu mesiacov november 2002 až december 2002 v Košiciach na ulici Popradskej 66 v kancelárii firmy KAME SLOVAKIA GROUP, a.s. po predchádzajúcej dohode žiadali od Ing. E. E. druhú polovicu úplatku, t.j. sumu 9.000.000,- Sk (298.745,27 eur), čo tento odmietol,

teda

spoločným konaním priamo inému poskytol úplatok za to, že bude svojim vplyvom pôsobiť na výkon právomoci osoby uvedenej v § 160a Trestného zákona účinného do 31.12.2005,

tým spáchal

spolupáchatelstvo trestného činu nepriamej korupcie podľa § 9 ods. 2, § 162 ods. 2 Trestného zákona účinného do 31.12.2005.

Za to sa odsudzuje:

Podľa § 162 ods. 2 Trestného zákona účinného do 31.12.2005 na trest odňatia slobody vo výmere š t y r i mesiace.

Podľa § 58 ods. 1 písm. a) Trestného zákona účinného do 31.12.2005 mu výkon trestu odňatia slobody podmienične odkladá.

Podľa § 59 ods. 1 Trestného zákona účinného do 31.12.2005 obžalovanému určuje skúšobnú dobu na j e d e n rok.

II.

Podľa § 226 písm. c) Trestného poriadku účinného do 31.12.2005

obžalovaného JUDr. A. H., nar. XX.XX.XXXX v E., trvalé bydlisko L. R. XX, XXX XX P. B.,

o s l o b o d z u j e s p o d o b ž a l o b y

prokurátora Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry SR zo dňa 14.12.2005 č.k. VII Gv 8/04-404 pre skutok v 2.) bode obžaloby právne kvalifikovaný ako trestný čin prijímania úplatku a inej nenáležitej výhody vo forme spolupáchateľstva podľa § 9 ods. 2, § 160a ods. 1 Trestného zákona účinného do 31.12.2005, ktorý mal spáchať tak, že

JUDr. L.K. a JUDr. A. H. opätovne dňa 06.02.2004 v presne nezistenom čase v Košiciach na ulici Popradskej 66 v kancelárii firmy KAME SLOVAKIA GROUP, a.s. po predchádzajúcej dohode za tým istým účelom požiadali od Ing. E. E. zabezpečiť ako úplatok sumu aspoň 1.000.000,- Sk (33.193,92 eur), ktorú mali následne odovzdať v Bratislave doposiaľ nezisteným osobám, pričom dňa 10.03.2004 v čase okolo 17.00 h po predchádzajúcej dohode sa dostavili do kancelárie firmy KAME SLOVAKIA GROUP, a.s. v Košiciach na ulici Popradskej 66, kde tento úplatok v sume 1.000.000,- Sk (33.193,92 eur) JUDr. L.K. a JUDr. A. H. od Ing. E. E. prevzali,

lebo nebolo dokázané, že tento skutok spáchal obžalovaný.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátor Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky dňa 15.12.2005 podal bývalému Špeciálnemu súdu Pezinok obžalobu zo dňa 14.12.2005 č.k. VII Gv 8/04-404 proti obvineným JUDr. L. K., JUDr. A. H. a R. P. pre trestný čin prijímania úplatku a inej nenáležitej výhody spolupáchateľstvom podľa § 9 ods. 2, § 160a ods. 1 Trestného zákona účinného do 31.12.2005, na tom skutkovom základe, že

1.) v presne nezistenej dobe v priebehu mesiacov september 2002 až november 2002 v Košiciach po predchádzajúcej dohode požiadali Ing. E. E. ako štatutárneho zástupcu firmy KAME SLOVAKIA GROUP, a.s., Popradská 66, Košice, IČO: 36 194 964, o poskytnutie úplatku v sume 18.000.000,- Sk (594.490,54 eur) pre doposiaľ nestotožnené osoby za to, že mali byť príslušnými orgánmi v Bratislave schválené žiadosti Mestskej časti Košice - Dargovských hrdinov a Mestskej časti Košice - Barca o pridelenie finančných prostriedkov zo Štátneho fondu rozvoja bývania a Ministerstva výstavby a regionálneho rozvoja SR v sume cca 181.000.000,- Sk (6.008.099,32 eur) na výstavbu obecných nájomných bytov, ktorých generálnym dodávateľom sa stala firma KAME SLOVAKIA GROUP, a.s., na základe čoho v presne nezistenom čase od 26.11.2002 do 29.11.2002 v Košiciach na ulici E. XX v byte obývanom R. P. odovzdal Ing. E. E. JUDr. L. K., JUDr. A. H. a R. P. sumu spolu 9.000.000,- Sk (298.745,27 eur), čo predstavovalo sumu zodpovedajúcu jednej polovici z požadovaného úplatku, ktorí túto sumu 9.000.000,- Sk (298.745,27 eur) odovzdali v presne nezistenom čase na nezistenom mieste v Bratislave doposiaľ nezisteným osobám, ktoré mali zariadiť, aby uvedené žiadosti mestských častí boli schválené, následne

v presne nezistenom čase v priebehu mesiacov november 2002 až december 2002 v Košiciach na ulici Popradskej 66 v kancelárii firmy KAME SLOVAKIA GROUP, a.s. po predchádzajúcej dohode žiadali od Ing. E. E. druhú polovicu úplatku, t. j. sumu 9.000.000,- Sk (298.745,27 eur), čo tento odmietol,

2.) JUDr. L. K. a JUDr. A. H. opätovne dňa 06.02.2004 v presne nezistenom čase v Košiciach na ulici Popradskej 66 v kancelárii firmy KAME SLOVAKIA GROUP, a.s. po predchádzajúcej dohode za tým istým účelom požiadali od Ing. E. E. zabezpečiť ako úplatok sumu aspoň 1.000.000,- Sk (33.193,92 eur), ktorú mali následne odovzdať v Bratislave doposiaľ nezisteným osobám, pričom dňa 10.03.2004 v čase okolo 17.00 h po predchádzajúcej dohode sa dostavili do kancelárie firmy KAME SLOVAKIA GROUP, a.s. v Košiciach na ulici Popradskej 66, kde tento úplatok v sume 1.000.000,- Sk (33.193,92 eur), JUDr. L. K. a JUDr. A. H. od Ing. E. E. prevzali.

Prvostupňový súd vykonal o uvedenej obžalobe v tejto trestnej veci dokazovanie na hlavných pojednaniach uskutočnených v dňoch 16.-19.10.2006, 04.-07.12.2006, 05.-09.02.2007, 29.-30.10.2007, 21.-25.04.2008, 28.-29.07.2008, 15.01.2009, 19.01.2009, 07.-09.06.2010, 21.06.2010, 23.-24.08.2010, 16.-17.09.2010, 18.-20.10.2010, 31.01.2011, 01.-03.02.2011, 28.-31.03.2011, 11.-12.05.2011, 16.05.2013, 15.10.2015, 10.11.2015, 24.11.2015, 29.11.2017 a 18.03.2024.

Na začiatok súd uvádza chronológiu postupu súdneho konania. Predseda senátu určil termín hlavného pojednania na 13.06.2006 a súčasne doručil stranám rovnopis obžaloby spolu s upozornením podľa § 190 ods. 2 Trestného poriadku účinného do 31.12.2005, pričom toto hlavné pojednanie bolo zrušené v dôsledku ospravedlnenia obžalovaného JUDr. A. H. doručeného súdu dňa 12.06.2006 z dôvodu jeho práceneschopnosti.

Následne boli zrušené aj hlavné pojednania určené na termín 18.07.2006 z dôvodu kolízie termínov u obhajcu JUDr. E. P., na termín 26.07.2006 z dôvodu nezachovania 5 dňovej lehoty na prípravu hlavného pojednania u obžalovaného JUDr. L. K. a na termín 20.09.2006 opätovne z dôvodu kolízie termínov u obhajcu JUDr. E. P.

Ďalší termín hlavného pojednania v tejto veci bol určený na 16.-19.10.2006, pričom obžalovaný JUDr. A. H. dňa 05.10.2006 opätovne ospravedlnil svoju neúčast' v dôsledku práceneschopnosti, ktorej doklad následne doručil súdu dňa 12.10.2006.

Vzhľadom k tomu špeciálny súd uznesením zo dňa 16.10.2006 č.k. PK-1Tš/21/2005-7106 podľa § 23 ods. 1 Trestného poriadku účinného do 31.12.2005 trestnú vec proti obžalovanému JUDr. A. H. vylúčil zo spoločného konania na samostatné konanie z dôvodu urýchlenia konania a následne pokračoval v konaní s obžalovanými JUDr. L. K. a R. P.

Po tom, čo prokurátor predniesol obžalobu, boli na hlavnom pojednání vypočutí obžalovaní JUDr. L. K. a R. P., ako aj svedkovia Ing. E. E., Ing. D. T., Ing. P. E., PhDr. A. F., Ing. W. P., Ing. C. R. a Ing. M. W.. Na hlavnom pojednání uskutočnenom v dňoch 04.-07.12.2006 boli vypočutí svedkovia MUDr. R. Z., JUDr. C. T., Ing. R. B., A. T., Ing. arch. D. P., Ing. R. P., Ing. D. E., Ing. arch. E. S., D. D., Ing. H. G. a Ing. H. T. a boli prečítané listinné dôkazy z trestného spisu zo zväzkov č. 1, 2 a 5.

Na hlavnom pojednání uskutočnenom v dňoch 05.-09.02.2007 boli vypočutí svedkovia Ing. arch. S. G., Ing. D. A., Ing. D. Z., E. H., RNDr. R. H., O. F., Ing. C. K., Mgr. W. J., C. P., S. G. a znalec kpt. Ing. D. H.. Prehraté boli aj priestorové odposluchy z dní 23.02.2004, 03.03.2004, 05.03.2004 a 10.03.2004 a prečítané listinné dôkazy z trestného spisu zo zväzkov č. 3 a 4. Hlavné pojednanie bolo odročené na neurčito z dôvodu potreby rozhodnutia o sťažnosti svedka Ing. arch. S. G. voči uzneseniu, ktorým mu bola uložená poriadková pokuta.

Najvyšší súd uznesením zo dňa 20.03.2007 zrušil rozhodnutie špeciálneho súdu o uložení poriadkovej pokuty svedkovi Ing. arch. S. G., nakoľko sa súd nezaoberal námietkami svedka, že sa riadne a včas z hlavného pojednania ospravedlnil a dňa 3. 4. 2007 vrátil spis špeciálnemu súdu na ďalšie konanie.

Termín hlavného pojednania určený na 24. a 28.09.2007 bol zrušený v dôsledku pracovnej neschopnosti obžalovaného JUDr. L. K. a obhajkyne JUDr. Heleny Knopovej.

Dňa 11.10.2007 oznámil obžalovaný JUDr. A. H. ukončenie práceneschopnosti resp. pokračovanie v liečbe ambulantnou formou.

Na hlavnom pojednání uskutočnenom v dňoch 29.-30.10.2007 bol v procesnom postavení svedka vypočutý JUDr. A. H., ďalej boli vypočutí svedkovia S. P., Ing. M. P., W. A., RNDr. E. J., Ing. H. P. a znalec kpt. Ing. D. H. a boli prečítané výpovede svedkov Ing. D. D., Ing. H. E., Ing. D. E., JUDr. E. U. a Q. B. a tiež listinné dôkazy z trestného spisu zo zväzkov 3, 6, 7, 8, 9 a 10. Hlavné pojednanie súd odročil na neurčito z dôvodu nariadenia znaleckého dokazovania.

Uznesením špeciálneho súdu zo dňa 05.11.2007 č.k. PK-1TŠ/22/2006-7451 sa podľa § 23 ods. 1 per analogiam Trestného poriadku účinného do 31.12.2005 spojila trestná vec obžalovaného JUDr. A. H. vedená pod sp. zn. PK-1TŠ/22/2006 s trestnou vecou obžalovaných JUDr. L. K. a R. P. vedenou pod sp. zn. PK-1TŠ/21/2006.

Uznesením zo dňa 06.12.2007 č.k. PK-1TŠ/21/2005-7467 špeciálny súd pribral do konania Kriminalistický a expertízny ústav PZ SR za účelom skúmania autenticity sporných e-mailových správ. Vypracovaný znalecký posudok bol špeciálnemu súdu doručený dňa 15. 1. 2008.

Na hlavnom pojednávaní konanom v dňoch 21.-25.04.2008 boli vypočutí svedkovia Ing. H. D., Ing. A. A., I. U., Ing. E. E. a znalec kpt. Ing. D. H. za účelom odstránenia niektorých rozporov a boli prečítané listinné dôkazy z trestného spisu zo zväzkov č. 3, 10, 11, 12, 13, 14, 15, 16, 17, 18, 19, 20, 21, 22 a 23. Na hlavnom pojednávaní konanom v dňoch 21.-25.04.2008 špeciálny súd vypočul svedkov Ing. J. P., Ing. O. S., Ing. R. R. a JUDr. O. U. a na technickom zariadení sa opakovane prehral záznam z priestorového odposluchu zo dňa 10.03.2004.

Na hlavnom pojednávaní uskutočnenom v dňoch 28.-29.07.2008 bol vypočutý svedok Ing. D. M. a tiež znalci Ing. L. D. a kpt. Ing. D. H..

Na hlavnom pojednávaní uskutočnenom dňa 02.10.2008 bol vypočutý kpt. Ing. D. H. a v dňoch 10.-11.11.2008 znalci kpt. Ing. D. H. a Ing. L. D. a zároveň súd medzi nimi vykonal konfrontáciu.

Hlavné pojednávanie dňa 08.12.2008 bolo odročené z dôvodu práceneschopnosti obžalovaného JUDr. A. H., ktorú oznámil dňa 01.12.2008 po tom, čo mu bolo dňa 21.11.2008 doručené predvolanie na hlavné pojednávanie.

Na hlavnom pojednávaní konanom dňa 15.01.2009 došlo k prednesu záverečných rečí zo strany prokurátora, obhajcov, obžalovaných a obžalovaní využili právo posledného slova a súd odročil hlavné pojednávanie na účely vyhlásenia rozsudku.

Rozsudkom vyhláseným na hlavnom pojednávaní dňa 19.01.2009 boli obžalovaní uznaní vinnými z pokračovacieho trestného činu podvodu, sčasti dokonaného, sčasti v štádiu pokusu spáchaného formou spoluúčateľstva podľa § 8 ods. 1, § 9 ods. 2 k § 250 ods. 1, ods. 5 Trestného zákona účinného do 31.12.2005 a bol im uložený trest odňatia slobody vo výmere 6 rokov so zaradením do I. nápravno-výchovnej skupiny, peňažný trest vo výmere 20.000 eur a povinnosť nahradiť škodu poškodenej spoločnosti KAME SLOVAKIA GROUP, a.s. vo výške 9.000.000,- Sk. Bezodkladne po vyhlásení rozsudku podali voči nemu odvolanie všetci obžalovaní.

Najvyšší súd dňa 28.09.2009 nariadil termín verejného zasadnutia na 19.11.2009. Upovedomenie o termíne verejného zasadnutia bolo doručené okrem iných aj obžalovanému JUDr. L. K. dňa 01.10.2009, pričom dňa 16.11.2009 prostredníctvom svojho obhajcu doručil najvyššiemu súdu žiadosť o odročenie z dôvodu jeho dočasnej pracovnej neschopnosti, ktorá trvala od 11.11.2009, čo na dotaz predsedu senátu telefonicky potvrdil aj jeho ošetrojúci lekár.

Na neverejnom zasadnutí uskutočnenom dňa 19.11.2009 Najvyšší súd SR zrušil rozsudok Špeciálneho súdu zo dňa 19.01.2009 a prikázal mu vo veci opätovne konať. Spis bol vrátený Špecializovanému trestnému súdu dňa 04.01.2010.

V odôvodnení rozhodnutia Najvyšší súd SR konštatoval zásadné porušenie práva na obhajobu a spravodlivý proces vo vzťahu k obžalovanému JUDr. A. H., nakoľko bol uznaný vinným v konaní, v ktorom bol vypočutý ako svedok a napriek tomu, že v dôsledku vylúčenia jeho trestnej veci na samostatné konanie nemal reálnu možnosť sa vyjadriť k podstatnej časti vykonaného dokazovania. Zároveň nariadil doplniť dokazovanie z dôvodu odstránenia neúplnosti a rozporov v skutkových zisteniach. Súčasne však konštatoval, že k uvedenej situácii značne prispel aj obžalovaný JUDr. A. H. a jeho obhajca, ktorí svojím účelovým konaním zmarili celkom päť termínov hlavného pojednávania.

Následné hlavné pojednávanie nariadené na dni 26.-28.04.2010 bolo odročené z dôvodu neúčasti obžalovaného JUDr. A. H., ktorý sa z hlavného pojednávania ospravedlnil vzhľadom na podanú ústavnú sťažnosť, a to aj napriek tomu, že udelil súhlas s konaním hlavného pojednávania v jeho neprítomnosti. Nakoľko súd považoval účasť obžalovaného za nevyhnutnú odvolávajúc sa na zrušujúce uznesenie najvyššieho súdu a dôvody uvádzané obžalovaným za nepostačujúce, uznesením zo dňa 27.04.2010 bola obžalovanému uložená poriadková pokuta vo výške 500,- eur. Sťažnosť obžalovaného JUDr. A. H. bola predložená najvyššiemu súdu dňa 11.05.2010.

Najvyšší súd rozhodol o sťažnosti obžalovaného JUDr. A. H. voči uzneseniu Špecializovaného trestného súdu o uložení poriadkovej pokuty dňa 17.05.2010 a spis vrátil Špecializovanému trestnému súdu na ďalšie konanie dňa 28.05.2010.

Na hlavnom pojednávaní uskutočnenom v dňoch 07.-09.06.2010 a 21.06.2010 boli po opätovnom prečítaní obžaloby prokurátorom vypočutí obžalovaní, svedkovia Ing. E. E., A. T., Ing. R. P., T. P., Ing.

P. E., E. H., O. F., Ing. E. I., Mgr. E. M., Ing. O. M., RNDr. E. A., Ing. H. P. a boli prečítané listiny zo zv. 4 spisu BB-3T/28/2007.

Na hlavnom pojednávaní v dňoch 23.-24.08.2010 boli vypočutí svedkovia JUDr. O. U., S. P., Ing. O. S., Ing. D. T., Ing. M. W., S. G. a C. P..

Na hlavnom pojednávaní dňa 16.09.2010 boli vypočutí svedkovia RNDr. R. H., Ing. C. K., Ing. D. U., JUDr. D. T. a J. J..

Na hlavnom pojednávaní v dňoch 18.-20.10.2010 boli vypočutí svedkovia Ing. W. P., Ing. R. R., Ing. M. P., PhDr. A. F., Ing. E. E. a bola vykonaná konfrontácia medzi svedkami Ing. E. E. a PhDr. A. F. a boli vypočutí svedkovia E. P., RNDr. E. J., Mgr. H. F. a znalec Ing. D. H..

Hlavné pojednávanie určené na dni 29.-30.11.2010 a 01.12.2010 bolo odročené z dôvodu práceneschopnosti obžalovaného R. P., ktorú oznámil súdu dňa 24.11.2010.

Na hlavnom pojednávaní uskutočnenom v dňoch 31.01.2011 a 01.-02.02.2011 boli vypočutí svedkovia R. U., Ing. D. M., Ing. E. E., Ing. D. P., doc. Ing. D. P., CSc., JUDr. D. Q., Ing. C. U. a Ing. O. P. a znalci Ing. D. H. a Ing. L. D., MBA a boli vykonané konfrontácie medzi svedkom Ing. E. E. a svedkyňou Ing. D. P. a medzi znalcami.

Na hlavnom pojednávaní uskutočnenom v dňoch 28.-30.03.2011 súd vykonal dokazovanie čítaním listinných dôkazov zo zv. č. 1-3, č. 5-10, č. 13-19, č. 23-27., 29. a 30, čítaním prepisov z priestorového odposluchu uskutočneného v dňoch 23.02.2004, 03.03.2004 a 05.03.2004.

Na hlavnom pojednávaní v dňoch 11.-13.05.2011 súd vykonal dokazovanie čítaním prepisov z priestorového odposluchu uskutočneného dňa 10.03.2004, prepisov hovorov a záznamov zo sledovania osôb a čítaním výpovedí z prípravného konania svedkov Ing. H. D., Ing. J. P., Ing. D. D., Ing. A. A., Ing. C. R., I. U., Mgr. W. J., Ing. arch. D. P., Ing. arch. E. S., JUDr. C. T., Ing. arch. S. G., Ing. H. E., Ing. D. E., D. D., P. F., Ing. D. E., Ing. D. A., Ing. H. G., Ing. H. T., JUDr. E. U., Ing. D. Z., Q. B., MUDr. R. Z. a Ing. R. B. a následne bol udelený priestor pre záverečné reči a právo posledného slova obžalovaných. Rozsudkom vyhláseným na hlavnom pojednávaní dňa 13.05.2011 boli obžalovaní podľa § 226 písm. a) Trestného poriadku č. 141/1961 Zb. oslobodení spod obžaloby.

Uznesením zo dňa 04.04.2012 najvyšší súd zrušil prokurátorom napadnutý rozsudok Špecializovaného trestného súdu v Pezinku, nakoľko z písomného odôvodnenia rozsudku nevyplývalo na základe akých hodnotiacich záverov dospel k rozhodnutiu, ktoré vzhľadom na vykonané dokazovanie je v rozpore s pravidlami logického úsudku. Spis bol prvostupňovému súdu vrátený dňa 11.05.2012.

Proti tomuto uzneseniu najvyššieho súdu podal dňa 24.07.2012 obžalovaný JUDr. A. H. dovolanie, ktoré bolo uznesením dovolacieho senátu najvyššieho súdu zo dňa 18.09.2012 odmietnuté.

Podaním doručeným Špecializovanému trestnému súdu dňa 16.01.2013 obžalovaný JUDr. A. H. požiadal o nenariadovanie termínu hlavného pojednávania do rozhodnutia Ústavného súdu SR, ktorú žiadosť odôvodnil marením účelu a výsledku konania pred Ústavným súdom.

Hlavné pojednávanie, ktorého termín bol určený na 16.05.2013 bolo odročené na neurčito s tým, že predseda senátu uložil obžalovanému JUDr. A. H. povinnosť predložiť súdu kópiu ústavnej sťažnosti.

Hlavné pojednávanie nariadené na deň 16.01.2014 bolo odročené na neurčito resp. do rozhodnutia Ústavného súdu o vyššie uvedenej ústavnej sťažnosti obžalovaného JUDr. A. H..

Dňa 28.03.2014 predložil obžalovaný JUDr. A. H. uznesenie Ústavného súdu SR, ktorým v časti ústavnú sťažnosť sťažovateľa k napadnutému uzneseniu dovolacieho súdu odmietol, vo vzťahu k napadnutému uzneseniu odvolacieho súdu prijal na ďalšie konanie a vo zvyšnej časti nevyhovel.

Dňa 16.06.2014 predseda senátu určil termín hlavného pojednávania na deň 23.09.2014.

Obžalovaní JUDr. A. H. a JUDr. L. K. požiadali o odročenie hlavného pojednávania nariadeného na deň 23.09.2014, a to z dôvodu prebiehajúceho konania o ústavnej sťažnosti podanej obžalovaným JUDr. A. H. (podanie doručené súdu dňa 26.06.2014) a JUDr. L. K. zo zdravotných dôvodov (podanie doručené súdu dňa 22.09.2014).

Podaním doručeným súdu dňa 22.09.2014 požiadal obhajca JUDr. E. P. o ospravedlnenie svojej neúčasti na hlavnom pojednávaní ako aj neúčasti svojho klienta R. P. vzhľadom na predchádzajúcu žiadosť obžalovaného JUDr. A. H. o odročenie hlavného pojednávania.

Hlavné pojednávanie nariadené na deň 23.09.2014 bolo odročené bez prejednávania v merite veci na dni 06.11.2014 a 01.12.2014.

Podaním doručeným súdu dňa 31.10.2014 obžalovaný JUDr. A. H. oznámil súdu svoju dočasnú pracovnú neschopnosť a súčasne dňa 03.11.2014 požiadal o odročenie hlavného pojednávania.

Podaním doručeným súdu dňa 04.11.2014 opätovne požiadal obhajca JUDr. E. P. o ospravedlnenie svojej neúčasti na hlavnom pojednávaní ako aj neúčasť svojho klienta R. P. vzhľadom na predchádzajúcu žiadosť obžalovaného JUDr. A. H. o odročenie hlavného pojednávania.

V dôsledku uvedených žiadostí bol termín hlavného pojednávania vytýčený na 06.11.2014 zrušený.

Hlavné pojednávanie nariadené na deň 01.12.2014 bolo odročené na neurčito vzhľadom na prebiehajúce konanie o ústavnej sťažnosti JUDr. A. H., nakoľko senát vzhľadom na obsah uznesenia Ústavného súdu SR, ktorým bola sťažnosť obžalovaného na ďalšie konanie prijatá predpokladal rozhodnutie v prospech obžalovaného a zrušenie rozhodnutia odvolacieho súdu.

Dňa 07.08.2015 bol obžalovaným JUDr. A. H. doručený nález Ústavného súdu SR zo dňa 01.07.2015 sp. zn. II. ÚS 653/2013, ktorým ústavný súd vyslovil, že základné právo obžalovaného JUDr. A. H. na spravodlivý proces postupom Najvyššieho súdu SR v odvolacom konaní a jeho rozhodnutím zo dňa 4. 4. 2012 sp. zn. 5 To 9/2011 porušené nebolo.

Termín hlavného pojednávania bol predsedom senátu prvostupňového súdu dňa 27.08.2015 nariadený na deň 15.10.2015 a následne na deň 10.11.2015.

Podaním doručeným súdu dňa 06.11.2015 obžalovaný JUDr. A. H. požiadal o odročenie hlavného pojednávania z dôvodu práceneschopnosti jeho obhajcu JUDr. Štefana Detvaia.

Na hlavnom pojednávaní uskutočnenom dňa 10.11.2015 predniesol svoju záverečnú reč prokurátor, obhajca JUDr. E. P. za obžalovaných R. P. a JUDr. L. K. a tiež obžalovaný JUDr. L. K. a obžalovaný JUDr. A. H. odmietol predniesť svoju záverečnú reč v neprítomnosti svojho obhajcu.

Na hlavnom pojednávaní uskutočnenom dňa 24.11.2015 predniesol svoju záverečnú reč obhajca JUDr. Štefan Detvai, bolo udelené obžalovaným právo posledného slova a súd vyhlásil rozsudok, ktorým uznal obžalovaných vinných z trestného činu nepriamej korupcie podľa § 162 ods. 1 Trestného zákona spáchaného formou spolupáchateľstva podľa § 9 ods. 2 Trestného zákona účinného do 31.12.2005 a uložil im tresty odňatia slobody vo výmere po 12 mesiacov so zaradením do 1. nápravno-výchovnej skupiny a peňažné tresty vo výmere po 20.000 Eur.

Uznesením zo dňa 29.09.2016 najvyšší súd opätovne zrušil rozsudok prvostupňového súdu z dôvodu nepreskúmateľnosti rozsudku pre chýbajúce hodnotiace závery ako aj pre procesné pochybenie v podobe nesprávneho poradia pri záverečných rečiach, keď obžalovaný JUDr. A. H. mal právo predniesť záverečnú reč až po svojom obhajcovi. Súčasne vytkol prvostupňovému súdu bezdôvodné vyčkávanie na rozhodnutie Ústavného súdu SR o ústavnej sťažnosti obžalovaného JUDr. A. H.. Vec bola vrátená Špecializovanému trestnému súdu na ďalšie konanie dňa 19.10.2016.

Vzhľadom na dlhodobú dočasnú práceneschopnosť predsedu senátu JUDr. Vladimíra Peteju bol dňa 19.10.2016 na základe žiadosti riadiaceho predsedu senátu 1T zo dňa 22.02.2017 opatrením predsedu súdu č. 5/2017 zo dňa 27.02.2017 Spr. 201/2016 určený za zastupujúceho člena senátu 1T sudca JUDr. Emil Klemanič a na základe rozhodnutia riadiaceho predsedu senátu bol ako predseda senátu určený sudca JUDr. Igor Králik, ktorý bol členom senátu v priebehu celého konania, pričom dňa 06.03.2017 nový predseda senátu určil novému členovi senátu 30 pracovných dní na naštudovanie spisu.

Hlavné pojednávanie nariadené predsedom senátu na deň 31.10.2017 bolo dňa 25.10.2017 zrušené z dôvodu kolízie v pojednávaniach obhajcu JUDr. E. P. a následne bol určený nový termín hlavného pojednávania na deň 29.11.2017, na ktorom došlo k vyhláseniu v poradí už štvrtého rozsudku.

Špecializovaný trestný súd teda rozsudkom zo dňa 29.11.2017 č.k. PK-1Tš/21/2005-10525 uznal obžalovaných JUDr. L. K., JUDr. A. H. a R. P. za vinných zo spolupáchateľstva trestného činu nepriamej korupcie podľa § 9 ods. 2, § 162 ods. 2 Trestného zákona účinného do 31.12.2005 a uložil všetkým trom obžalovaným podľa § 53 ods. 3 Trestného zákona účinného do 31.12.2005 na peňažné tresty vo výmere každému po dvetisíc eur, pričom podľa § 54 ods. 3 Trestného zákona účinného do 31.12.2005 pre prípad, že by výkon peňažných trestov mohol byť úmyselne zmarený, ustanovil obžalovaným JUDr. L. K., JUDr. A. H. a R. P. náhradné tresty odňatia slobody vo výmere každému po štyri mesiace.

Najvyšší súd SR rozsudkom zo dňa 24.01.2019 sp. zn. 5To/8/2018 podľa § 258 ods. 1 písm. d), písm. e) ods. 2 Trestného poriadku účinného do 31.12.2005 zrušil vyššie uvedený rozsudok Špecializovaného trestného súdu v časti výroku o treste a podľa § 259 ods. 3 Trestného poriadku účinného do 31.12.2005 podľa § 162 ods. 2 Trestného zákona účinného do 31.12.2005 uložil obžalovaným JUDr. L. K., JUDr. A. H. a R. P. tresty odňatia slobody vo výmere po osem mesiacov s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu po dvanásť mesiacov. Okrem toho im podľa § 53 ods. 1 Trestného zákona účinného do 31.12.2005 uložil peňažné tresty, každému vo výmere 10.000 eur a pre prípad, že by výkon peňažných trestov bol úmyselne zmarený, obžalovaným ustanovil náhradné tresty odňatia slobody každému šesť mesiacov. Ďalším výrokom Najvyšší súd podľa § 256 Trestného poriadku účinného do 31.12.2005 odvolanie

obžalovaného JUDr. A. H. podľa § 256 Trestného poriadku účinného do 31.12.2005 ako nedôvodné zamietol.

Ostatné hlavné pojednávanie dňa 18.03.2024 prvostupňový súd vykonal z dôvodu zrušenia aj v poradí štvrtého rozsudku (zo dňa 29.11.2017 č.k. PK-1Tš/21/2005-10525) na základe dovolania podaného iba jedným z obžalovaných, a síce obžalovaným JUDr. A. H..

Totíž, Najvyšší súd SR dovolacím rozsudkom zo dňa 26.04.2023 sp. zn. 1TdoV/3/2022 podľa § 386 ods. 1 Trestného poriadku, z dôvodu § 371 ods. 1 písm. g) Trestného poriadku vyslovil, že rozsudkom Najvyššieho súdu SR zo dňa 24.01.2019 sp. zn. 5To/8/2018 a v konaní, ktoré mu predchádzalo bol porušený zákon v neprospech obžalovaného JUDr. A. H., a to v ustanoveniach § 88b ods. 1, § 89 ods. 2, § 97, § 101 ods. 2, § 209 a § 212 Trestného poriadku účinného do 31.12.2005. Zároveň podľa § 386 ods. 2 Trestného poriadku výhradne vo vzťahu iba k obžalovanému JUDr. A. H. zrušil rozsudok Najvyššieho súdu SR zo dňa 24.01.2019 sp. zn. 5To/8/2018, jemu predchádzajúci rozsudok Špecializovaného trestného súdu zo dňa 29.11.2017 č.k. PK-1Tš/21/2005-10525, ako aj všetky rozhodnutia na zrušené rozhodnutia obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením stratili podklad. A nakoniec, podľa § 388 ods. 1 Trestného poriadku Špecializovanému trestnému súdu prikázal, aby vec v potrebnom rozsahu znovu prerokoval a rozhodol.

V odôvodnení dovolacieho rozsudku najvyšší súd skonštatoval, že dovolanie podal len obžalovaný JUDr. A. H., a preto v odôvodnení dovolacieho rozsudku zvyšným dvom odsúdeným (JUDr. L. K. a R. P.) nevenoval bližšiu pozornosť. Na vyslovenie porušenia zákona u obžalovaného JUDr. A. H. bol dovolací dôvod iba podľa § 371 ods. 2 písm. g) Trestného poriadku, hoci obžalovaný v dovolaní argumentoval aj existenciou dovolacích dôvodov podľa písm. a), písm. b), písm. c), písm. e) ods. 1, § 371 Trestného poriadku.

V súvislosti s vyslovením dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. g) Trestného poriadku sa najvyšší súd zameril na určenie dôkazov, ktoré bolo možné označiť ako podstatné, hoci obžalovaný JUDr. A. H. v dovolaní namietol zákonnosť viacerých dôvodov, keďže prípadná nezákonnosť menej dôležitých dôkazov by z hľadiska tohto dovolacieho dôvodu nemala žiadnu právnu relevanciu.

Dovolací súd v tejto súvislosti pripomenul, že Špecializovaný trestný súd vinu obžalovaného JUDr. A. H. založil predovšetkým na výpovedi svedka Ing. E. E. a obrazovo-zvukových záznamoch medzi týmto svedkom a obvinenými. Týmto dôkazno-hodnotiacim záverom bol dovolací súd viazaný s tým, že namietanými dôkazmi sa mohol zaoberať len v rovine ich zákonnosti, nakoľko v opačnom prípade by v zmysle § 371 ods. 1 písm. i) vety za bodkočiarkou Trestného poriadku vstupoval do sféry skutkových zistení, ktoré nie je oprávnený skúmať ani meniť.

Obžalovaný JUDr. A. H. vo vzťahu k osobe svedka Ing. E. E. namietol, že vystupoval vo faktickom, nie však v právnom postavení agenta, a preto jeho výpoveď v rámci dokazovania nemala byť použitá.

K tejto argumentácii obžalovaného najvyšší súd v zmysle relevantnej právnej úpravy podľa § 12 ods. 12 a § 88b ods. 1 Trestného poriadku účinného do 31.12.2005 konštatoval, že účelom použitia agenta je odhaľovanie, zisťovanie a usvedčovanie páchatel'ov vybraných trestných činov bez ohľadu na vývojové štádium dotknutého trestného činu, a teda aj po tom, čo došlo k jeho dokonaniu. Uvedené vyplýva jednak zo samotného slova „usvedčiť“, z ktorého treba rozumieť cieľavedomú činnosť zameranú na odstránenie pochybností o spáchanom trestnom čine konkrétnou osobou, ale aj z druhej vety § 88b ods. 1 Trestného poriadku účinného do 31.12.2005, podľa ktorej použitie agenta je prípustné len vtedy, ak zistené poznatky odôvodňujú podozrenie z trestnej činnosti. Inými slovami, svedok nesmie v žiadnom štádiu trestného konania nahrádzať činnosť agenta, z ktorého použitím zákon spája rozhodnutie súdu a spojenie viacerých podmienok.

Aby bolo možné usvedčiť páchatel'a z už dokonaného trestného činu, polícia spravidla správne monitoruje jeho ďalšie páchanie (napr. odovzdanie peňazí pri korupčnom trestnom čine). Ak polícia takto postupuje a oznamovateľ trestného činu s políciou spolupracuje, nemôže v ďalšom konaní vystupovať v procesnom postavení svedka, nakoľko svojimi zmyslami už nevníma len okolnosti nezávislé od jeho vôle ale účelovo predstiera pokračovanie v páchaní trestného činu, a to len preto, aby pomohol policii usvedčiť páchatel'a.

Preto ak polícia mieni po oboznámení korupčného trestného činu monitorovať jeho dokončenie za účelom usvedčenia páchatel'a, je povinná zabezpečiť ustanovenie oznamovateľa takého trestného činu za agenta bez ohľadu na to, či korupčný trestný čin bol už dokonaný. Ak by uvedené neplatilo, účelovo by sa tým obchádzala povinnosť splnenia zákonných podmienok za ustanovenie agenta vrátane vydania na to určeného príkazu, čím by sa ustanovenia § 12 ods. 12 veta za bodkočiarkou Trestného poriadku

účinného do 31.12.2005 a podľa § 88b ods. 1 Trestného poriadku účinného do 31.12.2005 v časti o usvedčení páchatel'a stali obsolentnými.

Dovolací súd sumarizujúc výpoveď osoby, ktorá podala trestné oznámenie a následne participovala s orgánmi činnými v trestnom konaní na usvedčovaní páchatel'ov bez toho, aby na túto činnosť bola riadne ustanovená za agenta, nie je použiteľná v časti týkajúcej sa poznatkov - okolností, o ktorých sa dozvedela v rámci takéhoto neprocesného pôsobenia a rovnako tak nie sú použiteľné ani ďalšie iné dôkazy, ktoré boli získané obchádzaním zákonných podmienok na použitie agenta, a teda v súvislosti s činnosťou osoby vo faktickom, nie však procesne podloženom postavení agenta.

Na základe týchto skutočností potom dovolací súd prijal záver, že dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. g) Trestného poriadku tak v tejto veci zakladá skutočnosť, že vina dovolateľa obžalovaného JUDr. A. H. bola založená:

- na výpovedi kľúčového svedka Ing. E. E., z ktorej nebola vyčlenená jej nepoužiteľná časť týkajúca sa okolností, ktoré nasledovali po podaní jeho trestného oznámenia dňa 06.02.2004, t.j. po tom, čo začal neprocesným spôsobom spolupracovať s orgánmi prípravného konania,
- na záznamoch z políciou monitorovaných stretnutí svedka Ing. E. E. (v tom čase už spolupracujúceho s orgánmi prípravného konania) s obvinenými z dní 23.02.2004, 03.03.2004, 05.03.2004 a 10.03.2004, ktoré boli získané na základe príkazov tzv. priestorových odposluchov podľa § 88e Trestného poriadku účinného do 31.12.2005.

Nakoľko výpoveď svedka Ing. E. E. v časti týkajúcej sa okolností, ktoré nastali po tom, čo začal neprocesne spolupracovať s orgánmi prípravného konania na usvedčení obvinených, je nepoužiteľná, dovolací súd považuje otázku, či svedok v rámci tejto svojej činnosti plnil úlohy agenta provokatéra, za irelevantnú.

Hoci pochybenie v súvislosti s vykonaním - oboznámením obsahu záznamov zo sledovania obvinených by samostatne nevedlo k naplneniu dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. g) Trestného poriadku účinného do 31.12.2005 (keďže nešlo o podstatné dôkazy), dovolací súd s ohľadom na skôr prijaté závery, potrebu opätovného prijatia veci a záujem na hospodárnosti konania, považuje za potrebné označiť ich za nezákonné z dôvodu, že boli získané - vyhotovené na základe neuspokojivo odôvodnených, a tým nezákonných príkazov. Napriek tomu, že v § 88d Trestného poriadku účinného do 31.12.2005 sa v príkaze na sledovanie osôb a vecí nevyžadovalo odôvodnenie príkazov, táto požiadavka vyplýva teraz z faktu, že sa ním výrazne zasahuje do práva na súkromie. Uvedené nepriamo vychádza aj z nedávneho nálezu Ústavného súdu SR zo dňa 02.06.2022 sp. zn. III. ÚS 590/2021, ktorým bola posudzovaná kvalita odôvodnenia príkazov na sledovanie osôb a vecí. Rovnako to platí aj na príkaz na vyhotovovanie obrazových, zvukových alebo iných záznamov podľa § 88e Trestného poriadku účinného do 31.12.2005, ktorý tiež musí byť odôvodnený, hoci to zákon nevyžadoval.

Jednotlivé príkazy Krajského súdu Bratislava na sledovanie osôb obvinených ani v jednom odôvodnení neuvádzajú konkrétne skutočnosti, ktoré viedli k ich vydaniu a iba jednou vetou označujú návrh, na základe ktorých boli vydané a následne všeobecne konštatujú nemožnosť zabezpečenia nevyhnutných dôkazov iným spôsobom. V tejto súvislosti dovolací súd uzavrel, že takýto nezákonný zásah nemožno legitimizovať ani dodatočne s ohľadom na jeho výsledky v zmysle frázy „účel svätí prostriedky“. Podľa § 89 ods. 2 prvá veta Trestného poriadku účinného do 31.12.2005 za dôkaz môže poslúžiť všetko, čo môže prispieť na náležité objasnenie veci a čo bolo získané zákonným spôsobom z dôkazných prostriedkov. Výkladom opaku, čo nebolo získané zákonným spôsobom, spravidla nemôže byť použité ako dôkaz v trestnom konaní.

Podľa dovolacieho súdu neobstojí ani výhrada obžalovaného týkajúca sa nedostatku právomoci prokurátora, pretože prokurátor Úradu špeciálnej prokuratúry bol plne kompetentný vykonávať jednotlivé úkony tohto trestného konania, lebo na to bol splnomocnený rozhodnutím generálneho prokurátora SR zo dňa 10.02.2004 č.k. VII Gv 8/04-8 podľa § 51 Zákona o prokuratúre.

V súvislosti s námietkami obžalovaného týkajúcich sa zákonnosti záznamov telekomunikačnej prevádzky podľa § 88 Trestného poriadku účinného do 31.12.2005 a súkromných zvukových záznamov vyhotovených svedkom Ing. E. E. vrátane ich prepisov, na ich základe neboli vôbec založené napadnuté rozhodnutia (v rozsudkoch prvostupňového aj odvolacieho súdu boli vyhodnotené ako nepoužiteľné), a preto ich namietanie obžalovaným nebolo ani potenciálne spôsobilé založiť dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. g) Trestného poriadku.

Záverom dovolací súd konštatoval, že špecializovaný trestný súd po vrátení veci na nový prejednanie a rozhodnutie bude povinný postupovať v intenciách dovolacieho rozsudku najvyššieho súdu pri dôslednom rešpektovaní zásady zákazu zmeny k horšiemu (§ 391 Trestného poriadku). Konkrétne to znamená, že prvostupňový súd bude musieť (iba) opätovne vyhodnotiť celú dôkaznú situáciu, teraz

však s výnimkou tých dôkazov, ktoré najvyšší súd označil za nepoužiteľné a na tom základe prijať nové skutkové a právne závery, ktoré nesmú postaviť obžalovaného do menej priaznivej pozície, ako tomu bolo pred podaním dovolania.

Na všetkých uvedených hlavných pojednávaniach vykonal prvostupňový súd rozsiahle dokazovanie a vzhľadom k dátumu podania obžaloby (15.12.2005) sa procesne riadil pravidlami účinnými podľa Trestného poriadku č. 141/1961 Zb.

Obžalovaný (odsúdený) JUDr. L. K. na hlavnom pojednávaní v zhode s výpoveďou v prípravnom konaní (zv. 3 č.l. 861) vypovedal, že od roku 1993 pracoval ako samostatne zárobkovo činná osoba JUDr. L. K. - Scenery v oblasti nehnuteľností a súvisiacich služieb a následne bol v decembri 2002 zvolený ako poslanec do mestského zastupiteľstva mesta Košice a od 01.06.2003 nastúpil do funkcie viceprimátora mesta Košice pre úsek práva, financií a vonkajších vzťahov, v dôsledku čoho svoje podnikateľské aktivity previedol na manželku, ktorej úlohou bolo ukončiť už začaté projekty, v rámci čoho na ňu postúpil aj pohľadávku voči spoločnosti KAME SLOVAKIA GROUP, a.s.. JUDr. A. H. pozná od roku 1989 a R. P. spoznal v 80-tych rokoch, keď pracoval popri štúdiu a následne v rámci podnikateľskej činnosti, nakoľko obaja sa zaoberali nehnuteľnosťami. So spoluprácou na projekte výstavby nájomných bytov ho oslovil R. P. a následne k projektu prizval aj JUDr. A. H., aby zastrešil projekt po právnej stránke. So spoločnosťou KAME SLOVAKIA GROUP, a.s. uzavrel dňa 16.06.2001 zmluvu o obstaraní vecí, predmetom ktorej bolo zastrešenie prípravy projektu po právnej stránke a zistenie možnosti a podmienok poskytnutia dotácie vzhľadom na odlišný technologický postup. Išlo o montovanú výstavbu, v rámci čoho zisťovali informácie aj na ministerstve výstavby a v Štátnom fonde rozvoja bývania (ďalej len „ŠFRB“), na úradoch na okresnej úrovni a samospráve. Jednalo sa o oficiálne stretnutia, na ktorých boli prítomné aj iné osoby. Na základe uznania záväzkov zo zmluvy o obstaraní záležitostí zo dňa 16.06.2001 spoločnosť KAME SLOVAKIA GROUP, a.s. uznala voči nemu a JUDr. A. H. pohľadávku vo výške 2.757.473, Sk, voči každému osobitne. Dňa 31.03.2002 bol k zmluve vyhotovený dodatok č. 1. Zabezpečenie technickej časti projektu prevzali R. P. a Ing. D. T.. Na príprave projektu sa podieľali spoločne s JUDr. A. H. vyše roka, pričom počas tejto doby aj uhrádzal náklady s tým spojené, ktoré predstavovali sumu cca 500.000,- Sk za jeden polrok, ktorá zahŕňala prevádzkovú réžiu. Na jeseň v roku 2001 začali prebiehať rokovania medzi spoločnosťou KAME SLOVAKIA GROUP, a.s. a samosprávami, v priebehu ktorých pripravovali zmluvy vo viacerých variantoch. Schvaľovací proces prebiehal pred Miestnymi zastupiteľstvami Mestských častí Košice - Dargovských hrdinov a Košice - Barca a vyvrcholil uzavretím zmluvy o spolupráci a združení finančných a iných prostriedkov koncom roka 2001. V zmysle zmluvných podmienok jemu aj JUDr. A. H. vznikol nárok na odmenu až okamihom podpísania zmluvy medzi spoločnosťou KAME SLOVAKIA GROUP, a.s. a príslušnou mestskou časťou začiatkom roka 2002 po uskutočnení verejného obstarávania v celkovej výške 2,7 milióna Sk. Nakoľko nemal v úmysle, aby jednorázové vyplatenie odmeny ovplyvnilo napredovanie výstavby, spolu s JUDr. A. H. súhlasili, aby im odmena bola vyplatená postupne v splátkach. Zatiaľ čo projekt v Mestskej časti Košice - Barca úspešne napredoval, Ing. E. E. splnenie dlhu voči nemu odkladal a po prepuknutí problémov v októbri 2003 podali návrh na vyhlásenie konkurzu, pričom z taktických dôvodov súdny poplatok vyplatil len JUDr. A. H., aby aspoň jednému zostala zachovaná možnosť opätovného podania návrhu na vyhlásenie konkurzu na spoločnosť KAME SLOVAKIA GROUP, a.s. , keďže v zmysle vtedy účinného zákona takýto návrh v prípade jeho späťvzatia bolo možné opätovne podať až po polroku. Keď začiatkom roka 2004 ich ubezpečoval, že spoločnosť má aktívne saldo, dňa 27.01.2004 uzavreli zmluvu o vysporiadaní záväzkov a súčasne im bola splatená časť dlhu, vzali návrh na vyhlásenie konkurzu späť, avšak v tom čase už Ing. E. E. podal na nich trestné oznámenie. Následne im v niekoľkých splátkach uhradil dlhy v celkovej výške 700.000,- Sk zo sumy 2.700.000,- Sk bez príslušenstva, v dôsledku čoho vzali späť návrh na vyhlásenie konkurzu. Podklady, ktoré pripravoval JUDr. A. H. slúžili na účely úhrady zvyšku dlhu nakoľko už v tom čase sa mu konanie Ing. E. E. nepozdávalo a z toho dôvodu sa ani nezúčastnil stretnutia, ktoré sa uskutočnilo dňa 13.02.2004. Už vtedy vedel, že mal mať prichystanú sumu 1.000.000,- Sk (33.193,92 eur) na účely úhrady časti dlhu. Skutočnosť, že mu po dlhej dobe má byť uspokojená jeho pohľadávka spomínal aj dekanovi ich farnosti, ktorému prisľúbil príspevok na kostol ako aj kolegovi Ing. M. P. pri obede krátko pred zadržaním. Dňa 10.03.2004 poobede medzi štvrtou a piatou vyzdvihol JUDr. A. H. a spoločne išli na stretnutie k Ing. E. E., ktorý im tvrdil, že má zlomenú nohu. So sebou mali aj doklady a pripravené vyčíslenie úrokov, ktoré spracoval JUDr. A. H. a ktoré ešte kontrolovala jeho manželka. V tom období mal vážne finančné problémy nakoľko z vlastných finančných prostriedkov financoval občerstvenie pre dobrovoľníkov, ktorí pomáhali pri finančnej stabilizácii mesta

Košice. Popri samotnej istine sa snažili domôcť aj úrokov z omeškania, pričom vzhľadom na to, že bol koniec účtovného obdobia, výlučne z účtovných dôvodov aby sa nestali platcami DPH, zvolili v časti mechanizmus - pôžičky. Z vyplatenej sumy malo ísť každému po 500.000,- Sk, z toho 250.000,- Sk na úroky. Všetky peniaze vložil so súhlasom JUDr. A. H. k sebe do kufríka. To, že bol vypísaný aj doklad o vrátení pôžičky považuje za omyl zo strany Ing. E. E.. Všetky platby, ktoré obdržal od Ing. E. E. ako splátku dlhu boli riadne zaúčtované. Pozemky, na ktorých mala prebiehať výstavba patrili R. P. resp. jeho otcovi a ďalšia časť pozemkov patrila súkromným vlastníkom. V prípade výstavby v Mestskej časti Košice - Dargovských hrdinov bola medzi spoločnosťou KAME SLOVAKIA GROUP, a.s. a mestskou časťou podpísaná zmluva o budúcej zmluve na základe ktorej malo dôjsť k vysporiadaniu pozemkov a ich následnému prevodu pozemkov na mestskú časť. Ku dňu 29.11.2003, kedy mal údajne prevziať časť úplatku vo výške 9.000.000,-Sk z celkovej požadovanej sumy 18.000.000,-Sk uviedol, že v ten deň sa mal zúčastniť oslavy narodenín Ildikó F.ovej, na ktorú bol pozvaný aj JUDr. A. H. a R. P.. Pred odchodom na oslavu mal stretnutie v Spišskej Novej Vsi so záujemcom o dom Ing. arch. S. G., ktorý bol na predaj a okolo obeda s regionálnym predsedom strany Ing. P. E. v súvislosti s kampaňou ku komunálnym voľbám. Dohodli sa, že pôjdu autom R. P. a vyzdvihnú ho v Rožňave u jeho sestry, kde aj nechal auto. V klenotníctve v Rožňave kúpil aj dar v podobe tepanej vázičky v orientálnom štýle a na oslavu došli okolo deviatej večer, pričom po ceste ešte kúpili kvety a po polnoci z oslavy odišli. V ten deň nebol v byte u R. P. na Mäsiarskej ul. č. 34 v Košiciach. Má vedomosť o tom, že Ing. E. E. ako fyzická osoba mal prispieť sumou vo výške 400-500.000,- Sk na predvolebnú kampaň strany SDKÚ do komunálnych volieb v roku 2002. V tomto smere mal len sprostredkovať kontakt Ing. E. E. a o vec sa ďalej nezaujímal.

Obžalovaný (odsúdený) R. P. na hlavnom pojednávaní vypovedal, že spoločnosť KAME SLOVAKIA GROUP, a.s. odkúpil za sumu ako s.r.o. so sídlom v Bratislave a pretransformovala sa na akciovú spoločnosť, v ktorej bol 25 % vlastníkom. Ďalšími spoluvlastníkmi boli p. Q., Ing. R. P. a Ing. E. E., každý s podielom 25 %. Ing. R. P. pôvodne pôsobil v spoločnosti len ako akcionár, keďže zastával funkciu v predstavenstve spoločnosti Chemické závody a po jeho príchode do spoločnosti sa jej riadeniu veľmi nevenoval. Pán Q. pochádzal z Bratislavy a rovnako neprejavoval aktívny záujem o spoločnosť. On popri podiele v spoločnosti KAME SLOVAKIA GROUP, a.s. rozbiehal medicínsku spoločnosť, leteckú spoločnosť a vlastnil kaviareň, a preto sa dohodlo, že spoločnosť KAME SLOVAKIA GROUP, a.s. bude riadiť Ing. E. E.. V jej začiatkoch investoval do jej rozvoja 1,5 milióna Sk. Pôvodne sídlila v jeho rodičovskom dome a zaoberala sa realitami, avšak keď sa Ing. E. E. začal zaoberať pohľadávkami, s čím nesúhlasil, sídlo spoločnosti presťahovali na Popradskú ulicu v Košiciach a o jeho podnikanie sa bližšie nezaujímal. Približne v roku 2000 na základe informácií získaných z televízie o možnosti financovania výstavby nájomných bytov prostredníctvom dotácií od ŠFRB oslovil so spoluprácou JUDr. L. K., ktorý pôsobil ako právnik v realitnej kancelárii, a ktorý k projektu prizval aj JUDr. A. H. na účely zastrešenia projektu po právnej stránke. S vytvorením samotného projektu oslovil projekčnú kanceláriu Ing. D. T., ktorý mal projekt následne na starosti po technickej stránke, pričom ho financoval z vlastných zdrojov. Prvou spoločnosťou, ktorá sa mala podieľať na realizácii projektu bola spoločnosť GLASBERG, a.s., v ktorej figuroval ako neznáma osoba. Pre podozrenia z neserióznosti spoločnosti GLASBERG, a.s. však nakoniec zmluvu o obstaraní uzavrel so spoločnosťou KAME SLOVAKIA GROUP, a.s. v zmysle ktorej mu vznikol nárok na odmenu až v okamihu dokončenia výstavby. Ing. E. E. súhlasil ako 25 % akcionár s účasťou spoločnosti na projekte za podmienky, že celú prípravu projektu zafinancuje z vlastných zdrojov. Na financovaní sa spolupodieľali JUDr. L. K. a JUDr. A. H.. Jeho úlohou v prípravnej fáze bola technická stránka vecí najmä zabezpečenia technických požiadaviek a parametrov bytov, ktoré vyžadovali ako ŠFRB tak aj MVA SR, pričom požadované parametre sa líšili a bolo potrebné prekresľovať projekt tak, aby spĺňal požiadavky oboch. Pred začatím samotnej výstavby vložil do spoločnosti rodinný majetok v hodnote 18 miliónov Sk, projekčnej kancelárii a na technické zabezpečenie poskytol viac ako 700.000,- Sk a JUDr. L. K. a JUDr. A. H. investovali okolo 100-200.000,- Sk. Spoločnosť KAME SLOVAKIA GROUP, a.s. v tomto štádiu projektu neinvestovala nič. Jeho úlohou bolo zabezpečiť projekt do určitej fázy a následne jeho realizácia bola prenechaná spoločnosti KAME SLOVAKIA GROUP, a.s. a Ing. E. E.. Pri odovzdaní projektu spoločnosti KAME SLOVAKIA GROUP, a.s. sa dohodli na vyplácaní mesačnej odmeny vo výške 65.000,- Sk a zvyšok po ukončení výstavby a vyplácaní dividendy. Raz týždenne vždy v pondelok sa zúčastňoval technickej porady spolu s ďalšími 8-10 ľuďmi. Dňa 29.11.2002 bol pozvaný na oslavu narodenín p. O. F., avšak len z dôvodu, že pán F. sa poznal s JUDr. A. H., ktorý bol jeho dlhoročný známy. Celkom sa F. stretol párkrát. V máji 2003 mu oznámil Ing. E. E., že ŠFRB prestal preplácať faktúry z dôvodu výstavby závodov PSA PEUGEOT a nemá z čoho vyplatiť dodávateľov. Aby predišiel zastaveniu výstavby požičal mu 10.000.000,- Sk, z ktorých mu po odrátaní vstupných investičných nákladov do spoločnosti KAME SLOVAKIA GROUP, a.s. vo výške 1,5 milióna

SK bolo vyplatených 8,5 milióna SK, na čo musel založiť rodičovský dom. V auguste 2003 Ing. R. P. kontaktoval Ing. J. P. s tým, že Ing. E. E. mu dlhuje 14.000.000,- Sk. Po porade s Ing. R. P. sa rozhodol preveriť situáciu na ŠFRB, ktorého sa zúčastnil aj Ing. D. T. a pracovníčka Stretavská ho informovala, že spoločnosti KAME SLOVAKIA GROUP, a.s. uhradili všetky platby, poslednú vo výške 7.000.000,- Sk pred pár týždňami. Na schôdzi akcionárov bezodkladne vymenili celé predstavenstvo a dozornú radu, detaily mal na starosti Ing. R. P. Ing. E. E. zbavili všetkých právomocí a začali vykonávať audit spoločnosti, výsledkom ktorého bol zistený rozdiel v pokladni vo výške 20.000.000,- Sk. V tom čase bol Ing. E. E. na dovolenke a po návrate odmietal súčinnosť pri výkone finančnej kontroly a odmietal predložiť účty z pokladne pričom zvažovali aj podanie trestného oznámenia na jeho osobu. Napriek prísľubom Ing. E. E. nebol schopný predložiť riadne vyúčtovanie a následne v septembri 2003 Ing. E. E. v tichosti odkúpil podiely ostatných akcionárov a získal 75 % podiel v spoločnosti KAME SLOVAKIA GROUP, a.s., čím ho odstavil zo spoločnosti a do predstavenstva a dozornej rady si posadil svojich ľudí a k účtovníctvu sa už vôbec nedostal. Koncom roka 2003 adresoval ŠFRB list, v ktorom ich informoval o vzniknutej situácii a varoval pre pridelovaním ďalších dotácií na výstavbu bytových domov, kde ako dodávateľ stavby figuruje spoločnosť KAME SLOVAKIA GROUP, a.s., malo sa jednať o projekty v Rozhanovciach v Kapušanoch, avšak zaslanie listu z dôvodu posunu termínu podávania nových žiadostí nakoniec odložil. Dňa 08.02.2004 (pondelok) ho Ing. E. E. navštívil s tým, že do piatka splatí dlh vo výške 40.000.000,- Sk, ktorý mal voči nemu avšak dňa 10.03.2004 bol už zadržaný. Ku dňu výsluchu mu Ing. E. E. aj naďalej dlhoval sumu vo výške 18.000.000,- Sk. V roku 2006 mu bola za pozemky v reálnej hodnote 50.000.000,- Sk uhradená spoločnosťou z Trenčína, ktorú sprostredkoval Ing. E. E. suma vo výške 22.000.000,- Sk, vďaka čomu sa mu podarilo vyplatiť pôžičku a zrušiť záložné právo na dom. Čo sa týka údajného sponzoringu pre stranu SDKÚ, p. W. a p. B. boli stálymi hosťami v jeho kaviarni a oslovili ho ohľadom dohodnutia stretnutia s Ing. E. E. ohľadom možnosti sponzorského daru od spoločnosti KAME SLOVAKIA GROUP, a.s., avšak viac sa o celú záležitosť nezaujímal. Rovnako nemal ani vedomosť o tom, že Ing. E. E. mal poslať e-mail s názvom „rozpis dlhov.doc“. Výpoveď svedka Ing. E. E. považuje za osobnú pomstu voči jeho osobe za to, že mu zabránili spreneveriť ďalšie finančné prostriedky, za čo bol neskôr aj právoplatne odsúdený. Navyše štátu zachránili finančné prostriedky z priznaných dotácií v celkovej výške 56.000.000,- Sk, ktoré neboli poukázané na účet spoločnosti KAME SLOVAKIA GROUP, a.s. Je v rozpore s logikou, aby z prostriedkov ŠFRB a MVarR určených na výstavbu poskytoval úplatok vo výške niekoľko miliónov Sk, pričom jemu samému spoločnosť dlhovala v tom čase 19.000.000,- Sk a následne ešte poskytol pôžičku vo výške 10.000.000,- Sk.

Obžalovaný JUDr. A. H. na hlavnom pojednávaní vypovedal, že na základe zmluvy o zabezpečení záležitostí zo dňa 16.06.2001 uzavretej medzi ním a spoločnosťou KAME SLOVAKIA GROUP, a.s. bolo jeho úlohou zastrešiť projekt po právnej stránke a za tým účelom bolo potrebné zabezpečiť metodiku Štátneho fondu rozvoja bývania a Ministerstva výstavby a regionálneho rozvoja upravujúcich podmienky poskytnutia úveru a dotácií ako doklady, ktoré bolo potrebné k žiadosti pripojiť. Spočiatku sa malo jednať o odlišný projekt výstavby bytov, ktorý mala realizovať spoločnosť Glasberg, a.s. na základe zmluvy o zhotovenie diela zo dňa 16.06.2001 uzatvorenej so spoločnosťou KAME SLOVAKIA GROUP, a.s. ako objednávateľom stavby. Avšak poskytnutie finančných prostriedkov ŠFRB súkromným spoločnostiam nebolo možné vzhľadom na riziká s tým spojené a odporúčali im, aby do výstavby zapojili samosprávy. Nakoľko spoločnosť Glasberg, a.s. si nespĺnila svoje záväzky v súvislosti s iným projektom, spoločnosť KAME SLOVAKIA GROUP, a.s. odstúpila od zmluvy o zhotovenie diela a začala rokovať s mestskými časťami Košice - Dargovských hrdinov a Košice - Barca ohľadom možnosti realizácie výstavby nájomných bytov. Všetky práva vzťahujúce sa k zamýšľanej výstavbe vrátane financovania prešli na spoločnosť KAME SLOVAKIA GROUP, a.s., ktorá bola aj účastníkom stavebného konania. Ďalšie cesty do Bratislavy sa týkali špecifik spojených s technológiou výstavby formou montovaných domov a podmienok, ktoré mala stavba spĺňať v zmysle vtedy účinného stavebného zákona, aby stavba bolo definovaná ako bytový dom a formy verejného obstarávania, keď im odporúčali uskutočniť verejné obstarávanie bez rokovania v zmysle § 52 ods. 1 písm. b) Zákona č. 263/1999 Z. z. o verejnom obstarávaní vzhľadom na autorské práva uchádzača k predmetu obstarávania. Rovnako jeho náplňou práce bolo vysporiadanie vlastníckych vzťahov k pozemkom, na ktorých mala byť uskutočnená výstavba. Následne spoločnosť KAME SLOVAKIA GROUP, a.s. previedla všetky práva na mestské časti pričom suma 10.000.000,- Sk, ktorú mali mestské časti poskytnúť z vlastných zdrojov na infraštruktúru, čo bola podmienka pre poskytnutie dotácie z Ministerstva výstavby a regionálneho rozvoja, bola mestským časťam darovaná formou uskutočnených prác. Dňa 29.11.2003 sa spolu s R. P. a JUDr. L. K. zúčastnil oslavy narodenín O. F.ovej. Spolu s manželkou boli v Maďarsku v meste Hollóházi kúpiť dar, pričom hranicu v Milhosti prekročili okolo pol jednej. Svoje auto nechal na dvore p. A. v Košiciach, kde mal

prenajaté kancelárske priestory a presadli do auta R. P., ktorý šoféroval. Z Košíc odchádzali okolo pol piatej a v Rožňave vyzdvihli JUDr. L. K. a pokračovali cestou do Bratislavy, pričom sa zastavili ešte kúpiť kyticu kvetov a na oslavu dorazili okolo deviatej večer. Z oslavy odišli po polnoci, okolo druhej alebo pol tretej. Keďže spoločnosť KAME SLOVAKIA GROUP, a.s. si voči nemu prestala plniť finančné záväzky vyplývajúce mu zo zmluvy o zabezpečení záležitostí podali aj s JUDr. L. K. návrh na vyhlásenie konkurzu na majetok spoločnosti. Po uzavretí zmluvy o urovnaní záväzkov zo dňa 27.01.2004 uzavreli s Ing. E. E. dňa 10.02.2004 dohodu a vzali návrh na konkurz späť. Nakoľko mali už aj s JUDr. L. K. informácie o nezrovnalostiach v účtovníctve spoločnosti zistených pri vnútornom audite a zamýšľanom trestnom oznámení na Ing. E. E., súhlasili so stretnutím s Ing. E. E., na ktorom im mal vyplatiť časť dlhu vo výške cca 1.000.000,- Sk. Pôvodne boli dohodnutí s Ing. E. E. na splatení časti dlhu na deň 08.03.2004, keď sa aj nachádzali v Bratislave za účelom preverenia situácie v spoločnosti KAME SLOVAKIA GROUP, a.s. a v súvislosti s plánovanou výstavbou v Rozhanovciach a skutočným stavom na prebiehajúcej výstavbe, avšak na žiadosť Ing. E. E. došlo k preloženiu stretnutia na deň 10.03.2004. Za tým účelom bola vyhotovená faktúra a vyúčtovanie úrokov. Celková výška dlhu predstavovala sumu vo výške 2,7 milióna Sk spolu s 9 % ročným úrokom z omeškania z neuhradenej sumy. Výšku úrokov vypočítal ku dňu 28.02.2004, pričom v jeho prípade výška úrokov bola vyčíslená na 320.000,- Sk a v prípade JUDr. L. K. bola suma o 10-14.000,- Sk vyššia. Pri stretnutí s Ing. E. E. v spoločnosti KAME SLOVAKIA GROUP, a.s. dňa 10.03.2004 si vzájomne vymenili účtovné doklady vyhotovené na mieste, keďže pri Ing. E. E. si nikdy neboli istí presnou výškou sumy, ktorá im reálne mala byť uhradená. V prípade dokladov týkajúcich sa pôžičky sa jednalo len o účtovno-technickú operáciu z dôvodu neprekročenia hranice určenej pre povinnú registráciu ako platcov DPH, keďže mali v priebehu kvartála aj iné príjmy a účtovne dané obdobie nebolo uzavreté. Každý samostatne si prepočítal svoju časť uhradeného dlhu vo výške 500.000,- Sk a následne svoj podiel uschoval v aktovke JUDr. L. K., nakoľko on disponoval len diplomatkou, v ktorej sa nachádzali už listiny. Účtovné doklady si každý prevzal sám za seba. Nemá vedomosť o tom, že by Ing. E. E. ako fyzická osoba alebo za spoločnosť KAME SLOVAKIA GROUP, a.s. poskytol akúkoľvek čiastku na predvolebnú kampaň strany SDKÚ. Čo sa týka telefonátu s p. F. o „zlom počasí“ jednalo sa o odkaz pre JUDr. L. K., jeho obsah chápal v zmysle aký bol mienený teda, že je zlé počasie a informáciu obratom odovzdal JUDr. L. K., ktorý bol na ceste za ním.

Spáchanie trestnej činnosti obžalovaných dokumentujú aj výsluchy svedkov, vykonaných na hlavnom pojednávaní.

Svedok Ing. E. E. na hlavnom pojednávaní vypovedal, že v lete 2001 ho oslovil R. P. ohľadom možnosti výstavby nájomných bytov v mestských častiach Košice - Dargovských hrdinov a Košice - Barca a súčasne mu predstavil aj JUDr. L. K., ktorí mali vďaka svojim politickým kontaktom na vládne politické strany SDKÚ a SMK viesť zabezpečiť aby sa spoločnosť KAME SLOVAKIA GROUP, a.s. stala generálnym dodávateľom predmetnej výstavby. Na tento účel bola medzi nimi a spoločnosťou KAME SLOVAKIA GROUP, a.s. uzatvorená zmluva o obstaraní záležitostí, ktorú pripravil JUDr. A. H., v rámci ktorej im vznikol nárok na odmenu. Konkrétne pripravili súťažné podmienky verejného obstarávania a prichystali návrhy zmlúv o združení finančných prostriedkov a iných hodnôt, ktoré sa stali základom pre to, aby spoločnosť KAME SLOVAKIA GROUP, a.s. ako jediná spĺňala podmienky a bola víťazom napriek tomu, že ako predmet činnosti nemala zapísanú až do dňa 17.04.2002 žiadnu stavebnú činnosť a po tomto dátume mala zapísanú ako predmet činnosti len uskutočňovanie jednoduchých stavieb a ich zmien, čo nezodpovedalo rozsahu výstavby, ktorá bola predmetom verejných obstarávaní. Napriek jeho výhradám ho ubezpečovali všetci traja, že je to postačujúce. Jednalo sa o podmienku darovania pozemkov mestskej časti za korunu, pričom 2/3 pozemkov na ktorých sa uskutočňovala výstavba patrili otcovi R. P. a ďalšou podmienkou bolo zaplatenie poisťky stavby a zabezpečenie preukázania vlastných zdrojov ako podmienky pre poskytnutie finančných prostriedkov zo ŠFRB a z MVaRR. Navyše jeden z nich mal mať priateľský vzťah s p. J., ktorá overovala výsledky verejného obstarávania. Rovnako mali R. P., JUDr. L. K. a JUDr. A. H. presvedčiť projektantov, konkrétne Ing. D. T. a Ing. D. P., aby umelo znížili rozpočet výstavby. Informoval ho o tom Ing. D. T. a uviedol, že zníženie je asi o tretinu oproti reálnym cenám. K zníženiu došlo z dôvodu potreby zníženia sumy, ktorú musela mestská časť preukázať ako vlastné prostriedky. Pôvodná suma bola príliš vysoká a cez schvaľovací proces miestneho zastupiteľstva a komisií by neprešla. Navyše verejného obstarávania sa zúčastnila ďalej len spoločnosť patriaca známemu R. P.. Úlohou JUDr. L. K. ako funkcionára strany SDKÚ bolo ovplyvniť vedenie miestneho úradu a poslancov za stranu SDKÚ, ktorí tvorili väčšinu miestneho zastupiteľstva Mestskej časti Košice - Dargovských hrdinov, aby konali v prospech spoločnosti KAME SLOVAKIA GROUP, a.s., ako aj ovplyvniť pri výkone právomoci starostu a prednostku. Samotnú prípravu projektu mal na starosti

R. P. Začiatkom roka 2002 prišla informácia o nedostatku finančných prostriedkov v ŠFRB určené na podporu výstavby nájomných bytov, pričom v tom čase sa začala riešiť aj potreba prichystania úplatku vo výške 18.000.000,- Sk predstavujúcej 10 % z celkového objemu finančných prostriedkov poskytnutých na výstavbu nájomných bytov v Košiciach za to, aby spoločnosť KAME SLOVAKIA GROUP, a.s. tieto zákazky získala. Prvýkrát sa R. P. zmienil o úplatkoch v kancelárii Ing. R. P. v spoločnosti KAME SLOVAKIA GROUP, a.s. na Popradskej ul. v Košiciach za prítomnosti JUDr. L. K. a JUDr. A. H.. Všetci s poskytnutím úplatku súhlasili. Podľa dohody polovica úplatku sa mala poskytnúť na začiatku po podpise zmlúv o pridelení finančných prostriedkov mestským častiam a realizácií prvých fakturácií. Zvyšok sa mal poskytnúť po ukončení celej výstavby. Úplatok mal byť určený pre ľudí v Bratislave, pričom až neskôr sa od R. P. dozvedel, že má byť určený pre poslanca PhDr. A. F. a Ing. W. P., riaditeľa ŠFRB. Obaja boli členmi strany SMK, pričom PhDr. A. F. z úzadia reálne riadil ŠFRB. Účelom úplatku bolo zabezpečiť, aby žiadosti mestských častí boli schválené aj napriek negatívnemu stanovisku Krajského úradu v Košiciach, pričom pre žiadosti sa následne zastavili ľudia zo ŠFRB a obe žiadosti boli schválené. Úplatok poskytoval v čase, keď už obe žiadosti mestských častí boli schválené. V polovici roka 2002 prišla zo strany JUDr. L. K. a JUDr. A. H. požiadavka na poskytnutie príspevku na predvolebnú kampaň do komunálnych volieb. Jednalo sa o zaplatenie pneumatík na auto vyhradené na predvolebnú kampaň SDKÚ, o ktorých ako jediných je aj účtovný doklad evidovaný v účtovníctve spoločnosti KAME SLOVAKIA GROUP, a.s., ktorý mu priniesol späť R. P. a reklamnú kampaň a prípravu propagačných materiálov na predvolebnú kampaň starostov mestských častí Košice - Barca A. T. a Košice - Dargovských hrdinov Ing. A. A., ktorý opätovne kandidovali. Na predvolebnú kampaň odovzdal Ing. M. W. sumu 500.000,- Sk v priestoroch spoločnosti KAME SLOVAKIA GROUP, a.s. potom ako sa predtým stretli v kaviarni R. P. za prítomnosti JUDr. L. K., R. P. a ďalších osôb za stranu SDKÚ. V októbri 2002 po podpise dodávateľských zmlúv s mestskými časťami začal R. P. zdôrazňovať požiadavku na vyplatenie prvej polovice úplatku vo výške 9.000.000,- Sk s tým, že je súčasne potrebné prichystať faktúry. Rovnako na zasadnutí stavebnej a finančnej komisie Mestskej časti Košice - Dargovských hrdinov na neho naliehali, aby prostriedky zo ŠFRB vyčerpali do konca roka 2002 napriek tomu, že ešte neboli vykonané práce, ktoré by bolo možné fakturovať, nakoľko samotná výstavba začala koncom októbra 2002. R. P. ho však ubezpečoval, že je to odsúhlasené. V tomto smere dal pokyn Ing. D. T., aby pripravil súpisy prác aj napriek tomu, že ešte neboli vykonané. Prvá faktúra bola vystavená na projekčné práce vo výške 6.000.000,- Sk a druhá za stavebné práce a materiál vo výške viac ako 50.000.000,- Sk.

Koncom novembra 2002, bola streda, z prostriedkov ŠFRB poukázaných z účtu mestskej časti vedený v PKB banke, a.s. na účet spoločnosti KAME SLOVAKIA GROUP, a.s. ráno na druhý deň vybral 25.000.000,- Sk a uložil ich do hnedého pilotného kufríka, odišiel aj s hotovosťou do spoločnosti KAME SLOVAKIA GROUP, a.s. kde prišli aj R. P. a Ing. R. P., ktorým peniaze ukázal a následne ich vzal k sebe domov, nakoľko sa dohodli, že k ich odovzdaniu dôjde v deň keď pôjdu do Bratislavy, t.j. 29.11.2002. Dňa 29.11.2002 už v banke nevyberal žiadne iné peniaze. Časť použil na úhradu záväzkov a časť ponechal v hotovosti v pokladni spoločnosti. V deň odovzdania peňazí, v piatok, ho R. P. niekoľkokrát urgoval. Sumu 9.000.000,- Sk mal prichystanú v igelitke. V časti 5.000.000,- Sk pozostávala z bankoviek v nominálnej hodnote 5.000,- Sk a vo zvyšku v bankovkách v nominálnej hodnote 1.000,- Sk, fóliované a prepáskované v banke. Uvedenú sumu odovzdal JUDr. L. K., JUDr. A. H. a R. P., s ktorými sa stretol okolo obeda v kaviarni R. P. a následne sa presunuli do jeho bytu nachádzajúcom sa na Mäsiarskej ulici v Košiciach nad kaviarňou. Bolo to v ten deň, keď odchádzali na oslavu narodenín Ildikó F.ovej do Bratislavy. Na uvedenú skutočnosť si spomína najmä z dôvodu, že R. P. zháňal nejaký darček, kúpou ktorého poveril jednu zo svojich zamestnankýň a zmienil sa aj o porceláne, pričom všetci boli oblečení v oblekoch. Na uvedenej oslave mali s PhDr. A. F. okrem odovzdania úplatku rozobrať aj možnú ďalšiu spoluprácu na pripravovaných projektoch výstavby nájomných bytov. Peniaze si všetci traja pred odchodom z Košíc rozdelili a uložili k sebe do sákov a do tašiek. Celé stretnutie trvalo asi 10 minút. Keď odchádzali k autu už ich neodprevádzal. Na ďalší týždeň mu JUDr. L. K. a R. P. potvrdili odovzdanie peňazí, ku ktorému malo dôjsť v jednej z prenajatých izieb v hoteli Adonis.

V januári 2003 rovnako odovzdal sumu vo výške 5.000.000,- Sk určenú pre ministra vnútra RNDr. R. H. Ing. R. P. za to, že sa zastaví vyšetrowanie, o ktorom sa domnieval JUDr. L. K., že prebieha, a že aj prevzatie úplatku vo výške 9.000.000,- Sk malo byť monitorované. Úplatok mal odovzdať ľuďom blízky ministromi vnútra. Uvedenú informáciu mu oznámil Ing. R. P. dňa 24.01.2003. Za rovnakým účelom krátko predtým prevzal úplatok vo výške 3.000.000,- Sk resp. 2.500.000,- Sk aj JUDr. L. K., ktorý zo svojich prostriedkov doplnil 500.000,- Sk. V rovnaký deň podpisoval aj zmluvu o pôžičke s Ing. J. P. vo výške 2.200.000,- Sk. Tieto prostriedky následne v lete 2003 JUDr. L. K. vrátil za prítomnosti Ing. C.K..

Začiatkom roka 2003 ho pozval R. P. na stretnutie v reštaurácii Parlamentka v Bratislave, ktorého sa zúčastnil aj JUDr. L. K., JUDr. A. H. a A. T. a po čase sa pripojil aj poslanec PhDr. A. F.. S R. P. si

odsadli k vedľajšiemu stolu k PhDr. A. F., ktorého mu aj v ten deň prvý krát P. predstavil. R. P. si s PhDr. A. F. tykali. Počas krátkej neprítomnosti R. P. pri stole využil chvíľu, keď ostal osamote s PhDr. A. F. a aby si overil, že peniaze mu boli naozaj odovzdané, napísal na papier číslo 9, na čo PhDr. A. F. reagoval kladným kývnutím a tým považoval za dohodnutú aj ďalšiu spoluprácu. Napriek tomu, že R. P. nerád prespával po hoteloch, v ten deň boli všetci ubytovaní v hoteli Nivy. Predmetom rozhovorov na stretnutí bola otázka možnej realizácie ďalších projektov výstavby nájomných bytov kde by generálnym dodávateľom bola spoločnosť KAME SLOVAKIA GROUP, a.s. Jednalo sa o projekty v Markušovciach a Kapušanoch pri Prešove.

Problémy s financovaním výstavby nastali v dôsledku podhodnotenia jednotlivých rozpočtových položiek spodných stavieb na výstavbu v mestskej časti Košice - Dargovských hrdinov, ktoré boli reálne niekoľkonásobne vyššie a rovnako bol podhodnotený projekt výstavby v Mestskej časti Košice - Barca, kde bol projekt technicky jednoduchší a rýchlejšie napredoval aj vďaka jeho financovaniu z prostriedkov určených na výstavbu v Mestskej časti Košice - Dargovských hrdinov. Subdodávateľmi sa stali spoločnosť J. K. Slovakia, s. r. o. Lipany, ostatných subdodávateľov vyberali R. P. a Ing. R. P., avšak tieto spoločnosti najmä čo sa týka pozemných prác, nemali kapacity pre výstavbu takého rozsahu, a preto sa najímali ďalšie firmy resp. zemné práce zabezpečila spoločnosť HUTNÉ STAVBY Košice, s. r. o. Na finančné poddimenzovanie výstavby upozorňoval na každom kontrolnom dni avšak zmena financovania ani navýšenie rozpočtu neprichádzalo do úvahy. Bol však ubezpečený zo strany R. P., že ak sa dokončí výstavba v Mestských častiach Košice - Dargovských hrdinov a Košice - Barca a bude odovzdaný sľúbený úplatok vo výške 18.000.000,- Sk, z ďalších projektov úplatok nebude požadovaný a z predpokladaného zisku z nových projektov bude možné ukončiť výstavbu v mestskej časti Košice - Dargovských hrdinov. Dovtedy finančné problémy riešil prostredníctvom súkromných pôžičiek. V marci - apríli 2003 dostal on aj Ing. R. P. e-mail od R. P., obsahom ktorého bol rozpis dlhov s uvedenou položkou Bratislava 9.000.000,- Sk a v zátvorke vybavuje E + L, pričom veľkými písmenami boli napísané všetky dôležité záväzky vo firme ako majitelia pozemkov a obchodní partneri. V auguste 2003, v čase keď odchádzal na dovolenku, bola posledná koordináčna porada, na ktorej nič nenasvedčovalo problémom so subdodávateľmi. Avšak hneď na druhý deň ako odišiel na dovolenku, Ing. R. P. spolu s R. P. zvolali na mimoriadnu poradu všetkých dodávateľov a oznámili im, že spoločnosť nedisponuje finančnými prostriedkami na úhradu vykonaných prác a uskutočnených dodávok, v dôsledku čoho sa práce na výstavbe zastavili. Jednalo sa najmä o hlavných subdodávateľov ako spoločnosti J. K. Slovakia, s.r.o., PIEMONT, s.r.o. a HUTNÉ STAVBY Košice, s.r.o., ako aj projekčný ateliér Ing. arch. D. P., vrátane Ing. D. T. a stavebného dozoru Ing. D. E., čo následne vyvolalo paniku mestských častí, na ktoré príslušné úrady začali posilať kontroly na stavby. Rovnako zo strany R. P. bol vyvíjaný tlak na jeho osobu ohľadom uznania záväzkov voči jeho otcovi. Po návrate z dovolenky zistil, že ho spoločníci zbavili všetkých právomocí ako predsedu predstavenstva a dožadovali sa vysvetlenia financovania výstavby, ktorej stav nezodpovedal objemu vyčerpaných finančných prostriedkov. Údajne mal tvrdiť, že financovanie stavieb zo zdrojov ŠFRB a MVARR je pozastavené z dôvodu alokovania finančných prostriedkov na výstavbu závodu PSA PEUGEOT, ale uvedené povedal R. P. na niektovej z porád. Skutočný pohyb peňazí si zaznamenával do zošita, kde sumu 9.000.000,- Sk, ktorá bola daná ako úplatok, poznačil na základe námietok Ing. R. P. a R. P. ako sumu vo výške 8.000.000,- Sk. Údaje uvedené v zošite prezentoval aj na porade, ktorej sa zúčastnili R. P., Ing. R. P. a súkromní investori Ing. H. D., ktorý spoločnosti poskytol pôžičku vo výške 10.000.000,- Sk a Ing. J. P., ktorý poskytol spoločnosti pôžičku vo výške 4-5.000.000,- Sk, pričom Ing. R. P. mal potvrdiť správnosť a úplnosť údajov uvedených v zošite. S finančnými prostriedkami spoločnosti na pokyn aj Ing. R. P. disponovala p. R. ako členka predstavenstva s podpisovým právom k účtom spoločnosti a rovnako aj zo sumy 25.000.000,- Sk, ktoré vybral na pokyn R. P. a R. P. boli uhrádzané záväzky spoločnosti. Z jeho záznamov vyplynulo, že z finančných prostriedkov poskytnutých ŠFRB a MVARR do augusta 2003 minul celkom 90.000.000,- Sk. Začiatkom októbra 2003 odkúpil od Ing. O. Q. za 1.000.000,- Sk (33.193,92 eur) a od Ing. R. P. za 2.000.000,- Sk po ich nátlaku podiely v spoločnosti, čím sa stal majoritným vlastníkom a R. P. si ponechal 25 %-ný podiel. R. P. navrhoval, aby sa spoločnosť odpredala a išla do likvidácie, on preferoval dostavbu nájomných bytov v Mestskej časti Košice - Dargovských hrdinov. Jeho cieľom bolo najmä aby mu bola vyplatená cena za pozemky a naliehal na uznanie záväzkov voči nemu a jeho osobe aj vzhľadom na skutočnosť, že za pôžičku od Ing. H. D. ručil rodinným domom a rovnako mal záujem vyhnúť sa prípadnej trestnoprávnej zodpovednosti v súvislosti s výstavbou nájomných bytových domov v Košiciach a za svoje akcie požadoval sumu 10.000.000,- Sk, ktorá bola pre neho neprijateľná. V tom čase aj prvýkrát vypovedal na polícii v súvislosti s výstavbou v Mestskej časti Košice - Dargovských hrdinov, pričom vtedy len odpovedal na položené otázky a úplatky nespomínal.

Ako výstavba začala opätovne napredovať JUDr. L. K. a JUDr. A. H. začali na neho vyvíjať nátlak v súvislosti s druhou polovicou úplatku na upokojenie ľudí v Bratislave, ktorí mali byť sú nervózni z toho, že výstavba nenapreduje podľa plánu. Požadovaná zvyšná polovica úplatku vo výške 9.000.000,- Sk, ktorá po jeho námietke, že spoločnosť takou sumou nedisponuje, bola znížená na sumu 1.000.000,- Sk ako minimálnu akceptovateľnú výšku splátky. Tému úplatku vo výške 1.000.000,- Sk otvoril JUDr. L. K. pri rozhovore počas jeho cesty na výkonný výbor strany SDKÚ. Mal prichystaných 1.000.000,- Sk, ktorú mal prichystanú skutočne slúžiť na úhradu ich pohľadávok voči spoločnosti KAME SLOVAKIA GROUP, a.s. na základe vystavených faktúr. Rovnako na neho vyvíjal nátlak aj R. P., ktorý sa mu mal vyhrážať fyzickou likvidáciou jeho aj rodiny. V tom čase neprichádzalo do úvahy, aby sa spoločnosť dostala k peniazom cez fiktívne faktúry keďže už vtedy prebiehali viaceré kontroly. Keďže vzhľadom na stav výstavby odmietol poskytnúť druhú polovicu úplatku, začali na neho vyvíjať tlak využitím návrhu na vyhlásenie konkurzu na spoločnosť KAME SLOVAKIA GROUP, a.s. a navyše na stavbe a v spoločnosti každý mesiac prebiehali kontroly zo strany mestskej časti, ŠFRB, MVARR a Úradu finančnej kontroly a iných štátnych orgánov, i keď pravidelné kontroly prebiehali riadne od začiatku výstavby a zúčastňovali sa ich zástupcovia miestneho úradu, Okresného úradu Košice a Krajského úradu Košice a prvé výhrady k výstavbe boli formulované už na jar 2003 a následne v druhej polovici roka 2003. Koncom roka 2003 dostal od R. P. list adresovaný ŠFRB obsahom ktorého bolo upozornenie, aby spoločnosti KAME SLOVAKIA GROUP, a.s. neposkytovali finančné prostriedky na projekty Kapušany a Rozhanovce. S týmto listom išiel za riaditeľom Ing. W. P., ktorý poprel, že by taký list dostal, že R. P. nepozná a s vecou nechce mať nič spoločné. Dňa 27.01.2004 uzavrel s JUDr. L. K. a JUDr. A. H. zmluvu o vysporiadaní záväzkov, nakoľko v roku 2004 sa pokračovalo vo výstavbe a chcel sa tým vyhnúť návrhu na vyhlásenie konkurzu na spoločnosť z ich strany, pričom v zmluve deklaroval aktívne saldo spoločnosti vo výške 86 miliónov Sk. Uhradil im časť pohľadávok a súčasne sa dohodli na odovzdaní úplatu vo výške 1.000.000,- Sk potom, čo zabezpečia doklady na krytie úplatku. Pod týmto tlakom sa rozhodol osloviť svojho známeho S. P., aby informácie o poskytovaní úplatku odovzdal priamo ministrovi vnútra RNDr. R. H., keďže nedôveroval polícii v Košiciach, na ktorú mal JUDr. L. K. ako viceprimátor mesta Košice silné kontakty. Nie je však pravdou, že by sa mu predstavil pod priezviskom P.. Považuje to len za skomolenie mena v zápisnici. Po pár dňoch ho kontaktoval opätovne jeho známy, ktorý ho informoval, že za ním príde príslušník polície z Úradu boja proti korupcii v Košiciach. Následne niekoľkokrát vypovedal na Úrade boja proti korupcii aj o pozadí financovania výstavby, v dôsledku čoho začalo trestné stíhanie aj voči jeho osobe. Pred samotným odovzdaním úplatku vo výške 1.000.000,- Sk sa uskutočnilo niekoľko stretnutí, na ktorých opakovali JUDr. L. K. a JUDr. A. H. požiadavku odovzdania časti úplatku na upokojenie situácie a za tým účelom pripravili doklady pre prípad potreby vysvetliť odkiaľ majú pri sebe hotovosť vo výške 1.000.000,- Sk. S požiadavkou na vypracovanie „dokladového krytia“ prišiel JUDr. L. K., nakoľko už pri odovzdaní prvej časti úplatku mal pocit, že bolo monitorované políciou. Informáciu mal mať od svojho známeho z radov polície a aj takú, že už prebieha vyšetrovanie. To trvalo približne jeden mesiac od dohodnutia odovzdania 1.000.000,- Sk až po samotnú realizáciu. Túto finančnú čiastku poskytla polícia, pričom vzhľadom na to, že s JUDr. L. K. aj JUDr. A. H. bol už dohodnutý na ich odovzdaní, od polície dostal „voľnú ruku“ a nebol osobitne inštruovaný ohľadom správania sa. Niekoľkokrát stretnutie, na ktorom malo dôjsť k odovzdaniu úplatku, odriekli na poslednú chvíľu, nakoľko sa odmietali stretnúť v priestoroch KAME SLOVAKIA GROUP, a.s., ale vždy len na verejných priestoroch. O organizácii stretnutia hovoril najmä s JUDr. L. K.. K samotnému odovzdaniu došlo až v marci 2004. Boli pripravené pokladničné doklady - pôžička a vrátenie peňazí podpísané dopredu pár týždňov, aby nevznikli nezrovnalosti v účtovníctve napriek tomu, že žiadna pôžička im spoločnosťou KAME SLOVAKIA GROUP, a.s. poskytnutá nebola. JUDr. L. K. a JUDr. A. H. si peniaze prepočítali a rozdelili. Mali ich odniesť do Bratislavy. V ten deň ale boli zadržaní s peniazmi políciou. Voči JUDr. L. K. a JUDr. A. H. spoločnosť KAME SLOVAKIA GROUP, a.s. evidovala neuhradené pohľadávky, na zaplatenie ktorých im vznikol nárok na základe zmluvy o obstaraní záležitostí a na základe ktorej pravidelne vystavovali faktúry spoločnosti.

Svedok A. T. na hlavnom pojednávaní vypovedal v zhode s jeho výpoveďou v prípravnom konaní (zv. 3 čl. 845). Dokazoval, že v tom čase pôsobil ako starosta obce Mestská časť Košice - Barca a po neúspechu v komunálnych voľbách následne pracoval v spoločnosti KAME SLOVAKIA GROUP, a.s. ako rozpočtár a potom v dcérskej spoločnosti WOOD-BAU, s.r.o. Košice. JUDr. L. K. pozná ešte z čias keď bol poverený likvidáciou národných výborov a ako mestského poslanca a R. P. a JUDr. A. H. poznal v súvislosti s obchodnými vzťahmi ohľadom výstavby a Ing. E. E. spoznal pri odovzdaní stavby. Na prelome rokov 2000 a 2001 za ním prišiel do kancelárie JUDr. L. K. a R. P. s ponukou na výstavbu nájomných bytov technicky riešených ako drevostavby s predpokladaným ukončením výstavby do pol roka, pričom podľa zmluvným podmienok Štátneho fondu rozvoja bývania je potrebné pôžičku

začať splácať práve po pol roku. Úver by potom obec splácala už z vybraného nájomného. Podľa dohody sa projekčné práce zaviazala zabezpečiť KAME SLOVAKIA GROUP, a.s. a územné a stavebné povolenia mestská časť. Súčasne sa spoločnosť KAME SLOVAKIA GROUP, a.s. zaviazala v prípade neukončenia stavby v lehote pol roka uhrádzať za Mestskú časť Košice - Barca pôžičku až do riadneho odovzdania stavby. Nakoľko mestská časť nedisponovala vlastným pozemkom, bola uzatvorená nájomná zmluva na cirkevné pozemky na dobu 30 rokov s následným prevodom vlastníckeho práva na obec. V lete bola podaná žiadosť o poskytnutie dotácie na Štátny fond rozvoja bývania a ministerstvo na 30 nájomných bytov. Vzhľadom na dlhší čas, ktorý uplynul od podania žiadostí, bol spolu s R. P., JUDr. L. K. a JUDr. A. H. na rokovaní s generálnym riaditeľom Štátneho fondu rozvoja bývania, ktorý im oznámil, že poskytnutiu dotácii bráni nedostatok finančných prostriedkov. Na rokovaní na Ministerstve výstavby a regionálneho rozvoja SR im oznámili, že problém nespočíva v nedostatku finančných prostriedkov, ale v chýbajúcom schválení žiadosti Štátnym fondom rozvoja bývania. Začiatkom októbra v Bratislave došlo k podpisu zmlúv so Štátnym fondom rozvoja bývania a ministerstvom. Napriek počasiu stavba napredovala a o výstavbu sa zaujímal až do odovzdania funkcie novému starostovi dňa 02.01.2003. Počas výstavby sa zúčastňoval kontrolných dní, ktoré sa uskutočňovali tak raz dva krát do týždňa. V súvislosti s komunálnymi voľbami v roku 2002 ho oslovila Ing. Dana Vemeová s tým, že mu pomôže s predvolebnou kampaňou pričom z kontextu vyplynulo, že ju posielala spoločnosť KAME SLOVAKIA GROUP, a.s., ktorá mala záujem na jeho úspechu vo voľbách. Jej pomoc spočívala v organizácii predvolebnej kampane a propagáciou výstavby nájomných bytov. Poslanca PhDr. A. F. spoznal na neformálnom stretnutí v Košiciach a odvtedy ho osobne nevidel. Nemá vedomosť o nijakom stretnutí, ktorého sa mal podľa vyjadrenia svedka Ing. E. E. zúčastniť v reštaurácii „Parlamentka“ v spoločnosti poslanca PhDr. A. F., R. P., JUDr. L. K., JUDr. A. H. a Ing. E. E..

Svedok R. P. na hlavnom pojednávaní v zhode s výpoveďou v prípravnom konaní (zv. 3 čl. 861) vypovedal, že na jeseň v roku 2002, kedy už prebiehala výstavba obytných súborov v Mestských častiach Košice - Barca a Košice - Dargovských hrdinov, pôsobil ako riaditeľ a 25 % akcionár v spoločnosti KAME SLOVAKIA GROUP, a.s. Predtým pôsobil v spoločnosti ako predseda predstavenstva (od 03.12.1999 do 07.08.2001). Do spoločnosti odmietol opätovne vstúpiť ako štatutárny orgán, nakoľko mu nebol zo strany Ing. E. E. predložený audit spoločnosti. Jeho úlohou v spoločnosti vzhľadom na jeho predchádzajúce manažérske schopnosti bola príprava ďalšej expanzie spoločnosti z predpokladaného zisku zo realizovaných stavieb, ako aj vedenie porád s dodávateľmi, ktoré sa uskutočnili vždy dva dni v týždni celkom asi tri krát. Obsahom porád boli vecné záležitosti ohľadom výstavby. Financie mal vo svojej výlučnej kompetencii Ing. E. E. a asistentka I.O. teraz U., ktorá mala podpisové právo a na pokyn Ing. E. E. vyberala finančné prostriedky na úhradu záväzkov voči dodávateľom. V lete 2003 po zistení problémov s výstavbou Ing. E. E. uviedol ako dôvod meškajúce platby zo Štátneho fondu rozvoja bývania nakoľko vraj všetky štátne prostriedky sa sústreďujú na účely výstavby závodu Peugeot Citröen v Trnave. Na stretnutí, ktorého sa zúčastnili okrem neho aj Ing. E. E., R. P., JUDr. L. K. a JUDr. A. H., došlo k dohode o dofinancovaní spoločnosti prostredníctvom súkromných pôžičiek, ktoré poskytli Ing. J. P., Ing. H. D. a p. U.. Následne koncom leta 2003 v čase, keď bol Ing. E. E. na dovolenke, spolu s R. P. sa informovali ohľadom údajne pozastavených dotácií pričom dostali informáciu, že spoločnosti bolo vyplatených cca 21.000.000,- Sk. Na porade akcionárov zvolanej v neprítomnosti Ing. E. E. bolo prezentované, že chýba cca 60.000.000,-Sk, v nadväznosti na čo boli Ing. E. E. odňaté všetky právomoci týkajúce sa nakladania s finančnými prostriedkami. Po kontrole stavu nezávislou audítorkou boli zistené závažné nedostatky pri vedení účtovníctva na základe čoho dospel k záveru, že Ing. E. E. si cez prostriedky určené na výstavbu riešil vlastné nedoriešené finančné problémy. Koncom septembra 2003 na stretnutí akcionárov a dodávateľov mal Ing. E. E. vysvetliť financovanie, avšak namiesto predloženia chýbajúcich dokladov čítal položky, ktoré mal napísané v zošite, ktoré však považoval za irelevantné. Nakoľko plán prijatý na zasadnutiach sa neplnil, zo spoločnosti odišiel a svoj akcionársky podiel predal. O zaplatenie kúpnej ceny za akcie sa vedie súdny spor. Má vedomosť o tom, že existoval e-mail, ktorý mu ukazoval Ing. E. E. a ktorý mu mal byť odoslaný od R. P., predmetom ktorého malo byť rozpis dlhov, avšak nakoľko sa v spoločnosti nezaoberal otázkou financií, bližšie sa oň nezaujímal. Rovnako bol informovaný od asistentky I. U. o návšteve príslušníkov finančnej polície. V danom čase bol spoločnosti doručený aj list s požiadavkou na vysvetlenie financovania výstavby, na ktorý v mene spoločnosti riadne odpovedali. O úplatkoch, ktoré by mali byť poskytnuté v súvislosti s výstavbou nemá žiadnu vedomosť, nakoľko do spoločnosti nastúpil v čase, keď bol schvaľovací proces ukončený a dotácie boli schválené. Nemá vedomosť o úplatku vo výške 3.000.000, - Sk, ktorý mal byť poskytnutý JUDr. L. K., ani o úplatku vo výške 5.000.000, - Sk, ktorý mal byť poskytnutý RNDr. R. H., tiež o úplatku vo výške 500.000,- Sk pre SDKÚ a ani o úplatku vo výške 9.000.000,- Sk do Bratislavy. Rovnako neprevzal od Ing. E. E. úplatok

vo výške 5.000.000,- Sk pre ministra vnútra. V prípravnom konaní nad rámec skutočností, ktoré uviedol aj na hlavnom pojednávaní vypovedal, že koncom roka 2002 a začiatkom roka 2003 za ním prišiel Ing. E. E. s tým, že je potrebné zaplatiť províziu ľuďom, ktorí pomáhali zabezpečiť výstavbu. Považoval to za nezmysel, nakoľko schvaľovací proces na uvoľnenie finančných prostriedkov z poskytnutých dotácií išiel cez niekoľko ľudí, a to cez hlavného projektanta výstavby Ing. T., cez Ing. E. E. ako dodávateľa stavby, cez Ing. Mezenceva ako stavebného dozoru, cez starostu mestskej časti a nakoniec cez pracovníčku ŠFRB z Krajského úradu v Košiciach.

Svedok T. P. na hlavnom pojednávaní vypovedal, že v minulosti bol vypočutý v súvislosti s podozrením voči Ing. E. E. ohľadom neoprávneného nadmerného odpočtu DPH, kde figurovala aj faktúra na sumu vo výške 30.000.000,- Sk, ktorú mal vystaviť, avšak uvedenú faktúru poskytol Ing. E. E. s výslovným upozornením, že sa jedná len o vzor, ktorý nie je možné zahrnúť do účtovníctva, resp. uvedenú faktúru si vystavil Ing. E. E. sám. Z uvedeného dôvodu faktúra nebola ani zahrnutá v účtovníctve spoločnosti GAMA invest, s. r. o., v mene ktorej konal na základe plnomocenstva. V súvislosti s objednávkou stavebného materiálu, ktorá však zo strany spoločnosti KAME SLOVAKIA GROUP, a.s. následne nebola špecifikovaná, mu bolo vyplatených vyše 30.000.000,- Sk, z toho 7.000.000,- Sk na jeho účet ako fyzickej osoby - podnikateľa a zvyšok prevzal v hotovosti od Ing. E. E. na viac krát v priestoroch spoločnosti KAME SLOVAKIA GROUP, a.s. a súčasne podpísal viacero pokladničných dokladov a teda neznamenovalo to, že v deň uvedený na pokladničnom doklade sa aj fyzicky s Ing. E. E. stretol. V tom období Ing. E. E. potreboval odoslať istú čiastku na účet vedený v určitej banke a z uvedeného dôvodu bola suma 7.000.000,- Sk poukázaná na iný účet ako účet spoločnosti GAMA invest, s.r.o. Hotovosť držal u seba na byte po celý čas až do ich vrátenia v roku 2003 z dôvodu nedodania špecifikácie objednávaného stavebného materiálu.

Svedok Ing. P. E. na hlavnom pojednávaní, v zhode s výpoveďou v prípravnom konaní (zv. 3 čl. 965) vypovedal že v danom období sa s JUDr. L. K. stretával často, nakoľko pôsobil vo funkcii krajského predsedu a JUDr. L. K. bol podpredsedom a v roku 2002 sa blížili komunálne voľby. Stretávali sa v najmä Košiciach kde sídlila centrála a kde sa každé dva týždne uskutočňovali mimoriadne stretnutia predsedníctva. Menej sa stretávali v Spišskej Novej Vsi, to iba v rámci výjazdových stretnutí v decembri 2002. Dňa 29.11.2002 okolo obeda sa v reštaurácii hotela Metropol v Spišskej Novej vsi stretol s JUDr. L. K.. Na uvedený deň si spomína najmä z dôvodu, že v ten deň pri cúvaní pri hoteli Metropol narazil do kvetináčov a poškodil si motorové vozidlo, konkrétne zadné dvere a nárazník, pričom sa jednalo o jedinú škodovú udalosť, ktorá sa mu stala. Nakoľko sa jednalo o poškodenie, ktoré nebránilo v používaní motorového vozidla, ku komplexnej oprave pristúpil až o dva mesiace na to, teda až v roku 2003. Následne aj jeho syn niekedy v období leta 2003 poškodil dvere na motorovom vozidle. Opravu vozidla vykonával autoservis Citroën v Spišskej Novej Vsi. JUDr. L. K. sa v ten deň ponáhal, avšak nie je mu známy konkrétny dôvod. V danom období sa JUDr. L. K. zaoberal majetkovými vecami. Konkrétne si pre odstup času na okolnosti a časové údaje týkajúce sa samotnej opravy už nespomínal.

Svedkyňa E. H., manželka obžalovaného JUDr. A. H., na hlavnom pojednávaní vypovedala k okolnostiam viažúcim sa na oslavu narodením manželky poslanca PhDr. A. F., že aj s manželom dostali pozvánku na oslavu narodením O. F., ktorá sa mala uskutočniť dňa 29.11.2002. Manžel mal ráno ešte pojednávanie a okolo 10:00 hod vyrazili smerom z Chlmca cez maďarské hranice do mesta Hlohová, kde kúpili narodeninový darček, a to dezertnú kobaltovú súpravu. Okolo jednej alebo pol druhej prišli na hraničný prechod Milhošť smerom na Košice, kde sa zastavili v manželovej kancelárii okolo druhej hodiny. Následne volal manželovi JUDr. L. K. s tým, že aj on je pozvaný, ale jeho manželka z dôvodu zdravotného stavu dcéry nejde. Na oslavu mal cestovať spolu s R. P. Následne manželovi volal R. P. a dohodli sa na spoločnej ceste. R. P. na nich čakal pri jeho realitnej kancelárii. Cestou natankovali a po telefonicknej dohode v Rožňave nastúpil JUDr. L. K. aj s oblekom a darčekom. Na začiatku Bratislavy JUDr. L. K. išiel kúpiť kyticu kvetov a na oslavu dorazili oneskorene, okolo deviatej večer. V priebehu celej oslavy bola spolu s manželom. Nad ránom okolo pol tretej z oslavy odišli. Cestou sa zastavili v Rožňave, keďže JUDr. L. K. nechal auto u sestry v Rožňave a následne pokračovali do Košíc, kde ju s manželom R. P. vysadil pri kancelárii jej manžela.

Svedkyňa O. F. na hlavnom pojednávaní v zhode s výpoveďou v prípravnom konaní (zv. 3 čl. 965) vypovedala, že pri príležitosti svojich 50-tych narodenín, ktoré oslávila 25.11.2002, organizovala v piatok narodeninovú oslavu, ktorá sa uskutočnila v Hydrostave, ktorý sa nachádza blízko hotela Slovnaft v Bratislave. Na oslavu boli pozvaní JUDr. L. K., JUDr. A. H. a R. P. aj s manželkami. Na oslavu prišli neskôr

okolo pol deviatej, pričom JUDr. L. K. došiel bez manželky, ktorá ostala doma s chorou dcérou. Ako dary dostala kyticu, dve väčšie krabice a menšiu krabičku. Nakoľko pri darčekom neboli venovania, až neskôr sa dozvedela, že darom od JUDr. A. H. a jeho manželky bola porcelánová súprava z Holloházu, v druhej krabici bola písacia súprava na stôl, ktorá bola darom od R. P. a v menšej krabičke bola vázička s tanierikom s orientálnym motívom, ktorá bola darom od JUDr. L. K.. Keďže ponuku na prenocovanie v blízkom hoteli odmietli, odišli po polnoci.

Svedok Ing. E.I. na hlavnom pojednávaní po oslobodení od povinnosti mlčanlivosti ministrom vnútra v rozsahu po zadržaní obžalovaných dňa 10.03.2004 (zv. 27 čl. 8479) vypovedal, že k zadržaniu obžalovaných došlo na príkaz vyšetrovateľa. V miestnosti sa nachádzali tri osoby, ktoré boli zadržané a následne odovzdané vyšetrovateľovi Ing. H. P.. Medzi nimi bol aj Ing. E. E.. K použitiu donucovacích prostriedkov došlo v súlade s vtedy účinným zákonom o policajnom zbore. Po ich zadržaní boli odovzdaní na ďalšie úkony vyšetrovateľovi. K dosledovaniu finančných prostriedkov vo výške 1.000.000,- Sk, ktoré mali byť odovzdané neznámej tretej osobe nedošlo, nakoľko k takému postupu nebol daný príkaz vyšetrovateľa. K podrobnostiam priebehu zadržania sa vzhľadom na odstup času vyjadriť nevedel.

Svedok pplk. Mgr. E. M. na hlavnom pojednávaní po oslobodení od povinnosti mlčanlivosti v rozsahu po zadržaní obžalovaných dňa 10.03.2004 (zv. 27 čl. 8479) vypovedal, že pracoval ako starší referent špecialista operatívneho oddelenia odboru boja proti korupcii a v prejednávanej trestnej veci vykonával úkony na základe pokynov vyšetrovateľa Ing. H. P.. Pravdepodobne sa zúčastnil aj prehliadky iných priestorov vykonanej vo vzťahu k JUDr. L. K.. Prehliadok vykonaných v kancelárskych a bytových priestoroch vo vzťahu k R. P. a JUDr. A. H. sa zrejme nezúčastnil. Čo sa týka postupu pri zaistení počítača a ostatných vecí pri domovej prehliadke alebo iných priestorov je štandardne prítomný technik, ktorý v spolupráci s vyšetrovateľom zadokumentuje miesto a označené veci zaistí. Operatívni pracovní sa na zaistení vecí nepodieľajú. O použití donucovacích prostriedkov rozhodol vyšetrovateľ Ing. H. P., pričom obžalovaným boli nasadené putá. Nemá vedomosť o tom, že by pri prehliadke priestorov, ktorej sa zúčastnil bola použitá hrozba zbraňou. Rovnako nemá vedomosť o tom, že by sa zadržania obžalovaných alebo prehliadky jednotlivých priestorov zúčastnili príslušníci osobitného určenia, ak áno, tak sa tak stalo na žiadosť vyšetrovateľa, o čom musí byť založený záznam vo vyšetrovacom spise. K chýbajúcej fotodokumentácii vo vzťahu k prehliadke kancelárskych priestorov Ing. C.K. uskutočnenej dňa 11.03.2004 uviedol, že nemá vedomosť o tom, že pri vykonávaní prehliadok došlo k takej situácii, ktorá by odôvodňovala nevyhotovenie fotodokumentácie, avšak otázka, či a v akom rozsahu bude vyhotovená fotodokumentácia pri vykonávaní domovej prehliadky alebo prehliadky iných priestorov, je na uvážení vyšetrovateľa.

Svedok kpt. Ing. O. M. na hlavnom pojednávaní po oslobodení od povinnosti mlčanlivosti ministrom vnútra v rozsahu po zadržaní obžalovaných dňa 10.03.2004 (zv. 27 čl. 8479) vypovedal, že v prejednávanej trestnej veci sa zúčastnil výlučne zadržania obžalovaných dňa 10.03.2004, ktoré bolo vykonané na príkaz vyšetrovateľa Ing. H. P.. K iným okolnostiam sa nevedel vyjadriť.

Svedok pplk. RNDr. E. A. na hlavnom pojednávaní po oslobodení od povinnosti mlčanlivosti ministrom vnútra v rozsahu po zadržaní obžalovaných dňa 10.03.2004 (zv. 27 čl. 8479) vypovedal, že ako operatívny pracovník sa zúčastnil zadržania JUDr. L. K. a JUDr. A. H., ku ktorému došlo v priestoroch spoločnosti KAME SLOVAKIA GROUP, a.s. na pokyn vyšetrovateľa ako osoby bezprostredne po spáchaní trestnej činnosti. Jeho úlohou bolo zabezpečiť priestory a zabrániť úniku podozrivých osôb. Následne sa zúčastnil aj niektorých domových prehliadok v prenajatom byte JUDr. A. H. a v kancelárskych priestoroch Ing. C.K.. Prehliadky boli vykonané na základe príkazu súdu resp. prokurátora a pri ich výkone bola prítomná nezúčastnená osoba tak, ako je to uvedené v zápisniciach z vykonaných prehliadok.

Svedok mjr. Ing. H. P. na hlavnom pojednávaní po oslobodení od povinnosti mlčanlivosti ministrom vnútra v rozsahu od podania trestného oznámenia (zv. 27 čl. 8479) vypovedal, že v prejednávanej trestnej veci vykonával vyšetrovanie ako aj vyšetrovanie v trestnej veci vedenej voči Ing. E. E. a vo veci údajného poskytnutia úplatku ministrovi vnútra na základe obsahu trestného oznámenia zo dňa 06.02.2004 a následných svedeckých výpovedí Ing. E. E. a predložených listinných dôkazov a súkromne vyhotovených nahrávok dobrovoľne vydaných Ing. E. E.. Osoba svedka Ing. E. E. spolupracovala výlučne na účely zdokumentovania trestnej činnosti pri akcii, ktorá sa uskutočnila dňa 10.03.2004 a na ktorej došlo k odovzdaniu sumy 1.000.000,- Sk JUDr. L. K. a JUDr. A. H. ako úplatok, ktorý mal byť ďalej

odovzdaný údajne osobe RNDr. A. F. , pričom bol poučený o tom, že svojim správaním nemá vzbudiť dojem provokácie k spáchaniu trestného činu. Finančné prostriedky boli zabezpečené políciou, nakoľko počas výsluchu svedok Ing. E. E. uviedol, že požadovanou finančnou hotovosťou nedisponuje. Výsluchu svedka Ing. E. E. sa nezúčastnil osobne z dôvodu služobných povinností mimo Košíc a tieto viedol Ing. D. U.. Z obavy o stratu finančných prostriedkov a vysokého rizika nebolo odsledované konečné odovzdanie peňazí. V tomto smere však bolo vykonávané vyšetrovanie výsluchom svedkov, a to pracovníkov ministerstva a ŠFRB. Skutočnosť, že bolo kontrolórkou Mestskej časti Košice - Dargovských hrdinov dňa 4. 11. 2003 podané trestné oznámenie vo veci financovania výstavby nájomných bytov, zistili až v neskoršom štádiu trestného konania. Pred zadržaním obžalovaných boli vykonávané odposluchy a sledovanie, ktoré zabezpečoval na ich žiadosť Odbor zvláštnych policajných činností v Košiciach. Na základe jeho pokynu boli z uskutočnených odposluchov vykonané prepisy v časti relevantnej pre trestné stíhanie, ktoré sú súčasťou spisu a zvyšné odposluchy sú archivované na odbore, ktorý odposluchy vykonával. V zmysle prepisov v prípade ak čo i len jeden hovor sa využije v rámci trestného konania ako dôkazný prostriedok, zvyšné odposluchy sa archivujú po dobu asi 5 rokov, inak sú záznamy bezodkladne zničené v zmysle ustanovení Trestného poriadku. Nemá vedomosť o tom, že by obhajoba v prípravnom konaní predložila žiadosť o prístupnosť všetkých uskutočnených odposluchov v predmetnej trestnej veci. Preverovanie použitia finančných prostriedkov poukázaných ŠFRB na účet spoločnosti KAME SLOVAKIA GROUP, a.s. a stav hotovosti v pokladni spoločnosti bolo predmetom trestného konania vedeného proti Ing. E. E., pričom má za to, že v pokladni po zohľadnení všetkých realizovaných platieb v hotovosti zostala hotovosť prevyšujúca sumu 9.000.000,- Sk, ktorá mala byť poskytnutá ako úplatok. Domových prehliadok a prehliadok iných priestorov realizovaných na základe príkazu v rozsahu v ňom vymedzenom sa nezúčastnil a k spôsobu ich výkonu a zaisteným veciam sa môže vyjadriť vyšetrovateľ prítomný na mieste. Závery, ktoré ho viedli k začatiu trestného stíhania a následne vzneseniu obvinenia sú obsahom odôvodnenia uznesení. S dôkaznou situáciou zistenou v prípravnom konaní ako aj obhajobou sa vysporiadal v rámci návrhu na podanie obžaloby. Informácie o údajnom poskytnutí úplatku ministromi vnútra boli preverované v rámci samostatne vedeného trestného konania. Nemá vedomosť o tom, že by výsluch svedka S. P. bol prerušovaný a nie je pravdou, že v trestnej veci vedenej proti Ing. E. E. bol nečinný.

Svedok JUDr. O. U. na hlavnom pojednávaní vypovedal, že v období od roku 1999 do roku 2007 pracoval na Štátnom fonde rozvoja bývania ako vedúci útvaru zmluvných vzťahov. Jeho náplňou práce bola kontrola ručenia a majetkovej hodnoty. Pri nástupe za spolupráce s riaditeľom Štátneho fondu rozvoja bývania SR za účelom transparentnosti pri vybavovaní jednotlivých žiadostí dali vypracovať program. Žiadosť sa podávala na Krajskom stavebnom úrade, ktorý žiadosť posúdil z hľadiska administratívneho a v prípade, že žiadosť spĺňala všetky náležitosti bola odstúpená na ďalšie konanie Štátnemu fondu rozvoja bývania. Útvar koordinácie posudzoval žiadosť po technickej a ekonomickej stránke, teda najmä dodržanie zákonného limitu pre úverové zaťaženie obce vo výške 60 %, následne sa hodnotilo majetkovo-právne vysporiadanie, forma ručenia a ďalšie. Na jeho útvare sa následne zmluva aj vytlačila a podpisoval ju riaditeľ Štátneho fondu rozvoja bývania SR a žiadateľ. Lehota na rozhodnutie o žiadosti bola 90 dní. V prípade formálneho nedostatku ŠFRB vyzýval žiadateľa na jeho odstránenie, avšak uvedená prax bola následne ministerstvom financií označená ako nesprávna a v takom prípade došlo k vráteniu žiadosti bez ďalšieho. Z uvedeného dôvodu bolo vylúčené akékoľvek prednostné vybavenie dotácie alebo urýchlenie rozhodnutia o žiadosti. Mestská časť Košice - Dargovských hrdinov si v roku 2002 podala žiadosť o úver na výstavbu 150-tich nájomných bytov, ktorá mala byť financovaná z 50 % z úveru poskytnutého Štátnym fondom rozvoja bývania a 50 % formou štátnej dotácie. Nakoľko sa jednalo o volebný rok, pridelené finančné zdroje sa vyčerpali už v polovici júna 2002. Na zozname bolo aj naďalej 114-115 miest a obcí žiadajúcich o poskytnutie úveru na výstavbu a ktoré mali už posúdenú projektovú dokumentáciu a spĺňali všetky zákonom stanovené požiadavky. Mestská časť Košice - Dargovských hrdinov sa nachádzali na konci zoznamu. Uvedená situácia bola riešená aj na zasadnutí vlády, ktorá začiatkom augusta schválila možnosť čerpania účelového úveru vo výške 1,118 miliardy Sk jedinýkrát v histórii Štátneho fondu rozvoja bývania SR. Dovtedy bol ŠFRB svojim rozpočtom naviazaný na rozpočet Ministerstva výstavby a regionálneho rozvoja s ročným rozpočtom približne 4 miliardy Sk. Úverovú zmluvu podpisoval s Dexia bankou Slovensko, a. s. koncom augusta 2002 minister pri úrokovej sadzbe cca 6 %. Následne boli finančné prostriedky poukázané na účty všetkých žiadateľov, ktorí boli na zozname, čo tiež nebolo bežnou praxou, pričom obce uhrádzali nižší úrok ako bol zmluvne dohodnutý s bankou. Splatenie úveru trvalo ŠFRB približne dva roky. Samotné čerpanie finančných prostriedkov sa realizovalo na základe predložených faktúr. V prípade Mestskej časti Košice - Dargovských hrdinov sa jednalo o sumu 72.500.000,- Sk, cca 400.000,- Sk nenávratný príspevok a dotáciu v rovnakej výške

dostali aj z ministerstva výstavby a regionálneho rozvoja SR. Špecifikom v prípade Mestskej časti Košice - Dargovských hrdinov bolo, že dodávateľ stavby bol súčasne aj stavebným dozorcom. Rovnako aj Mestská časť Košice- Dargovských hrdinov nemala vysporiadané majetkovo-právne vzťahy, a preto stavebný úrad nemal vydať stavebné povolenie. Nakoľko však rozhodnutie Okresného úradu Košice III ako príslušného stavebného úradu bolo právoplatné, nebol dôvod sa tým spätne zaoberať, keďže žiadosť bola viazaná na právoplatné rozhodnutie o stavebnom povolení. Úhradu poistného pravidelne kontroloval aj na pokyn riaditeľa ŠFRB Ing. W. P., pričom mu niekoľkokrát volali z kancelárie politickej strany SDKÚ, aby sa do ich záležitostí nemiešal. Po zistení, že poisťka nebola uhradená, po troch výzvach na zaplatenie úveru postúpil vec exekútorovi na vymáhanie, keďže bola podpísaná notárska zápisnica. JUDr. L. K. spoznal až následne v roku 2003-2004 v súvislosti s realizáciou iného projektu pre mesto Košice približne týždeň pred jeho zadržaním, pričom predmetom rozhovoru bol aj spôsob riešenia problémov, ktoré vznikli pri výstavbe nájomných bytov v Mestskej časti Košice - Barca a v Mestskej časti Košice - Dargovských hrdinov. V prípade výstavby v Mestskej časti Košice - Barca problém spočíval v omeškaní spoločnosti KAME SLOVAKIA GROUP, a.s. s výstavbou. JUDr. R. P. stretol po jeho prepustení z väzby spolu s bývalým starostom Ing. A. A. a ďalšími osobami v súvislosti s riešením finančnej situácie ohľadom výstavby na Furči a možnostiach dokončenia výstavby.

Svedok S. P. na hlavnom pojednávaní vypovedal, že v období 2003 - 2004 pôsobil ako konateľ spoločnosti DOMINO PRESS, s.r.o., ktorá vydávala časopis Domino fórum a v ktorom pôsobil aj R. U. ako šéfredaktor. Ing. E. E. spoznal pod menom E. P. vďaka spoločnému známemu, ktorého pozná pod menom Z., s ktorým ho zas zoznámil H. Q. v roku 2000 a pri tej príležitosti mu aj uviedol, že sa pozná s RNDr. R. H.. Ministra RNDr. R. H. poznal dávnejšie, avšak až po zoznámení prostredníctvom R. U. si začali tykať. Stretli sa spolu ešte niekoľkokrát v súvislosti s obchodnými záležitosťami v priebehu mesiaca. Na týchto stretnutiach mu Ing. E. E. aj uviedol, že má informácie ku kauzám týkajúcim sa Železníc slovenskej republiky ako aj o tom, že R. s S. chcú podniknúť ústretové kroky voči ministrovi vnútra, aby na nich „neútočil ťažkými zbraňami“. Ing. E. E. ho oslovil so žiadosťou o pomoc a sprostredkovanie kontaktu s ministrom vnútra v súvislosti s finančnými transakciami, ktoré boli medzi ním a nemenovaným vysokopostaveným úradníkom v Košiciach za SDKÚ, ku ktorej malo dôjsť dňa 13.02.2004, pre ktoré sa cítil ohrozený a súčasne sa odmietal obrátiť na políciu, ktorej nedôveroval. Spomínal aj úplatky v súvislosti s bytmi, ale podrobnosti ani suma mu neboli známe. Ako prvý oslovil ministra R. U. a až následne osobne išiel za ním on a informoval ho o okolnostiach a odovzdal mu telefónne číslo na Ing. E. E.. Následne sa s Ing. E. E. ešte niekoľkokrát stretol. Z. mu naposledy telefonoval dňa 11.02.2004, keď bol vypočúvaný aj na polícii v prejednávanej veci a náhodou sa s ním stretol v roku 2009. Už si nespomínal prečo bola jeho výpoveď v prípravnom konaní prerušená.

Svedkyňa Ing. O. S. na hlavnom pojednávaní vypovedala, že pôsobila na Krajskom úrade v Košiciach na odbore bytovej politiky ako vedúca odboru, ktorý sa zaoberal posudzovaním splnenia podmienok pri žiadostiach o dotácie na výstavbu nájomných bytov a technickú infraštruktúru. Žiadosti o úver posudzovali okresné úrady. O vyhovení alebo nevyhovení žiadostí rozhodovalo ministerstvo. Žiadosti o dotácie sa podávali na príslušnom okresnom úrade, ktorý žiadosti odkontroloval z hľadiska či spĺňali stanovené podmienky a v prípade kladného posúdenia žiadostí ich postúpili na opätovné posúdenie na krajský úrad. Po dvojstupňovej kontrole pracovníkom úradu a svedkyňou sa žiadosti predkladali na schválenie prednostovi, ktorý v prípade, že žiadosti spĺňali všetky náležitosti, tieto podpísal a so sprievodným listom boli poslané do Bratislavy. V prípade, že žiadosti podmienky nespĺňali, boli vrátené žiadateľovi. Ak následne žiadosti doplnili alebo opravili, mohli ich podať opätovne na budúci rok, nakoľko pre žiadosti v danom roku bol určený záväzný termín pre ich podanie. Pokiaľ žiadosti neboli odsúhlasené krajským úradom, posielali sa na ministerstvo výlučne na pokyn ministerstva alebo na žiadosť žiadateľa. Čo sa týka žiadosti Mestskej časti Košice - Dargovských hrdinov o dotáciu na výstavbu nájomných bytov na Furči, v danom období bol prednostom krajského úradu Ing. R. R., ktorý žiadosť o výstavbu nájomných bytov na Furči odmietol podpísať a rovnako ani svedkyňa schválenie žiadosti vo svojom stanovisku nedoporučovala vzhľadom na nevysporiadané záväzky v súvislosti s výstavbou bytov na sídlisku Dargovských Hrdinov 8, tzv. TV obytný súbor DH 8, ktorá nebola dokončená v termíne, nakoľko na realizátora stavby spoločnosť KOŠICKÉ POZEMNÉ STAVBY, a.s. bol vyhlásený konkurz. V súvislosti s posudzovaním žiadostí prebiehali rokovania najmä so starostom Mestskej časti Ing. A. A.. R. P. plnil administratívne úlohy, najmä doručovanie dokumentov v prípade potreby. Napriek tomu bola žiadosť pravdepodobne na žiadosť starostu Mestskej časti Košice - Dargovských hrdinov Ing. A. A. ako žiadateľa zaslaná aj s negatívnym stanoviskom na ministerstvo na posúdenie. Za jej praxe sa malo jednať len o jediný takýto prípad chybné žiadosti, ktorá bola ďalej postúpená a uvedený postup považuje za

neštandardný. Po pridelení finančných prostriedkov krajský úrad vykonával kontrolné dni na stavbe, keď sa zistilo začiatkom roka, že na stavbe sa nepokračuje. Napriek tomu vyčkali až do jari, nakoľko sa malo jednať o drevostavbu v domnení, že následne sa výstavba spustí a zatiaľ sa vyrábajú prefabrikáty. Avšak ani na jar sa nepokračovalo vo výstavbe, pričom boli pripravené základové dosky a následne sa postavil v lete jeden bytový dom. Na kontrolu chodili aj z ministerstva aj zo ŠFRB.

Svedok Ing. D. T. na hlavnom pojednávaní vypovedal, že pôvodne ho oslovila spoločnosť Glasberg, a.s. v súvislosti s inžinierskymi prácami na projekte nájomných bytov technológiou montovaných drevených domov, avšak po jej odstúpení od projektu začal na jar 2001 rokovať s R. P. a spoločnosťou KAME SLOVAKIA GROUP, a.s. S JUDr. L. K. a JUDr. A. H. ho zoznámil R. P. JUDr. L. K. mu bol predstavený ako spoluautor projektu a člen strany SDKÚ, ktorý konzultoval žiadosť v Bratislave a JUDr. A. H. ako skúsený právnik s kontaktmi na stranu SMK, ktorej v tom časti prináležalo Ministerstvo výstavby, vďaka čomu mal potrebné informácie o náležitostiach pre úspešné podanie žiadostí. Ing. E. E. spoznal až po začatí výstavby. Z jeho vystupovania mal pocit, že konal vždy len po porade s Ing. R. P.. Jeho náplňou práce bolo dokončiť projektovú časť, zabezpečiť územné rozhodnutia, stavebné povolenia, vybrať stavebný dozor a ďalšiu inžiniersku činnosť v priebehu realizácie projektu vrátane koordinácie projektu. Nakoniec však na funkciu stavebného dozoru bol vybraný človek, ktorého nepoznal. Každý projektant zodpovedal za svoju časť a vyhotovoval aj rozpočet k nej, pričom nemá vedomosť o tom, že by sa v priebehu plánovania projektu alebo výstavby rozpočet menil. Prácu vykonával na základe zmluvy o dielo a odmena mu bola hradená paušálne cca. 30.000,- Sk mesačne. Výstavba mala byť financovaná z 50 % úveru poskytnutého ŠFRB a 50 % z dotácie poskytnutej Ministerstvom výstavby a regionálneho rozvoja. Prípravná časť projektu mala pôvodne trvať dva roky, avšak nakoniec bola hotová približne za rok. Zálohové platby za prípravné práce uhradila spoločnosť KAME SLOVAKIA GROUP, a.s. pričom ich opakovane ubezpečovali, že v prípade, ak projekt nebude úspešne realizovaný odmenu za vykonané práce uhradí spoločnosť z vlastných zdrojov, avšak súčasne zdôrazňovali, že nie je dôvod na obavy a prostriedky od štátu sú podchytené a príprava žiadostí sa konzultuje s ľuďmi v Bratislave. Rovnako mali kontakt na ľudí, ktorí ich vedeli upozorniť ak v žiadosti chýbali nejaké podklady. Projekt nahlásili rok dopredu vrátane objemu finančných prostriedkov a plánovaného počtu bytov a problémy s listom vlastníctva sa priebežne riešili. Keď žiadali doplatiť zálohy za projektovú činnosť cca 140.000,- Sk, na začiatku výstavby im bolo oznámené R. P., že musia počkať. Za projekčné práce im faktúry uhradil R. P. z vlastných finančných zdrojov. Po začatí výstavby sa stiahol a ďalej spolupracovali len s Ing. E. E.. Následne v priebehu výstavby, keď sa na stavbe plynule nepokračovalo, im na jeseň 2003 Ing. E. E. oznámil, že aktuálne finančné prostriedky išli na „občerstvenie“ do Bratislavy. Malo sa jednať o desiatky miliónov. Hovorilo sa, že asi 10 % išlo do Bratislavy. Prítomní pri tom boli aj projektanti Ing. arch. D. P., Ing. arch. E. S. a Ing. D. E.. Avšak nevýhodou výstavby technológiou drevostavieb bolo, že zálohové platby bolo potrebné uhradiť obratom, pričom z okresného úradu im oznámili, že zálohové platby nie je možné preplácať, a preto sa aj so súhlasom starostu Mestskej časti Košice - Dargovských hrdinov Ing. A. A. začali vystavovať „ostré“ faktúry. Faktúry aj so súpisom prác konzultoval s p. J., avšak neskôr s nimi mal problém jej nadriadený p. E.. Vtedy R. P. vzal faktúru a spolu s Ing. A. A. išli za p. E.. Faktúry vystavovala spoločnosť KAME SLOVAKIA GROUP, a.s. Spolu so stavebným dozorom prešli stavbu a vyhotovili súpis reálne vykonaných prác na stavbe avšak následne ich v súvislosti s nevyhnutnosťou uhradiť platby spoločnosti J. K. Slovakia, s.r.o. požiadal Ing. E. E., aby vyhotovil súpis všetkých prác a dodávok nevyhnutných pre výstavbu prvých bytových domov, ktoré boli prílohou faktúr predkladaných na úhradu mestskej časti a okresnému úradu. V roku 2002, keď sa predkladali prvé faktúry určite nemali byť zahrnuté základy ani zemné práce, ktoré sa pre zlé počasie nevykonávali, avšak bola zadaná objednávka na panely v závode J. K. Slovakia, s.r.o. v Lipanoch a fakturovali sa práce, ktoré sa mali vykonávať na paneloch v jej výrobnom závode, pričom vedel, že tieto práce, ktoré uviedol do súpisu, ešte vykonané neboli. Po začatí problémov s výstavbou s cieľom dokončiť najmä nájomné bytové domy v Mestskej časti Košice - Dargovských hrdinov súhlasil s tým, že sa stane konateľom spoločnosti WOOD-BAU, s.r.o., ktorú založili v roku 2003, ktorej spolujateľom bol Ing. E. E. a ktorá pokračovala v stavebnej činnosti. V priebehu výstavby aj vykonal kontrolu v spoločnosti J. K. Slovakia, s.r.o., či finančné prostriedky, ktoré boli uhradené spoločnosti, boli použité na materiál a výrobu panelov. Vtedy boli pripravené panely len na dva bytové domy s tým, že už nedisponujú ďalšími skladovými priestormi. Na výstavbe pôsobil aj potom, čo stavebný dozor pre neuhradené finančné záväzky odmietal chodiť na stavbu a suploval jeho činnosť. Naďalej riadil výstavbu až do roku 2003 -2004. Celkovo hodnotí, že vďaka Ing. E. E. sa mu zručil život. S R. P. má dobrý vzťah, JUDr. A. H. vlastne ani nepozná, ale nemá k nemu žiaden negatívny vzťah a k JUDr. L. K. prechováva skôr obdiv.

Svedok Ing. M. W. na hlavnom pojednávaní v súlade s výpoveďou z prípravného konania (zv. 3 čl. 917) vypovedal, že pôsobil spolu s JUDr. L. K. ako člen politickej strany SDKÚ a jeho prostredníctvom mu bol predstavený aj R. P. a v roku 2002 pôsobil aj ako koordinátor predvolebnej kampane ku komunálnym voľbám. V súvislosti s komunálnymi voľbami v roku 2002 sa zoznámil s Ing. E. E., ktorého mu predstavil JUDr. L. K. a ktorý prejavil záujem o spoluprácu na predvolebnej kampani do komunálnych voľieb. Stretli sa spolu v kaviarni Viktória Café aj za prítomnosti Ing. R. B., majiteľa agentúry, ktorá mala na starosti realizáciu predvolebnej kampane a za prítomnosti R. P. E. ponúkol podporu vo výške 400.000,- Sk, ktorú následne odovzdal Ing. R. B., prítom však on už nebol. V rámci predvolebnej kampane sa uskutočnilo aj slávnostné polozenie základného kameňa pri výstavbe realizovanej spoločnosťou KAME SLOVAKIA GROUP, a.s. K spôsobu financovania predvolebnej kampane ku komunálnym voľbám uviedol, že každý kandidát si financoval svoju kampaň sám. Finančné prostriedky neboli poskytované z centrality SDKÚ, nakoľko každý kandidát viedol kampaň za seba a nie za politickú stranu. Úlohou agentúry v komunálnych voľbách bolo viesť kampaň v prospech kandidáta na primátora, ktorým v tom čase bol Q. H..

Svedok S. G. na hlavnom pojednávaní v zhode s výpoveďou v prípravnom konaní (zv. 3 čl. 972) vypovedal, že pracoval ako obchodný zástupca spoločnosti TONY, s.r.o. so sídlom v Košiciach, ktorá sa zaoberala predajom kancelárskych darčkových predmetov. V priebehu roka 2002 okolo obeda do veľkopredajne nachádzajúcej sa na Dunajskej ul. 10 v Košiciach prišiel R. P. za účelom kúpy darčeka pre ženu pri príležitosti oslavy narodenín, ktorá sa mala uskutočniť v ten deň v Bratislave. Venoval sa mu aj s kolegom Danielom Kolárikom. V predajni sa zdržal asi hodinu až dve a vybral si sedem súprav kancelárskych darčkových predmetov obsahujúcich pero, ťažítka, hodiny na stôl, držiak na pero a podobne, pričom jedna súprava mohla stáť okolo 300,- Sk.

Svedok C. P. na hlavnom pojednávaní v súlade s výpoveďou z prípravného konania (zv. 3 čl. 974) vypovedal, že v roku 2002 v čase okolo obeda mu telefonoval R. P., ktorého poznal z kaviarne Viktória Café, že potrebuje vybrať darčkové predmety do Bratislavy. Odkázal ho na ich pracovníka S. G., ktorý v spoločnosti pôsobil ako živnostník a bol poverený predajom tovaru a súčasne požiadal S. G., aby v jeho neprítomnosti ukázal darčkový tovar nachádzajúci sa vo veľkosklade na Dunajskej ul. č. 10 v Košiciach klientovi. Po návrate z obeda im pomohol vybrať jednotlivé sady kancelárskych potrieb 5 až 6 druhov, ktoré obsahovali pero, ťažítka, hodinky a zápisník. Nakoniec si vybral 4 až 5 sad v hodnote 5 až 6 tisíc Sk. Za prevzatý tovar nebola vystavená faktúra, ale iba dodací list pre prípad potreby výmeny tovaru.

Svedok RNDr. R. H. na hlavnom pojednávaní vypovedal, že v období roku 2002 -2003 pôsobil ako podpredseda politickej strany KDH (Kresťansko demokratické hnutie) a minister vnútra. S osobou Ing. E. E. prišiel do kontaktu koncom roka 2003, keď ho telefonicky kontaktoval R. U. s tým, že s ním chce hovoriť S. P. v súvislosti s trestnou činnosťou a následne ho telefonicky kontaktoval S. P. za účelom dohodnutia stretnutia, na ktorom ho informoval, že Ing. E. E. chce vypovedať v súvislosti s prijímaním úplatkov. Osobu S. P. pozná od konca 90-tych rokov, nakoľko sa pohyboval v prostredí KDH, ako aj zastával funkciu v týždenníku Domino, s ktorého redaktormi mal dobré vzťahy. Následne kontaktoval Odbor pre vyšetrovanie obzvlášť závažnej trestnej činnosti (Úrad pre boj s korupciou), ktorého riaditeľom v tej dobe bol JUDr. D.Q., ktorého príslušníci kontaktovali svedka Ing. E. E.. S osobou Ing. E. E. sa nikdy osobne nestretol a o úplatkoch, ktoré by mali byť poskytnuté jemu osobne alebo ľuďom v jeho okolí nemá vedomosť. Nemá konkrétnu vedomosť o to, že by bolo začaté trestné stíhanie vo veci prijímania úplatku zo strany príslušníkov polície v súvislosti s výstavbou v Košiciach, ani mu nie je známe, že svedok Ing. E. E. bol právoplatne odsúdený pre trestný čin podvodu, ktorého sa dopustil v súvislosti s výstavbou, i keď si bol vedomý, že sa nemusí jednať o bezúhonnú osobu. O prebiehajúcom trestnom stíhaní nebol osobitne informovaný. JUDr. D.Q. ho pravidelne informoval o činnosti odboru vo všeobecnosti v správe, ktorú mu predkladal asi raz za dva týždne, prípadne na osobných stretnutiach v rozsahu, ktorý považoval za potrebný. V prejednávanej trestnej veci bol informovaný, že svedok Ing. E. E. vypovedal. Za jeho pôsobenia vo funkcii sa jednalo o jediný prípad, keď sa o podozrení z trestnej činnosti dozvedel od svojich známych. Medzi politickou situáciou v roku 2002, keď prebiehali spory medzi politickými stranami SDKÚ a KDH a ktoré vyústili do tzv. kauzy „skupinka“, do ktorej bol zaradovaný aj JUDr. D.Q. a touto vecou nevidí súvislosť.

Svedkyňa Ing. C.K., manželka obžalovaného JUDr. L. K. na hlavnom pojednávaní v súlade s výpoveďou z prípravného konania (zv. 3 čl. 800) vypovedala, že jej manžel JUDr. L. K. a JUDr. A. H. uzavreli v polovici roka 2001 so spoločnosťou KAME SLOVAKIA GROUP, a.s. zmluvu, predmetom ktorej bolo

uhradenie provízie vo výške 3 % z preinvestovanej sumy za právne služby, z toho 1,5 % jej manželovi a 1,5 % JUDr. A. H.. K naplneniu zmluvy došlo vo štvrtom kvartáli roku 2002. Za prvé tri mesiace spoločnosť KAME SLOVAKIA GROUP, a.s. uhradila celkom 400.000,- Sk, následne spoločnosť v roku 2003 prestala komunikovať a ďalšie priebežne vystavené faktúry uhradila len vo výške 310.000,- Sk. Dovtedy s Ing. E. E. za spoločnosť KAME SLOVAKIA GROUP, a.s. jednal jej manžel ako fyzická osoba podnikateľ JUDr. L. K. - Scenery. V súvislosti s jeho nástupom do funkcie viceprimátora Košíc dňa 01.06.2003 prerušil živnosť a ona prevzala všetky práva a povinnosti vyplývajúce mu z podnikania. V polovici roka 2003 mu s manželom ako fyzické osoby požičali 620.000,- Sk pre potreby úhrady dodávateľom, nakoľko mu vraj nepreplácali faktúry. Pôžičku mal vrátiť do týždňa. Keďže Ing. E. E. nekomunikoval, na jeseň 2003 sa spolu s JUDr. A. H. dohodli na podaní návrhu na vyhlásenie konkurzu na spoločnosť KAME SLOVAKIA GROUP, a.s. pričom neuhradila súdny poplatok vo výške 10.000,- Sk. V konkurznom konaní ju zastupoval JUDr. A. H.. Začiatkom roka 2004 začal Ing. E. E. intenzívne telefonovať jej manželovi, čo on už ignoroval. Vzhľadom na ochotu Ing. E. E. uhradiť dlžnú províziu bol stiahnutý návrh na vyhlásenie konkurzu. Do februára 2004 vyplatil pôžičku na sumu 620.000,- Sk v niekoľkých splátkach a následne dúfali, že im bude uhradená aj dlžná časť provízie.

Dňa 10.03.2004 prišiel za ňou do kancelárie okolo obeda manžel a dal jej podpísať zmluvu o pôžičke a príjmové doklady s tým, že na nich nebola uvedená suma z dôvodu, že nikdy nebolo úplne isté, či Ing. E. E. svoje záväzky aj skutočne uhradí a pre chybu prepracovala vyčíslenie úrokov z omeškania. Na stretnutie s Ing. E. E. išiel jej manžel, ktorý ju v tomto zastupoval. Po zadržaní manžela stretla Ing. arch. S. G., ktorý išiel za ňou do kancelárie nachádzajúcej sa na Hlavnej 58 v Košiciach, ktorá je hneď vedľa Dominikánskeho námestia. Tam mu ukázala fax, ktorý mal byť odoslaný dňa 29.11.2002 avšak K. stretnutia jej nevedel ani potvrdiť ani vyvrátiť a to ani potom, čo v jej kancelárii prešli celý spis týkajúci sa predaja domu. O skutočnostiach týkajúcich sa manželovej cesty na oslavy narodením Ildikó F.ovej a jeho prestupe z vlastného auta do auta spolu s R. P. a JUDr. A. H. v Rožňave sa dozvedela od jeho sestry resp. E. H.. K potvrdeniu o vrátení pôžičky datovanom dňa 28.04.2004 sa vyjadriť nevedela.

Svedok Ing. W. P. na hlavnom pojednávaní v zhode s výpoveďou v prípravnom konaní (zv. 3 č.l. 972) uviedol, že v rozhodnom období rokov 2002 - 2004 pôsobil ako riaditeľ Štátneho fondu rozvoja bývania. Pri svojom nástupe zaviedol program s cieľom stransparentniť proces schvaľovania žiadostí. Žiadosť sa po jej doručení zaevidovala a pridelená zodpovednému pracovníkovi na vybavenie a následne jemu na podpis. Zoznam s podanými a vybavenými žiadosťami s prideleným poradovým číslom bol denne aktualizovaný a zverejňovaný. Celkový schválený obnos finančných prostriedkov bol poukázaný financujúcej banke, ktorá následne na základe podkladov z mestských úradov uvoľnila finančné prostriedky. V prípade nedostatku disponibilných zdrojov na priznanie dotácie sa žiadosti, ktoré nebolo možné finančne vykryť, zamietali. Pred rokom 2002 výstavba nájomných bytov nefungovala. Z tohto dôvodu boli organizované prednášky a semináre pre starostov a primátorov o možnosti čerpania finančných prostriedkov na výstavbu nájomných bytov prostredníctvom Štátneho fondu rozvoja bývania. Žiadosti o schválenie dotácie prichádzali na ŠFRB v priebehu celého roka do všetkých programov. V roku 2002 finančné možnosti Štátneho fondu rozvoja bývania boli vyčerpané už po podaní prvých 40 žiadostí v prvej polovici roka. Nakoľko bola politická vôľa, krátko pred voľbami a aj záujem na rozbehnutí programu výstavby, výnimočne v tom roku žiadosti, ktorým nebolo možné vyhovieť nezamietali, ale ich vyhodnotili a podržali ich do času získania ďalších finančných prostriedkov. Lehota na vybavenie žiadosti bola 90 dní, avšak vzhľadom na ich počet ju nebolo vždy možné dodržať. JUDr. L. K., JUDr. A. H. ani R. P. osobne nepozná, avšak nevylučuje, že boli na stretnutí, ktoré sa uskutočnilo so starostom mestskej časti Košice - Dargovských hrdinov s Ing. A. A. a početnou delegáciou čo s ním prišla, kde ich informoval o nemožnosti vyhovieť ich žiadosti o dotáciu z dôvodu vyčerpania disponibilných finančných prostriedkov a podaní žiadosti vláde o schválenie možnosti čerpania úverových prostriedkov v objeme 1,2 miliardy Sk a v prípade jej odsúhlasenia bude ich žiadosť kladne vybavená. Žiadosť na vládu bola predpokovaná s ministrom výstavby a regionálneho rozvoja Doc. Ing. O. U., PhD. Úverová zmluva bola podpísaná s Dexia banka Slovensko, a. s. pri úrokovej sadzbe 0,3 % a bez potreby štátnej záruky na rozdiel od ponúk ostatných bánk. Následne s výnimkou žiadosti obce Mužľa boli všetky žiadosti schválené. Tá chcela financovať výstavbu cez maďarské banky. Za úver ručil Štátny fond rozvoja bývania budúci splátkami a splatil ju v priebehu roka. Žiadosť Mestskej časti Košice - Dargovských hrdinov bola jedna z posledných v zozname.

Pred zadržaním obžalovaných sa bez ohlásenia u neho v kancelárii na pôde ŠFRB zastavil Ing. E. E. so žiadosťou o poskytnutie finančných prostriedkov na dokončenie výstavby nájomných bytov v Mestskej časti Košice - Dargovských hrdinov. Finančné problémy vysvetlil tým, že prostriedky investoval do nehnuteľnosti nachádzajúcej sa v strede Košíc a z jeho strany sa jedná o prechodnú situáciu. V

tom čase boli známe už aj výsledky z druhej kontroly vykonanej ministerstvom, výsledkom ktorej bolo zistenie o chýbajúcich finančných prostriedkoch a nepokračovaní vo výstavbe. Za tejto situácie keď neboli vysporiadané predchádzajúce projekty, neprichádzalo do úvahy akékoľvek poskytnutie ďalších finančných prostriedkov na už realizované alebo budúce stavby. S najväčšou pravdepodobnosťou mal Ing. E. E. problémy s úhradou pohľadávok subdodávateľom, nakoľko tí sa následne ohlásili u ministra s tým, že ak im budú poskytnuté dodatočné finančné prostriedky, výstavbu nájomných bytov dokončia. Až následne dňa 17.05.2004 bola ŠFRB starostom obce Rozhanovce podaná žiadosť o poskytnutie dotácie vo výške 180.000.000,- Sk na výstavbu nájomných bytov, pričom ako dodávateľ stavby figuroval na žiadosti Ing. E. E.. Nakoľko už vtedy boli aj mediálne známe problémy s financovaním výstavby v Mestských častiach Košice - Dargovských hrdinov a Košice - Barca, ktoré realizoval Ing. E. E., schválenie takejto žiadosti neprichádzalo do úvahy. Navyše, žiadosť mala aj ďalšie nedostatky technického charakteru. Doručenie žiadosti bolo pre celý ŠFRB veľkým prekvapením, keďže príprava takejto žiadosti je časovo aj finančne náročná a zo strany obce neprišla žiadna informácia o príprave takejto žiadosti. Po jej zamietnutí zo strany obce alebo inej osoby neprišla žiadna námietka ani sťažnosť. Vzhľadom na časový horizont predmetná žiadosť z obce Rozhanovce musela byť pripravovaná v čase, keď už problémy Ing. E. E. s financovaním a dokončením výstavby nájomných bytov v Košiciach boli všeobecne známe. Nie je preto zrejmé, akým spôsobom došlo k tomu, že na žiadosti ako dodávateľ stavby figuroval práve Ing. E. E., keďže pri výbere dodávateľa bolo potrebné postupovať v zmysle zákona o verejnom obstarávaní. V priebehu jeho pôsobenia nikdy nebol požiadany zo strany tretej osoby o uprednostnenie alebo nezákonné rozhodnutie o žiadosti.

Svedok Ing. M. P. na hlavnom pojednávaní vypovedal, že JUDr. L. K. pozná od roku 1994 a rovnako pôsobil ako on v rokoch 2002 až 2004 ako viceprimátor mesta Košice. S JUDr. A. H. spolupracoval ako starosta Mestskej časti Košická Nová Ves pri vysporiadaní záhradkárskych lokalít, pričom sa jednalo o prácu bez nároku na honorár. Od polovice 90-tych rokov pozná aj R. P.. Téma nepokračujúcej výstavby nájomných bytových domov v Mestskej časti Košice - Dargovských hrdinov a problémy s financovaním výstavby boli v roku 2003 predmetom diskusii na viacerých úrovniach vrátane mesta aj so zástupcami mestskej časti, predmetom ktorých bolo preskúmanie možnosti postúpenia záväzkov z mestskej časti na mesto a prefinancovania výstavby s cieľom dostavby nájomných bytových domov a kroky, ktoré je potrebné urobiť s cieľom zabrániť zhoršeniu situácie. V tej súvislosti sa dozvedel, že JUDr. L. K. má na základe zmluvy uzavretej pred nástupom do verejnej funkcie pohľadávku voči spoločnosti KAME SLOVAKIA GROUP, a.s. JUDr. L. K. poznal ako osobu, ktoré mala značný podiel na riešení finančných problémov mesta Košice, ktorému mestu hrozila nútená správa. V roku 2004 bol poverený realizáciou projektu odpredaja lesného majetku mesta s cieľom znížiť dlh mesta a realizáciou projektu hospodárskeho a sociálneho rozvoja zapojením komunity do činností mesta. Dňa 10.03.2004 sa JUDr. L. K. pred jeho zdržaním zúčastnil odovzdávania zrekonštrovaných priestorov historickej radnice, následne spoločného obeda, pri ktorom padla zmienka, že má stretnutie so zástupcami spoločnosti, čím by mohol ukončiť a uzavrieť svoje obchodné vzťahy so spoločnosťou KAME SLOVAKIA GROUP, a.s. Dané obdobie sa vyznačovalo politickými zápasmi medzi SDKÚ a KDH v dôsledku tzv. kazy skupinka, pričom v rámci kampane pred prezidentskými voľbami bola avizovaná finančná pomoc mestu Košice, ktoré sa nachádzalo v ozdravnom režime.

Svedok Ing. R. R. na hlavnom pojednávaní vypovedal, že v roku 2002 pôsobil ako prednosta Krajského úradu v Košiciach, predtým ako majoritný vlastník a člen predstavenstva spoločnosti KOŠICKÉ POZEMNÉ STAVBY, a.s., ktorá sa zaoberala výstavbou bytových domov určených na predaj s vysokým štandardom a okrem iného bola aj dodávateľom stavby na Dargovských hrdinov 8 v Košiciach. Postup úradu v súvislosti so žiadosťou bol upravený v smernici a vo vykonávacích predpisoch ministerstva výstavby. Úlohou krajského úradu v procese schvaľovania Mestských častí Košice - Dargovských hrdinov a Košice - Barca bolo skontrolovať žiadosť a vypracovať stanovisko s odporúčaním. V jeho právomoci nebolo rozhodovať o samotnej žiadosti. V priebehu roka 2002 na porade vedúcich odborov uskutočnenej na ministerstve bolo v rámci správy o čerpaní finančných prostriedkov zo ŠFRB oznámené vyčerpanie prostriedkov na daný rok a k ďalším žiadosťiam sa nemali vyjadrovať. Z uvedeného dôvodu žiadosti, ktoré nebolo možné finančne pokryť vrátili žiadateľovi spolu s ústnym vysvetlením, nakoľko sa jednalo len o pár projektov ročne. Odporučili im, aby žiadosť podali opätovne po pridelení finančných prostriedkov. A teda projekt ani nezamietali, ani nerušili, avšak ani ho nepredložili na ďalšie konanie na ministerstvo v zmysle interných predpisov. Rovnako postupovali aj v prípade ak žiadosť nespĺňala všetky podmienky. Žiadosť Mestskej časti Košice - Dargovských hrdinov posudzovala vedúca príslušného odboru Ing. O. S., ktorá mu žiadosť predložila a s jej negatívnym stanoviskom sa stotožnil, nakoľko

žiadosť nespĺňala všetky náležitosti. Žiadosť bola aj s negatívnym stanoviskom postúpená ďalej na jeho pokyn. Jednalo sa o bežnú prax na každom jednom odbore, ktorého úlohou bolo vyjadriť sa k otázke žiadostí alebo dotácií a pod. Na ďalšie posúdenia sa posielali všetky žiadosti či už s kladným alebo záporným stanoviskom, i keď podanie záporného stanoviska nebolo bežným ale ani ničím výnimočným. O prípadoch, keď bolo podané negatívne stanovisko a napriek tomu boli poskytnuté dotácie ŠFRB, má prehľad najmä Ing. O. S. ako vedúca odboru. V procese vyjadrovania sa k žiadosti konzultoval žiadosť výlučne s Ing. O. S., nikdy nie so žiadateľmi. K žiadostiam, ktorým nebolo možné vyhovieť pre nedostatok financií sa vyjadrovalo ministerstvo tým, že vrátilo postúpené žiadosti. Ing. O. S. viedla zoznam takto vrátených žiadostí, pričom žiadateľov informoval, aby žiadosti opätovne podali na ďalší rok a potrebné podklady si pripravili. Nemá vedomosť o tom, že k žiadosti Mestskej časti Košice - Dargovských hrdinov bolo dané negatívne stanovisko z dôvodu nevysporiadaných finančných záväzkov v súvislosti s výstavbou na Dargovských Hrdinov 8, nakoľko dotácie zo ŠFRB boli poskytnuté len na inžinierske siete, ktoré boli následne dokončené až správcom konkurznej podstaty. Odmietol tvrdenie, že by dôvodom pre negatívne stanovisko k žiadosti Mestskej časti Košice - Dargovských hrdinov, kde dodávateľ stavby bola spoločnosť KAME SLOVAKIA GROUP, a.s. bol konkurenčný boj medzi spoločnosťami vzhľadom na rozdielny charakter bytovej výstavby, ktorým sa jednotlivé spoločnosti zaoberali. Spoločnosť KAME SLOVAKIA GROUP, a.s. sa zaoberala výstavbou nájomných bytov, ktoré oproti bytom na predaj s vysokým štandardom, na ktoré sa sústredila spoločnosť KOŠICKÉ POZEMNÉ STAVBY, a. s., mali iné konštrukčné a dispozičné riešenie. Ing. O. S., tak ako v iných prípadoch, musela s nimi konzultovať dôvody vrátenia žiadosti.

Svedok PhDr. A. F. na hlavnom pojednávaní v zhode s výpoveďou v prípravnom konaní (zv. 3 č.I. 789) uviedol, že v rozhodnom období rokov 2002 až 2006 pôsobil ako poslanec Národnej rady Slovenskej republiky za politickú stranu SMK (Strana maďarskej koalície). JUDr. L. K. a JUDr. A. H. spoznal v súvislosti so spoločenskými zmenami v roku 1989 a následne aj z politickej scény, keď JUDr. A. H. pôsobil ako poslanec Národnej rady Slovenskej republiky a JUDr. L. K. pôsobil ako člen Demokratickej strany a neskôr politickej strany SDKÚ. K obom ho viažu priateľské, pracovné aj politické vzťahy už dlhé roky. R. P. pozná pár rokov prostredníctvom JUDr. L. K., ktorý ich zoznámil pravdepodobne v Košiciach. Výstavba nájomných bytov bola prioritou vládneho programu tzv. prvej a druhej Dzurindovej vlády, ale aj jednotlivých politických strán. Jeho úlohou ako poslanca rovnako ako úlohou ostatných členov vládnej politickej strany bola osveta ohľadom možnosti získania finančných prostriedkov medzi starostami obcí a primátormi miest. O možnosti výstavby nájomných bytov v Košiciach určite vo všeobecnej rovine hovoril aj s JUDr. L. K. a JUDr. A. H. rovnako ako s ktorýmkoľvek iným, ktorý prejavil záujem o informácie ohľadom zákonných predpokladov pre poskytnutie dotácií a úveru. V tejto súvislosti mu nikto neposielal žiaden e-mail, ani od neho nežiadal, aby sa osobitne angažoval u riaditeľa Štátneho fondu rozvoja bývania Ing. W. P., alebo ministra výstavby a regionálneho rozvoja Doc. Ing. O. U., PhD., či už ohľadom výstavby v Košiciach alebo v inom prípade. O problémoch s výstavbou v Košiciach sa dozvedel až z médií, osobitne sa však o priebeh výstavby nezaujímal.

V novembri 2002 jeho manželka oslavovala okrúhle narodeniny. Oslava sa uskutočnila v Bratislave v zariadení Hydrostav v Slovnafte a zúčastnilo sa jej 100 až 150 hostí, medzi ktorými boli pozvaní aj JUDr. A. H. s manželkou, JUDr. L. K. a R. P.. Pani Ing. C.K. bola pozvaná tiež, ale sa nezúčastnila. Hostia začali prichádzať o piatej šiestej hodine. Obžalovaní sa dostavili na oslavu okolo ôsmej, pričom odišli pravdepodobne okolo polnoci alebo nadržanom. Okrem kvetov dostala od nich jeho manželka aj dary, mohlo sa jednať o keramiky. K obsahu telefonického hovoru uskutočnenom medzi ním a JUDr. A. H. dňa 13.02.2004 o 20:09 hod z mobilného telefónu jeho manželky k časti prepisu, kde hovorí: „...zajtra v Bratislave bude zlé počasie a s našim priateľom sa neviem stretnúť....mám zlý telefón...nebudeme v Bratislave lebo je tu zlé počasie...a zajtra bude ešte horšie“ na čo JUDr. A. H. následne telefonicky o obsahu rozhovoru informoval JUDr. L. K. o 20:11 hod, svedok uviedol, že v tomto období prebiehali aj v médiach antikampane s cieľom zdiskreditovať predstaviteľov verejného života, na ministerstvách prebiehali neobvyklé kontroly jeho stranického kolegu p. S. spájali s rôznymi aférami s napojením na Slovenskú informačnú službu alebo iné tajné informačné zložky. Došlo k oslabeniu vládnej koalície odchodom niektorých poslancov z ich politických strán, pričom v súvislosti so snahou o zabezpečenie stability vlády dochádzalo k rôznym provokáciám. Z toho usúdil, že predmetom záujmu je aj jeho politická strana a z obavy z odpočívania telefónu používal telefón svojej manželky a obmedzil všetky kontakty s okruhom svojich priateľov a známych. Zrušené stretnutie spomínané v rozhovore sa v žiadnom prípade nemalo týkať Ing. E. E., avšak na meno osoby s ktorou sa mal stretnúť, si nespomínal.

Svedok Ing. D. U. na hlavnom pojednávaní po oslobodení od povinnosti mlčanlivosti ministrom vnútra v rozsahu od prijatia trestného oznámenia dňa 06.02.2004 (zv. 29 č.l. 8793) uviedol, že bol naposledy služobne zaradený ako zástupca riaditeľa a vedúceho oddelenia vyšetrovania Odboru boja proti korupcii Východ, Odbor boja proti korupcii Prezídia Policajného zboru SR a prejednávanej veci sa zúčastnil ako vedúci oddelenia a vyšetrovateľ pre prípad neprítomnosti vedúceho celej skupiny mjr. Ing. H. P., ktorému vec prideliť. Trestné stíhanie sa začalo na podklade trestného oznámenia Ing. E. E. výsluchu ktorého sa následne zúčastnil, pričom v čase výsluchu nemal vedomosť o tom, že dňa 20.11.2003 bolo začaté trestné stíhanie v súvislosti s výstavbou nájomných bytov v Košiciach, ktoré realizovala spoločnosť KAME SLOVAKIA GROUP, a.s. Svedok Ing. E. E. bol v priebehu trestného stíhania vypočúvaný opakovane vzhľadom na nové skutočnosti, ktoré pri každom výsluchu vyvstali a ktoré sa priebežne analyzovali a vyhodnocovali. V prípadoch podozrenia z trestného činu korupcie útvar vždy postupoval promptne a o prípadnej nečinnosti v trestnej veci z novembra 2003 nemal vedomosť, nakoľko trestnú vec vyšetroval iný útvar. Osoba svedka Ing. E. E. bola v trestnom konaní využitá na účely zadokumentovania trestnej činnosti. Domové prehliadky boli vykonané na základe príkazu súdu a zúčastnili sa ich vyšetrovatelia z Odboru boja proti korupcii, avšak on sa osobne žiadnej prehliadky nezúčastnil. Priebeh a výsledky vykonaných domových prehliadok a prehliadok iných priestorov vyhodnocoval vyšetrovateľ mjr. Ing. H. P.. V priebehu vyšetrovania na neho nikto nevyvíjal žiaden nátlak. K okolnostiam predchádzajúcim podaniu trestného oznámenia sa vyjadriť nevedel.

Svedok JUDr. D. T. na hlavnom pojednávaní po oslobodení od povinnosti mlčanlivosti ministrom vnútra v rozsahu od prijatia trestného oznámenia dňa 06.02.2004 (zv. 29 č.l. 8793) vypovedal, že viedol prehliadku iných priestorov vykonanú v súvislosti s R. P. a JUDr. A. H.. Ohliadky sa zúčastnil aj technik, ktorého bežne poskytuje príslušné krajské alebo okresné riaditeľstvo policajného zboru, nakoľko odbor nedisponuje vlastnými technikmi. Prehliadka sa uskutočnila jednak vo večerných hodinách v byte R. P. a v nebytových priestoroch, v kancelárii R. P., pričom sa jednalo o rozľahlý objekt. Prehliadky boli vykonané za účasti R. P., ktorého na jeho žiadosť telefonicky kontaktoval prítomný spolupracovník - barman. Pri prehliadke boli zaistené aj počítače, pričom na žiadosť R. P. počítač, ktorý mal patriť jeho ekonómke na účely spracovania účtovníctva nebol zaistený. Boli zaistené dva PC, ktorým boli papierovou páskou prelepené všetky vstupy a opatrené úradnou pečiatkou s podpisom. Počítače boli zaistené ako celok a mechanika z nich nebola vyberaná. Nemá vedomosť o tom, že by nebol zaistený tretí počítač, ktorého zaistenie požadoval R. P.. Listiny a iné dokumenty boli zaistené v rozsahu vymedzenom v príkaze vydaného súdom alebo prokurátorom.

Svedok J. J. na hlavnom pojednávaní po oslobodení od povinnosti mlčanlivosti ministrom vnútra v rozsahu od zadržania obžalovaných dňa 10.03.2004 (zv. 29 č.l. 8793) vypovedal, že sa zúčastnil domovej prehliadky a prehliadky iných priestorov vykonanej v súvislosti s R. P. ako operatívny pracovník. Prehliadok sa zúčastnil aj technik, ktorého poskytlo krajské riaditeľstvo policajného zboru. Jednalo sa o jeden dom nachádzajúci sa na ulici Mäsiarskej v Košiciach s dvomi osobitnými vchodmi. O rozsahu zaistených vecí ako aj o otázke nutnosti vyhotovenia fotodokumentácie z prehliadky rozhodoval vyšetrovateľ prítomný na mieste, v tomto prípade JUDr. D. T.. Iných úkon v súvislosti s prejednávanou vecou sa nezúčastnil.

Svedok E. P. na hlavnom pojednávaní po oslobodení od povinnosti mlčanlivosti ministrom vnútra v celom rozsahu potrebnom na objasnenie okolností prejednávanej trestnej veci (zv. 29 č.l. 8793) vypovedal, že sa zúčastnil prehliadok vykonaných na Mäsiarskej ulici v Košiciach v rodinnom dome ako technik. Fotodokumentácia sa vyhotovuje na základe požiadavky vyšetrovateľa štandardne v prípade zaistenia vecí pri vykonávaní prehliadky a rovnako aj vyšetrovateľ rozhoduje o rozsahu zaistených vecí. Pri zaistení počítača sa štandardne postupuje tak, že počítač sa nafotí, následne sa prelepia všetky vstupy, ktoré sa opečiatkujú a stopa sa odovzdá vyšetrovateľovi. Zápisnicu z prehliadky spisuje vyšetrovateľ.

Svedok RNDr. E. J. na hlavnom pojednávaní vypovedal, že JUDr. L. K. pozná z obdobia, keď pôsobil ako poslanec Mestskej časti Košice KVP za stranu KDH od roku 1992. V roku 2002 nastúpil ako prednosta Miestneho úradu Košice - sídlisko KVP. Mestská časť Košice - sídlisko KVP mala záujem o výstavbu nájomných bytov aké sa stavali aj v Mestskej časti Košice Barca, ktoré si následne boli pozrieť aj so starostom mestskej časti p. Rusnák. O pár týždňov začiatkom jesene v roku 2003 k nim prišiel JUDr. L. K. a informoval ich, že spoločnosť KAME SLOVAKIA GROUP, a.s. je neseriózna. Na základe uvedenej informácie od plánov s výstavbou ustúpili.

Svedok Mgr. H. F. na hlavnom pojednávaní vypovedal, že pôsobí ako katolícky farár v Mestskej časti Košice - KVP. Dňa 14.02.2004 pred poslednými fašiangami, keď sa uskutočnil aj výročný desiaty Veľký farský ples dňa 21.02.2004, sa zúčastnil spolu s JUDr. L. K. troch fašiangových podujatí a po ceste v rámci diskusie o výstavbe, ktorú realizovala farnosť, JUDr. L. K. spomenul, že sa mu ozval jeho dlžník, ktorý mu prisľúbil uhradiť podstatnú časť dlhu a mohol by prispieť na dokončenie výstavby väčšinou z tejto sumy ako milodar. Malo sa jednať o väčší obnos peňazí.

Svedok R. U. na hlavnom pojednávaní vypovedal, že ho telefonicky kontaktoval jeho známy S. P. s tým, že sa na neho obrátil ich spoločný známy z Košíc s tým, že by chcel oznámiť trestnú činnosť. Konkrétne, že v súvislosti s jeho podnikateľskou činnosťou sa stretol s pokusom o podplácanie, ale nevie na koho sa obrátiť a ako postupovať. Oznámil mu, že sa má obrátiť na políciu, avšak keďže uviedol, že netuší na koho konkrétne by sa mal obrátiť, tak telefonicky kontaktoval ministra vnútra R. H., ktorého osobne poznal a ten mu oznámil, že ho S. P. môže kontaktovať. Poskytnutej informácii sa ďalej nevenoval a o vec nezaujímal. Odkiaľ pozná S. P. nevedel uviesť, avšak obaja pôsobili v časopise Domino fórum asi 3 roky a obaja pôsobia v časopise Týždeň, ktorý vydáva vydavateľstvo Petit Press, a.s. Rovnako nepozná agenta SIS, ktorý by vystupoval pod krycím menom Z..

Svedok Ing. D. M. na hlavnom pojednávaní vypovedal, že bol spolujiteľom spoločnosti RD Invest spol. s.r.o. so sídlom v Košiciach, ktorá sa podieľala na príprave výstavby obecných domov v Rozhanovciach, v rokoch 1998-2002 pôsobil aj ako poslanec Mestskej časti Košice - Dargovských hrdinov (tzv. Furča) a člen komisie výstavby a následne v rokoch 2002 - 2006 ako mestský poslanec. Projekty výstavby nájomných bytov boli prezentované R. P., ktorý zastupoval spoločnosť KAME SLOVAKIA GROUP, a.s. pred miestnym zastupiteľstvom a komisiou výstavby, pričom obdobný projekt sa realizoval aj v Mestskej časti Košice - Barca, ktorí si boli aj osobne pozrieť. Rovnako komunikovali aj o možnej budúcej výstavbe sociálnych bytov v Rozhanovciach, o ktorú prejavil záujem starosta obce a spoločnosť RD Invest spol. s. r.o., ktorá v obci vlastnila pozemky. S JUDr. A. H. a JUDr. L. K. prišiel do kontaktu následne na jeseň toho roku. Ich úlohou bol zastrešiť projekt po právnej stránke. Ku koncu roka 2002 malo dôjsť k zmene DPH, a preto urgovali realizátora stavby aby zrealizovali čo najväčší rozsah prác ešte za účinnosti výhodnejšej sadzby DPH, avšak v čase, keď jeho funkčné obdobie ako poslanca miestneho zastupiteľstva skončilo, sa realizácia výstavby ani nezačala. Ku koncu roka bolo len slávnostné poklepanie základného kameňa. Za jeho pôsobenia nemá vedomosť o tom, že by došlo k schváleniu úhrady faktúr, práve naopak, vzhľadom na skúsenosti sa starostom mestskej časti Ing. A. A. komisia pre výstavbu bola zásadne proti schvaľovaniu akýchkoľvek podozrivých faktúr, avšak kompetencie starostovi umožnili schválenie faktúr na preplatenie aj proti odporúčaniam komisie. Realizátorom výstavby v Rozhanovciach mala byť spoločnosť KAME SLOVAKIA GROUP, a.s. vzhľadom na predchádzajúce skúsenosti s výstavbou v Mestských častiach Košice - Dargovských hrdinov a Košice - Barca. Od projektu v Rozhanovciach nakoniec upustil z dôvodu informácii o problémoch v spoločnosti KAME SLOVAKIA GROUP, a.s. ako aj informáciách o problémoch s výstavbou v Mestskej časti Košice - Dargovských hrdinov. Začiatkom roka 2003 ho navštívil JUDr. L. K. spolu s JUDr. A. H. s ponukou na právne služby vo vzťahu k výstavbe v Rozhanovciach a súčasne ich upozornili na nespoľahlivosť spoločnosti KAME SLOVAKIA GROUP, a.s., na ktorú mal byť podaný návrh na vyhlásenie konkurzu. Nemá vedomosť o tom, že by k úspešnosti projektu výstavby nájomných bytov v Mestskej časti Košice - Dargovských hrdinov alebo v Rozhanovciach bolo potrebné poskytnúť úplatky.

Svedkyňa Ing. D. P. na hlavnom pojednávaní vypovedala, že pri spoločnej ceste s R. P. v inej súvislosti sa v Bratislave stretli s PhDr. A. F. a pri ceste naspäť išli ohliadnuť pozemok za účelom posúdenia jeho vhodnosti na výstavbu rodinného domu a pokračovali smerom do Košíc. Následne sa jej prostredníctvom spoločnosti J. K. Slovakia, s.r.o. so sídlom v Lipanom alebo prostredníctvom Ing. D. T. dostala do rúk projektová dokumentácia za účelom posúdenia vhodnosti projektovaného riešenia pre telesne postihnutého človeka a návrhu prípadných úprav. Projektovú dokumentáciu vrátila na adresu spoločnosti KAME SLOVAKIA GROUP, a.s. resp. WOOD-BAU, s.r.o. bez akýchkoľvek vykonaných úprav, nakoľko projekt bol de facto navrhnutý ako bezbariérový. Za predmetnú konzultáciu jej nebola uhradená žiadna odmena. Na základe požiadavky Ing. D. T. vypracovala posudok ohľadom možnosti náhrady murovaných častí domu montovaným dreveným systémom od spoločnosti J. K. Slovakia, s.r.o. Správa bola zaslaná mailom a nejednalo sa oficiálny návrh zmien. Pre jeho realizáciu by bolo potrebné vyžiadať si súhlas projektanta a vypracovať projektovú dokumentáciu minimálne v časti statiky, architektúry a zdravotno-technických rozvodov. Za tento posudok rovnako neobdržala žiadnu finančnú odmenu. Za projektové práce vykonané pre spoločnosť KAME SLOVAKIA GROUP, a.s. na stavbe

v Mestskej časti Košice - Barca jej spoločnosť dlhuje cca 300.000,- Sk, ktorá spoločnosť prešla na spoločnosť WOOD-BAU, s.r.o. Košice.

Svedok doc. Ing. D. P., CSc. na hlavnom pojednávaní vypovedal, že od konca roku 2004 spolupracoval prostredníctvom spoločnosti JUVIER, s.r.o., ktorá sa zaoberala výrobou sendvičových panelov potrebných pre výstavbu drevodomov, so spoločnosťou WOOD-BAU, s.r.o. Košice, za ktorú konal Ing. D. T., ktorá sa zaoberala samotnou realizáciou výstavby drevodomov. V lete v roku 2005 dostal informáciu o možnej výstavbe domu pre bližšie nekonkretizovaného poslanca v blízkosti Bratislavy. Bol mu odovzdaný projekt, avšak nakoľko k samotnej realizácii projektu v roku 2006 nedošlo z dôvodu postupného ukončovania spolupráce medzi spoločnosťami, bližšie sa ním nezaoberal, keďže zo strany Ing. D. T. požiadavka na vypracovanie finančného návrhu alebo plánu samotnej výroby neprišla a projektovú dokumentáciu následne pravdepodobne odovzdal Ing. E. E.. S Ing. E. E. prišiel do kontaktu v roku 2006, keď bol na neho odkázaný v súvislosti s vyrovnaním vzájomných finančných záväzkov medzi spoločnosťami JUVIER, s.r.o. a WOOD-BAU, s.r.o. Košice.

Svedok JUDr. D.Q. na hlavnom pojednávaní po oslobodení od povinnosti mlčanlivosti ministrom vnútra v rozsahu od prijatia trestného oznámenia dňa 06.02.2004 (zv. 29 č.l. 9033) vypovedal, že od 01.01.2004 pôsobil ako riaditeľ Úradu boja proti korupcii a dňa 04.02.2004 ho telefonicky kontaktoval minister vnútra RNDr. R. H. s tým, že spriaznenec KDĽ S. P. mu sprostredkoval informácie o osobe Ing. E. E., ktorý má byť vydieraný JUDr. L. K., vysokopostaveným úradníkom za SDKÚ, ktorému má odovzdať 1 - 2 milióny Sk, ktoré následne majú byť odovzdané ďalšej osobe v Bratislave, ktorým má byť politik za SMK. Minister mu v SMS správe poslal telefonický kontakt na Ing. E. E. a následne získané informácie odstúpil vecne a miestne príslušnému odboru a telefonicky upovedomil Ing. C. U., ktorý bol riaditeľom odboru Úradu boja proti korupcii Východ s odporúčaním bezodkladného preverovania informácií a kontaktovania osoby Ing. E. E.. Podľa následne poskytnutých informácií o postupe v predmetnej veci poskytnutých mu Ing. C. U. vedel, že dňa 06.02.2004 navštívili príslušníci odboru Ing. E. E., ktorý potvrdil poskytnuté informácie a podal trestné oznámenie, ku ktorému bol následne aj vypočutý do zápisnice pred vyšetrovateľom a dňa 07.2.2004 bolo začaté trestné stíhanie vo veci. Podstatou trestného oznámenia bolo poskytnutie úplatku v celkovej výške 18.000.000,- Sk predstavujúcich 10 % z poskytnutej dotácie na výstavbu nájomných bytov v Mestských častiach Košice - Dargovských hrdinov a Košice - Barca za vybavenie poskytnutia tejto dotácie, pričom finančné prostriedky získal tým, že predložil fiktívnu faktúru vo výške 58.000.000,- Sk, z ktorých dňa 26.11.2003 vybral 25.000.000,- Sk, z ktorých 9.000.000,- Sk mal odovzdať JUDr. L. K., ktorý ich následne odovzdal PhDr. A. F. poslancovi za SMK a následne koncom roka 2003 bol požadovaný o odovzdanie druhej časti úplatku resp. sumy vo výške 1.000.000,- Sk, ktorá mala byť rovnako odovzdaná JUDr. L. K., ktorý mal požadovanú sumu ďalej odovzdať PhDr. A. F.. Už z týchto prvotných informácií bolo zrejmé, že Ing. E. E. sa dopustil podvodného konania a osoba Ing. E. E. bolo hodnotená ako riziková a nariadil aby sa súčasne začala dokumentovať aj trestná činnosť Ing. E. E., pre ktorú bolo s odstupom pár dní začaté trestné stíhanie. Dňa 09.02.2004 navštívil Ing. E. E. v Bratislave S. P. a Ing. M. R., ktorý bol považovaný za pravú ruku PhDr. H. S. predsedu vládnej politickej strany ANO a následne doplnil svoju svedeckú výpoveď s tým, že mal poskytnúť úplatok vo výške 9.000.000,- Sk príslušníkom policajného zboru a ministrovi vnútra za zastavenie trestného stíhania, ktoré malo byť vedené vo veci podvodného konania v súvislosti s poskytnutými dotáciami na výstavbu nájomných bytov. V štádiu, keď už Ing. E. E. spolupracoval s orgánmi činnými v trestnom konaní, bolo naplánované odovzdanie požadovanej sumy vo výške 1.000.000,- Sk (33.193,92 eur) na 13.02.2004 avšak JUDr. L. K. sa na stretnutie nedostavil. Následne už len dostal informáciu od Ing. C. U. o úspešnom priebehu akcie. O priebeh vyšetrovania sa zaujímal len do určitej doby z dôvodu rizikovosti svedka Ing. E. E. a závažnosť jeho obvinení vo vzťahu k predstaviteľom politických strán.

Svedok Ing. C. U. na hlavnom pojednávaní po oslobodení od povinnosti mlčanlivosti ministrom vnútra v rozsahu od prijatia trestného oznámenia dňa 06.02.2004 (zv. 29 č.l. 9033) na hlavnom pojednávaní vypovedal, že od 01.01.2004 pôsobil ako riaditeľ odboru Úradu boja proti korupcii Východ. Informácia o podozreniach zo spáchania trestného činu korupcie bola útvaru odstúpená z centrály, ktorú v tejto súvislosti kontaktoval minister vnútra. Svedok Ing. E. E. podal trestné oznámenie až po tom, čo ho dvaja kolegovia kontaktovali. Nakoľko k naplneniu skutkovej podstaty trestného činu došlo už vyzhľadom si úplatku, svedok Ing. E. E. nebol v postavení agenta, ale podieľal sa len na zdokumentovaní trestnej činnosti v štádiu jej dokončenia. Nakoľko Úrad boja proti korupcii vznikol dňa 01.01.2004 a neboli praktické skúsenosti s objasňovaním tohto typu trestnej činnosti, postup v jednotlivých prípadoch nebol jednoznačný. Preverovali sa aj ďalšie informácie o možno spáchania trestného činu, ktoré

boli poskytnuté svedkom Ing. E. E. v priebehu postupne realizovaných výsluchov vrátane obvinení vo vzťahu k údajnému poskytnutiu úplatku osobe z ministerstva vnútra resp. samotnému ministrovi vnútra a príslušníkom polície, ako aj podozrenie z trestnej činnosti, ktorého sa mal dopustiť aj sám svedok Ing. E. E.. Pri vyhodnocovaní uskutočnených výsluchov je rozhodujúci ich obsah a nie osoba, ktorá tieto informácie poskytuje. Konkrétny postup pri vyšetrovaní bol výlučne na vyšetrovateľovi Ing. H. P., avšak nebol oboznámený s obsahom uskutočnených výsluchov a o trestnej veci ho informoval v prípade potreby vyšetrovateľ. Na akciu, ktorá sa uskutočnila dňa 10.03.2004 boli zaistené finančné prostriedky vo výške 1.000.000,- Sk (33.193,92 eur) prostredníctvom ministerstva financií, avšak samotnej akcie sa nezúčastnil a nemá vedomosť o predchádzajúcej akcii naplánovanej na deň 13.02.2004, ktorá sa neuskutočnila. K dosledovaniu odovzdania finančných prostriedkov konečnému subjektu nedošlo z dôvodu nemožnosti technického zabezpečenia ďalšieho sledovania prevzatých finančných prostriedkov.

Svedok Ing. O. P. na hlavnom pojednávaní po oslobodení od povinnosti mlčanlivosti ministrom vnútra v rozsahu od prijatia trestného oznámenia dňa 06.02.2004 (zv. 29 č.l. 9033) vypovedal, že v roku 2004 bol zaradený ako starší vyšetrovateľ - špecialista Úradu boja proti korupcii, odboru boja proti korupcii Východ. V súvislosti s prejednávanou trestnou vecou sa zúčastnil zadržania JUDr. A. H. a prehliadky iných priestorov v spoločnosti KAME SLOVAKIA GROUP, a.s. Nakoľko však na miesto prišiel až po uskutočnení samotnej akcie zadržania obžalovaných aj to len ako pomocná osoba v prípade nutnosti, nevedel sa bližšie vyjadriť k okolnostiam zadržania a priebehu zadržania a iných úkonov sa nezúčastnil. Následne vykonal výsluch zadržaného JUDr. A. H..

Postupom podľa § 211 ods. 1 Trestného poriadku účinného do 31.12.2005 so súhlasom prokurátora a obžalovaných boli na hlavnom pojednávaní prečítané výsluchy svedkov z prípravného konania.

Svedok Ing. H. D. (zv. 3 č.l. 809) v prípravnom konaní vypovedal, že pôsobí ako konateľ spoločnosti Technoivent, s.r.o., IČO: 00 617 261, ktorá sa zaoberá kúpou a prenájmom nehnuteľností. Spoločnosť KAME SLOVAKIA GROUP, a.s. a Ing. E. E. spoznal prostredníctvom R. P., keď bola jeho spoločnosť oslovená ohľadom finančnej pomoci pre spoločnosť vo výške 10.000.000,- Sk na účely výstavby bytových jednotiek v Barci a na Furči so splatnosťou do augusta 2003. Ohľadom vrátenia týchto prostriedkov následne musel iniciovať aj stretnutia, ktoré sa uskutočňovali v auguste 2003 za účasti p. P., p. P. a p. E., nakoľko p. E. splatenie pôžičky odkladal.

Svedok Ing. J. P. (zv. 3 č.l. 813) v prípravnom konaní vypovedal, že pôsobí ako generálny riaditeľ spoločnosti SH Trade, s.r.o., ktorá sa podniká v oblasti stavebných a špeciálnych strojov do hutí a následne aj obchodom s farebnými kovmi. So spoločnosťou KAME SLOVAKIA GROUP, s.r.o. prišiel do kontaktu v súvislosti s predmetom jeho podnikania, keď zabezpečovali spoločnosti techniku použitú pri výstavbe obecných bytov v Mestskej časti Dargovských hrdinov a ich servis. Výkony a fakturácia boli realizované cez spoločnosť SHT Trade, s.r.o., ktorý prebrala od spoločnosti SH Trade, s.r.o. obchod so špeciálnymi a stavebnými strojmi. Tieto faktúry do dnešného dňa vo výške 300.000,- Sk neboli uhradené. Ako súkromná osoba požičal spoločnosti KAME SLOVAKIA, a.s. v období od začiatku roka 2002 do augusta 2003 sumu v celkovej výške cca 13.000.000,- Sk postupne v rôznych čiastkach, z toho prvýkrát na požiadanie konateľov spoločnosti KAME SLOVAKIA GROUP, s.r.o., a to Ing. E. E., R. P. a Ing. R. P. O finančných problémoch v spoločnosti KAME SLOVAKIA GROUP, a.s. sa dozvedel v auguste 2003 počas dovolenky od Ing. R. P. vzhľadom na splatnosť časti pôžičky. Podľa informácií od p. P. prostriedky zo spoločnosti KAME SLOVAKIA GROUP, a.s. mal vziať Ing. E. E.. Napriek prísľubom od Ing. E. E. ohľadom vrátenia požičanej sumy sa nič z toho nerealizovalo. Stretnutia so spoločníkmi sa uskutočňovali v období od augusta 2003 do konca roka 2003, do času ukončenia ich pôsobenia v spoločnosti KAME SLOVAKIA GROUP, a.s. Na uvedených stretnutiach Ing. E. E. nedokázal vysvetliť použitie finančných prostriedkov a za jeho prítomnosti nepadli žiadne slová ohľadom prípadných úplatkov.

Svedok Ing. D. D. (zv. 3 č.l. 818) v prípravnom konaní vypovedal, že pôsobí ako živnostník v oblasti ekonomiky a účtovníctva a aktuálne spracováva aj účtovníctvo pre spoločnosti JUDr. L. K. - SCENERY a Ing. C.K. - Pamad. Podľa zaužívanej praxe vždy po skončení ročného účtovného obdobia mu prinesú naraz všetky doklady za celý rok, ktoré následne spracováva a vyhotovuje výstupy v podobe účtovných kníh. Obe spoločnosti účtujú v sústave jednoduchého účtovníctva a nie sú platcami DPH. S výnimkou jednej, všetky faktúry boli vystavené na spoločnosť KAME SLOVAKIA GROUP, a.s., avšak zostali z podstatnej časti neuhradené. Za spoločnosť JUDr. L. K. - SCENERY boli vystavené dve faktúry,

ktoré boli z polovice uhradené a za spoločnosť Ing. C.K. - Pamad boli vystavené faktúry v celkovom objeme 1.400.000,- Sk, ktoré boli uhradené len vo výške 100.000,- Sk. Náklady pozostávali z bežných prevádzkových nákladov. Pri vypracovaní účtovníctva vychádzal len z obsahu faktúr, pričom mu nebola známa povaha ani obsah prác a služieb, ktoré boli fakturované.

Svedok Ing. A. A. (zv. 3 č.l. 823) v prípravnom konaní vypovedal, že pôsobí ako starosta Mestskej časti Košice - Dargovských hrdinov od decembra 1994. Koncom roka 2001 za ním prišiel R. P. ohľadom novej výstavby bytov na pozemkoch, ktorými disponuje. Po prerokovaní v komisiách výstavby mestskej časti a na Rade mestskej časti a schválení na miestnom zastupiteľstve bolo realizované výberové konanie prostredníctvom oslovenej firmy formou rokovacieho konania bez zverejnenia. Na základe tohto rokovania bola vybraná spoločnosť KAME SLOVAKIA GROUP, a.s. nakoľko disponovala potrebnými pozemkami. S inými spoločnosťami rokovania neprebíhali. Následne požiadali Štátny fond rozvoja bývania o poskytnutie dotácie. V čase podania žiadosti sa z dôvodu realizácie obdobnej výstavby v Mestskej časti Košice - Barca uskutočnilo jedno až dve stretnutia s riaditeľom Štátneho fondu rozvoja bývania Ing. W. P. za účasti starostu Mestskej časti Košice - Barca A. T. a R. P. ako stavebníka a zástupcu spoločnosti KAME SLOVAKIA GROUP, a.s. Samotné žiadosti boli podané v septembri 2002. Zo štátneho fondu boli poukázané prostriedky v celkovej výške 70.000.000,- Sk z čoho 5.000.000,- Sk bolo určených na projektovú časť. Následne mohli podať žiadosť o dotáciu vo výške 65.000.000,- Sk na samotnú výstavbu a dotáciu na inžinierske siete rozpočtované na 20.000.000,- Sk s tým, že 10.000.000,- Sk predstavovali vlastné prostriedky mestskej časti a 10.000.000,- Sk predstavovala samotná dotácia. Čo sa týka požiadavky na vlastné zdroje, tak Mestská časť Košice - Dargovských hrdinov uzavrela zmluvu so spoločnosťou KAME SLOVAKIA GROUP, a.s., ktorá sa zaviazala vykonať práce v uvedenom objeme na vlastné náklady. Žiadosť bola predložená na Okresný úrad Košice III, ktorý ich spolu so stanoviskom postúpil Krajskému úradu Košice, ktorý najskôr žiadosť zamietol z dôvodu nedostatku finančných prostriedkov vyčlenených pre Košický kraj. Po konzultácii s pracovníčkou úradu Ing. S. doplnili potrebné materiály. Po navýšení finančných prostriedkov bolo vydané kladné stanovisko a žiadosť bola postúpená na ministerstvo. Problémy sa vyskytli len v súvislosti s poistením úveru. V súvislosti s výstavbou obytného súboru DH 8 v 8. okrsku z objektívnych príčin, ktoré nezavinila mestská časť, nebola dokončená technická infraštruktúra z dôvodu neukončenia výstavby domov, ktorá bola v ržii súkromných spoločností, nakoľko stavebná spoločnosť Košické pozemné stavby, a.s. vstúpila do konkurzu. V priebehu celého procesu zastupoval spoločnosť KAME SLOVAKIA GROUP, a.s. R. P. a po schválení žiadostí Ing. E. E.. O prípadnej účasti JUDr. L. K. a JUDr. A. H. na procese schvaľovania žiadostí alebo výstavby nemá vedomosť. Realizácia stavby súboru bytov NA HORE začala v októbri 2002. Prvá faktúry boli uhradené v novembri 2002. Tieto osobne nosil Ing. E. E. k nemu. Faktúry museli byť podpísané ním ako starostom mestskej časti, Ing. E. E. ako stavebným dozorcom a Okresným úradom. Kontrolu vykonávali pracovníčky úradu na základe jeho pokynu, najmä súpisu vykonaných prác v porovnaní s rozpočtom stavby a na základe výsledkov kontrolných dní na stavbe. Za Okresný úrad podpisovali faktúry Ing. J. a p. E.. Posledné faktúry boli preplatené v lete 2003. Následne boli predložené na preplatenie Prvej komunálnej banke, a.s. Za poskytnuté finančné prostriedky mal Ing. E. E. nakúpiť potrebný stavebný materiál, konkrétne sa časť nakúpeného materiálu nachádzal v spoločnosti J. K. Slovakia, s.r.o. IČO: 36 443 701 v Lipanoch a v spoločnosti Rodero, s.r.o. v Košiciach, ktorý osobne videl pri kontrole vykonávanej Štátnym fondom rozvoja bývania, ktorá sa uskutočnila koncom roka 2003 alebo začiatkom roka 2004. Predčasný nákup materiálu bol zdôvodnený snahe vyhnúť sa pripravovanému navýšeniu DPH od roku 2003 a uskladnenie materiálu v spoločnostiach bol vysvetlený nedostatkom skladových priestorov spoločnosti KAME SLOVAKIA GROUP, s.r.o. Žiadosť o predĺženie termínu ukončenia stavby Ing. E. E. odôvodňoval vnútornými problémami vo firme, ktoré sa začali v lete 2003.

Svedkyňa Ing. C. R. (zv. 3 č.l. 837) v prípravnom konaní vypovedala, že ako samostatne zárobkovo činná osoba podniká v oblasti reklamy, marketingu a mediálneho poradenstva. K spolupráci so spoločnosťou KAME SLOVAKIA GROUP, a.s. sa dostala prostredníctvom svojho dlhodobého známeho R. P., ktorý ju oslovil ohľadom spolupráce na tvorbe značky WOOD-BAU, ktorú mala zastrešovať práve spoločnosť KAME SLOVAKIA GROUP, a.s. Predmetom zmluvy bola tvorba obchodnej značky firmy WOOD-BAU, poradenstvo v oblasti vonkajšej prezentácie, tvorba a použitie loga, návrh na web stránky, katalógy a ďalšie. Za uvedené služby predložila spoločnosti KAME SLOVAKIA GROUP, a.s. faktúru zo dňa 09.02.2002 na sumu vo výške 290.000,- Sk, ktorá jej bola uhradená v plnej výške dňa 23.12.2002. V rámci tejto odmeny boli uhradené aj faktúra č. 8002005069 zo dňa 19.11.2002 na sumu 10.141,40 Sk a faktúra č. 8002005261 zo dňa 29.11.2002 na sumu 20.282,70 Sk vystavené spoločnosťou Petit Press,

a.s., príjmový pokladničný doklad č. 002302 zo dňa 29.11.2002 na sumu 30.424,10 Sk vystaveným spoločnosťou Media Max, a.s., zálohová faktúra č. 302002 zo dňa 27.11.2002 na sumu 14.760,- SK vystavenou spoločnosťou Východ Media, s.r.o., účelom ktorých bolo zviditeľnenie značky WOOD-BAU, konkrétne spoločnosti KAME SLOVAKIA GROUP, a.s. a jej výstavby v Mestskej časti Košice - Barca a aj v rámci kandidatúry A. T. za starostu Mestskej časti Košice - Barca. V tejto súvislosti sa spoznala aj s JUDr. L. K., Ing. A. A. a A. T., pre ktorých však žiadnu marketingovú činnosť nevykonávala, ani jej z ich strany nebola poskytnutá žiadna odmena.

Svedkyňa I. U. (zv. 3 č.l. 841) v prípravnom konaní vypovedala, že od septembra 2000 do septembra 2003 pracovala ako sekretárka v spoločnosti KAME SLOVAKIA GROUP, a.s. pričom v období od mája 2001 do júla 2003 pôsobila aj ako členka predstavenstva spoločnosti, avšak na riadení spoločnosti sa nepodieľala. Riadny výkon práv členky predstavenstva jej nebol umožnený zo strany Ing. E. E. ani zo strany generálneho riaditeľa R. P.. Na dvoch zasadnutiach predstavenstva žiadala o predloženie účtovných dokladov, avšak nakoľko jej to nebolo umožnené, svojej funkcie v predstavenstve sa listom zo dňa 01.07.2003 vzdala. V spoločnosti bola poverená aj evidenciou prichádzajúcich faktúr vystavených dodávateľmi, ktoré sa evidovali v knihe došlých faktúr. Rozhodovanie o úhradách bolo záležitosťou Ing. E. E.. Mala podpisový vzor k účtom vedeným v Prvej komunálnej banke, a.s. a v Tatrabanke, a.s., v ktorých realizovala výbery a vklady výlučne na výslovný pokyn alebo so súhlasom Ing. E. E., pričom účel finančnej operácie jej nikdy nebol oznámený. Vybraté finančné prostriedky vždy odovzdala Ing. E. E., ktorý však ich prevzatie nikdy nepotvrdil a doklady odovzdala účtovníkovi firmy. Od leta 2002 sa akcionári spoločnosti stretávali pomerne často, koncom roku 2002 a začiatkom roka 2003 navštívil spoločnosť aj JUDr. L. K.. Obsah stretnutí jej nie je známy. Osoba obžalovaného JUDr. A. H. jej nie je známa. Začiatkom roka 2003 sa v spoločnosti ohľadom výstavby bytov na Barci a vo Furči informovali príslušníci finančnej polície, ktorí však po podaní vysvetlenia Ing. P. F. po 5 minútach odišli. Cieľom ich návštevy bolo najmä stretnutie s Ing. E. E., ktorý však v danom čase v spoločnosti nebol. Odvtedy nemá vedomosť, že by sa o spoločnosť KAME SLOVAKIA GROUP, a.s. zaujímala polícia.

Svedkyňa Mgr. W. J. (zv. 3 č.l. 885) sestra obžalovaného JUDr. L. K. vypovedala, že koncom roka ju telefonicky kontaktoval jej brat s tým, že mal vybavovať záležitosť v Spišskej Novej Vsi pre jej spolužiaka zo základnej školy Ing. Arch. S. G.. Zastavil sa u nej v poobedňajších hodinách na svojom vozidle zn. Škoda Octavia Kombi, ktoré zaparkoval pri vedľajšom bloku. Bol pracovne oblečený a z auta si vytiahol druhý oblek nakoľko mal ísť na oslavu k nejakému poslancovi do Bratislavy. Na oslavu mal ísť iným autom. Auto, ktorým odišiel ani osoby, ktoré pre neho prišli, nevidela. Na udalosti si spomína, nakoľko nie je zvykom, aby si jej brat u nich nechával auto.

Svedok Ing. arch. D. P. (zv. 3 č.l. 888) pracuje ako architekt a pôsobil ako osoba zodpovedná za architektúru nájomných bytových domov v Mestskej časti Košice - Barca a ako hlavný architekt a zodpovedný projektant v prípade výstavby nájomných bytov v Mestskej časti Košice - Dargovských hrdinov. K projektu ho priviedol Ing. D. T., ktorý mal na starosti výstavbu z inžinierskej stránky. Počas realizácie projektu mu bol predstavený R. P. ako majiteľ pozemku, ktorý súčasne mal zastrešovať technickú stránku projektu súvisiacu s pozemkami. JUDr. L. K. spoznal pri jeho predstavení sa ako projektanta a vnímal ho ako zástupcu mesta. JUDr. A. H. neregistroval. Zúčastnil sa aj stretnutí subdodávateľom stavby NA HORE so zástupcami spoločnosti KAME SLOVAKIA GROUP, a.s. uskutočnených niekedy na ja 2003, predmetom ktorých boli meškajúce úhrady platieb z dôvodu chýbajúcich finančných prostriedkov. O ovplyvňovaní rozhodnutí orgánov štátnej správy v súvislosti so schvaľovacím procesom žiadostí o dotácie ani o peniazoch, ktoré mali byť uhradené do Bratislavy, nemal vedomosť.

Svedok Ing. arch. E. S. (zv. 3 č.l. 893) v prípravnom konaní vypovedal, že pracuje ako architekt a podieľal sa na výstavbe obecných nájomných bytov v Mestských častiach Košice - Dargovských hrdinov a Košice - Barca na realizácii projekčných prác. K projektu ho priviedol Ing. arch. D. P.. V rámci projektu výstavby v Mestskej časti Košice - Dargovských hrdinov spoznal R. P., ktorá mal mať na starosti koordináciu projektu. Osoby JUDr. L. K. a JUDr. A. H. mu nie sú známe. Predmetom stretnutí so zástupcami spoločnosti KAME SLOVAKIA GROUP, a.s., ktorých sa zúčastnil, bola otázka neuhrádzania faktúr subdodávateľom. Riadil ich R. P. a zúčastňoval sa ich aj Ing. E. E.. O ovplyvňovaní rozhodnutí orgánov štátnej správy v súvislosti so schvaľovacím procesom žiadostí o dotácie ani o peniazoch, ktoré mali byť uhradené do Bratislavy, nemal vedomosť.

Svedkyňa JUDr. C. T. (zv. 3 č.l. 907) v prípravnom konaní vypovedala, že v druhej polovici roka 2002 ju požiadal jej klient MUDr. R. Z. o spoluprácu pri kúpe nehnuteľnosti. Následne ju telefonicky kontaktoval JUDr. L. K., ktorý zastupoval predávajúcich Ing. arch. S. G. a PhDr. I. R.. Dňa 04.12.2002 bola uzatvorená zmluva o budúcej kúpnej zmluve. Pri jej podpise došlo pravdepodobne aj k odovzdaniu zálohy vo výške 100.000,- Sk, ktorú prevzal JUDr. L. K., ktorý podpisoval zmluvu na základe splnomocnení svojich klientov zo dňa 02.12.2002 a 04.12.2002 overených notárom. Dňa 18.12.2002 okolo obeda došlo u nej v kancelárii k podpisu samotnej kúpnej zmluvy a zaplateniu kúpnej ceny. Pri podpise boli prítomní okrem nej, kupujúci, JUDr. L. K. a predávajúci. Kúpnu zmluvu vyhotovoval JUDr. L. K. a zaslal ju aj mailom na účely prípadnej úpravy. Z uvedených dôvodov vylúčila, že by sa s JUDr. L. K. stretla kedykoľvek pred dňom 02.12.2002, alebo by záloha bola prevzatá pred dňom 04.12.2002. Navyše podľa kalendára dňa 29.11.2002 o 9:30 hod mala mať pojednávanie na Okresnom súde v Spišskej Novej Vsi a následne o 10:00 hod sa mala zúčastniť valného zhromaždenia svojho klienta. K prípadným stretnutiam svojich klientov s JUDr. L. K. mimo jej kancelárie sa vyjadriť nevedela.

Svedok Ing. arch. S. G. (zv. 3 č.l. 911) v prípravnom konaní vypovedal, že asi v máji/júni 2002 oslovili JUDr. L. K. v súvislosti s predajom rodičovského domu nachádzajúceho sa na ulici Sama Chalúpku 33 v Spišskej Novej Vsi. Asi dva týždne pred podpisom zmluvy o budúcej kúpnej zmluve sa s kupujúcimi a JUDr. L. K. stretli na rokovaní v hoteli Dukla v Košiciach. S JUDr. L. K. sa v danom období v Spišskej Novej Vsi nestretol, ale stretli sa 28.11.2002 v jeho kancelárii v Košiciach. V ten deň mal byť aj zaslaný fax JUDr. C. T. predmetom ktorého bolo potvrdenie o prevzatí zálohy, ku ktorému malo dôjsť dňa 29.11.2002, avšak kupujúci tento návrh neakceptovali a trvali na podpísaní zmluvy o budúcej zmluve. Uvedené mu bolo oznámené JUDr. L. K. buď osobne v Košiciach alebo telefonicky na jeho pevnú linku. Dňa 02.12.2002 splnomocnil aj so sestrou JUDr. L. K. na podpis zmluvy o budúcej kúpnej zmluve a prevzatí zálohy vo výške 100.000,- Sk. K odovzdaniu zálohy malo dôjsť u JUDr. C. T., ktorá zastupovala kupujúcich a následne dňa 18.12.2002 bola uzatvorená kúpna zmluva v Spišskej Novej Vsi. V súvislosti s predajom nehnuteľnosti bol zrealizovaná aj ohliadka nehnuteľnosti znalcom, ktorého zabezpečil. Pri ohliadke domu JUDr. L. K. nebol prítomný. Po výsluchu uskutočnenom dňa 28.05.2004 sa na Dominikánskom námestí v Košiciach náhodne stretol s Ing. C.K., ktorá mu ukázala fax zaslaný dňa 29.11.2002, pričom ju informoval, že dňa 29.11.2002 sa s JUDr. L. K. nestretol.

Svedok Ing. H. E. (zv. 3 č.l. 921) v prípravnom konaní vypovedal, že je konateľom v spoločnosti RESUL reklamná agentúra, s.r.o. so sídlom v Košiciach, ktorá na základe objednávky bližšie jemu neznámej osoby, ktorá sa predstavila ako zástupca spoločnosti KAME SLOVAKIA GROUP, a.s., dodala pre túto spoločnosť reklamné predmety - kalendáre, vizitky, hlavičkový papier, diáre a novoročné pozdravy. Faktúra č. 2220 na sumu 64.490,10 Sk mu bola uhradená dňa 20.12.2002.

Svedok Ing. D. E. (zv. 3 č.l. 925) v prípravnom konaní vypovedal, že pracuje ako riaditeľ krajskej kancelárie politickej strany SDKÚ, súčasne podniká ako fyzická osoba pod obchodným menom Ing. D. E. - NICRAM a aj ako konateľ v spoločnosti NICRAM, s.r.o. so sídlom v Košiciach. Mal záujem o dodanie dverí na stavbu v Barci, avšak nakoľko tieto dodala už iná firma, mal prisľúbenú zákazku na dodávku dverí na stavbu v Mestskej časti - Dargovských hrdinov, avšak k jej realizácii nedošlo, vzhľadom na čo mu bola uhradená na pokyn R. P. záloha. Špecifikácia dverí na stavbu na Dargovských hrdinov nebola zo strany spoločnosti KAME SLOVAKIA GROUP, a.s. dodaná. Dňa 25.11.2002 vystavil predfaktúru č.17 na sumu vo výške 140.000,- Sk. O finančných prostriedkoch, ktoré by mali byť spoločnosťou KAME SLOVAKIA GROUP, a.s. poskytnuté politickej strane SDKÚ nemal vedomosť, pričom všetky finančné prostriedky vrátane prostriedkov určených na predvolebnú kampaň, prechádzali cez neho.

Svedok Ing. R. B. (zv. 3 č.l. 911) v prípravnom konaní vypovedal, že podniká ako fyzická osoba pod obchodným menom Ing. R. B. - ADO a podieľal sa na predvolebnej kampani pred komunálnymi voľbami v roku 2002. Ing. E. E. spoznal prostredníctvom Ing. M. W., ktorý bol šéfom volebnej kampane pred komunálnymi voľbami v roku 2002. Stretli sa v kaviarni R. P. pričom Ing. E. E. mu bol predstavený ako osoba, ktorá má záujem prispieť na kampaň. Následne na ďalšom stretnutí mu odovzdal spolu 400.000,- Sk, ktoré boli použité na predvolebnú kampaň.

Svedok D. D. (zv. 3 č.l. 932) v prípravnom konaní vypovedal, že podniká ako fyzická osoba pod obchodným menom D. D. - Savarna a pre spoločnosť KAME SLOVAKIA GROUP, a.s. vykonal prehodnotenie výsledkov inžinierskogeologického prieskumu lokality, prepočet stabilných výpočtov pre 150 bytov, inžinierskogeologický dozor pri zakladaní stavby, pri terénnych úpravách a odvodnení územia

pri výstavbe súboru bytových jednotiek NA HORE realizovaného od novembra 2002, za čo spoločnosť vyfakturoval sumu vo výške 516.295,80 Sk, z ktorej mu bola uhradená suma 470.100,- Sk. Zúčastňoval sa porád, ktoré sa uskutočňovali v spoločnosti KAME SLOVAKIA GROUP, a. s. každé dva týždne, na ktorých sa nikdy nespomínali úplatky ani to, že by bolo potrebné sa postarať o ľudí z Bratislavy a odovzdať im finančné prostriedky. Doklady, ktoré od neho pýtali buď Ing. D. T. alebo Ing. E. E., mali slúžiť na účely kontroly fakturácie vykonaných prác.

Svedok Ing. P. F. (zv. 3 č.l. 936) v prípravnom konaní vypovedal, že pracuje v spoločnosti KAME SLOVAKIA GROUP, a.s. ako manažér, pričom jeho náplňou práce bola administratívna stránka založenia dcérskej spoločnosti WOOD-BAU, s.r.o. a ďalšie operatívne úlohy. V súvislosti s výstavbou bytových jednotiek v Mestskej časti Košice - Barca a Mestskej časti Košice - Dargovských hrdinov bol poverený čiastkovými úlohami ako napríklad výberom dodávateľov. O úplatkoch alebo finančných prostriedkoch určených osobám do Bratislavy nemal vedomosť. Začiatkom roka 2003 však čítal e-mail adresovaný Ing. E. E., v ktorom ho R. P. kritizoval. Následne prišli do spoločnosti dvaja príslušníci finančnej polície, ktorí sa informovali ohľadom Ing. E. E. a R. P..

Svedok Ing. A. E. (zv. 3 č.l. 939) v prípravnom konaní vypovedal, že podniká ako fyzická osoba pod obchodným menom Ing. D. E. - Umstav a na stavbách v Mestskej časti Košice - Dargovských hrdinov a Mestskej časti Košice Barca vykonával stavebný dozor, za čo spoločnosti KAME SLOVAKIA GROUP, a.s. vystavil faktúry, ktoré mu boli v plnej výške uhradené. Za ostatné práce, ktoré vykonával, faktúry nevystavil, nakoľko mu bolo oznámené, že tieto mu nebudú uhradené z dôvodu nedostatku finančných prostriedkov. V spoločnosti KAME SLOVAKIA GROUP, a.s. sa raz do týždňa uskutočňovali porady aj za účasti dodávateľov, predmetom ktorých bol harmonogram stavebných prác. K údajným úplatkom alebo potrebe postarať sa o ľudí v Bratislave nemal vedomosť.

Svedok Ing. H. G. (zv. 3 č.l. 945) v prípravnom konaní vypovedal, že pracuje ako riaditeľ odboru ekonomiky bývania na Ministerstve výstavby a regionálneho rozvoja SR. Posudzovanie žiadostí Mestských častí Košice - Barca a Košice - Dargovských mal na ministerstve primárne na starosti Ing. D.Z., ktorý po posúdení technickej stránky žiadosti pripravil návrh zmluvy medzi žiadateľom a ministerstvom o poskytnutí dotácie. Následne mu bol tento návrh predložený a po skontrolovaní ekonomickej stránky projektu (zmluva so zhotoviteľom, zabezpečenie vlastných prostriedkov,...) návrh parafoval a postúpil generálnemu riaditeľovi. Žiadosti boli schválené v obvyklom časovom horizonte a schválené z dôvodu splnenia všetkých náležitostí. Nevylučuje, že došlo k rokovaniam medzi žiadateľmi a Ing. D.Z.. Jednalo sa o bežné pracovné rokovania uskutočňované so starostami obcí žiadajúcich a podporu. O úplatkoch ani ovplyvňovaní osôb v súvislosti s predmetnými žiadosťami mestských častí nemal vedomosť.

Svedok Ing. D.Z. (zv. 3 č.l. 932) v prípravnom konaní vypovedal, že bol vrchný radca na Ministerstve výstavby a regionálneho rozvoja SR a jeho pracovnou náplňou bolo posudzovanie žiadostí o poskytnutie dotácií na výstavbu nájomných bytov a príslušnej technickej vybavenosti v rámci Košického kraja. Vo vzťahu k žiadosťiam Mestských častí Košice - Barca a Košice - Dargovských hrdinov uviedol, že pred podaním žiadostí sa starostovia obcí Ing. A. A. za Mestskú časť Košice - Dargovských hrdinov a A. T. za Mestskú časť Košice - Barca informovali o podmienkach poskytnutia dotácií. V jednom prípade prišiel Ing. A. A. aj spolu s ďalšími osobami, ktorých predstavil ako technický štáb. Žiadosti boli podané v roku 2002. Jeho úlohou bolo ich posúdenie z hľadiska súladu s príslušnou smernicou a výškou požadovanej dotácie. Nakoľko predložené dotácie spĺňali všetky náležitosti, boli navrhnuté na schválenie. Nedostatok v prípade žiadosti Mestskej časti Košice - Dargovských hrdinov v podobe nevysporiadania predchádzajúcej dotácie sa riešil prostredníctvom dodatku uzatvoreného medzi mestskou časťou a ministerstvom. Žiadosti neboli uprednostnené, ani inak zvýhodnené. O údajných úplatkoch poskytnutých v súvislosti s predmetnými žiadosťami vedomosť nemal.

Svedok Ing. H. T. (zv. 3 č.l. 948) v prípravnom konaní vypovedal, že pracuje ako riaditeľ odboru rozpočtu a financovania Ministerstva výstavby a regionálneho rozvoja SR. V procese posudzovania a schvaľovania žiadostí Mestských častí Košice - Barca a Košice Dargovských hrdinov mal na starosti jednotlivé kapitoly ministerstva, teda zmluvy parafoval v prípade ak ministerstvo disponovalo dostatočnými finančnými prostriedkami na poskytnutie podpory. Osoby JUDr. L. K., JUDr. A. H. a R. P. nepozná a rokovania s nimi nevedol. O údajných úplatkoch nemá vedomosť.

Svedok JUDr. E. U. (zv. 3 č.l. 951) v prípravnom konaní vypovedal, že pracuje ako riaditeľ legislatívno-právneho odboru Ministerstva výstavby a regionálneho rozvoja SR a jeho úlohou v súvislosti so žiadosťami Mestských častí Košice - Barca a Košice - Dargovských hrdinov bolo posúdenie návrhu zmluvy po právnej stránke, ktorú bežne skontroluje a v prípade nezistenia nezrovnalostí parafuje. Osoby JUDr. L. K., JUDr. A. H. a R. P. nepozná a o údajných úplatkoch nemá vedomosť.

Svedok Q. B. (zv. 3 č.l. 932) v prípravnom konaní vypovedal, že pracuje ako vedúci útvaru koordinácie a podpory rozvoja bývania a je zástupcom riaditeľa Štátneho fondu rozvoja bývania. Jeho náplňou práce bolo posudzovanie žiadostí o poskytnutie podpory resp. jej pridelenie konkrétnemu posudzovateľovi, ktorý bežne vyhotoví rozhodnutie o priznaní podpory, ktoré podpíše, následne ho podpisuje on ako vedúci a posúva ďalej na podpis riaditeľovi Štátneho fondu rozvoja bývania. Žiadosti Mestských častí Košice - Barca a Košice Dargovských hrdinov boli posudzované Ing. D. A., ktorý nesignalizoval žiadne problémy pri ich vybavovaní. Chýbajúce náležitosti boli doplnené okresným úradom. Osoby JUDr. L. K., JUDr. A. H. a R. P. nepozná. V súvislosti so schvaľovacím procesom predmetných žiadostí sa s nikým nestretol ani ho nikto neoslovil za účelom ich kladného vybavenia. O údajných úplatkoch alebo výhodách, ktoré mali byť poskytnuté, nemal vedomosť.

Svedok Ing. D. A. (zv. 3 č.l. 942) v prípravnom konaní vypovedal, že pracuje ako vedúci referátu obslužných činností na Štátnom fonde rozvoja bývania a náplňou jeho práce bolo posudzovanie žiadostí jednotlivých žiadateľov o poskytnutie podpory z prostriedkov Štátneho fondu rozvoja bývania. V prípade žiadostí Mestských častí Košice - Barca a Košice - Dargovských hrdinov posudzoval kompletnosť podkladov a vzhľadom na to, že spĺňali všetky náležitosti, pripravil rozhodnutie o priznaní podpory. Chýbajúce podklady si vyžiadal od Okresného úradu. V súvislosti s procesom posudzovania žiadostí ho nikto nekontaktoval ani neovplyvňoval. Osoby JUDr. L. K., JUDr. A. H. a R. P. nepozná. Žiadosti neboli uprednostnené ani v procese rozhodovania, práve naopak, vzhľadom na problémy s poistením rozhodovací proces trval dlhšie. Žiadosti boli schválené z dôvodu splnenia všetkých náležitostí. O prípadných úplatkoch ani poskytnutí výhod nemal vedomosť.

Svedok MUDr. R. Z. (zv. 3 č.l. 897) v prípravnom konaní vypovedal, že v auguste 2002 sa prvý krát stretol s Ing. arch. S. G. ohľadom kúpy nehnuteľnosti. Pri rokovaní o zmluvných podmienkach predaja ho zastupovala JUDr. C. T. a Ing. arch. S. G. zastupoval JUDr. L. K.. S JUDr. L. K. sa prvý krát osobne stretol v októbri alebo v novembri 2002. Výsledkom rokovaní bolo uzatvorenie dohody o budúcej zmluve dňa 04.12.2002, kedy bola odovzdaná aj záloha JUDr. L. K. pri stretnutí v Spišskej Novej Vsi na základe splnomocnenia jeho klientov. Následne dňa 18.12.2002 bola uzatvorená kúpnopredajná zmluva, ktorá bola podpísaná v kancelárii JUDr. C. T. nachádzajúcej sa v Spišskej Novej Vsi. Pri podpise boli okrem neho prítomní aj JUDr. C. T. a JUDr. L. K.. S JUDr. L. K. sa stretol aj v Spišskej Novej Vsi pri príležitosti sprístupnenia nehnuteľnosti za účelom jej kontroly statikom. Či sa s JUDr. L. K. stretol aj dňa 29.11.2002 uviesť nevedel.

V prípravnom konaní bol vyšetrovateľom zabezpečený znalecký posudok vypracovaný Kriminalistickým a expertíznym ústavom Policajného zboru dňa 04.05.2004 pod č. PPZ-2576-KEÚ-BA-EXP-2004. Z jeho obsahu vyplýva, že v osobnom počítači zaistenom pri domovej prehliadke obžalovaného R. P. na ulici Mäsiarskej 34 v Košiciach dňa 10.03.2004 sa nachádzali nasledujúce listiny:

- e-mail zo dňa 21.11.2002 odoslaný od R. P. a adresovaný firme KAME SLOVAKIA GROUP, a.s. Ing. E. E., obsahujúci prílohu „rozpis dlhov.doc“ z ktorého vyplýva, že sa jednoznačne rozlišovala suma „Blava 10 %“ vo výške 18.200.000,- Sk, tiež suma určená pre ľudí okolo výstavby v Mestskej časti Košice - Barca vo výške 1.700.000,- Sk, pričom 100.000,- Sk malo byť už odovzdaných, aj suma vo výške 3 % pre ľudí okolo výstavby v Mestskej časti - Dargovských hrdinov, úloha pre JUDr. L. K., že „na príkaz L. dá 2.000.000,- Sk postupne E.“, „za stavebné povolenie“ mala ísť príslušnej osobe suma 500.000,- Sk a odlišuje sumu dlžnú JUDr. L. K. a JUDr. A. H., na zaplatenie ktorej im vznikol nárok na základe zmluvy o obstaraní záležitostí v celkovej výške 5.433.400,- Sk, ktoré mali byť uhradené v 13 splátkach po cca 200.000,- Sk. Úplatky mali byť postupne vyplatené v 3 kolách, a to v 1. kole Blava 8.000.000,- Sk, 6.000.000,- Sk a 4.200.000,- Sk, Košice - Barca 750.000,-Sk, 400.000,- Sk a 450.000,- Sk a Košice - Dargovských hrdinov 1.000.000,-Sk, 500.000,- Sk a 450.000,- Sk, ktoré mali byť uhradené v hotovosti, ako aj finančné plnenie voči strane (z výsluchu svedka Ing. E. E. vyplýva, že sa jedná o stranu SDKÚ) vo výške 1.000.000,- Sk a 500.000,- Sk, ktoré mali byť zahrnuté v účtovníctve. Rovnako z jeho obsahu vyplýva, že úmyslom obžalovaného R. P. bolo získať chýbajúce finančné prostriedky na

výstavbu v Mestských častiach v Košiciach cez prostriedky získané z ďalších projektov „našťastie sme vyhrali výstavbu za 26.000.000,-Sk a musím spraviť ešte nejaký projekt“.

- korupčné pozadie získania výstavby v Mestskej časti Košice - Barca potvrdzuje aj zápisnica z pracovnej porady spoločnosti KAME SLOVAKIA GROUP, a.s. zo dňa 16.12.2002, kde v bode 15 sa uvádzajú „finančné podpory pre ľudí okolo Barce“.

- e-mail zo dňa 06.01.2003 odoslaný od R. P. a adresovaný firme KAME SLOVAKIA GROUP, a.s. Ing. E. E. z obsahu ktorého vyplýva, že R. P. aktívne jednal ohľadom možného získania zákazky na ďalšej výstavbe a práve preto bolo potrebné ukončiť výstavby realizované v mestských častiach v Košiciach „príkladom je odpálená akcia Jarovnica za 30 mil. a samozrejme ak sa to náhodou podarí zvrátiť, som presvedčený, že sa budete čudovať prečo máte dávať hore-dole provízie...nové stavby som avizoval v októbri, že musia byť hotové začiatkom januára - možno budú vo februári. Požiadal a dostal som pravdepodobne predĺžený termín, ale to zase nebude zadarmo a vy sa budete opäť čudovať“.

- e-mail zo dňa 23.01.2003 odoslaný od R. P. a adresovaný firme KAME SLOVAKIA GROUP, a.s. resp. Ing. E. E., z obsahu ktorého vyplýva, že R. P. bol oboznámený s tým, že deklarované účtovníctvo nezodpovedá realite, keď uviedol, že potrebuje k nahliadnutiu skutočne vynaložené náklady a nie prezentované a rovnako deklaruje prípravy k projektom výstavby v Rozhanovciach a v Kapušanoch.

- e-mail zo dňa 24.05.2003 odoslaný od R. P. a adresovaný Lászlovi F. , z obsahu ktorého vyplýva, že spoločnosť KAME SLOVAKIA GROUP, a.s. slúžila ako materská spoločnosť vo vzťahu k ostatným spoločnostiam založenými R. P., a to aj vo vzťahu k spoločnosti WOOD - BAU, s.r.o., pričom už vtedy počítal s tým, že spoločnosť KAME SLOVAKIA GROUP, a.s. sa stane generálnym dodávateľom stavieb na ďalších projektoch, a to Rozhanovce, Kapušany a Markušovce.

- skutočný vzťah medzi R. P. a PhDr. A. F. ozrejmuje ich e-mailová komunikácia (30.01.2002, 24.03.2002, 24.05.2003), z obsahu ktorej je zrejmé, že PhDr. A. F. zohral aktívnu úlohu v otázke pridelenia finančných prostriedkov zo ŠFRB a MVarR a bol informovaný nielen o stave a rozpracovanosti jednotlivých projektov ako aj plánovaných ďalších projektoch, ktoré mala realizovať spoločnosť KAME SLOVAKIA GROUP, a.s. ako Kapušany, Rozhanovce, Prešov, Gröslingova a ďalšie, ale aj o ďalšej plánovanej podnikateľskej činnosti R. P..

Vzhľadom na námietky vo vzťahu k autenticite zaistených e-mailových správ Kriminalistický a expertízny ústav Policajného zboru vypracoval ďalší znalecký posudok dňa 10.01.2008 pod č. PPZ-2576-4/KEU-BA-EXP-2004, z obsahu ktorého vyplýva, že elektronická správa prílohou ktorej bol dokument označený ako „rozpis dlhov.doc“, bola vytvorená v databázovom súbore Outlook Express verzia 5.0, v ktorom nie je možné elektronické správy upravovať a správa bola zaslaná priamo po jej vytvorení v programe Word, pričom znalecký posudok potvrdil autenticitu správy a priloženého súboru.

Znalec Ing. D. H. na hlavnom pojednávaní dokazoval, že v predmetnej trestnej veci vypracoval dňa 04.05.2004 znalecký posudok pod č. PPZ-2576-KEÚ-BA-EXP-2004 (zv. 2 č.l. 298), predmetom ktorého bola archivácia súborov nachádzajúcich sa na CD nosičoch, disketách a počítačoch zaistených pri domových prehliadkach. Vypracoval aj ďalší znalecký posudok dňa 10.01.2008 pod č. PPZ-2576-4/KEU-BA-EXP-2004, predmetom ktorého bolo posúdenie autenticity e-mailovej správy „rozpis dlhov.doc“. Uviedol, že ak predmetom znaleckého skúmania je obsah PC, je nevyhnutné pri jeho zaistení prelepiť predné a zadné časti t.j. disketovú mechaniku, zadné porty, zapínač počítača a diskovej mechaniky. Za účelom podania znaleckého posudku mu boli odovzdané počítače a diskety, ktoré boli zabalené vo vreciach a v sáčkoch riadne označených a uzavretých, čo je tiež jeden zo spôsobov zaistenie nosičov pred dodatočným vložením údajov. Samostatne každá disketa a CD nachádzajúce vo vnútri sáčku označené neboli. Pre vypracovanie znaleckého posudku nebola potrebná fotodokumentácia z miesta výkonu prehliadky, pri ktorej došlo k zaisteniu vecí odovzdaných na znalecké skúmanie. Pri vyhotovovaní kópií oni používajú blokátory, ktorých účelom je zabrániť zápisu na originálne médium a následne program overí zhodu vyhotovenej kópie s originálom napr. tým, že sa spraví kontrolný súčet a porovná sa s originálom. Dáta z nosičov nearchivujú v celom rozsahu a pri vypracovaní znaleckého posudku pracujú ďalej len z dát vyhotovených z kópií, ktoré sa vzťahujú k predmetu znaleckého skúmania v zmysle zadaných otázok. Pri spracovaní jednotlivých stôp dbajú o to, aby nedošlo k ich kontaminácií. Vyhotovené archívne CD majú interné číslovanie. Čo sa týka e-mailovej správy s názvom súboru „rozpisov dlhov.doc“, jeho autenticita bola skúmaná prostredníctvom softvéru Forensit Tool Kit a výsledky boli overené programom AK. Tieto programy nie sú bežne dostupné a sú určené výlučne na špecifické použitie. Verzie dostupné na internete sú len ich demo verziami, ktorých funkčnosť nie je garantovaná. Preto sa aj pri použití demo verzie v znaleckom posudku Ing. Eduarda Jenča vyskytli problémy s diakritikou, keďže demo verzia nie je upravená na stredoeurópsky jazyk, a to aj napriek

tomu, že samotné príkazy sú v angličtine. Tento bol zaslaný mailom priamo z Wordu a nie ako príloha e-mailu. Jedná sa o špecifickú funkciu Wordu. Správa bola nájdená v priečinku odoslaná pošta v programe Outlook Express. Správa bola odoslaná dňa 21.11.2002 o 22:16:03 h na príslušný server NAPRI.sk a bola prijatá o 22:09 hod a adresát si ju stiahol zo servera na svoj počítač dňa 22.11.2002 o 15:00 h, pričom časový rozdiel medzi odoslaním správy a jej prijatím na server je spôsobené len zlým nastavením času v príslušnom PC. K úprave e-mailu môže dôjsť iba kombináciou viacerých programov, ale nie v programe Outlook Express 5.0, a teda e-mailovú správu považuje za autentickú. K zmene diakritiky došlo v dôsledky chyby v programe, keďže súbor bol zaslaný neštandardným spôsobom v úvodzovkách.

Znalec Ing. L. D. na hlavnom pojednávaní vypovedal, že na podnet obžalovaných vypracoval znalecký posudok č. 25/2008 (zv. 25 č.l. 7961) a jeho doplnenie (zv. 27 č.l. 8225), záverom ktorých konštatoval, že e-mailová správa „rozpis dlhov.doc“ nie je autentická, pričom použitie demo verzie programu plne postačovalo pre jeho posúdenie. Obmedzenia spočívali v licenčných podmienkach na 30 dní a z hľadiska funkčnosti bolo obmedzenie na 5000 súborov. Program mal k dispozícii priamo zo stránky výrobcu. Skúmaná správa obsahovala znaky, ktoré nesvedčili o jej autentickosti, a to problémy z hľadiska časovej následnosti, logických súvislostí s inými e-mailami, problémy z hľadiska porovnávania IP adries. Zaisťovaný počítač bol pripojený do siete pomocou pripojenia typu ISDN, v prípade ktorého provider pri prvom pripojení poskytne niektorú zo svojich voľných IP adries, ktorá zostáva zachovaná v prípade opätovného pripojenia do 48 hod a po tomto čase sa uvedená IP adresa opätovne uvoľňuje medzi tzv. voľné adresy. Nie je dôvodné pochybovať, že NAPRI.sk by používal iný technologický postup. Rozdielnosť v záveroch znaleckých posudkov je daná tým, že KEÚ vo svojom znaleckom posudku neskúmalo tie isté parametre ako skúmal on. Samotný softvér skúma email z hľadiska parametrov nastavených znalcom, pričom otázka posúdenia samotnej autentickosti je výsledkom práce znalca a nie softvéru. K chybe v diakritike došlo v dôsledku zásahu do zdrojového kódu tým, že sa zmazala jeho časť, v dôsledku čoho nie je možné posúdiť, či text bol rovnaký alebo nie. Takýto zásah nie je schopný spraviť bežný užívateľ. Nakoľko po odoslaní e-mailu došlo k výmene PC a staré dáta boli prenesené na novozakúpený PC, ktorý bol zaisťovaný pri domovej prehliadke, teda nebol to PC, z ktorého bola predmetná správa odoslaná. Navyše, na predmetnom PC v danom čase sa nachádzali e-mailové správy ďalších 5 rôznych ľudí.

Pri preberaní stôp na znalecké skúmanie je nevyhnutné, aby dátové nosiče boli odovzdané zapečatené spolu s fotodokumentáciou za účelom overenia, či nedošlo k ich manipulácii. Každé CD a disketa musia byť označené samostatne a zapečatené. Pri kopírovaní dát sa vyhotovuje tzv. zrkadlový obraz, ktorý je opatrený tzv. Hash kódom garantujúcim autentickosť kópie. Na CD nosičoch, ktoré mal k dispozícii na účely vypracovania znaleckého posudku tento Hash kód chýbal a rovnako sa nenachádzal ani v znaleckom posudku vypracovanom KEÚ.

Hodnotením uvedených znaleckých posudkov súd považoval znalecký posudok vypracovaný Ing. L. D. za nedôveryhodný a ako takému mu neuveril. Je to tak preto, že pri jeho vypracovaní znalec D. použil len tzv. demo verziu programu. Naopak, KEÚ pri skúmaní spornej e-mailovej správy použil tento program v plnej verzii. Nemožno súhlasiť s názorom znalca Ing. L. D., že demo verzia použitého forenzného programu Forensit Tool Kit verzia 1.70 je identická s plnou verziou, ktorú použil KEÚ. Demo verzia je komerčný softvér <<https://sk.wikipedia.org/wiki/Softv%C3%A9r>>, ktorý je voľne šíriteľný, ale s určitými obmedzeniami. Najčastejšie obmedzenia sú, že softvér zostane funkčný len po určitú dobu od začatia používania, nedajú sa využívať všetky požadované úkony, je obmedzený alebo blokovaný prístup k dôležitým funkciám (činnostiam). Predmetné obmedzenia sa prejavili aj v tom smere, že na rozdiel od znaleckého posudku vypracovaného KEÚ, ktorý obsahoval skúmanú e-mailovú správu bez porušenia diakritiky, v znaleckom posudku vypracovanom, Ing. L. D. zostalo porušenie diakritiky zachované, čo ako uviedol aj znalec Ing. D. H. je spôsobené práve obmedzenou funkciou demo verzie, ktorá nebola schopná prečítať špecifické znaky stredoeurópskych jazykov. Je krajne nepravdepodobné, že by plná verzia programu dospela k záveru o autenticite e-mailu zatiaľ čo obmedzená demo verzia by bola schopná odhaliť zásahy do jednotlivých príkazov. Navyše aj samotný znalec obhajoby Ing. L. D. uviedol, že pre zásah do príkazu sa vyžadujú viac ak len bežné užívateľské schopnosti, pričom súdu nie je známe, že by svedok Ing. E. E. disponoval takýmito vedomosťami. Z uvedených dôvodov e-mailové správy, ktoré sú prílohou znaleckého posudku Kriministickým a expertíznym ústavom Policajného zboru č. PPZ-2576-KEÚ-BA-EXP-2004 zo dňa 04.05.2004 súd považoval za autentické.

Záverom znaleckého hodnotenia k zaisťovaniu predmetných počítačov, ktoré boli podrobené znaleckému skúmaniu, ako aj výhrad znalca Ing. L. D. k postupu vyšetrovateľa pri vykonávaní domových prehliadok a prehliadok iných priestorov a postupu pri zaisťovaní jednotlivých stôp súd dodáva, že nie je úlohou znalca zaoberať sa otázkou zákonnosti dôkazov, lebo tá patrí výlučne do právomoci súdu a v tomto prípade k žiadnemu porušeniu nedošlo.

V prípravnom konaní boli vykonané domové prehliadky a prehliadky iných priestorov u jednotlivých obžalovaných a zápisnice z týchto procesných úkonov boli na hlavnom pojednávaní postupom podľa § 213 Trestného poriadku účinného do 31.12.2005 prečítané.

Dňa 10.03.2004 bola vykonaná domová prehliadka v byte JUDr. L. K. na ulici Janigova 3 v Košiciach, prehliadka iných priestorov v Advokátskej kancelárii JUDr. A. H. na ulici Ľ. Štúra 29 v Kráľovskom Chlmcí, domová prehliadka v byte R. P. na ulici Mäsiarska 34 v Košiciach, prehliadka iných priestorov v obchodných priestoroch spoločnosti KAME SLOVAKIA GROUP, a.s. na ulici Popradská 66 v Košiciach, prehliadka iných priestorov v obchodných priestoroch spoločnosti Viktória Real, s.r.o. a v priestoroch baru Viktória Café nachádzajúcich sa na ulici Mäsiarska 34 v Košiciach a prehliadka iných priestorov kancelárskych priestorov na ulici Hlavnej 58 v Košiciach.

K nariadeniu domových prehliadok došlo v nadväznosti na trestné oznámenie podané svedkom Ing. E. E. dňa 06.02.2004, v ktorom opísal ovplyvňovanie verejného obstarávania v súvislosti s výberom generálneho dodávateľa na realizáciu výstavby v Mestských častiach Košice - Barca a Košice - Dargovských hrdinov v prospech spoločnosti KAME SLOVAKIA GROUP, a.s., schvaľovací proces poskytnutia úveru ŠFRB a dotácie z MVaRR v celkovej sume 181.000.000,- Sk, za čo bol požadovaný úplatok vo výške 10 % z poskytnutých finančných prostriedkov.

Tiež opísal úlohy JUDr. L. K., JUDr. A. H. a R. P. v celom procese, ako aj predloženie faktúr za práce a dodávku materiálu na výstavbu, ktoré v skutočnosti realizované neboli. V nadväznosti na trestné oznámenie bolo dňa 07.02.2004 začaté trestné stíhanie vo veci pre trestný čin prijímania úplatku a inej nenáležitej výhody podľa § 160a ods. 1 Trestného zákona a trestný čin podvodu podľa § 250 ods. 1, ods. 5 Trestného zákona účinného do 31.12.2005 a Ing. E. E. bol opätovne vypočítaný ku skutkom v procesnom postavení svedka dňa 07.02.2004, počas ktorého opísal okolnosti zo začiatku roka 2004, finančné nároky JUDr. L. K. a JUDr. A. H., ako aj dohodu na poskytnutí sumy vo výške 1.000.000,- Sk, pri ktorom predložil aj listinné dôkazy. Pokračoval dňa 09.02.2004, keď uviedol okolnosti späťvzatia návrhu na vyhlásenie konkurzu po uspokojení pohľadávok JUDr. L. K. a JUDr. A. H., úlohu PhDr. A. F., ako aj poskytnutie úplatku vo výške 3.000.000,- Sk pre políciu, ktorá mala vyšetrovať prvej časti úplatku, a následne úplatku vo výške 6.000.000,- Sk, ktoré mali požadovať ľudia okolo ministra vnútra RNDr. R. H.. Súčasne predložil dňa 07.02.2004 vyšetrovateľovi nahrávky zo stretnutí s JUDr. L. K. a JUDr. A. H., ktoré vyhotovil. Z uvedeného vyplýva, že v čase podania návrhu na vydanie príkazov na domové prehliadky bola daná potrebná miera podozrenia odôvodňujúca zásah do práv obžalovaných v podobe výkonu domových prehliadok a prehliadok iných priestorov za účelom zaistenia ďalších dôkazov a potvrdenia alebo vyvrátenia podozrení týkajúcich sa korupčného pozadia pridelovania dotácií a zvýhodnených úverov z verejných prostriedkov.

Všetky tieto dôkazy však boli vykonané dňa 10.03.2004, teda po dátume 06.02.2004, kedy kľúčový svedok Ing. E. E. podal trestné oznámenie. Z dovolacieho rozsudku Najvyššieho súdu zo dňa 26.04.2003 sp. zn. 1TdoV/3/2022 jednoznačne vyplýva, že súd nesmie prihliadať na okolnosti, ktoré nasledovali po podaní trestného oznámenia Ing. E. E. zo dňa 06.02.2004, keďže po tomto dátume došlo k usvedčeniu obvinených týmto svedkom spolupracujúcim s OČTK, čo bolo neprípustné preto, že OČTK nevyvinuli žiadnu iniciatívu preto, aby zo svedka „urobili“ agenta podľa § 88b Trestného poriadku účinného do 31.12.2005. Z uvedeného dôvodu preto súd len stroho skonštatoval, že sa takéto procesné úkony v tom čase vykonali bez akýchkoľvek dôkazných dôsledkov. Prvostupňový súd, rešpektujúc názor dovolacieho súdu, v tomto konaní na domové prehliadky a prehliadky iných priestorov neprihliadal.

Na hlavnom pojednávaní boli postupom podľa § 213 Trestného poriadku účinného do 31.12.2005 prečítané aj ďalšie listinné dôkazy.

Na základe plnomocenstva zo dňa 02.12.2002 obžalovaný JUDr. L. K. zastupoval Ing. arch. S. G. a PhDr. I. R. na základe plnomocenstva zo dňa 04.12.2002, a to v súvislosti s predajom ich rodinného domu. Pri podpise Dohody o budúcej kúpnej zmluve, ktorá bola uzavretá dňa 04.12.2002, JUDr. L. K. ako splnomocnený zástupca predávajúcich prevzal zálohu od kupujúcich vo výške 100.000,-Sk. Kúpna zmluva bola potom uzatvorená dňa 18.12.2002.

Na základe návrhu zo dňa 20.10.2003 na vyhlásenie konkurzu na majetok dlžníka spoločnosť KAME SLOVAKIA GROUP, a.s. podaného veriteľmi Ing. C.K. - Pamad pre neuhradené faktúry v celkovej výške 700.000- SK a JUDr. A. H. pre neuhradené faktúry v celkovej výške 500.000,- Sk, na zaplatenie ktorých im vznikol nárok na základe zmluvy o obstaraní záležitostí zo dňa 16.06.2001, v znení dodatku č. 1 a následného uznania záväzkov doručenom Krajskému súdu v Košiciach dňa 31.10.2003, bol na spoločnosť KAME SLOVAKIA GROUP vyhlásený konkurz. Uznesením zo dňa 15.01.2004 sp. zn. 7K

70/03-8 bolo konanie o návrhu navrhovateľky Ing. C.K. zastavené z dôvodu nezloženia preddavku na úhradu odmeny predběžného správcu.

Z informácie poskytnutej spoločnosťou STH - Stavhotely, s. s. zo dňa 07.09.2010 (zv. 29 č.l. 9038) vyplýva, že v dňoch 14.01.2003 a 15.01.2003 boli v Hoteli Nivy ubytovaní R. P. a Ladislav Bulko na izbe č. 413 a JUDr. L. K. a JUDr. A. H. na izbe č. 423.

Z informácie poskytnutej Národnou radou SR dňa 21.12.2010 (zv. 29 č.l. 9039) vyplýva, že poslanec PhDr. A. F. sa zúčastnil rokovania Národnej rady SR, ktoré sa uskutočnilo dňa 14.01.2003 v čase od 13:00 hod do 19:00 hod a dňa 15.01.2003 v čase od 9:00 hod do 16:36 hod.

Zo správy Ministerstva vnútra SR z informačného systému BORIS vyplýva, že dňa 29.11.2002 o 9:51 hod JUDr. A. H. s manželkou E. H. prekročili hranice s Maďarskom na priechode Slovenské Nové Mesto a toho istého dňa o 12:19 hod prekročili hranice v smere z Maďarska na priechode Milhošť.

Zo správy mesta Spišská Nová Ves vyplýva, že v dňoch 28. a 29.11.2002 sa Ing. P. E. mal nachádzať na pracovisku na Mestskom úrade v Spišskej Novej Vsi pričom presný program nie je známy.

Z predloženej kópie dochádzky výchovných pracovníkov (zv. č. 26 č.l. 8151) vyplýva, že dňa 29.11.2002 sestra obžalovaného JUDr. L. K., u ktorej mal nechať auto v ten deň keď odchádzal na oslavu narodenín do Bratislavy, nebola v zamestnaní.

Z účtovných dokladov, ktoré predložil obžalovaný JUDr. L. K. (zv. 26 č.l. 8154) vyplýva, že dňa 29.11.2002 o 15:59 hod bol v Zlatníctve Exclusive Gold zakúpený tovar označený ako orient v hodnote 270,- Sk a o 15:44 hod bola zakúpená zlatá retiazka a zlatý náramok v hodnote 2.511,- Sk.

Z dožiadania na poisťovňu UNIQUA ohľadom preverenia tvrdení Ing. P. E. o škodovej udalosti na jeho osobnom motorovom vozidle, ku ktorej došlo pri jeho odchode zo stretnutia s JUDr. L. K. vyplýva, že k škodovej udalosti došlo dňa 28.08.2003 v Spišskej Novej Vsi a to tým spôsobom, že pri cúvaní došlo k pritlačeniu vozíka k zadnej časti motorového vozidla, čím sa poškodil zadný nárazník, zadná kapota a ľavý blatník. Poistná udalosť bola nahlásená dňa 02.09.2003. Uvedeným poškodenia zodpovedaná aj faktúra vystavená v servise NOVA, s.r.o. zo dňa 10.10.2003 ako aj fotodokumentácia z obliadky motorového vozidla Citroen Xsara Picasso, na ktorom nie sú viditeľné iné poškodenia ako uvádza poisťovňa, pričom je krajne nepravdepodobné, že by k nárazu, ku ktorému podľa tvrdení svedka malo dôjsť dňa 29.11.2002, došlo na presne tom istom mieste, že by nebolo možné rozoznať dve odlišné poškodenia po dvoch rôznych škodových udalostiach.

Z ďalších listinných dôkazov - výpisov z bežného účtu spoločnosti KAME SLOVAKIA GROUP, a.s. vedeného v Dexia banka Slovensko, a.s. a listín s ním súvisiacich vyplýva, že účet bol zriadený dňa 14.10.2002, pričom dispozičné právo bolo zriadené dňa 14.10.2002 v prospech I.O. a Ing E. E., dňa 11.08.2003 v prospech E. M. a tým zrušené v prospech I.O. a dňa 25.08.2003 v prospech MUDr. D. J. a Ing. P. F. a tým zrušené v prospech E. M..

V súvislosti s výstavbou nájomných bytových domov v Mestskej časti Košice - Barca boli na účet poukázané finančné prostriedky zo ŠFRB v celkovej výške 17.572.000,- Sk, a to nasledovne: dňa 23.10.2002 sumy 1.789.500,- Sk a 4.421.258,20 Sk, dňa 11.11.2002 sumy 478.883,90 Sk, 545.709,60 Sk a 2.168.298,10 Sk, dňa 29.11.2002 sumy 3.410.779,20 Sk a 4.527.859,30 Sk a dňa 10.12.2002 sumy 160.000,- Sk a 69.711,70 Sk.

V súvislosti s výstavbou nájomných bytových domov v Mestskej časti Košice - Dargovských hrdinov boli na účet spoločnosti poukázané finančné prostriedky zo ŠFRB v celkovej výške 70.951.000,- Sk a to nasledovne: dňa 21.11.2002 sumy 58.830.191,70 Sk a 5.830.000,- Sk a dňa 18.12.2002 sumy 6.050.808,30 Sk a 240.000,- Sk.

Zo štátnych prostriedkov boli na účet spoločnosti poukázané ďalšie finančné prostriedky v celkovej výške 38.066.172,20 Sk a to nasledovne: dňa 23.01.2003 suma 11.991.023,80 Sk zo štátneho rozpočtu, dňa 16.05.2003 sumy vo výške 2.813.848,- Sk zo štátneho rozpočtu a 2.408.976,20 Sk z prostriedkov Ministerstva výstavby a regionálneho rozvoja, dňa 30.05.2003 suma 8.235.715,70 Sk z mimorozpočtových prostriedkov, dňa 18.06.2003 suma 2.224.800,- Sk zo štátneho rozpočtu, dňa 20.06.2003 suma 6.978.836,20 Sk zo štátneho rozpočtu a dňa 22.07.2003 suma 3.412.972,30 Sk zo štátneho rozpočtu.

Svedok Ing. E. E. v období od 24.10.2002 do 24.01.2003 vybral z účtu v hotovosti sumu v celkovej výške 53.710.000,- Sk, z toho dňa 05.11.2002 sumu 1.250.000,- Sk, dňa 11.11.2002 sumu 1.200.000,- Sk, dňa 26.11.2002 sumu 25.000.000,- Sk, dňa 29.11.2002 sumu 4.000.000,- Sk, dňa 20.12.2002 sumu 4.000.000,- Sk, dňa 24.01.2003 sumu 6.000.000,- Sk, dňa 03.05.2003 sumu 1.500.000,- Sk, dňa 19.06.2003 sumu 1.800.000,- Sk, dňa 20.06.2003 sumu 1.000.000,- Sk, dňa 20.06.2003 sumu 1.000.000,- Sk a dňa 24.07.2003 sumu 1.500.000,- Sk a ďalšie sumy v nižšej výške.

Alena Šimeková v období od 14.10.2002 do 03.06.2003 vybrala z účtu v hotovosti sumu v celkovej výške 8.360.470,- Sk, s výnimkou výberu dňa 02.06.2003, ktorý bol uskutočnený vo výške 1.500.000,-

Sk, na účet vložila sumu v celkovej výške 3.544.000,- Sk, a ďalej vybrala napr. dňa 04.02.2003 sumu 1.400.000,- Sk, dňa 19.03.2003 sumu 635.000,- Sk, dňa 25.03.2003 sumu 180.000,- Sk, dňa 16.04.2003 sumu 850.000,- Sk, dňa 25.04.2003 sumu 149.000,- Sk a dňa 07.05.2003 sumu vo výške 325.000,- Sk. Zvyšné finančné prostriedky boli poukázané na rôzne účty, z ktorých pozornosť je potrebné venovať najmä sumám vyšším ako 100.000,- Sk, a to dňa 25.10.2002 suma 500.000,- Sk, dňa 29.10.2002 suma 500.000,- Sk, dňa 05.11.2002 suma 350.000,- Sk, dňa 12.11.2002 suma 700.000,- Sk, dňa 13.11.2002 suma 220.000,- Sk, dňa 14.11.2002 suma 219.500,- Sk, dňa 15.11.2002 suma 200.000,- Sk, dňa 18.11.2002 suma 100.000,- Sk, dňa 22.11.2002 suma 10.000.000,- Sk, suma 12.000.000,- Sk, suma 800.000,- Sk, suma 414.000,- Sk a suma 560.263,90 Sk, dňa 22.11.2002 suma 2.000.000,- Sk, suma 5.000.000,- Sk, suma 269.777,- Sk a suma 190.000,- Sk, dňa 25.11.2002 suma 749.611,- Sk, dňa 29.11.2002 suma 7.000.000,- Sk, dňa 03.12.2002 suma 500.000,- Sk, dňa 10.01.2003 suma 322.,136,60 Sk, dňa 21.01.2003 suma 2.000.000,- Sk, dňa 27.01.2003 suma 462.937,- Sk a dňa 04.02.2003 suma 1.000.000,- Sk.

Z výpisov z účtov spoločnosti KAME SLOVAKIA GROUP, a.s. vedených v Tatra banke, a. s. a listín s nimi súvisiacich vyplýva, že z krátkodobých termínovaných účtov boli na účet č. 2624003372 postupne prevedené finančné prostriedky a to nasledovne: dňa 21.03.2000 suma vo výške 6.500.000,- Sk, dňa 19.05.2000 suma vo výške 4.000.000,- Sk, dňa 17.07.2000 suma vo výške 12.5000.000,- Sk, dňa 15.07.2000 suma vo výške 12.5000.000,- Sk a dňa 26.02.2000 suma vo výške 5.350.000, Sk. Na účet zriadený dňa 02.01.2004 bola od spoločnosti KSG, s.r.o. poukázaná dňa 02.01.2004 suma vo výške 1.200.000,- Sk, súčasne ešte v ten istý deň boli uskutočnené tri hotovostné výbery po 300.000,- Sk, dňa 03.01.2004 hotovostný výber vo výške 290.000,- Sk a dňa 06.02.2004 hotovostný výber 9.000,- Sk, pričom dispozičné právo k účtom mal zriadené len Ing. E. E..

Zo samotného výpisu z účtu č. 2624003372 vyplýva, že v období od 01.05.2002 do 31.01.2004 bol na účte uskutočnený kreditný obrat vo výške 20.145.937,67 Sk a debetný obrat vo výške 20.155.533,93 Sk, pričom bližšie je potrebné poukázať na hotovostné vklady dňa 20.05.2002 vo výške 50.000,- Sk a dňa 28.05.2002 vo výške 350.000,- Sk, ktoré boli obratom poukázané na účet spoločnosti GEOMONTA - HARMANEC, s.r.o., hotovostný vklad dňa 25.06.2002 vo výške 70.000,- Sk pričom suma vo výške 50.000,- Sk bola obratom poukázaná na účet spoločnosti Hviezdoslavovo s.r.o., hotovostný vklad dňa 26.06.2002 vo výške 140.000,- Sk a následné hotovostné výbery dňa 26.06.2002 vo výške 50.000,- Sk, dňa 01.07.2002 vo výške 20.000,- Sk a dňa 11.07.2002 vo výške 8.000,- Sk, súčasne s hotovostným vkladom vo výške 30.000,- Sk, dňa 19.07.2002 boli uskutočnené hotovostné vklady vo výške 10.000,- Sk a 150.000,- Sk a suma 75.000,- Sk bola poukázaná na účet spoločnosti GEOMONTA - HARMANEC, s.r.o. Dňa 22.07.2002 bol uskutočnený vklad v hotovosti vo výške 50.000,- Sk a následne dňa 23.07.2002 bola suma poukázaná na účet spoločnosti Hviezdoslavovo s. r.o., dňa 25.07.2002 bol uskutočnený hotovostný vklad vo výške 5.000,- Sk, dňa 05.08.2002 vo výške 7.000,- Sk, dňa 08.08.2002 vo výške 5.000,- Sk, dňa 09.08.2002 bola od spoločnosti HKT, s.r.o. poukázaná na účet suma vo výške 100.000,- Sk, uskutočnený hotovostný výber vo výške 35.000,- Sk a dňa 23.08.2002 bol uskutočnený hotovostný vklad vo výške 80.000,- Sk a suma 50.000,- bola poukázaná na účet spoločnosti Hviezdoslavovo s.r.o., dňa 19.09.2002 bol uskutočnený hotovostný vklad vo výške 16.000,- Sk a hotovostný vklad vo výške 25.000,- Sk a výber vo výške 11.000,- Sk, dňa 02.10.2002 bol uskutočnený hotovostný vklad vo výške 30.000,- Sk a 120.000,- Sk a následné obratom hotovostné výbery vo výške 13.000,- Sk, 50.000,- Sk a 50.000,- Sk, dňa 16.10.2002 bol uskutočnený vklad vo výške 34.000,- Sk, dňa 07.11.2002 hotovostný vklad vo výške 14.000,- Sk a dňa 20.11.2002 prevod z iného účtu spoločnosti KAME SLOVAKIA GROUP, a.s. vo výške 100.000,- Sk, dňa 09.01.2003 bol uskutočnený vklad vo výške 350.000,- Sk a súčasne výber vo výške 300.000,- Sk, dňa 13.05.2003 bola suma 50.000,- poukázaná na účet Ing. D. T., suma vo výške 205.800,- Sk na účet spoločnosti WOOD-BAU, s.r.o., výber hotovosti vo výške 300.000,- Sk, suma 500.000,- Sk bola poukázaná na účet spoločnosti AVENE, s.r.o., suma 1.000.000,- Sk na účet spoločnosti J. K. Slovakia, s.r.o., suma 3.000.000,- Sk na účet spoločnosti H.E.E.S., s.r.o. a suma 6.000.000,- Sk na účet spoločnosti RODERO, s.r.o. a súčasne bola na účet pripísaná suma vo výške 3.010.566,-Sk od spoločnosti AIR SERVICE, a.s. a suma 15.052.830,- Sk od spoločnosti M-Expres Interfreight Slovensko, s.r.o., dňa 14.05.2003 boli uskutočnené viaceré platby vo výškach od 7.000,- Sk do 500.000,-Sk na účty spoločností HUTNÉ STAVBY, HS Integral, PIEMONT, KOOTEX, AVON PLUS, MILANEX a ďalšie ako aj platba vo výške 200.000,- Sk poukázaná na účet JUDr. L. K. a ďalšia v rovnakej výške poukázaná na účet JUDr. A. H., dňa 19.05.2003 bola poukázaná suma vo výške 2.056.800,- Sk na účet spoločnosti KOŠICKA MEDICINSKA, s.r.o. a dňa 20.05.2003 suma vo výške 1.100.000,- Sk na účet spoločnosti Východoslovenská investičná a nakoniec dňa 17.06.2003 bol uskutočnený hotovostný výber vo výške 300.000,- a spoločnosťou M-Expres Interfreight Slovensko, s.r.o., boli na účet poukázané sumy vo výške 102.500,- Sk a 230.875,- Sk.

Z výpisov z účtov vedených na meno JUDr. L. K. vyplýva, že dňa 15.05.2003 bola na jeho účet v Slovenskej sporiteľni poukázaná suma vo výške 200.000,- Sk od spoločnosti KAME SLOVAKIA GROUP, a.s. a na svoj účet vedený v Tatra banka, a.s. uskutočnil hotovostné vklady, a to dňa 23.10.2002 vo výške 55.000,- Sk, dňa 30.10.2002 vo výške 54.000,- Sk, dňa 07.12.2002 vo výške 100.000,- Sk, dňa 05.04.2003 vo výške 40.000,- Sk, dňa 04.08.2003 vo výške 30.000,- Sk a dňa 02.02.2004 vo výške 20.000,- Sk.

Z výpisov z účtov vedených na meno JUDr. A. H. vyplýva, že dňa 14.05.2003 bola na jeho účet vedený v Tatra banka, a.s. poukázaná suma vo výške 200.000,- Sk od spoločnosti KAME SLOVAKIA GROUP, a.s. Z výpisov z účtov vedených na meno R. P. vyplýva, že dňa 14.05.2003 bola na jeho účet poukázaná suma vo výške 2.500.000,- Sk od spoločnosti AIR SERVICE, a.s.

Z ďalších listinných dôkazov je zrejmé, že obžalovaní JUDr. L. K. a JUDr. A. H. uzavreli dňa 16.06.2001 so spoločnosťou KAME SLOVAKIA GROUP, a.s. zmluvu o obstaraní záležitostí, predmetom ktorej bolo zabezpečenie záležitostí súvisiacich s prípravou výstavby a dostavby bytových domov financovaných z ŠFRB a poskytnutej dotácie z MVarR, najmä zabezpečovaním právnych rád, poskytovaním služieb so zabezpečovaním finančných prostriedkov stavbu, spracovaním bezodkladných úkonov, písomností a zmlúv, zastupovaním pred orgánmi samosprávy a orgánmi štátnej správy, pričom dňa 23.06.2001 bola uzatvorená zmluva medzi JUDr. L. K. a JUDr. A. H. na jednej strane a spoločnosťou Viktoria Real, s.r.o. na druhej strane, v zmysle ktorej sa spoločnosť Viktoria Real, s.r.o. mala podieľať na zabezpečení záležitostí v zmysle citovanej zmluvy zo dňa 16.06.2001. Na základe uvedenej zmluvy vznikol JUDr. L. K. a JUDr. A. H. nárok na odmenu vo výške 3 % z priznanej podpory a dotácie v celkovej vo výške 183.831.545,30 Sk, t. j. vo výške 5.514.946,40 Sk.

Dňa 15.04.2003 spoločnosť KAME SLOVAKIA GROUP, a.s. uznala svoje záväzky voči JUDr. A. H. vo výške 2.007.473,20 Sk a JUDr. L. K. vo výške 2.237.473,20 Sk.

Dňa 30.05.2003 JUDr. L. K. postúpil svoje nároky vyplývajúce mu zo zmluvy o obstaraní záležitostí zo dňa 16.06.2001 na Ing. C. M..

Dňa 27.01.2004 bola medzi Ing. C.K. a JUDr. A. H. ako veriteľmi a spoločnosťou KAME SLOVAKIA GROUP, a.s. ako dlžníkom uzavretá zmluva o splnení záväzkov a vyrovnaní, podľa ktorých uznala spoločnosť dlh voči JUDr. A. H. vo výške 1.707.473,20 Sk a voči Ing. C. M. vo výške 1.937.473,20 Sk a ktorou sa spoločnosť zaviazala na prijatie krokov smerujúcich k ukončeniu výstavby nájomných bytov NA HORE.

V priebehu trvania zmluvného vzťahu boli spoločnosti KAME SLOVAKIA GROUP, a.s. predložené nasledujúce faktúry zo strany JUDr. L. K.: č. 06/02 zo dňa 20.10.2002 vo výške 100.000,- Sk, č. 07/02 zo dňa 21.11.2002 vo výške 200.000,- Sk, č. 08/02 zo dňa 01.12.2002 vo výške 100.000,- Sk, ktoré boli uhradené v celku, č. 01/03 zo dňa 27.01.2003 vo výške 200.000,- Sk uhradenej vo výške 120.000,- Sk, č. 03/03 zo dňa 03.03.2003 vo výške 200.000,- Sk uhradenej v celku, č. 01/03 Pa zo dňa 30.06.2003 vo výške 200.000,- Sk uhradenej vo výške 100.000,- Sk, č. 02/03 Pa zo dňa 30.07.2003 vo výške 200.000,- Sk, č. 03/03 Pa zo dňa 28.08.2003 vo výške 200.000,- Sk, č. 04/03 Pa zo dňa 22.09.2003 vo výške 200.000,- Sk, č. 05/03 Pa zo dňa 10.11.2003 vo výške 400.000,- Sk a č. 6/03 Pa zo dňa 12.12.2003 vo výške 200.000,- Sk, ktoré neboli uhradené z celkovej výšky odmeny 2.757.473,20 Sk.

JUDr. A. H. predložil spoločnosti KAME SLOVAKIA GROUP, a.s. faktúry č. 21/02 zo dňa 20.10.2002 vo výške 100.000,- Sk, č. 22/02 zo dňa 21.11.2002 vo výške 200.000,- Sk, č. 23/02 zo dňa 01.12.2002 vo výške 100.000,- Sk, ktoré boli uhradené v plnej výške, č. 04/03 zo dňa 17.02.2003 vo výške 200.000,- Sk, uhradenej vo výške 50.000,-Sk, č. 8/2003 zo dňa 28.04.2003 vo výške 200.000,- Sk uhradenej v plnej výške, č. 12/2003 zo dňa 17.06.2003 vo výške 200.000,- Sk uhradenej v plnej výške, č. 15/2003 zo dňa 31.07.2003 vo výške 200.000,- Sk uhradenej dňa 03.02.2004 a 06.02.2004 v plnej výške, č. 20/2003 zo dňa 03.09.2003 vo výške 200.000,- Sk uhradenej dňa 06.02.2004 v časti 50.000,-Sk, č. 25/2003 zo dňa 07.11.2003 vo výške 400.000,- Sk, č. 04/2004 zo dňa vo výške 400.000,- Sk a č. 06/2004 zo dňa 02.12.2004 vo výške 1.357.473,20 po započítaní sumy vo výške 300.000,- Sk.

Dňa 08.03.2004 si JUDr. A. H. na základe vyššie uvedených faktúr vyčíslil úroky z omeškania v celkovej výške 320.515,45 Sk.

Konkrétne listinné dôkazy boli zaistené aj pri zadržaní obvinených JUDr. L. K., JUDr. A. H. a R. P. dňa 10.03.2004, avšak z dôvodu, že aj zadržanie obvinených bolo dôsledkom aktívnej spolupráce svedka (a nie agenta podľa § 88b Trestného poriadku účinného do 31.10.2005) s políciou po podaní trestného oznámenia zo dňa 06.02.2004, súd zaistené listinné dôkazy v tomto rozsudku nekonkretizoval a na ako také neprihliadal.

Naostatok k vykonaným dôkazom, v súvislosti so záznamami telekomunikačnej činnosti obžalovaných, ktoré boli zabezpečené do trestného spisu, len v stručnosti prvostupňový súd dodáva, že si osvojil názor Najvyššieho súdu SR, ktorý tieto záznamy telekomunikačnej činnosti obžalovaných vyhodnotil ako nepoužiteľné.

Na tomto mieste sa javí ako vhodné poznamenať, že dokazovanie v trestnom konaní je vedené za účelom objasnenia skutkového nie skutočného stavu veci, a je preto limitované predmetom obžaloby (§ 2 ods. 5 a § 89 ods. 1 Trestného poriadku účinného do 31.12.2005), pričom súd nie je povinný vykonať všetky dôkazy navrhnuté procesnými stranami trestného konania.

Vychádzajúc z judikatúry Ústavného súdu Českej republiky sumarizovanej v náleze zo dňa 08.12.2009 sp. zn. I. ÚS 118/2009 k problematike tzv. opomenutých dôkazov v kontexte práva na spravodlivý proces a neakceptovanie dôkazného návrhu strany trestného konania je možné založiť na štyroch dôvodoch, a to, že tvrdená skutočnosť, k overeniu alebo vyvráteniu ktorej má byť navrhovaný dôkaz vykonaný nemá relevantnú súvislosť s predmetom obžaloby, navrhovaný dôkaz nie je spôsobilý overiť ani vyvrátiť tvrdenú skutočnosť a teda vo väzbe na dané tvrdenie nemá výpovednú hodnotu, vykonanie dôkazu je nadbytočné, nakoľko uvedené tvrdenie k preukázaniu alebo vyvráteniu ktorého sa dôkaz navrhuje už bolo v doterajšom konaní bez dôvodných pochybností overené alebo vyvrátené a tiež pre nezákonnosť navrhovaného dôkazu.

V prejednávanej veci súd nevykonával dokazovanie oboznámením písomných prepisov ani predvedením zvukových záznamom vyhotovených svedkom Ing. E. E. na technickom zariadení, ktoré boli vydané ako v prípravnom konaní tak aj opakovane v konaní pred súdom (zv. 1 č.l. 150 a zv. 27 č.l. 8436), z dôvodu nezákonnosti ich získania. Obsahom nahrávok boli rozhovory svedka s obžalovanými JUDr. L. K., JUDr. A. H. a R. P., ako aj so svedkami Ing. R. P., H. D. a J. P., uskutočnené v dňoch 29.09.2003, 22.10.2003, 02.11.2003, 03.12.2003 a 06.02.2004 v priestoroch kancelárie spoločnosti KAME SLOVAKIA GROUP, a.s., dňa 03.12.2003 v Penzióne pri radnici v Košiciach, 31.12.2003 a 03.01.2004 v kancelárii spoločnosti Košická medicínska spoločnosť, a.s. v Košiciach, z ktorých boli orgánmi činnými v trestnom konaní vyhotovené nie písomné prepisy, ale len úradné záznamy o ich stručnom obsahu (zv. 4 č.l. 1125-1126). Použiteľnosť súkromných nahrávok v trestnom konaní nemožno absolútne vylúčiť, najmä ak niet pochybností o ich obsahu, úplnosti a kvalite, avšak za súčasného preskúmania okolností za ktorých vznikli. Páchateľ trestnej činnosti totiž pri svojom protiprávnom konaní nedisponuje dôvodne očakávanou mierou súkromia sa nemôže dovoľávať čl. 8 Dohovoru, k porušeniu ktorého došlo zo strany poškodeného v reakcii na uvedené protiprávne konanie. Práve naopak, poškodený má právo využiť všetky prostriedky umožňujúce zdokumentovanie protiprávneho konania, ak vzhľadom na okolnosti prípadu nemá možnosť kontaktovať orgány činné v trestnom konaní. Takéto konanie poškodeného je potrebné podriaďiť pod právo na sebaobranu a svojpomoc. Svojím konaním však nesmie suplovať prácu a úlohu orgánov činných v trestnom konaní.

Nahrávky zrealizované svedkom Ing. E. E. však nie sú týmto prípadom. Podľa jeho tvrdení svedka Ing. E. E. predmetné nahrávky vyhotovil zo strachu o svoju rodinu a svoju osobu. Značné časové obdobie od septembra 2003 do februára 2004 však nesvedčí o obavách svedka, ale skôr o jeho systematickej príprave na podanie trestného oznámenia a prípadné podniknutie ďalších krokov voči obžalovaným prípadne iným osobám. Takéto konanie svedka nemožno hodnotiť inak ako účelové a protiprávne keďže nič nenasvedčuje tomu, že by bol svedok alebo jeho rodina ohrozený na živote a zdraví, v dôsledku čoho by mu bolo zabránené podať trestné oznámenie už v septembri po vyhrotení situácie v spoločnosti KAME SLOVAKIA GROUP, a.s. a následne umožniť orgánom činným v trestnom konaní riadne zdokumentovať skutkový stav na základe príkazov na vyhotovovanie obrazových, zvukových alebo iných záznamov podľa § 88e Trestného poriadku účinného do 31.12.2005 vydaných súdom.

Predmetom obžaloby v prejednávanej trestnej veci bolo obvinenie z poskytnutia úplatku tretej osobe za to, že bude svojím vplyvom pôsobiť na výkon právomoci osoby uvedenej v § 160a Trestného zákona, teda že mali v súvislosti so schvaľovaním žiadostí Mestských častí Košice- Dargovských hrdinov a Košice - Barca o pridelenie finančných prostriedkov z ŠFRB a MVaRR na výstavbu nájomných bytových domov a nie otázka nakladania s finančnými prostriedkami v spoločnosti KAME SLOVAKIA GROUP, a.s. a ani trestná činnosť svedka Ing. E. E., za ktorú bol právoplatne odsúdený rozsudkom Špecializovaného trestného súdu, pracovisko Banská Bystrica zo dňa 09.06.2008 sp. zn. BB-3T/28/2007. Z uvedeného dôvodu súd nevykonával dokazovanie výsluchom Mgr. H. H., ktorý mal vyšetrovať podozrenia zo sprenevery voči svedkovi Ing. E. E., ani konateľov spoločností RODERO, s.r.o., JK SLOVAKIA, s.r.o.,

HUTNÉ STAVBY, s.r.o., R. H. za R. H. - PIEMONT, D. D. za D. D.- SAVARNA, ktorí figurovali ako dodávateľia prác a materiálu na stavbách v Mestských častiach Košice - Dargovských hrdinov a Košice - Barca, zástupcov spoločností UNIKOMFORT, a.s., EXPRESS Slovakia, s.r.o., OPTIFIN Invest, s.r.o., ORM, a.s., GAMA Invest, s.r.o., PESAM, s.r.o., AVENE spol. s.r.o., Glob Servis, s.r.o., SB Trading plus, s.r.o., SH TRADE, s.r.o., výsluch ktorých mal objasniť finančné prevody medzi spoločnosťami a KAME SLOVAKIA GROUP, a.s., Ing. C. J., PhD. k znaleckému posudku č. 13/2005 predmetom, ktorého je ocenenie reálne uskutočnených dodávok a prác realizovaných sa stavbe „NA HORE“, a teda uvedené výsluchy svedkov mali slúžiť na preukázanie skutkových okolností s trestnou vecou nesúvisiacich. Z rovnakého dôvodu súd nevykonal ani dokazovanie listinnými dôkazmi navrhovanými zo strany obžaloby, a to účtovné závierky s výročnými správami o hospodárení spoločnosti KAME SLOVAKIA GROUP, a.s., dodávateľsko-odberateľskými zmluvami a ďalšími zmluvami vzťahujúcimi sa k hospodárskej a finančnej situácii v spoločnosti a listinnými dôkazmi vzťahujúcimi sa k vnútornej organizačnej štruktúre spoločnosti.

Rovnako súd nevidel dôvod opätovne žiadať MV SR o oslobodenie príslušníkov operatívy od povinnosti mlčanlivosti (Ing. E.I., pplk. Mgr. E. M., kpt. Ing. O. M., pplk. RNDr. E. A., J. J.) nakoľko z obsahu ich výpovedí je zrejmé, že na úkonoch trestného konania sa zúčastnili jednorázovo a len plnili pokyny vyšetrovateľa, a teda ich výsluchy k okolnostiam pred zadržaním obžalovaných dňa 10.03.2004 nie sú spôsobilé objasniť skutkové okolnosti prejednávanej trestnej veci, pričom vyšetrovatelia mjr. Ing. H. P., JUDr. O. U., Ing. D. U., JUDr. D. T., JUDr. D.Q., Ing. C. U. a Ing. O. P. boli oslobodení od povinnosti mlčanlivosti odo dňa podania trestného oznámenia svedkom Ing. E. E. a vypovedali aj k okolnostiam akým spôsobom boli prvýkrát informovaní o osobe svedka Ing. E. E. a okolnostiach, o ktorých následne svedok vypovedal. Rovnako k okolnostiam spôsobu akým svedok Ing. E. E. kontaktoval orgány činné v trestnom konaní vypovedali svedkovia R. U., S. P. a RNDr. R. H., a teda okolnosti, ktoré mali byť navrhovanými dôkazmi preukázané mal súd za objasnené na základe doteraz vykonaných iných dôkazov. Uvedené sa týka aj nevykonania dôkazu výsluchom osoby označovanej vo výpovediach S. P. a Ing. E. E. ako Z..

Súd nevykonal dokazovanie ani výsluchom svedkyne JUDr. E. A., ktorá mala vypovedať k okolnostiam súvisiacim s prípravou, financovaním a priebehom výstavby a s priebehom uskutočnených kontrol, nakoľko zistenia kontroly o stave výstavby v jednotlivých obdobiach jednoznačne vyplývajú zo záznamov z kontrol, ktoré sú obsahom spisu. Navyše, k uvedeným skutkovým okolnostiam vypovedali svedkovia Ing. O. S., Ing. R. R., Ing. D. M., Ing. D. A., Ing. H. G., Ing. H. T., JUDr. E. U., Ing. D.Z. a Q. B.. Prvostupňový súd nespochybňuje snahu obžalovaných o zabezpečenie ukončenia výstavby, najmä obytného súboru „NA HORE“ a kroky, ktoré podnikli v súvislosti so zabránením spoločnosti KAME SLOVAKIA GROUP, a.s. v získaní ďalších zákaziek na výstavbu nájomných bytov financovanú prostredníctvom úveru zo ŠFRB a dotácie z MVaRR.

Vzhľadom na skutočnosť, že Najvyšší súd SR vo svojom uznesení zo dňa 19.11.2009 sp. zn. 1 Toš 4/2009 konštatoval závažné porušenie práv obhajoby obžalovaného JUDr. A. H. a prikázal Špecializovanému trestnému súdu vykonať celé konanie o podanej obžalobe od samotného začiatku počínajúc prednesením obžaloby, prvostupňový súd v následnom konaní nepripustil odstraňovanie rozporov vo výpovediach svedkov čítaním výpovedí svedkom z predchádzajúceho hlavného pojednávania, vzhľadom na ich nezákonnosť, keďže obžalovaný JUDr. A. H. sa podstatnej časti tohto konania nezúčastnil.

Súd nepripustil ani opätovný výsluch Ing. W. P. a ďalších zamestnancov MVaRR a ŠFRB, ktorí mali vypovedať ku konštatovaniam Najvyššieho súdu SR v uznesení zo dňa 04.04.2012 sp. zn. 5 To 9/2011, nakoľko svedok v konaní pred súdom má vypovedať k okolnostiam, ktoré vnímal vlastnými zmyslami a nie je jeho úlohou hodnotiť závery, ku ktorým na základe ich výpovedí a listinných dôkazov došiel odvolací súd.

Vykonanie navrhovaného dôkazu, a to prečítanie správ z deaktivovanej SIM karty predloženej obžalovaným JUDr. A. H., ktoré mali preukázať, že svedok Ing. E. E., konajúci v tom čase pod dohľadom orgánov činných v trestnom konaní, sa dopustil provokácie tým, že pravidelne telefonicky kontaktoval obžalovaných, nie je spôsobilý preukázať tvrdenú skutočnosť. Pod pojmom provokácia nemožno rozumieť, že agent alebo osoba spolupracujúca s políciou na účely zadokumentovania trestnej činnosti kontaktuje podozrivé osoby s cieľom dohodnutia stretnutia, na ktorom má dôjsť k dokončeniu trestnej činnosti, v tomto prípade odovzdaniu ďalšej časti úplatku a ani skutočnosť, že vo vzájomnej

komunikácii sa snaží otočiť obsah rozhovoru k predchádzajúcim udalostiam súvisiacim s objasňovanou trestnou činnosťou. Vykonanie tohto dôkazu tak nebolo relevantné pre prejednanú vec, lebo ako už súd uviedol k osobe svedka Ing. E. E. a jeho procesného postavenia, tento sa systematicky pripravoval na podniknutie právnych krokov voči obžalovaným, a preto ich za tým účelom aj intenzívne telefonicky kontaktoval. Rovnako z uvedeného dôvodu súd nezisťoval užívateľov telefónnych staníc uvedených v spise vo zv. č. 14 čl. 4599-4832 (návrh na čl. 9295), ktoré mali vyvrátiť alebo potvrdiť podozrenia o dlhodobej a riadenej spolupráce svedka Ing. E. E. s políciou pred 06.02.2004, t.j. už pred podaním trestného oznámenia.

V priebehu konania pred súdom odsúdení a osobitne JUDr. A. H. vzniesol viaceré výhrady týkajúce sa prípravného konania, osobitne nedostatočného odôvodnenia obžaloby, neurčitosti skutku, zamietnutia návrhov na doplnenie dokazovania vyšetrovateľom bez odôvodnenia, pridelenie trestnej veci špeciálnemu prokurátorovi v čase, keď ešte nebola zriadená zákonom, ako aj nepreskúmanie námietok voči postupu vyšetrovateľa Generálnou prokuratúrou SR, a tiež nepreskúmanie námietky vo vzťahu k porušeniu prezumpcie nevinu v dôsledku tlačovej besedy usporiadanej ministerstvom vnútra v súvislosti s informovaní verejnosti o prejednávannej trestnej veci.

V zmysle ustálenej judikatúry ESLP je primárnym účelom čl. 6 Dohovoru v prípade trestného konania zaistiť spravodlivý proces v konaní pred súdom príslušným na prejednanie veci. Uvedené však súčasne neznamena, že by aplikácia čl. 6 Dohovoru bola úplne vylúčená v prípravnom konaní. Čl. 6 ods. 3 Dohovoru garantuje špecifické práva obhajoby v trestnom konaní avšak iba v prípade, na rozdiel od všeobecného tvrdenia obžalovaného JUDr. A. H., ak sú spôsobilé negatívne ovplyvniť spravodlivosť konania pred súdom (pozri rozhodnutie ESLP vo veci Poletan a Azirovik proti bývalej Juhoslávii, zo dňa 12. 5. 2016, č. 26711/07a tam citovaná ďalšia judikatúra).

Pochybenia v prípravnom konaní, ktoré uvádzali obžalovaní, však nie sú takého charakteru, aby pôsobili natoľko negatívne na konanie pred súdom ako to má na mysli ESLP. Navyše, práve z dôvodu kontradiktórnosti konania a rovnosti zbraní Najvyšší súd SR v súčasnosti veľmi reštriktívne vykladá možnosť súdu odmietnuť obžalobu a vrátiť vec prokurátorovi do prípravného konania, nakoľko okolnosť, či výsledky vyšetrovania alebo skráteného vyšetrovania odôvodňujú postavenie obvineného pred súd (§ 234 ods. 1 Trestného poriadku) je vecou úvahy prokurátora, ktorej opačnou alternatívou z hľadiska dokázania viny vo vzťahu ku skutkovým zisteniam je zastavenie trestného stíhania podľa § 215 ods. 1 písm. a) alebo písm. c) Trestného poriadku. Stanoviská a rozhodnutia vo veciach porušenia povinnosti zistiť skutkový stav bez dôvodných pochybností a na to nadväzujúcich povinností orgánov činných v trestnom konaní ustanovených v § 2 ods. 10 Trestného poriadku nie je procesnou chybou a nie je sankcionované rozhodnutím o odmietnutí obžaloby a vrátení veci prokurátorovi na došetrenie. Sankciu v tomto prípade predstavuje neunesenie dôkazného bremena prokurátorom v súdnom konaní, a to vo vzťahu ku všetkým skutkovým zisteniam, relevantným ako kvalifikačný moment z hľadiska uznania viny, čomu zodpovedá výrok súdu podľa § 285 písm. a) alebo písm. c) Trestného poriadku alebo skutková a kvalifikačná úprava žalovaného činu v prospech obžalovaného (R 118/2014).

Z obsahu vyšetrovacieho spisu však súd nezistil, že by orgány činné v trestnom konaní postupovali jednostranne a nezabezpečovali dôkazy, ktoré by potvrdzovali verziu obhajoby, napr. objasnenie okolností tvrdených svedkom Ing. P. E. ohľadom škodovej udalosti na jeho aute v deň, keď sa mal stretnúť s JUDr. L. K. a keď malo dôjsť k odovzdaniu prvej časti úplatku, ako aj výpoveďami svedkov Ing. arch. S. G. a JUDr. C. T. ako aj MUDr. R. Z. na objasnenie ich možného stretnutia v súvislosti s predajom nehnuteľnosti, pri ktorej vystupoval JUDr. L. K. a malo dôjsť k ohliadke domu rovnako v deň, keď malo dôjsť k odovzdaniu prvej časti úplatku, tiež preverenie denného programu JUDr. L. K. v ten deň, výsluchy svedkov Mgr. W. J., E. H. ako aj Ing. C.K. a umožnenie konfrontácie so svedkom Ing. E. E.. Skutočnosť, že vyšetrovateľ považoval trestnú vec za objasnenú a podal návrh na podanie obžaloby, v ktorom okrem iného sa v dostatočnej miere vysporiadal aj s návrhmi obhajoby, s čím sa stotožnil aj prokurátor, bolo výlučne na ich úvahe. Následne je však výlučne na úvahe súdu, či návrhy na doplnenie dokazovania, ktoré navrhla obhajoba a ktorým v prípravnom konaní nebolo vyhovieť zo strany orgánov činných v trestnom konaní, vykoná alebo nie, pričom nároky na odôvodnenie takéhoto rozhodnutia podliehajú vyšším nárokom ako v prípravnom konaní.

Vplyv na spravodlivosť konania pred súdom nemá ani skutočnosť, ak prokurátor opomenie vyhovieť sťažnosti obvineného na postup vyšetrovateľa. Uvedenú skutočnosť má obvinený možnosť opätovne namietnuť v konaní pred súdom z hľadiska námietky zákonnosti a prípustnosti dôkazov získaných namietaným postupom vyšetrovateľa.

Rovnako čo sa týka formulácie skutku, za predpokladu, že z neho jednoznačne vyplýva opis konania, ktorého sa mal obžalovaný dopustiť a ktoré je považované za trestné, nie je možné odmietnuť obžalobu

len preto, že neobsahuje všetky detaily relevantné pre prejednávajúcu trestnú činnosť, ak z opisu skutkovej vety vyplýva, že obžalovaný sa mal dopustiť protiprávneho konania, ktorým naplnil všetky znaky skutkovej podstaty trestného činu uvedeného v Trestnom zákone tak, aby bola zachovaná totožnosť skutku. Z opisu skutkovej vety uvedenej v obžalobe jednoznačne vyplývalo, že obžalovaný v súvislosti s pridelením úveru zo ŠFRB a dotácie z MVAR odovzdali časť úplatku vo výške 9.000.000,- Sk z celkovej výšky 181.000.000,- Sk osobám spôsobilým ovplyvniť schvaľovací proces. Ani ohľadom námietok vo vzťahu k odôvodneniu obžaloby nemožno prisvedčiť obžalovaným. Obžalobu nemožno odmietnuť ani z dôvodu posudzovania rozsahu a kvality v obžalobe prezentovaných právnych úvah, ktoré sú na rozdiel od dôkazného bremena ťažiaceho v skutkovej oblasti prokurátora, doménou súdu (iura novit curia). Odôvodnenie obžaloby nemusí byť vyjadrené v takých parametroch, ako je tomu pri odsudzujúcom rozsudku. Postačí, ak prokurátor pri podaní obžaloby rámcovo uvedie, prečo nepovažuje obhajobu obvinených za skutkovo alebo právne dôvodnú (ak sa rozhodne takto postupovať), pričom zákonné náležitosti obžaloby sú uvedené v § 177 Trestného poriadku účinného do 31.12.2005 (R 51/2016).

K oprávneniu prokurátora Úradu Špeciálnej prokuratúry GP SR dozorovať prejednávajúcu trestnú vec sa vyjadril už Najvyšší súd SR vo svojom uznesení zo dňa 19.11.2009 sp. zn. 1 Toš 4/2009 keď uviedol, že Zákon o prokuratúre č. 153/2001 Z.z. nepozná pojem zákonný prokurátor. Generálny prokurátor Slovenskej republiky, ktorý má postavenie ústredného štátneho orgánu a ktorý riadi a kontroluje činnosť všetkých prokuratúr, môže v zmysle § 51 určiť, aby dozor v tej ktorej veci vykonával ktorýkoľvek prokurátor. V posudzovanom prípade svojim rozhodnutím zo dňa 10.02.2004 sp. zn. VII Gv 8/04 určil, že dozor na zachovávaním zákonnosti v prípravnom konaní bude vykonávať prokurátor Úradu špeciálneho prokurátora GP SR, pričom v tom čase Úrad špeciálneho prokurátora pôsobil ako oddelenie GP SR a dozorujúci prokurátor ako vedúci tohto oddelenia. V nadväznosti na to súd dodáva, že je len logické, ak vec bola pridelená útvaru, ktorý sa mal osobitne zaoberať trestnými činmi korupcie bez ohľadu na to, či boli ukončené všetky formálne náležitosti súvisiace so vznikom samostatného Úradu špeciálnej prokuratúry GP SR v zmysle Zákona č. 199/2003 Z.z. o zriadení Špeciálneho súdu a Úradu špeciálnej prokuratúry. Rovnako z okolností prípadu nevyplýva, že by generálny prokurátor poverením sledoval zmenu prokurátora s cieľom negatívne ovplyvniť vyšetrovanie.

Tlačová konferencia ministra vnútra RNDr. R. H. k prípadu krátko pred prezidentskými voľbami, ktoré sa uskutočnili 03.04.2004, ktorej cieľom malo byť ovplyvnenie verejnej mienky a výsledky volieb v neprospech kandidáta za stranu SDKÚ, je spôsobilá zasiahnuť do práv obžalovaných na prezumpciu neviny. K porušeniu môže dôjsť nielen v dôsledku vyjadrení sudcu prejednávajúceho vec, ale aj v prípade, ak vyhlásenia verejnej osoby, vrátane prezidenta, premiéra, prokurátora, ministra vnútra, predsedu parlamentu a ďalších verejných činiteľov, vzťahujúce sa k osobe obvineného alebo aj podozrivého v ktoromkoľvek štádiu trestného konania, obsahujú konštatovanie viny obvineného napriek tomu, že táto mu nebola zákonným spôsobom preukázaná právoplatným rozhodnutím súdu. Pre uvedené konštatovanie porušenie práva obvineného na prezumpciu neviny postačuje, aby aj v prípade chýbajúceho záznamu podal vyjadrenie, z obsahu ktorého vyplýva, že osobu považuje za vinnú a rovnako vo verejnosti vyvoláva presvedčenie o vine dotyčnej osoby. Z uvedeného dôvodu je v prípade verejných osôb dôležitý opatrný výber slov a to aj v prípade, že sa jedná o informovanie verejnosti o výsledkoch činnosti polície alebo trestnej veci, s ktorou sa spája zvýšený mediálny záujem, ako je tomu v tomto prípade. I keď konkrétne vyjadrenie je potrebné vnímať v kontexte okolností za ktorých bolo podané (pozri napr. rozhodnutie ESLP vo veci Rywin proti Poľsku zo dňa 18. 2. 2016, č. 6091/06 a ďalšie). Nie však každé takéto vyjadrenie verejného činiteľa je spôsobilé ovplyvniť trestné konanie v tom smere, že by bolo obvinenému odopreté právo na spravodlivý proces. Sudca z profesie, musí byť dostatočne odborne aj osobnostne zdatný na to, aby takéto vyjadrenia verejných činiteľov neovplyvnili jeho úsudok pri prejednávaní a rozhodovaní veci. Zvýšený mediálny záujem o prejednávajúcu trestnú vec spojený s vyjadreniami verejných činiteľov, ktorými došlo k porušeniu práva obvineného na prezumpciu neviny v zmysle čl. 6 ods. 2 Dohovoru, kladie zvýšené požiadavky na jasnosť a úplnosť záverečného verdiktu súdu o vine či nevine obvineného tak aby z neho bolo zrejmé, že rozhodnutie bolo založené na dôkazoch vykonaných pred súdom a nie na verejnom alebo politickom tlaku.

V prejednávanej veci sú súdu známe vyjadrenia RNDr. R. H., ktorý však na druhej strane bol aj v procesnom postavení svedka v trestnom konaní. Jeho mediálne vyjadrenia aj v kontexte politickej situácie, tzv. kauza skupinka, ako aj skutočnosti, že tlačová konferencia sa uskutočnila krátko pred prezidentskými voľbami, súd vníma nie však spôsobom, ktorý by negatívne ovplyvnil postavenie obžalovaných, ale v najmä v kontexte námietky obžalovaných týkajúcej sa politického pozadia trestného konania a núti ho k ešte opatrnejšiemu hodnoteniu výpovedí svedkov. Rovnako k zvýšenej opatrnosti vedie súd aj skutočnosť, že svedok Ing. E. E. vo svojej výpovedi z prípravného konania jasne vypovedal o

úplatkoch vo výške 3.000.000,- Sk a 5.000.000,- Sk, ktoré mali byť poskytnuté ľuďom blízkym ministrovi vnútra RNDr. R. H..

Tzv. kauza skupinka začala v auguste 2003, predmetom ktorej bolo tvrdenie vtedajšieho premiéra zo strany SDKÚ, že existuje skupinka, ktorej cieľom je vytvárať mediálne kauzy a škandály. Politická kríza vyústila do odchodu strany KDH z koalície a odchodu časti poslancov zo strany SDKÚ, v dôsledku čoho vládna koalícia stratila väčšinu a dňa 16.09.2006 sa uskutočnili predčasné voľby.

Dôveryhodnosti vyšetrovania nepridala ani skutočnosť, že svedok Ing. E. E., ktorý podal trestné oznámenie v prejednávanej veci, na podklade ktorého bolo následne začaté trestné stíhanie, začal vo veci vypovedať za pomerne neštandardných okolností, keď políciu kontaktoval cez svojich známych S. P., R. U. a ministra vnútra RNDr. R. H..

Prvostupňový súd si pripojil aj vyšetrovací spis ČVS: PPZ-18/BPK-V-2005, z obsahu ktorého zistil, že na podklade svedeckej výpovede Ing. E. E. v trestnej veci obžalovaných zo dňa 09.02.2004, sa až dňa 04.03.2005 začalo trestné stíhanie pre trestný čin prijímania úplatku a inej nenáležitej výhody podľa 160a ods. 1 a ods. 2 Trestného zákona účinného do 31.12.2005 vo veci poskytnutia úplatkov vo výške 3.000.000,- Sk, 6.000.000,- Sk a 500.000,- Sk pre príslušníkov policajného zboru za „zahľadenie“ prípadu vyšetrovania nakladanie s finančnými prostriedkami v spoločnosti KAME SLOVAKIA GROUP, a.s. v súvislosti s výstavbou nájomných bytov v Mestských častiach Košice - Dargovských hrdinov a Košice - Barca, ako aj vo veci poskytnutia úplatkov starostom týchto mestských častí za bezproblémové čerpanie finančných prostriedkov poskytnutých mestským častiam ŠFRB a MVaRR vo výške 3.000.000,- Sk.

Na rozdiel od trestnej veci obžalovaných, v predmetnej trestnej veci nebolo vedené de facto žiadne vyšetrovanie za použitia skrytých vyšetrovacích metód podľa § 88, 88d a 88e Trestného poriadku účinného do 31.12.2005 za účelom získania ďalších dôkazov. Boli vypočutí 9 svedkovia vrátane obžalovaných a zaistené niektoré listinné dôkazy, pričom uznesením zo dňa 14.10.2005 bolo trestné stíhanie zastavené z dôvodu, že je nepochybné, že sa nestal skutok, pre ktorý sa trestné stíhanie viedlo. Z úradného záznamu zo dňa 29.04.2005 spísaného vyšetrovateľom mjr. Ing. H. P. o nahliadnutí do spisových materiálov Spravodajskej jednotky finančnej polície ÚBOK v Bratislave, týkajúcej sa prešetrovania spoločnosti KAME SLOVAKIA GROUP, a. s. na základe oznámenia banky PKB, a. s. o neobvyklých finančných operáciách vyplýva, že táto informácia sa nepotvrdila.

Všetky tieto skutočnosti mal prvostupňový súd na zreteli, keď na tieto účely v konaní pred súdom na základe pokynu Najvyššieho súdu SR uvedeného v uznesení zo dňa 19.11.2009 sp. zn. 1 Toš 4/2009 vypočul príslušníkov polície, operatívnych a technických pracovníkov, ktorí sa v tom čase podieľali na objasnení trestnej veci a zadržaní obžalovaných, ako aj vyšetrovateľov kpt. Ing. H. P. a Ing. H. P., Ing. D. U. pôsobiaceho ako zástupcu riaditeľa Úradu boja proti korupcii Východ, JUDr. D.Q. pôsobiaceho ako riaditeľ Úradu boja proti korupcii, Ing. C. U. pôsobiaceho ako riaditeľa oboru Úradu boja proti korupcii Východ, tiež aj samotného ministra vnútra RNDr. R. H. a osoby, ktoré ho mali kontaktovať, a síce svedkov R. U. a S. P..

V rámci vyjadrenia sa obžalovaného JUDr. A. H. k obžalobe podaniami zo dňa 13.07.2006, zo dňa 28.10.2009 a zo dňa 07.03.2016, podal tento obžalovaný návrh na položenie prejudiciálnej otázky Európskemu súdnemu dvoru, predmetom ktorej mala byť otázka súladu § 564 ods. 3 a ods. 4 Trestného poriadku č. 301/2005 Z.z., podľa ktorého vo veciach, v ktorých bola obžaloba podaná na prvostupňový súd pred dňom nadobudnutia účinnosti Trestného poriadku č. 301/2005 Z.z. sa vykoná konanie podľa doterajších predpisov t. j. podľa Trestného poriadku č. 141/1961 Zb., s ustanoveniami čl. 6 ods. 1 Európskeho dohovoru o ochrane základných ľudských práv a slobôd, nakoľko Trestný poriadok účinný do 31.12.2005 neposkytuje obžalovaným záruky spravodlivého konania, právo na rovnosť zbraní a kontradiktórny charakter konania.

V oblasti policajnej a justičnej spolupráce v trestných veciach (bývalý 3. pilier) Slovenská republika neuznala právomoc ESD v prejudiciálnych konaniach k týmto aktom. Pre slovenské súdy platilo až do 01.12.2014 prechodné obdobie, počas ktorého nebolo možné podať prejudiciálne otázky v oblasti trestného práva.

Je možné dať za pravdu obžalovaným, že znenie prechodných ustanovení § 564 ods. 3 a ods. 4 Trestného poriadku č. 301/2005 Z.z. je nešťastné a spôsobuje ničím neodôvodnenú dvojkolajnosť trestného konania a mnohé aplikačné problémy.

Súčasne je však potrebné uviesť, že uvedené nemôže ísť na ťarchu práv obžalovaných, a preto pri výklade a aplikácii ustanovení vnútroštátnych právnych predpisov je súd povinný zohľadniť aj ustanovenia Európskeho dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd ako aj ich výklad a princípy zakotvené v aktuálnej judikatúre Európskeho súdu pre ľudské práva a Charte základných práv Európskej únie, a to bez ohľadu na skutočnosť, či na potrebu zmeny primerane reaguje

zákonodarca z dôvodu ich prednosti pred zákonom v zmysle čl. 7 ods. 5 Ústavy SR. Za určitých okolností teda slovenské orgány aplikujúce právo (aj súdy) musia skúmať nielen vôľu zákonodarcu, ale aj vôľu újinného tvorcu zodpovedajúcej právnej regulácie, ktorá je z hľadiska právnej relevancie úpravy správania subjektov práva v právnych vzťahoch postavená na roveň, ba niekedy aj nad vôľu zákonodarcu. Formulovaná požiadavka má svoj základ v samotnej ústave, ktorá v čl. 144 ods. 1 sudcom pri rozhodovaní nepredpisuje len viazanosť zákonom ako kvalifikovaným výsledkom realizácie vnútroštátnej zákonodarnej moci, ale aj viazanosť ústavou (teda i jej čl. 7 ods. 2) i samotnou medzinárodnou zmluvou podľa čl. 7 ods. 2 ústavy. (Uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. III. ÚS 666/2016 z 11.10.2016)

Rovnako aj požiadavky na minimálny rozsah práv obvinených v trestnom konaní upravené v smerniciach prijatých Európskym parlamentom, ktorých cieľom je posilnenie práva na spravodlivý proces v trestnom konaní a princípu vzájomnej dôvery v jednotlivé systémy trestného súdnictva, ktorý je základom justičnej spolupráce medzi členskými štátmi Európskej únie, a to smernice Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 2016/1919 zo dňa 26. 10. 2016 o právnej pomoci pre podozrivé a obvinené osoby v trestnom konaní a pre vyžiadané osoby v konaní o európskom zatykači, č. 2016/343 zo dňa 09.03.2016 o posilnení určitých aspektov prezumpcie neviny a práva byť prítomný na konaní pred súdom v trestnom konaní, č. 2010/64 zo dňa 20.12.2010 o práve na tlmočenie a preklad v trestnom konaní, č. 2012/13 zo dňa 22.05.2012 o práve na informácie v trestnom konaní a č. 2013/48 zo dňa 22.10.2013 o práve na prístup k obhajcovi v trestnom konaní a v konaní o európskom zatykači a o práve na informácie tretej osoby po pozbavení osobnej slobody a na komunikáciu s tretími osobami a s konzulárnymi úradmi po pozbavení osobnej slobody, je súd povinný aplikovať už počas lehoty na prebratie smernice a zdržať sa prijímania opatrení, ktoré by mohli vážne ohroziť cieľ predpísaný touto smernicou (pozri rozsudky z 18. decembra 1997, Inter-Environnement Wallonie, C-129/96, EU:C:1997:628, bod 45, a z 02.06.2016, Pizzo, C-27/15, EU:C:2016:404, bod 32). V tejto súvislosti nie je dôležité, či takéto ustanovenia vnútroštátneho práva, prijaté po nadobudnutí účinnosti dotknutej smernice, sledujú, alebo nesledujú prebratie tejto smernice (pozri rozsudok zo 04.07.2006, Adeneler a i., C-212/04, EU:C:2006:443, bod 121).

Súdnu dvoru však neprináleží vyjadrovať sa k výkladu vnútroštátneho práva a k uplatniteľnosti vnútroštátnych ustanovení ani zisťovať skutkové okolnosti, ktoré sú relevantné pre riešenie sporu vo veci samej. Súdny dvor totiž musí v rámci rozdelenia právomocí medzi vnútroštátnymi súdnymi orgánmi a súdnymi orgánmi Únie zohľadniť skutkový a právny kontext, do ktorého sa začleňuje prejudiciálna otázka, tak ako ju vymedzuje vnútroštátne rozhodnutie (pozri v tomto zmysle najmä rozsudok z 13.06.2013, Kostov, C-62/12, EU:C:2013:391, bod 25).

Navyše, znenie prejudiciálnej otázky smeruje k posúdeniu súladu ustanovení vnútroštátneho práva s čl. 6 Dohovoru, teda zasahuje do sféry ochrany základných ľudských práv, pričom právomoc ESD v otázkach ochrany ľudských práv hoc aj s odkazom na Chartu základných práv EÚ, je obmedzená a je daná iba v spojení s návrhom na výklad primárneho alebo sekundárneho práva EÚ. V otázkach ochrany základných ľudských práv je aj naďalej daná výlučná právomoc ESLP resp. vnútroštátnych súdov pri aplikácii práva v súlade s Dohovorom a judikatúrou ESLP (pozri stanovisko ESD zo dňa 18.12.2014 č. 2/13 k návrhu medzinárodnej dohody o pristúpení Európskej únie k Európskemu dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a zlučiteľnosti uvedeného návrhu so Zmluvou o EÚ a Zmluvou o FEÚ).

Záverom tejto state súd dodáva, že nakoľko návrh na polozenie prejudiciálnej otázky sa týkal výkladu a aplikácie vnútroštátneho práva a súladu ustanovení Trestného poriadku s čl. 6 Dohovoru, garantujúceho právo na spravodlivý proces a nie výkladu práva EÚ, bolo polozenie takejto otázky neprípustné. Nepatrí totiž do právomoci ESD. V tomto smere prvostupňový súd zdôrazňuje, že je výlučne vecou vnútroštátneho súdu, ktorý nesie zodpovednosť za súdne rozhodnutie, posúdiť so zreteľom na konkrétne okolnosti veci nevyhnutnosť rozhodnutia o prejudiciálnej otázke na vydanie rozsudku vo veci samej, ako aj relevantnosť otázok, ktoré položí Súdnu dvoru Európskej únie. (Nález Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. IV. ÚS 95/2010 z 12.04.2012).

Obžalovaný JUDr. A. H. sa domáhal aj zastavenia trestného stíhania z dôvodu extrémne neprimeraných prieťahov v trestnom konaní zavinených súdom, pričom sa opieral najmä o judikatúru ESLP.

S uvedeným názorom sa tunajší súd nestotožňuje, i keď sú mu známe prípady, keď takýto postup zvolili aj niektoré slovenské súdy, napr. uznesenie Špecializovaného trestného súdu v Pezinku zo dňa 17.05.2016 č. k.: PK-2T/3/2013-2698, uznesenie Najvyššieho súdu SR zo dňa 16.05.2012 sp. zn. 1Tost 12/2012, uznesenie Ústavného súdu SR zo dňa 16.06.2011 sp. zn. I. ÚS 236/2011, ale aj rozhodnutia Najvyššieho súdu ČR, a to uznesenia zo dňa 10.04.2002 sp. zn. 7 Tz 316/2004 a zo dňa 27.03.2002 sp. zn. 4 Tz 1/2002. K svojim záverom však súdy dospeli pravdepodobne bez toho, aby sa podrobne oboznámili

s citovanou judikatúrou Európskeho súdu pre ľudské práva nielen z hľadiska ratio decidendi, ale aj skutkových okolností týkajúcich konkrétneho prípadu. Z judikatúry ESLP v žiadnom prípade nevyplýva možnosť zastavenia trestného stíhania v prípade konštatovania prieťahov v trestnom konaní.

Práve naopak ESLP opakovane zdôrazňuje, že je výlučne v právomoci daného štátu, akú satisfakciu v prípade konštatovania porušenia práva na prejednanie veci v primeranej lehote zvolí, pričom ESLP skúma výlučne či poskytnutá satisfakcia je dostatočná vzhľadom na mieru a závažnosť zásahu do práv sťažovateľa v zmysle čl. 13 Dohovoru a zodpovedá zadosťučineniu, ktoré by za rovnakých okolností priznal ESLP.

Iné opatrenie, ktoré môže v určitých situáciách poskytnúť primerané zadosťučinenie za spôsobené prieťahy v konaní, je možnosť obdržať zníženie výšky uloženého trestu odsúdenému. Účinnosť takéhoto opatrenia nezávisí na tom, či je založené na právnej úprave alebo ustálenej judikatúre národných súdov. Hoci pre konštatovanie spôsobilosti takéhoto opatrenia účinne poskytnúť náhradu obvinenému za porušenie jeho práva na prejednanie veci v primeranej lehote, takéto opatrenie musí spĺňať tri podmienky. Za prvé, súd musí výslovne a jednoznačne konštatovať porušenie práva na rýchlosť konania podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru, za druhé, náhradu obvinenému v podobe zníženia trestu musí vykonať výslovným a preskúmateľným spôsobom a za tretie, možnosť zníženia trestu v dôsledku pochybenia pri zabezpečení práva na prejednanie veci v primeranej lehote musí byť chápané ako právo obvineného. Prirodzene to neznamena, že súdy sú povinné takejto požiadavke bezpodmienečne vyhovieť v prípade, keď by zníženie trestu nebolo primeraným opatrením, súd môže odmietnuť takejto požiadavke obvineného vyhovieť a následne bude na obvinenom žiadať inú formu náhrady ako napríklad majetkovú náhradu za vzniknuté prieťahy v konaní. Na druhej strane v prípade extrémnych prieťahov alebo prieťahov ktoré zvlášť nepriaznivo poškodzujú obvineného môžu viesť úvahy k zastaveniu trestného stíhania za predpokladu, že tým nie je nepriaznivo dotknutý verejný záujem (Dimitrov a Hamanov proti Bulharsku, rozsudok zo dňa 10.05.2011, č. 4859/06, § 128-129).

Najčastejším prípadom primeraného zadosťučinenia za prieťahy v trestnom konaní prostriedkami trestného práva je uloženie nižšieho trestu než aký sa bežne v obdobných prípadoch ukladá za výslovného konštatovania porušenia čl. 6 ods. 1 Dohovoru a práva obvineného na prejednanie veci v primeranej lehote. Napr. vo veci Beck proti Nórsku, rozsudok zo dňa 26.9.2001, č. 26390/95, § 28, národný súd uznal obvineného vinným z obzvlášť závažného zločinu podvodu, pričom vzhľadom na porušenie práva obvineného na prejednanie veci bez zbytočných prieťahov, napriek závažnosti spáchaného skutku, uložil trest odňatia slobody na spodnej hranici trestnej sadzby, 2 roky nepodmienečne, čo bolo podstatne menej ako trest ukladajú v obdobných prípadoch alebo aj zníženie uloženej pokuty a odpustenie trov trestného konania ako k tomu došlo v prípade Ohlen proti Dánsku, rozsudok zo dňa 24.02.2005, č. 63214/00 <<http://hudoc.echr.coe.int/eng>>, § 29.

Zastavenie trestného stíhania je síce jednou z možností, ktorú akceptoval aj Európsky súd pre ľudské práva ako dostatočnú satisfakciu v prípade konštatovania prieťahov v konaní, avšak jej použitie je značne limitované právami iných subjektov v trestnom konaní, najmä poškodeného, pozitívnymi záväzkami štátu prijať účinné opatrenia za účelom ochrany práv garantovaných Dohovorom, ako aj verejným záujmom na výsledku trestného konania. V zásade pôjde o prípady nenásilnej a menej závažnej kriminality, keď pre naplnenie pozitívneho záväzku zmluvných strán Dohovorom účinný súdny systém nevyhnutne nevyžaduje pre prejednanú vec trestné konanie a je rovnako naplnená aj v prípade, ak sú poškodenému dostupné účinné prostriedky nápravy prostredníctvom civilného, správneho alebo disciplinárneho konania.

Vo veci Eckle, § 54-55 došlo síce k zastaveniu trestného stíhania pre rozsiahly podvod, ale nie z dôvodov neprimeranej dĺžky trestného stíhania, ale z dôvodu, že prípadný trest by bol bezvýznamný v porovnaní s trestami uloženými obvineným vo zvyšných dvoch konaniach (obdobne § 215 ods. 2 Trestného poriadku).

Vo veci Sprotte proti Nemecku, rozhodnutie ESLP o neprípustnosti sťažnosti zo dňa 17. novembra 2005, č. 72438/01, § 7, došlo k zastaveniu trestného stíhania podľa čl. 153b nemeckého Trestného poriadku obvineného, stíhaného pre riadenie motorového vozidla pod vplyvom alkoholu, trvajúce vyše desať rokov, pričom ako sudcovi trestného súdu mu bola pozastavená činnosť sudcu a zadržaný vodičský preukaz, a to na základe rozhodnutia Ústavného súdu, ktorý výslovne konštatoval, že sa jedná o menej závažný trestný čin, pričom dlhotrvajúce trestné stíhanie má natoľko negatívny vplyv na obvineného, že uloženie trestu by bolo nespravodlivé. Navyše voči obvinenému sa viedlo aj disciplinárne konanie.

Z citovanej judikatúry ESLP v komparácii s postupom upraveným v Trestnom poriadku možno dospieť k záveru, že zastavenie trestného stíhania pri konštatovaní porušenia práva obvineného na prejednanie veci v primeranej lehote je jednou z možností satisfakcie poskytnutej obvinenému za porušenie jeho práva za predpokladu, že vina obvineného bola na základe vykonaného dokazovania jednoznačne

preukázaná a nie je daný verejný záujem na pokračovaní v konaní. Uvedený postup absolútne neprichádza do úvahy v prípade, ak obvinený trvá na svojej nevine alebo by došlo k porušeniu práv iných subjektov trestného konania, najmä poškodených, ktorým by sa podstatným spôsobom sťažila možnosť domôcť sa primeraného zadosťučinenia a náhrady škody a to na podklade a spôsobom predpokladaným vnútroštátnou právnou úpravou.

Nedostatok zákonného podkladu pre zastavenie trestného konania pri konštatovaní extrémnych prieťahov nie je možné nahrádzať analógiou k § 9 ods. 1 písm. g) Trestného poriadku ani odkazom na princípy, na ktorých je postavená otázka neprípustnosti trestného stíhania. Pod analógiou sa rozumie postup pri ktorom sa subsumuje pod zákonné ustanovenie, ktoré priamo dopadá na iný prípad, posudzovanému prípadu najbližší, pričom oba tieto prípady sa líšia len niektorými druhotnými znakmi. Okolnosti upravené v § 9 ods. 1 písm. g) Trestného poriadku, podľa ktorého trestné stíhanie je neprípustné ak tak ustanovuje medzinárodná zmluva, sa od okolností predstavujúcich porušenie práva na prejednanie veci bez zbytočných prieťahov líšia zásadným spôsobom. Na jednej strane ide o zastavenie trestného stíhania z dôvodov výslovne uvedených v medzinárodnej zmluve, ktorou je Slovenská republika viazaná a to bez akejkolvek nadväznosti na porušenie na porušenie práv z nej vyplývajúcich a na druhej strane sa jedná o prípad charakterizovaný porušením práva garantovaného Dohovorom, ktorý ale sankciu v podobe zastavenia trestného stíhania v texte výslovne neuvádza. Ustanovenie § 9 ods. 1 Trestného poriadku obsahuje taxatívny výpočet okolností, ktorých existencia vždy znamená neprípustnosť trestného stíhania, a to nezávisle od vôle obvineného (s výnimkou § 9 ods. 3 Trestného poriadku) a je potrebné ho chápať ako prielom do zásady legality (§ 2 ods. 5 Trestného poriadku) a zásady oficiality (§ 2 ods. 6 Trestného poriadku). Jeho neprípustná modifikácia a rozšírenie aj na prípady konštatovania porušenia práva obvineného na konanie v primeranej lehote v dôsledku oslabenia legitimity trestného konania a účelu trestu (§ 34 ods. 1 Trestného poriadku) by viedla k popretiu účelu samotného trestného konania (§ 1 Trestného poriadku) v dôsledku nečinnosti orgánov činných v trestnom konaní alebo súdov a dopadá aj na otázky ako odovzdanie trestnej veci (§ 529 Trestného poriadku) a neprípustnosti vydania (§ 501 Trestného poriadku).

K rovnakým záverom ako Špecializovaný trestný súd v tejto trestnej veci dospel vo svojej rozhodovacej činnosti aj Ústavný súd ČR v náleze zo dňa 31.03.2005 sp. zn. I.ÚS 554/04, v ktorom uviedol, že trestné stíhanie nemôže byť zastavené výlučne z dôvodov prieťahov v trestnom konaní a uvedená povinnosť nevyplyva národným súdom ani z Dohovoru a judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva. Ako konštatoval vo svojom doplňujúcom stanovisku k nálezu sudca Miloslav Výborný, v ktorom veľmi správne poukázal na stret práva obvineného na spravodlivé konanie, ktorého neoddeliteľnou súčasťou je právo na konanie bez zbytočných prieťahov a práva poškodených na účinné vyšetrowanie, nazývané aj ako tzv. právo na pravdu, ale aj rizika ohrozenia všeobecnej dôvery v demokratický právny štát, ktorého úlohou je okrem iného prostredníctvom súdnej moci riadne a spravodlivo rozhodovať o vine a treste za trestné činy. A rovnako aj v náleze zo dňa 26.09.2017 I. ÚS 741/17 keď uviedol, že článok 6 Dohovoru nezaručuje právo na zastavenie neprímerane dlhého trestného stíhania, teda z neho neplynie povinnosť štátu k takému zastaveniu pristúpiť a vzhľadom k svojim kompetenciam nemôže takú povinnosť z Dohovoru vyvodit ani Európsky súd pre ľudské práva.

V aplikácii na prejednávaný prípad obžalovaní boli stíhaní pre trestný čin nepriamej korupcie, ktorej sa mali dopustiť v súvislosti s výstavbou nájomných bytových domov financovaných z verejných finančných prostriedkov pričom v priebehu celého trestného konania jednoznačne tvrdili svoju nevinu. Súd bol povinný na základe riadne vykonaného dokazovania dospieť k jednoznačnému záveru o vine obžalovaných a až následne sa mohol zaoberať otázkou satisfakcie za extrémne prieťahy v trestnom konaní prostriedkami trestného práva, čo bolo potom predmetom nízkych (iba peňažných) uložených trestov prvostupňovým súdom.

Táto trestná vec bola po podaní obžaloby na základe náhodného výberu elektronickými prostriedkami pridelená do senátu 1 Tš Špeciálneho súdu pozostávajúceho zo sudcov JUDr. Emila Klemaniča, JUDr. Vladimíra Peteju, JUDr. Igora Králik a JUDr. Jána Buvalu, pričom vec bola riadiacim predsedom senátu pridelená ako predsedovi senátu JUDr. Vladimírovi Petejovi.

Po opätovnom zrušení rozsudku, v poradí už treťom, a vrátení veci Špecializovanému trestnému súdu dňa 19.10.2016, vzhľadom na dlhodobú dočasnú práceneschopnosť predsedu senátu JUDr. Vladimíra Peteju, bol na základe žiadosti riadiaceho predsedu senátu zo dňa 22.02.2017 Opatrením predsedu súdu č. 5/2017 zo dňa 27.02.2017 Spr. 201/2016 určený za zastupujúceho člena 1T senátu JUDr. Emil Klemanič a na základe rozhodnutia riadiaceho predsedu senátu bol ako predseda senátu určený JUDr. Igor Králik, ktorý bol členom senátu v priebehu celého konania, pričom dňa 06.03.2017 nový predseda senátu určil novému členovi senátu 30 pracovných dní na naštudovanie spisu.

Na hlavnom pojednávaní uskutočnenom dňa 29.11.2017 predseda senátu oboznámil strany s dôvodmi zmeny v zložení senátu a výkladom § 264 ods. 3 Trestného poriadku účinného do 31.12.2005, pričom za závažnú prekážku považoval súd náhle prerušenie výkonu funkcie sudcu JUDr. Vladimíra Peteju, pôvodného predsedu senátu zo zdravotných dôvodov.

S uvedeným stanoviskom senátu nesúhlasili všetci obžalovaní pričom poukazovali na porušenie práva na prejednanie veci pred zákonným sudcom odvolávajúci sa na nález Ústavného súdu SR sp. zn. IV US 479/2013 zo dňa 25.11.2014 a rovnako namietali porušenie zásady bezprostrednosti keďže nový člen senátu sa nezúčastnil podstatnej časti dokazovania a žiadali aby sa dokazovanie vykonalo od začiatku. K námietke obžalovaných pre porušenie práva na zákonného sudcu a princípu nezameniteľnosti zloženia senátu je potrebné uviesť, že podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru súd musí byť vždy zriadený zákonom, pričom jasne musí byť stanovená jeho vecná i miestna príslušnosť. Uvedená požiadavka je vyjadrením zásady vlády práva, ktorá je obsiahnutá v systéme ochrany zaručovanej Dohovorom a jej protokolmi inak by nedisponoval legitimitou nevyhnutnou, v demokratickej spoločnosti, na prejednanie individuálnych prípadov.

Pod pojmom „zákon“ je v zmysle čl. 6 ods. 1 Dohovoru potrebné rozumieť nielen právne predpisy upravujúce zriadenie a právomoci súdnych orgánov, ale tiež akékoľvek iné ustanovenia vnútroštátneho práva, v prípade porušenia ktorých by sa účasť jedného alebo viacerých sudcov na prejednaní veci stala nezákonnou. Patria sem najmä ustanovenia o nezávislosti členov senátu, o dĺžke ich funkčného obdobia, nestrannosti a o existencii procesných záruk (rozhodnutie ESĽP vo veci Gurov proti Moldavsku, zo dňa 11.07.2006, č. 36455/02, § 36). Zmena sudcu tak musí byť sprevádzaná jasnými procesnými a organizačnými pravidlami, ak účasť sudcu v ďalšom konaní nie je možná (rozhodnutie ESĽP vo veci Škaro proti Chorvátsku, zo dňa 06.10.2016, č. 6962/13, § 24).

Ako už súd uviedol vyššie, dôvodom zmeny v zložení senátu bol zdravotný stav predsedu senátu JUDr. Vladimíra Peteju, ktorý mal odo dňa 18.07.2017 prerušený výkon funkcie sudcu. Z uvedeného dôvodu bol za zastupujúceho člena senátu určený opatrením predsedu súdu sudca 1T senátu Špecializovaného trestného súdu JUDr. Emil Klemanič.

K zmene v zložení senátu tak došlo v dôsledku nepredvídateľných okolností pričom zmena v zložení senátu opatrením predsedu súdu bola len reakciou na tieto okolnosti a nie priamym zásahom do zloženia senátu, ktorým by porušil právo obžalovaných na prejednanie veci pred zákonným sudcom garantovaným v čl. 6 § 1 Dohovoru ako aj čl. 48 ods. 1 Ústavy SR.

Čo sa týka námietky porušenia zásady bezprostrednosti z dôvodu neúčasti nového člena senátu na podstatnej časti dokazovania a potreby vykonania celého dokazovania od začiatku, je na mieste podrobnejšie sa zaoberať výkladom predmetných ustanovení, a to aj v kontexte judikatúry ESĽP.

Princíp nezameniteľnosti senátu vychádza zo zásady ústnosti a bezprostrednosti (§ 2 ods. 18, ods. 19 Trestného poriadku č. 301/2005 Z.z. a § 2 ods. 11, ods. 12 Trestného poriadku č. 141/1961 Zb.) a vyjadruje požiadavku, aby vo veci rozhodoval sudca, resp. prísediaci, ktorý vnímal celý priebeh konania a osobne sa oboznámil so všetkými dôkazmi tvoriacimi podklad rozhodnutia. Nevyhnutnosť vykonávania úkonov pred tým istým senátom je následne zvýraznená v ustanovení § 277 ods. 5 Trestného poriadku č. 301/2005 Z.z. a 219 ods. 2 Trestného poriadku č. 141/1961 Zb., podľa ktorého v prípade zmeny samosudcu alebo zloženia sa musí hlavné pojednávanie vykonať znova. Výnimkou je stav, keď obžalovaný so zmenou súhlasí. Účelom zákonnej úpravy je pritom zabezpečiť, aby vo veci rozhodoval samosudca alebo senát, pred ktorým bolo dokazovanie bezprostredne vykonávané (primerane pozri R 50/2017).

Nakoľko k podaniu obžaloby došlo pred účinnosťou nových procesných predpisov, v zmysle § 564 ods. 3 a ods. 4 Trestného poriadku sa na konanie pred súdom riadi procesnými predpismi účinnými do 31.12.2005, ktorý však rovnako ako nový Trestný poriadok upravuje zásadu nezameniteľnosti zloženia senátu a zásadu bezprostrednosti (porovnaj ustanovenia § 219 ods. 2 Trestného poriadku č. 141/1961 Zb. a § 277 ods. 5 Trestného poriadku č. 301/2005 Z.z.). Zo znenia ani logiky § 264 ods. 3 Trestného poriadku č. 141/1961 Zb. nevyplýva vylúčenie aplikácie § 219 ods. 2 Trestného poriadku č. 141/1961 Zb. upravujúceho okrem iného aj požiadavku zopakovania hlavného pojednávania ak došlo k zmene v zložení senátu okrem prípadu udelenia súhlasu obžalovaného so zmenou v zložení senátu. Práve naopak, ustanovenie § 264 ods. 3 Trestného poriadku č. 141/1961 Zb. podľa ktorého súd, ktorému bola vec vrátená na nové prejednanie a rozhodnutie rozhodne v rovnakom zložení senátu alebo ten istý samosudca, je zdôraznením zásady nezameniteľnosti zloženia súdu a bezprostrednosti a práva na zákonného sudcu.

Predmetné ustanovenia je však potrebné vykladať prísne reštriktívne v súlade s ich účelom a z pohľadu vplyvu na právo obžalovaného na spravodlivý proces ako celok. Z uvedeného dôvodu doterajší extenzívny výklad predmetného ustanovenia v zmysle ktorého súd v prípade zmeny v zložení

senátu zopakoval celé hlavného pojednávania od začiatku, t.j. od prečítania obžaloby cez vykonanie dokazovania výsluchom obžalovaných, všetkých svedkov a čítaním listinných dôkazov a iných dôkazov v zmysle návrhov obžaloby, obhajoby prípadne potreby súdu, je nesprávny a z pohľadu práva obvineného na spravodlivý proces zahŕňajúci aj právo na pojednanie veci v primeranej lehote aj nežiadúci.

Potreba novely § 277 ods. 5 Trestného poriadku je dlhodobo predmetom kritiky a odborných diskusií zo strany aplikačnej praxe, ktoré sa pretavili do pripravovanej novely Trestného poriadku, ktorá mala byť účinná od 01.01.2018 (čl. III bod 30 k § 277 ods. 5 k návrhu zákona o výkone rozhodnutia o zaistení majetku a správe zaisteného majetku o zmene a doplnení niektorých zákonov), podľa ktorého ak došlo k zmene samosudcu alebo sa zmenilo zloženie senátu, hlavné pojednávania sa nemusí vykonať znova; to neplatí, ak predseda senátu na základe návrhu nového člena senátu alebo aj bez takého návrhu uznesením vyhlási, že sa hlavné pojednávania alebo jeho časť vykoná znova. Uvedená navrhovaná zmena bola vedená jednak potrebou odstránenia zbytočných prieťahov v trestnom konaní spôsobovaných zmenou zákonného sudcu resp. člena senátu, ktoré má vplyv na kvalitu a vierohodnosť výsledkov vykonaného dokazovania, najmä pri subjektívnych dôkazoch (výsluchy svedkov) a zneužívanie predmetného ustanovenia zo strany obžalovaných.

Je potrebné dodať, že závažným problémom v prípade opakovaného pojednávania veci je aj sekundárna viktimizácia poškodeného, zvyšovanie nedôvery verejnosti v súdny systém a nákladov s tým spojených napriek tomu, že z dovedy vykonaného dokazovania je zrejmé, že nové pojednanie veci predstavuje je len formálne naplnenie dikcie zákona bez akéhokoľvek účelu alebo prínosu pre spravodlivé rozhodnutie súdu o vine či nevine obžalovaného.

Argument proti pripravovanej novele v podobe inštitútu náhradného sudcu podľa § 246 Trestného poriadku, ktorý predložila advokátska komora neobstojí, nakoľko by neúmerne zvýšila personálne požiadavky na výkon súdnictva a navyše nie v každej trestnej veci sú splnené zákonné predpoklady účasti náhradného sudcu resp. prísediaceho. Jedná sa najmä o otázku posúdenia predpokladanej dĺžky trvania hlavného pojednávania, pričom problémom v podmienkach slovenskej justície sa stávajú najmä opakovane zrušovanie meritórnych rozhodnutí nadriadenými súdmi, ako je tomu aj v pojednávanej veci, či obštrukcie zo strany obžalovaných alebo ich obhajcov.

Otázkou významu zásady bezprostrednosti a nezameniteľnosti zákonného sudcu v trestnom konaní z pohľadu práva na spravodlivý proces podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru sa vo svojej rozhodovacej činnosti zaoberal aj Európsky súd pre ľudské práva, z rozhodovacej činnosti ktorého súd pri výklade § 219 ods. 2 Trestného poriadku č. 141/1961 Zb. a závery ktorej možno sumarizovať nasledovne.

Požiadavky vyplývajúce z koncepcie spravodlivého procesu nie sú nevyhnutne rovnaké v prípadoch zahŕňajúcich určenie občianskoprávných práv a povinností ako tie predmetoch, ktorých je otázka trestného obvinenia. Uvedené je spôsobené absenciou ustanovení akými sú §§ 2 a 3 čl. 6 Dohovoru uplatňujúce sa v trestnom konaní. Z tohto dôvodu, hoci tieto ustanovenia majú určitý presah aj mimo striktné ponímaného rámca trestného práva, zmluvné štáty majú väčšiu voľnosť pri riešení civilných sporov než v trestnom konaní. (rozsudok ESLP vo veci Pitkänen proti Fínsku, zo dňa 09.03.2004, č. 30508/96, § 59).

V trestnom konaní musia byť dôkazy za štandardných okolností vykonané na verejnom pojednaní v prítomnosti obvineného s ohľadom na požiadavku kontradiktórnosti konania. Čl. 6 §§ 1 a 3 písm. d) Dohovoru vyžaduje, aby obvinený mal reálnu možnosť spochybniť a klásť otázky svedkovi vypovedajúcemu proti nemu buď v okamihu jeho svedeckej výpovede alebo v neskorších štádiách trestného konania.

Dôležitým prvkom trestného konania je aj možnosť obvineného konfrontovať svedka v prítomnosti sudcu, ktorý v konečnom dôsledku bude v danej trestnej veci rozhodovať. Zásada bezprostrednosti je dôležitou zárukou spravodlivosti, nakoľko vlastné pozorovania súdu ohľadom vystupovania a dôveryhodnosti svedka môžu mať významný dopad pre obžalovaného. Berúc do úvahy čo je v stávke v trestnom konaní uvedené sa vzťahuje aj na priamy výsluch samotného obvineného sudcom, ktorý následne rozhodne v merite veci. Zmena v zložení súdu potom čo vo veci vypovedal dôležitý svedok by teda mala viesť k prepočítaniu tohto svedka resp. obžalovaného. Na základe zásady bezprostrednosti rozhodnutie v trestnej veci by malo byť prijaté sudcami ktorí boli prítomní v priebehu celého hlavného pojednávania a dokazovania.

Uvedené však nemožno chápať ako zákaz zmeny v zložení súdu v priebehu konania. Veľmi jasné administratívne a procesné okolnosti môžu spôsobiť, že ďalšia účasť sudcu v konaní nie je možná. V takom prípade ESLP konštatoval, že je potrebné prijať opatrenia, ktorých cieľom je zabezpečiť, že sudca, ktorý pokračuje v konaní primerane rozumie doteraz vykonanému dokazovaniu a predneseným argumentom napríklad zabezpečením prepisov, ak dôveryhodnosť svedka nie je spochybňovaná alebo opätovným prepočítaním jednotlivých argumentov alebo dôležitého svedka pred novozloženým súdom

(rozsudok ESLP vo veci Škaro proti Chorvátsku, zo dňa 06.12.2016, č. 6962/13, §§ 23 -24a tam citované ďalšie rozhodnutia).

Pri hodnotení či zmena v zložení senátu zakladá porušenie čl. 6 Dohovoru je potrebné prihliadať na osobitné okolnosti každého prípadu najmä (rozhodnutie ESLP o neprípustnosti sťažnosti vo veci P. K. proti Fínsku, zo dňa 09.07.2002, č. 37442/97):

- a) či došlo k zmene väčšiny členov senátu resp. k zmene samosudcu
- b) či došlo k zmene sudcu z profesie alebo prísediaceho
- c) či dôveryhodnosť svedka bola v doterajšom priebehu konania namietaná
- d) či existovali dostatočné procesné záruky, ktoré by kompenzovali nedostatok bezprostrednosti v trestnom konaní napr. dostupnosť prepisov alebo nahrávok z pojednávania
- e) či odsúdenie bolo založené výlučne alebo v rozhodnej miere na výpovedi svedka, ktorý nebol osobne vypočutý sudcom rozhodujúcim o vine
- f) či existujú indície, že by k zmene sudcu došlo s cieľom ovplyvniť výsledok konania alebo z iných nežiaducich dôvodov

Neoddeliteľnou súčasťou zásady bezprostrednosti je aj požiadavka aby dôvody rozhodnutia boli dané sudcom, ktorý vo veci rozhodol, zúčastnil sa pojednávania a procesu dokazovania v prípade ak rozhodnutie nie je založené výlučne na listinných dôkazoch, ale zahŕňa aj posúdenie dôveryhodnosti svedkov a otázku naplnenia obligatórnych znakov skutkovej podstaty prejednávaneho trestného činu vrátane subjektívnej stránky, pre posúdenie ktorej je významný osobný výsluch obvineného. Takéto vlastné pozorovanie sudcu tvoria jednu zo základných zložiek písomného vyhotovenia rozsudku.

Hoci odôvodnenie rozhodnutia je nevyhnutné osobitne v tom smere, že umožňuje obvinenému riadny výkon jeho práva na odvolanie, sú rovnako dôležité aj vo všeobecnejšej rovine, nakoľko garantujú riadny výkon súdnictva a zabraňujú svojvôli. Už samotné vedomie sudcu, že svoje rozhodnutie bude musieť podložiť objektívnymi skutočnosťami, poskytuje jednu zo záruk proti svojvôli. Povinnosť odôvodniť rozhodnutie taktiež prispieva k dôvere verejnosti a obvineného v dané rozhodnutie a umožňuje rozpoznať možnú zaujatosť na strane sudcu a prijať nápravu prostredníctvom prejednávania veci pred iným sudcom alebo sudcami (Cerovšek a Božičnik proti Slovinsku, zo dňa 07.03.2017, č. 68939/12 a 68949/12, § 40-42).

V aplikácii vyššie uvedených záverov a požiadaviek ustálených judikatúrou ESLP k otázke výkladu zásady bezprostrednosti a jej vplyvu na spravodlivosť trestného konania ako celku v zmysle čl. 6 § 1 Dohovoru v prejednanom prípade súd pri rozhodovaní sa o potrebe doplnenia alebo zopakovania dokazovania zohľadnil tieto skutočnosti:

- dvaja členovia senátu JUDr. Igor Králik a JUDr. Ján Buvala z celkom trojčlenného senátu zostali nezmenení v priebehu celého konania pred súdom
- v prípade všetkých troch sudcov sa jedná o sudcov z profesie, ktorí sú lepšie pripravení posúdiť hodnovernosť dôkazov ako prísediaci - laici
- novému členovi senátu JUDr. Emilovi Klemaničovi bola poskytnutá dostatočná lehota 30 pracovných dní, na oboznámenie sa s trestným spisom v potrebnom rozsahu, pričom mal k dispozícii nielen prepisy z hlavných pojednávania, ale aj zvukové záznamy z hlavných pojednávania
- obsahom zápisníc sú aj informácie o správaní sa a vystupovaní svedkov v priebehu výsluchu, osobitne v prípade svedkov u ktorých bola vykonaná konfrontácia so svedkom Ing. E. E. napr. výsluch svedka PhDr. A. F. čl. 8938, a svedka A. T. na čl. 8614
- v zmysle § 127 ods. 2 Trestného poriadku č. 141/1961 Zb. pri hlasovaní v senáte rozhoduje väčšina hlasov, ktorú ak nemožno dosiahnuť, pripočítávajú sa hlasy obžalovanému najmenej priaznivé k hlasom po nich priaznivejších tak dlho, až sa dosiahne väčšina. Ak je sporné, ktorá mienka je pre obžalovaného priaznivejšia, rozhodne sa o tom hlasovaním, a teda o vine obžalovaných rozhodla väčšina sudcov, ktorí sa priamo zúčastnili celého hlavného pojednávania
- novým predsedom senátu sa stal JUDr. Igor Králik, ktorý za zúčastnil na celom hlavnom pojednávani, ktorý v zmysle § 128 ods. 2 Trestného poriadku č. 141/1961 Zb. po vyhlásení rozsudku podal ústne zdôvodnenie rozsudku a následne podľa § 129 ods. 3 Trestného poriadku č. 141/1961 Zb. aj vypracoval písomné odôvodnenie rozsudku
- svedok E. E., ktorý je jediným očitým svedkom skutku bol v prípravnom konaní opakovane a dôkladne vypočutý, a to v dňoch 06.02.2004 ako oznamovateľ trestnej činnosti, v dňoch 07.02.2004, 09.02.2004, 12.02.2004, 03.03.2004 a 11.03.2004 ako svedok, v dňoch 26.03.2004, 29.03.2004, 06.05.2004, 17.06.2004 ako svedok za prítomnosti obhajcov obžalovaných, dňa 06.07.2004 bola vykonaná konfrontácia s obžalovaným JUDr. L. K. za prítomnosti obhajcov, dňa 27. 07.2004, 10.08.2004 a 13.08.2004 bola vykonaná konfrontácia medzi obžalovaným JUDr. A. H. za prítomnosti obhajcov a dňa 09.07.2004 bola vykonaná konfrontácia s obžalovaným R. P. za prítomnosti obhajcov

- v konaní pred súdom bol svedok E. E. vypočutý v priebehu prvého hlavného pojednávania v dňoch 17.10.2006 a 22.04.2008 a na opakovanom hlavnom pojednávaní bol vypočutý v dňoch 08.-09.06.2010, 19.10.2010 a 01.02.2011
- obžalovaný JUDr. L. K. bol vypočutý v prípravnom konaní v dňoch 10.03.2004 ako zadržaný podozrivý v prítomnosti obhajcu, 11.03.2004, 13.05.2004, 02.07.2004, 07.10.2004 a 29.10.2004 ako obvinený v prítomnosti zvoleného obhajcu, obžalovaný JUDr. A. H. bol vypočutý v prípravnom konaní dňa 10.03.2004 ako zadržaný podozrivý, 11.03.2004, 14.05.2004 a 07.10.2004 ako obvinený v prítomnosti obhajcu a R. P. bol v prípravnom konaní vypočutý dňa 10.03.2004 ako zadržaný podozrivý, dňa 11.03.2004, 14.05.2004, 02.07.2004 a 07.10.2004 v prítomnosti obhajcu
- na hlavnom pojednávaní boli obžalovaní JUDr. L. K. a R. P. vypočutí dňa 16.07.2006 a JUDr. A. H. v procesnom postavení svedka bol vypočutý dňa 29.10.2007 a na opakovanom hlavnom pojednávaní boli všetci obžalovaní vypočutí v dňoch 07.06.2010
- hlavné pojednávanie bolo v dôsledku konštatovania závažného porušenia práva na obhajobu obžalovaného JUDr. A. H. na základe rozhodnutia Najvyššieho súdu SR, uznesenie zo dňa 19.01.2009 sp. zn. 1 Toš 4/2009, zopakované od začiatku vrátane opätovného prečítania obžaloby, vykonania všetkých listinných dôkazov, výsluchu obžalovaných, svedkov a prehratia obrazovozvukových záznamov na technickom zariadení
- rozhodnutie súdu o vine obžalovaných je založené aj na listinných dôkazoch a výsluchoch ďalších svedkov, prostredníctvom ktorých súd preveroval dôveryhodnosť svedka Ing. E. E. vrátane vykonania konforntácii svedkov
- otázka dôveryhodnosti svedka sa posudzuje výlučne spôsobom ustanoveným Trestným poriadkom, a to odstraňovaním rozporov v predchádzajúcej výpovedi, konfrontáciou, kladením otázok na prípadné odstránenie rozporov s listinnými dôkazmi a nie na základe subjektívneho vnímania a hodnotenia správania sa svedka pred sudcom prejednávajúcim vec, v súlade so zásadou voľného hodnotenia dôkazov podľa § 2 ods. 6 Trestného poriadku č. 141/1961 Zb.
- k zmene sudcu nedošlo s cieľom negatívne ovplyvniť výsledok trestného konania ani z iného nežiadúceho dôvodu, nakoľko vývoj zdravotného stavu predsedu senátu JUDr. Vladimíra Peteju sa v čase podania obžaloby v decembri 2005 nedal objektívne predvídať.

Na základe uvedených skutočností preto súd dospel k záveru, že zmenou jedného člena senátu nedošlo k negatívne ovplyvneniu trestného konania a k porušeniu práva obžalovaných na spravodlivý proces. V stručnosti možno zhrnúť, že niet otázky ktorá by nebola položená a niet skutkového alebo právneho problému, ktorým by sa súd v priebehu hlavného pojednávania nezaoberal a ku ktorému by obhajoba nemala možnosť sa obšírne vyjadriť. Zopakovanie dokazovania v akomkoľvek rozsahu by nepochybne nevedlo k novým zisteniam objasňujúcim prejednávany skutok a neúčelne by len predĺžilo trestné konanie, ktoré trvalo k ostatnému (štvrtému rozsudku prvostupňového súdu) bezmála 12 rokov. Súd má za to, že všetky práva obhajoby vrátane zásady bezprostrednosti, ktorá je neoddeliteľnou súčasťou práva na spravodlivý proces podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru, boli zachované.

Naostatok k tejto stati súd dodáva, že so zmenou člena senátu vyjadril súhlas aj dovolací súd v rozsudku zo dňa 26.04.2003 sp. zn. 1TdoV/3/2022 keď konštatoval, že zmena v osobe zákonného sudcu sa v tejto veci udiala v súlade so zákonom ustanovenými podmienkami a tiež pri dodržaní zákonom ustanoveného postupu (splnenie týchto požiadaviek v prípade zmeny zákonného sudcu formuloval aj Ústavný súd SR v náleze zo dňa 31.08.2017 sp. zn. 1 ÚS 448/2016, uverejnený v Zbierke zákonov a uznesení Ústavného súdu SR pod č. 27/2017). Po praktickej stránke to znamenalo, že Špecializovaný trestný súd po ostatnom vrátení veci na opätovné prejednanie a rozhodnutie nebol povinný zopakovať celé súdne konanie od začiatku.

Pred samotným hodnotením dôkazov je potrebné uviesť, že súd v zmysle § 2 ods. 12 Trestného poriadku účinného do 31.12.2005 pri svojom rozhodovaní smie prihliadať len na tie dôkazy, ktoré boli v tomto konaní vykonané. Uvedené znamená, že súd nesmie prenášať skutkové zistenia z inej, hoc aj súvisiacej a priamo prepojenej trestnej veci do konania. Je možné sa plne stotožniť s názorom Najvyššieho súdu SR, že spoločné prejednanie trestnej veci Ing. E. E. a obžalovaných vedenej na Špecializovanom trestnom súde by poskytlo prvostupňovému súdu ucelený obraz o financovaní výstavby, vzájomných zmluvných vzťahoch medzi obžalovanými Ing. E. E. a ďalšími osobami a spoločnosťami. Avšak v prípade, že nedošlo k spoločnému prejednaniu veci, skutkové zistenia súdu vykonané v trestnej veci Ing. E. E. nemožno prenášať do tohto konania proti obžalovaným. Z uvedeného dôvodu rozsudok Špecializovaného trestného súdu v trestnej veci Ing. E. E. zo dňa 09.06.2008 sp. zn. BB-3T/28/2007 vypovedá len o osobe Ing. E. E. a skutku, pre ktorý bol odsúdený a skutkovými zisteniami uvedenými v

odôvodnení rozsudku súd nie je a nesmie byť nijakým spôsobom ovplyvnený ani viazaný (ESLP vo veci Navyliny a Ofitserov proti Rusku zo dňa 23.02.2016, č.46632/13, § 105-108).

Hodnotením všetkých vykonaných dôkazov jednotlivo i v súhrne potom dospel prvostupňový súd k nasledovným skutkovým záverom.

Iniciátorom celej tejto „akcie“ bol teraz už odsúdený R. P., ktorého otec R. P. bol vlastníkom časti pozemkov v Mestskej časti Košice - Dargovských hrdinov, pričom k predmetným pozemkom bola dňa 07.06.2001 zriadená zmluva o uzavretí budúcej kúpnej zmluvy so spoločnosťou KAME SLOVAKIA GROUP, a.s., za sumu vo výške 20.000.000,- Sk, z obsahu ktorej vyplýva, že na predmetné pozemky už bolo vydané stavebné povolenie pre spoločnosť MIKADO-VIKTÓRIA, s.r.o. (jej spolovníkmi boli aj R. P., MUDr. D. C. a JUDr. R. P.), neskôr zmenená v časti kúpnej ceny vo výške 16.000.000,-Sk, čo potvrdil aj sám odsúdený R. P. vo svojej výpovedi, spolu s odsúdeným JUDr. L. K. a obžalovaným JUDr. A. H., ktorí mali zabezpečiť, aby príslušné mestské časti boli pri získaní úverov, resp. dotácií úspešné, pričom zmluva o obstaraní záležitostí bola uzavretá už dňa 16.06.2001, teda ešte predtým, než vôbec spoločnosť KAME SLOVAKIA GROUP, a.s. získala zákazku na výstavbu obytných súborov financovaných zo ŠFRB a MVARR. Podľa výpovede Ing. E. E. aj Ing. D. T. mali pripraviť podmienky verejného obstarávania tak, aby generálnym dodávateľom stavby sa stala spoločnosť KAME SLOVAKIA GROUP, a.s. Za tým účelom bol zabezpečený neštandardný mechanizmus zmluvných vzťahov najskôr medzi obvinenými na jednej strane a firmou KAME SLOVAKIA GROUP, a.s., Košice a až následne medzi firmou KAME SLOVAKIA GROUP, a.s., Košice a Mestskými časťami Košice - Dargovských hrdinov a Košice - Barca., ktoré objektívizujú výpoveď svedka Ing. E. E., ako aj skutočnosť, že v prípade oboch mestských častí sa počítalo s podmienkami verejného obstarávania nastavenými tak, aby ich mohla splniť len spoločnosť KAME SLOVAKIA GROUP, a.s., keď projekty sa mali realizovať na základe zmluvy o spolupráci pri výstavbe a o združení finančných prostriedkov a iných hodnôt, pričom v prípade Mestskej časti Košice - Barca bolo dopredu určené, že výstavba sa má realizovať technológiou montovaných domov, a preto sa verejné obstarávanie dodávateľa stavby realizovalo bez zverejnenia na základe oslovenia spoločnosti KAME SLOVAKIA GROUP, a.s. a v prípade Mestskej časti Košice - Dargovských hrdinov verejné obstarávanie sa uskutočnilo formou rokovania, pričom jednou z podmienok bolo aj zabezpečenie bezplatného prevodu práv k pozemkom, na ktorých sa má realizovať predmetná výstavba, čo boli najmä pozemky patriace otcovi R. P., napriek tomu, že ako vyplýva z obchodného registra spoločnosť KAME SLOVAKIA GROUP, a.s. mala ako predmet podnikania zapísanú uskutočňovanie jednoduchých stavieb, drobných stavieb a ich zmien a činnosti stavebného dozoru zapísanú až dňom 17.04.2002, pričom nezodpovedala rozsahu plánovanej výstavby až následne uzavrela so spoločnosťou J.K. Slovakia, s.r.o., ktorá vlastnila potrebné certifikáty a licencie pre výstavbu technológiou montovaných stavieb. Rovnako napriek tomu, že medzi mestskou časťou Košice - Dargovských hrdinov bola uzatvorená kúpna zmluva na pozemky patriace otcovi R. P. za kúpnu cenu 1 Sk je potrebné uviesť, že R. P. nikdy nemal záujem prenechať predmetné pozemky mestskej časti de facto bezodplatne, o čom vypovedal aj svedok Ing. E. E., keď uviedol, že mu záležalo len na tom, aby dostal zaplatené za svoje pozemky, keďže v osobnom PC R. P. bol zaistený e-mail datovaný dňa 27.02.2004 od JUDr. R. P. adresovaný R. P., ktorého prílohou bol návrh na zamietnutie návrhu na vklad kúpnej zmluvy do katastra z dôvodu neplatnosti predmetnej kúpnej zmluvy na pozemky a e-mail datovaný dňa 28.10.2003, ktorého prílohou bolo oznámenie neplatnosti kúpnej zmluvy z dôvodu rozporu dohodnutej ceny vo výške 1 Sk, pričom v zmysle zmluvy o budúcej kúpnej zmluve uzatvorenej so spoločnosťou KAME SLOVAKIA GROUP, a.s. za pozemky mala byť uhradená kúpna cena vo výške 16.000.000,- Sk.

O skutočnej úlohe JUDr. A. H., ako osobe majúcej prepojenie na stranu SMK, ktorej v danom období prináležalo MVARR a tým aj ŠFRB a JUDr. L. K. ako funkcionára SDKÚ, ktorého úlohou bolo ovplyvniť hlasovanie na miestnom zastupiteľstve mestských častí, vypovedal nielen svedok Ing. E. E. ale aj Ing. D. T. a Ing. R. P. a ich výpovede sú objektívizované aj listinnými dôkazmi, a to najmä dokumentom „rozpis dlhov.doc“ zaslaného z počítača obžalovaného R. P. spoločnosti KAME SLOVAKIA GROUP, a.s., ako aj úplatkami určenými osobe označenej ako T. (Ing. D. T. bol členom rady miestneho zastupiteľstva mestskej časti Košice Dargovských hrdinov vid' zv. 11 čl. 3644) a osobe označenej ako M. - bola poznámka „nevyjadril sa zabezpečí E.“ (Ing. D. M. bol spolumajiteľom spoločnosti RD Invest, s.r.o., ktorá vlastnila pozemky v Rozhanovciach, na ktorých sa mala uskutočniť ďalšia výstavba nájomných bytov realizovaných KAME SLOVAKIA GROUP, a.s. ako aj poslanec Mestskej časti Košice - Dargovských hrdinov a predseda stavebnej komisie mestskej časti), tiež zápisnicou z pracovnej porady spoločnosti

KAME SLOVAKIA GROUP, a.s. zo dňa 16.12.2002, kde v bode 15. sa uvádzajú „finančné podpory pre ľudí okolo Barce“.

V prípade samotného schvaľovacieho procesu žiadostí mestských častí o poskytnutie podpory zo ŠFRB a dotácie z MVARR z výpovedí svedkov JUDr. O. U., Ing. O. S. a Ing. R. R. vyplýva, že na výstavbu Obytného súboru v mestskej časti Košice - Dargovských hrdinov nemalo byť vydané stavebné povolenie pre nevyriešené majetkové vzťahy. Jedná sa o pozemky, ktoré boli vo vlastníctve mesta Košice, pričom jednou z podmienok súhlasu mesta Košice s výstavbou obytného súboru na pozemkoch zverených do správy Mestskej časti Košice - Dargovských hrdinov bola povinnosť stavebníka vysporiadať svoje vzťahy k pozemkom priamo s mestom Košice do zahájenia stavebného konania v súlade s § 139 Stavebného zákona upravujúceho „iné práva k pozemkom a stavbám“ použitým v spojení „vlastníckeho alebo iné práva k pozemkom a stavbám“, pričom zmluvu uzatvorenú s Mestskou časťou Košice - Dargovských hrdinov nemožno považovať za právny titul oprávňujúci na výstavbu na danom pozemku. Korupčné pozadie stavebného konania preukazuje znovu dokument „rozpis dlohv.doc“, z obsahu ktorého vyplýva, že za „stavebné povolenie“ mal byť odovzdaný úplatok vo výške 500.000,- Sk osobe označenej ako E., a to prostredníctvom osoby označenej ako J. „odovzdáš J.“ (vedúcim odbor životného prostredia na Krajskom úrade Košice bol Doc. Ing. E. E., PhD. a členom predstavenstva spoločnosti KAME SLOVAKIA GROUP, a.s. bol MUDr. D. J.), pričom je potrebné poukázať aj na to, že Doc. Ing. E. E., PhD. rozhodol o povolení zmeny stavby „Obytný súbor NA HORE“ aj napriek nedoporučujúcemu stanovisku Okresného úradu Košice odboru životného prostredia vzhľadom na neprávoplatné rozhodnutie o umiestnení stavby a problémy so zásobovaním pitnou vodou a s kapacitou kanalizácie. Právoplatné stavebné povolenie bolo jednou z obligatórnych náležitostí pre poskytnutie podpory zo ŠFRB a dotácie z MVARR.

Vo vzťahu k žiadosti Mestskej časti Košice - Dargovských hrdinov z výpovede Ing. O. S. a Ing. R. R. vyplynulo, že žiadosti mestskej časti nemali byť schválené vzhľadom na nedokončenú výstavbu tzv. DH VII, na ktorej technickú infraštruktúru bol poskytnutý príspevok z Programu rozvoja bývania nedoporučujúce stanovisko Okresného úradu Košice III ako aj Krajského úradu Košice a z uvedeného dôvodu boli obe žiadosti o poskytnutie dotácie z MVARR dňa 12.07.2002 vrátené mestskej časti. Na druhej strane je potrebné zdôrazniť, že k podpísaniu dodatku č. 3, ktorým sa posunul termín ukončenia výstavby na DH VIII bol podpísaný až dňa 28.08.2002, teda až po vrátení žiadostí mestskej časti a v pomerne krátkom časovom odstupe.

Rovnako bolo preukázané, že úplatok smeroval aj vo vzťahu k poisťovni, s ktorou bola uzavretá poisťná zmluva, keď svedok JUDr. O. U. vo veci poisťnej zmluvy uzavretej medzi Mestskou časťou Košice - Dargovských hrdinov a R+V poisťovňou vypovedal, že v súvislosti s preverovaním neuhradenia poisťky bola opakovane kontaktovaný z kancelárie politickej strany SDKÚ s upozornením „aby sa do ich vecí nemiešal“. Korupčné pozadie vyplýva i z dokumentu „rozpis dlhov.doc“ pri osobe označenej ako R+V M. uvedená poznámka „200.000,- Sk odovzdá E.“ (poisťovňa R+V, s ktorou mala uzatvorenú poisťnú zmluvu Mestská časť Košice - Dargovských hrdinov v zmysle zmluvných podmienok poskytnutia podpory zo ŠFRB sa zlúčila v roku 2004 s poisťovňou UNIQUA poisťovňa, a.s. v ktorej ako prokurista pôsobil E. M. v období od 12.07.2006 do 31.08.2006).

Odsúdený JUDr. L. K. podľa vlastných vyjadrení bol dňa 29.11.2002 v Spišskej Novej Vsi v súvislosti so zastupovaním Ing. arch. S. G. a jeho sestry v súvislosti s predajom rodičovského domu, a to aj napriek tomu, že v tom čase už rokovali o predaji nehnuteľnosti s MUDr. R. Z., s ktorým dňa 04.12.2002 uzavrel aj v zastúpení za svojich klientov zmluvu o budúcej kúpnej zmluve a prevzatíu zálohy, pričom vylúčil, že sa s ním stretol dňa 29.11.2002 v Spišskej Novej Vsi, ale stretol sa s ním dňa 28.11.2002 v Košiciach v jeho kancelárii, rovnako stretnutie s JUDr. L. K. v ten deň vylúčila aj JUDr. C. T., ktorá zastupovala kupujúceho, stretnutie však úplne nevylúčila ale ani nepotvrdil v konkrétny deň MUDr. R. Z., ktorý sa s ním mal stretnúť niekedy v mesiaci v októbri alebo v novembri 2002 za účelom kontroly nehnuteľnosti statikom avšak tvrdenie JUDr. L. K., že v ten deň mal stretnutie so záujemcom o dom nakoľko Ing. arch. S. G. trval na tom, aby nehnuteľnosť ponúkal aj v priebehu rokovaní s MUDr. Z. sa javí nepravdepodobná vzhľadom na následné uzavretie zmluvy o budúcej kúpnej zmluve. Dňa 18.12.2002 bola uzavretá kúpnopredajná zmluva o čom svedčia aj listinné dôkazy týkajúce sa predaja predmetnej nehnuteľnosti.

Stretnutie JUDr. L. K. s Ing. P. E. sa malo uskutočniť na obed v reštaurácii hotela Metropol v súvislosti s komunálnymi voľbami napriek tomu, že na druhej strane tvrdil, že sa stretávali v sídle centrály v Košiciach a v Spišskej Novej Vsi sa stretávali iba pri príležitosti výjazdových rokovaní v decembri 2002. Navyše ak si svedok asociuje predmetný deň so škodovou udalosťou na jeho motorovom vozidle jeho tvrdenie nezodpovedá listinným dôkazom o poisťnej udalosti, ktoré vedie poisťovňa UNIQUA, a to aj napriek tomu, že podľa správy mesta Spišská Nová Ves sa mal v dňoch 28.11.2002 a 29.11.2002 nachádzať na pracovisku na mestskom úrade. Následná cesta do Rožňavy, kde mal obžalovaný zakúpiť orientálnu vázičku v hodnote 270,-Sk, teda dar, ktorý absolútne nezodpovedá oslavovanému jubileu, a následne aj

výpoveď sestry odsúdeného Mgr. W. J., že nikdy predtým sa nestávalo, že by jej brat si u nej nechával auto, pričom zaparkoval až pri vedľajšom bloku v dôsledku čoho nevidela osoby, ktoré pre neho prišli, len zosilňuje presvedčenie súdu o účelovosti celej komplikovanej cesty na oslavu.

Obžalovaný JUDr. A. H. mal mať podľa výpovede E. H. v ranných hodinách pojednávanie a okolo desiatej mali vyraziť kúpiť dar do mesta Hollocházy, pričom podľa záznamu z informačného systému BORIS hranice prekročili o 12:19 h, a teda najneskôr o jednej museli byť späť v Košiciach, čo zodpovedá aj času, ktorý vo svojich výpovediach uvádzal svedok Ing. E. E.. Pričom na oslavu dorazili neskoro. Žiadna z uvedených okolností nevyklučuje fakt, že JUDr. A. H. sa mohol zúčastniť v byte R. P. odovzdania peňazí, najmä ak predmetné stretnutie trvalo len 10 minút.

Rovnako aj odsúdený R. P. mal na poslednú chvíľu kupovať dar pre O. F. ovú, pričom z výpovedí S. G. vyplýva, že sa malo jednať o písacie sady v hodnote 300,- Sk pričom dar mal vyberať hodinu až dve okolo obeda a podľa výpovede C. P. mal ako dar písacie sady vyberať v poobedňajších hodinách v celkovej hodnote 5-6.000,- Sk. Rovnako ani uvedené okolnosti nijako nevyklučujú možnosť odovzdania peňazí v byte R. P. v daný deň.

K fyzickému odovzdaniu úplatku malo dôjsť na oslave v niektorej z prenajatých izieb určených pre hostí, pričom vzhľadom na veľkosť oslavy a vyše 100 pozvaných hostí nie je tak náročné na pár minút sa vzdialiť za účelom odovzdania finančnej hotovosti.

Skutočnosť, že došlo k odovzdaniu úplatku, potvrdzuje aj následne uskutočnené stretnutie JUDr. R. P., Ing. E. E., JUDr. A. T., JUDr. A. H. s PhDr. A. F. om v reštaurácii „Parlamentka“, čo potvrdzuje správa z Hotela Nivy, kde mali byť dňa 14.01.2003 ubytovaní, ako aj správa z Národnej rady SR potvrdzujúcou účasť PhDr. A. F. na rokovaníach Národnej rady SR v dňoch 14.-15.01.2003, čo objektivizuje výpoveď svedka Ing. E. E., že práve na tomto stretnutí si vo chvíli keď sa R. P. odišiel od stola si u PhDr. A. F. overil prevzatie úplatku vo výške 9.000.000,- Sk. Je nepravdepodobné, že by hotel mal iný dôvod viesť evidenciu o ubytovaní obžalovaných v hoteli ako ten, že v daný deň tam skutočne ubytovaní boli.

Základnou námietkou obvinených bolo, že je nelogické aby v situácii, keď výstavba v Mestskej časti Košice - Dargovských hrdinov stagnovala poskytovali úplatky, ako aj za situácie, keď spoločnosť KAME SLOVAKIA GROUP, a.s. dlhovala nemalé finančné prostriedky a zabezpečením finančných zdrojov prostredníctvom pôžičiek ich cieľom bolo najmä úspešne ukončiť výstavbu obytného súboru NA HORE. Opak je však pravdou. Práve od poskytnutia úplatku záviselo či bude spoločnosť KAME SLOVAKIA GROUP, a.s. schopná dokončiť výstavbu obytného súboru NA HORE resp. dostať výstavbu, ako opakovane zdôrazňoval aj JUDr. L. K., „do ažuritu“, aby sa spoločnosť KAME SLOVAKIA GROUP, a.s. mohla uchádzať realizácie ďalšej výstavby financovanej zo ŠFRB a MVaRR, o čom svedčí zoznam projektov, ktoré v e-mailovej komunikácii s PhDr. A. F. om spomína R. P., a ku ktorým návrhu zmlúv predloží obžalovaný JUDr. A. H.. Jednalo sa o projekty Rozhanovce, Kapušany, Jarovnice, ktoré spomína aj R. P. vo svojom maili - Stav KAME k 31.01.2002, na ktorých sa mali podieľať aj obvinení, kde rovnako aj spomína nutnosť odovzdania ďalšieho úplatku „požiadal som a dostal som pravdepodobne predĺžený termín, ale zase to nebude zadarmo a vy sa budete čudovať“. Pre takýto záver svedčí napokon aj následný vývoj v celej kauze týkajúcej sa výstavby obecných nájomných bytov, keď takpovediac finančné prostriedky boli napriek nevykonaným prácam a výkonom poukázané a napriek opakovaným signalizáciám a následným kontrolám bola táto skutočnosť zo strany príslušných štátnych orgánov a ich štatutárnych zástupcov, vrátane riaditeľa ŠFRB, krytá a zamlčovaná, pričom k podaniu trestného oznámenia došlo až po prevalení celej kauzy dňa 06.02.2004.

Záverom možno konštatovať, že ako pravdivá sa ukázala aj výpoveď svedka Ing. E. E. týkajúcej sa sponzorskej podpory strany SDKÚ v komunálnych voľbách v roku 2002 poskytnutú Ing. M. W. ako koordinátorovi predvolebnej kampane vo výške 400.000,- Sk a prostredníctvom financovania kampane zabezpečovanej Ing. C. R. pre A. T., ktorú sprostredkoval odsúdený JUDr. L. K..

V priebehu konania obvinení spochybňovali dôveryhodnosť svedka Ing. E. E. tým, že podaním trestného oznámenia a spolupracou s políciou mal v úmysle sa vyhnúť trestnému stíhaniu a zakryť vlastnú trestnú činnosť. Za tým účelom poukazovali nielen na právoplatný odsudzujúci rozsudok Špecializovaného trestného súdu, pracovisko Banská Bystrica zo dňa 09.06.2008 sp. zn. BB-3T/28/2007, ale predložili súdu obžalobu Krajskej prokuratúry v Žiline sp. zn. Kv 67/02 zo dňa 14.06.2006 podanú na Ing. E. E. pre pokračovací trestný čin podvodu v spolupáchateľstve podľa § 9 ods. 2 k § 250 ods. 1 a 5 Trestného zákona účinného do 31.12.2005 a obžalobu Krajskej prokuratúry v Košiciach sp. zn. 1 Kv 18/08 zo dňa 12.09.2011 podanú na Ing. E. E. pre pokračovací obzvlášť závažný zločin podvodu formou účastníctva podľa § 221 ods. 1 a 3 písm. c), ods. 4 písm. a), k § 21 ods. 1 písm. a) Trestného zákona.

Spolupráca s osobami podieľajúcimi sa na trestnej činnosti je dôležitým nástrojom v boji proti organizovanému zločinu aj korupcii, pričom orgány činné v trestnom konaní ako aj súdy si vždy musia byť

vedomé rizika, že ich vyjadrenia sú náchylné k väčšej manipulácii s cieľom získať výhodnejšie postavenie v trestnom konaní alebo z dôvodu osobnej pomsty. Práve z uvedeného dôvodu sa kladú vyššie nároky na preverenie ich výpovede a podporu tvrdení aj v iných dôkazoch, avšak samotná skutočnosť, že svedok bol hoc aj opakovane trestne stíhaný a právoplatne odsúdený za súvisiacu trestnú činnosť neznamená, že jeho výpoveď je v konaní pred súdom neprípustná alebo automaticky považovaná za nedôveryhodnú (pozri napr. rozhodnutie Veľkej komory EŠLP vo veci Labita proti Taliansku, zo dňa 6. 4. 2000, č. 26772/95, § 157).

Svedok Ing. E. E. pôsobil ako predseda predstavenstva a štatutárny orgán spoločnosti KAME SLOVAKIA GROUP, a.s. pričom prostredníctvom svojho známeho S. P., ktorý oslovil ministra vnútra RNDr. R. H. nakoniec podal dňa 06.02.2004 trestné oznámenie na Prezídium PZ SR, Úrad boja proti korupcii, odbor boja proti korupcii východ a vypovedal o korupčnom pozadí financovania výstavby nájomných bytov realizovaných spoločnosťou KAME SLOVAKIA GROUP, a.s. v Mestských častiach Košice - Dargovských hrdinov a Košice - Barca, na ktorej sa podieľali aj obvinení.

Následne vyšetrovateľ Prezídia PZ SR, Úradu boja proti korupcii, Odboru boja proti korupcii Východ, vychádzajúc zo skutkového stavu uvedenom v podanom trestnom oznámení uznesením zo 7. 2. 2004 ČVS: PPZ-11/BPK-V-2004 podľa § 160 ods. 1 Trestného poriadku účinného do 31.12.2005 začal trestné stíhanie pre trestný čin podvodu podľa § 250 ods. 1, ods. 5 Trestného zákona účinného do 31.12.2005 a pre trestný čin prijímania úplatku a inej nenáležitej výhody podľa § 160a ods. 1 Trestného zákona účinného do 31.12.2005.

Prokurátor generálnej prokuratúry Slovenskej republiky JUDr. C. P. dňa 10.03.2004 vydal súhlas na dočasné odloženie vznesenia obvinenia Ing. E. E. pre trestný čin podplácania podľa § 160a ods. 1 Trestného zákona účinného do 31.12.2005 a následne uznesením zo dňa 15.04.2004 pod ČVS: PPZ-14/BPK-V-2004 podľa § 163 ods. 1 Trestného poriadku účinného do 31.12.2005 začal trestne stíhať Ing. E. E. a Ing. A. A. ako obvinených z pokračujúceho trestného činu podvodu spolupáchateľstvom podľa § 9 ods. 2, § 250 ods. 1, ods. 5 Trestného zákona účinného do 31.12.2005, druhého z nich aj pre trestný čin zneužívania právomoci verejného činiteľa podľa § 158 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. c) Trestného zákona účinného do 31.12.2005.

Rozsudkom Špecializovaného trestného súdu, pracovisko Banská Bystrica zo dňa 09.06.2008 sp. zn. BB-3T/28/2007 bol svedok Ing. E. E. uznaný vinným z pokračovacieho trestného činu podvodu podľa § 250 ods. 1 ods. 5 Trestného zákona účinného do 31.12.2005 spáchaného formou spolupáchateľstva skrátene na tom skutkovom základe, že ako predseda predstavenstva spoločnosti KAME SLOVAKIA GROUP, a.s. predložil dodávateľské faktúry v súvislosti s realizáciou výstavby obytného bytového súboru NA HORE, pričom práce a materiál na nich deklarovaný dodané neboli, za čo mu bol uložený nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 8 rokov a 6 mesiacov a peňažný trest vo výmere 500.000,- Sk, ktorý mu bol rozsudkom Najvyššieho súdu zmiernený na 6 rokov z dôvodu, že na protiprávnom konaní sa podieľali viaceré osoby z radov príslušného okresného úradu, resp. niektorí poslanci miestneho zastupiteľstva, ktorých trestná činnosť ostala nepovšimnutá, pričom v dôsledku oznámenia trestnej činnosti sa sám vystavil riziku trestného postihu.

V konečnom dôsledku si tak Ing. E. E. podaním trestného oznámenia a následnou svedeckou výpoveďou privodil trestné stíhanie a následne aj odsúdenie na podstatne prísnejší trest než aký v priebehu trestného stíhania hrozil obžalovaným.

Rizika spojeného s osobou svedka Ing. E. E. si boli vedomí aj vyšetrovatelia, o čom v konaní pred súdom vypovedal najmä riaditeľ Úradu boja proti korupcii JUDr. D.Q..

Súd si rovnako nerobí ilúzie o dôvodoch, ktoré viedli svedka Ing. E. E. k podaniu trestného oznámenia, najmä ak vezme do úvahy, že už od druhej polovice roku 2003 bolo zrejme, že štádium výstavby nájomných bytov ani zďaleka nezodpovedá deklarovaným a fakturovaným prácam. Navyše, svedok si v priebehu od septembra 2003 t.j. od času keď bol pozbavený všetkých funkcií a právomocí v spoločnosti KAME SLOVAKIA GROUP, a.s. do 06.02.2004, keď podal trestné oznámenie, vyhotovoval súkromné obrazovo-zvukové záznamy zo stretnutí s obžalovanými (zv. 1 č.l. 150) a ďalšími osobami, čo svedčí o jeho predchádzajúcej príprave na podanie trestného oznámenia. Rovnako tak v konaní pred súdom nedokázal presvedčivo objasniť jednotlivé finančné toky v spoločnosti KAME SLOVAKIA GROUP, a.s. ani časté výbery vysokých obnosov finančnej hotovosti, a to nielen sumy 25.000.000,- Sk, z ktorej bol poskytnutý úplatok vo výške 9.000.000,- Sk, čo však opätovne neznamená, že podstata skutkových tvrdení svedka o poskytnutí úplatku sa nezakladá na pravdivých skutočnostiach.

Záverom prvostupňový súd konštatuje, že napriek obhajobou predloženým obžalobám podaným na svedka Ing. E. E., z výpisu z registra trestov nevyplýva iné odsúdenie ako odsúdenie rozsudkom Špecializovaného trestného súdu.

Čo sa týka procesného postavenia svedka Ing. E. E. ako agenta či spolupracujúcej osoby a námietky provokácie pôvodne najvyšší súd ako súd odvolací vo svojom uznesení zo dňa 04.04.2012 sp. zn. 5 To 9/2011 dospel k záveru, že skutkový dej bol riadený obvinenými v dôsledku čoho zo strany orgánov činných v trestnom konaní nebolo potrebné aby svedok Ing. E. E. vystupoval ako agent podľa § 88b Trestného poriadku účinného do 31.12.2005, keďže udalosti neboli predstierané ale založené na realizácii zámeru zosnovaného obžalovanými s cieľom dokončenia ich plánu v podobe prevzatia sumy 1.000.000,- Sk (33.193,92 eur) pre „ľudí z Bratislavy“, a teda v prípade odovzdania splátky z druhej polovice úplatku už išlo len o dokončenie dokonaného trestného činu.

Naopak, dovolací senát Najvyššieho súdu SR zaujal iný názor, ktorý záväzne skoncipoval v rozsudku zo dňa 26.04.2023 sp. zn. 1TdoV/3/2022, ktorým vyslovil porušenie zákona v neprospech obžalovaného JUDr. A. H. a sumarizujúc výpoveď osoby (svedka Ing. E. E.), ktorá podala trestné oznámenie (dňa 06.02.2004) a následne participovala s orgánmi činnými v trestnom konaní na usvedčovaní páchatel'ov bez toho, aby na túto činnosť bola riadne ustanovená za agenta, nie je použiteľná v časti týkajúcej sa poznatkov - okolností, o ktorých sa dozvedela v rámci takéhoto neprocesného pôsobenia a rovnako tak nie sú použiteľné ani ďalšie iné dôkazy, ktoré boli získané obchádzaním zákonných podmienok na použitie agenta, a teda v súvislosti s činnosťou osoby vo faktickom, nie však procesne podloženom postavení agenta.

Na základe týchto skutočností potom dovolací súd prijal záver, že dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. g) Trestného poriadku tak v tejto veci zakladá skutočnosť, že vina dovolateľa obžalovaného JUDr. A. H. bola založená:

- na výpovedi kľúčového svedka Ing. E. E., z ktorej nebola vyčlenená jej nepoužiteľná časť týkajúca sa okolností, ktoré nasledovali po podaní jeho trestného oznámenia dňa 06.02.2004, t.j. po tom, čo začal neprocesným spôsobom spolupracovať s orgánmi prípravného konania,
- na záznamoch z políciou monitorovaných stretnutí svedka Ing. E. E. (v tom čase už spolupracujúceho s orgánmi prípravného konania) s obvinenými z dní 23.02.2004, 03.03.2004, 05.03.2004 a 10.03.2004, ktoré boli získané na základe príkazov tzv. priestorových odposluchov podľa § 88e Trestného poriadku účinného do 31.12.2005.

Nakoľko výpoveď svedka Ing. E. E. v časti týkajúcej sa okolností, ktoré nastali po tom, čo začal neprocesne spolupracovať s orgánmi prípravného konania na usvedčení obvinených, je nepoužiteľná, dovolací súd považuje otázku, či svedok v rámci tejto svojej činnosti plnil úlohy agenta provokatéra, za irelevantnú. S týmito skutočnosťami sa stotožnil aj prvostupňový súd.

V konkrétnej trestnej veci to znamená, že z výpovedí svedka Ing. E. E. sú procesne nepoužiteľné len poznatky - okolnosti, ktoré nastali po podaní trestného oznámenia zo dňa 06.02.2004. Ide teda o okolnosti prípravy a realizácie požiadania a následného prevzatia sumy 1.000.000,- Sk (33.193,92 eur) odsúdeným JUDr. L. K. a obžalovaným JUDr. A. H. v kancelárii firmy KAME SLOVAKIA GROUP, a.s. v Košiciach na ulici Popradskej 66, ich následné zadržanie políciou a vykonanie domových prehliadok s výsledkom zaistenia listinných dôkazov, o ktorých vypovedal Ing. E. E. ako svedok hoci až dňa 07.02.2004 a nasledujúcich výpovediach v prípravnom konaní a tiež na hlavnom pojednávaní. Logickým vyústením takýchto úvah súdu bolo potom oslobodenie obžalovaného JUDr. A. H. z bodu 2.) obžaloby (viď bod II. rozsudku).

Uvedené však neznamená, že sú automaticky nepoužiteľné všetky výpovede svedka Ing. E. E. z prípravného konania a hlavného pojednávania. Výkladom opaku je potom zrejmé, že procesne použiteľné sú teda výpovede svedka Ing. E. E., o ktorých sa dozvedel pred spoluprácou s políciou, to znamená pred dňom 06.02.2004, hoci o nich vypovedal ako svedok až nasledujúci deň po podaní trestného oznámenia, a síce 07.02.2004 a samozrejme v ďalších dňoch v prípravnom konaní a reprodukoval to následne aj na hlavnom pojednávaní. Ide o skutočnosti, ktoré sa odohrali cca pred dvomi rokmi od podania trestného oznámenia a týkajú sa informácií a faktov vnímaných svedkom k 1.) skutku rozsudku. Je to tak preto, že v novembri 2002 svedok s políciou nespupracoval a súd nezistil procesnú nezákonnosť vykonaných výsluchov v prípravnom konaní a toľž už nie na hlavnom pojednávaní. V tejto súvislosti prvostupňový súd podčiarkuje výhradu dovolacieho súdu len v tom, že z výpovedí kľúčového svedka Ing. E. E. bolo potrebné vyčleniť len jej nepoužiteľnú časť týkajúcu sa okolností (nie výpovedí svedka), ktoré nastali po podaní jeho trestného oznámenia dňa 06.02.2004. Preto prvostupňový súd pri uznaní viny obžalovaného JUDr. A. H. v 1.) bode rozsudku vychádzal najmä z výpovedí tohto svedka, lebo jeho výpovede považoval za procesne zákonné a na opačné hodnotenie nemal žiaden procesný dôvod.

Po vyhodnotení všetkých dôkazov jednotlivo i v súhrne potom vzal súd za dokázané, že obžalovaný JUDr. A. H. po predchádzajúcej spoločnej dohode s už odsúdenými JUDr. L. K. a R. P. v presne nezistenej dobe v priebehu mesiacov september 2002 až november 2002 v Košiciach požiadali Ing. E. E. ako štatutárneho zástupcu firmy KAME SLOVAKIA GROUP, a.s. Košice o poskytnutie úplatku v sume 18.000.000 Sk (594.490,54 eur) pre doposiaľ nestotožnené osoby za to, že mali byť príslušnými orgánmi v Bratislave schválené žiadosti Mestskej časti Košice - Dargovských hrdinov a Mestskej časti Košice - Barca o pridelenie finančných prostriedkov zo štátneho fondu rozvoja bývania a Ministerstva výstavby a regionálneho rozvoja SR v sume cca 181.000.000 Sk (6.008.099,32 eur) na výstavbu obecných nájomných bytov, ktorým generálnym dodávateľom sa stala firma KAME SLOVAKIA GROUP, a.s. Košice. Na základe toho v presne nezistenom čase od 26.11.2002 do 29.11.2002 v Košiciach na ulici Mäsiarskej 34 v byte obývanom O. P. odovzdal Ing. E. E. obžalovaným JUDr. L. K., JUDr. A. H. a R. P. sumu spolu 9.000.000 Sk (298.745,27 eur), čo predstavovalo sumu zodpovedajúcu jednej polovici z požadovaného úplatku. Obžalovaní túto sumu odovzdali v presne nezistenom čase na nezistenom mieste v Bratislave doposiaľ nezisteným osobám, ktoré mali zariadiť, aby uvedené žiadosti mestských častí boli schválené.

Obžalovaný JUDr. A. H. je teda spolupáchatelom trestného činu nepriamej korupcie podľa § 9 ods. 2, § 162 ods. 2 Trestného zákona účinného do 31.12.2005. Poskytnutie úplatku za to, že niekto bude svojim vplyvom pôsobiť na výkon právomoci osoby uvedenej v § 160a Trestného zákona účinného do 31.12.2005 mu súd jednoznačne preukázal, najmä výpoveďou svedka Ing. E. E., výpoveďami svedkov Ing. D. T., Ing. R. P., A. T., JUDr. O. U., Ing. O. S., Ing. R. R., Ing. M. W., Ing. C. R., znaleckým posudkom KEÚ PZ Bratislava, ktorého závery na hlavom pojednávaní predniesol znalec Ing. D. H. a z ktorých vyplýva, že dokument s názvom „rozpis dlhov.doc“ zo dňa 21.11.2002, ktorý bol zaistený v počítači obžalovaného R. P. a v ktorom je aj položka „Blava 10 % 18.200.000 Sk - preberie L. - A.“, je autentický.

V nadväznosti na to, že vykonanými dôkazmi bolo preukázané, že sa skutok stal a že ho spáchal obžalovaný JUDr. A. H., bolo namieste zaoberať sa príčnosťou jeho konania v čase spáchania trestného činu ako jednou zo základných podmienok trestnej zodpovednosti. Nezistilo sa nič, čo by ho zbavilo trestnej zodpovednosti. Jeho trestná činnosť mu bola jednoznačne dokázaná ako to vyplýva z predchádzajúcich častí odôvodnenia tohto rozsudku. Nič teda nebránilo uznať ho za vinného zo spolupáchatelstva trestného činu nepriamej korupcie podľa § 9 ods. 2, § 162 ods. 2 Trestného zákona účinného do 31.12.2005, teda rozdielne od toho ako jeho konanie právne posúdil v obžalobe prokurátor (spolupáchatelstvo trestného činu prijímania úplatku a inej nenáležitej výhody podľa § 9 ods. 2, § 160a ods. 1 Trestného zákona účinného do 31.12.2005).

Trestný čin nepriamej korupcie podľa § 162 ods. 2 Trestného zákona účinného do 31.12.2005 spácha o.i. ten, kto priamo inému poskytne úplatok za to, že bude svojim vplyvom pôsobiť na výkon právomoci osoby uvedenej v § 160a Trestného zákona účinného do 31.12.2005. Ide o trestný čin, ktorého skutková podstata je naplnená iba v prípade úmyselného zavinenia páchatel'a.

Trestný zákon rozoznáva dve formy úmyselného zavinenia - priamy a nepriamy úmysel (§ 4 písm. a), písm. b) Trestného zákona účinného do 31.12.2005). Páchatel' koná v priamom úmysle, ak chce spôsobom uvedeným v Trestnom zákone porušiť alebo ohroziť chránený záujem. V prípade nepriameho úmyslu páchatel' vie, že svojim konaním môže také porušenie alebo ohrozenie spôsobiť, a pre prípad, že sa tak stane, je s tým uzrozumený.

V konkrétnej trestnej veci z výsledkov vykonaného dokazovania jednoznačne vyplynulo, že svedkom Ing. E. E. odovzdanú sumu 9.000.000 Sk obžalovanému JUDr. A. H., spolu s odsúdenými JUDr. L. K. a R. P., ju tieto poskytli v presne nezistenom čase na nezistenom mieste v Bratislave doposiaľ nezisteným osobám ako úplatok zodpovedajúci jednej polovici z celkom požadovaného úplatku tvoriaceho 10 % podiel z pridelených finančných prostriedkov zo ŠFRB a MVaRR v sume cca 181.000.000 Sk. Obžalovaný JUDr. A. H., spolu s už odsúdenými JUDr. L. K. a R. P. úplatok poskytli v súvislosti s prideľovaním verejných prostriedkov na účely výstavby obytných súborov v Mestských častiach Košice - Dargovských hrdinov a Košice - Barca, v dôsledku čoho došlo k neoprávnenému poskytnutiu uvedeného zvýhodneného úveru zo ŠFRB a dotácie z MVaRR, ale aj preto, aby prostredníctvom refundácie nákladov na základe faktúr predložených zástupcami spoločnosti KAME SLOVAKIA GROUP, a.s., ktoré sa ukázali ako nepravdivé, došlo k neoprávnenému vyplateniu finančných prostriedkov tejto súkromnej spoločnosti. Nemožno opomenúť, že všetci zainteresovaní očakávali z výstavby v mestských častiach zisk, ktorý bol v značnej miere podmienený práve úspešným ukončením výstavby, najmä v Mestskej časti Košice - Dargovských

hrdinov a rovnako sa mali podieľať aj na ďalšej plánovanej výstavbe. Odovzdaním úplatku teda sledovali aj vlastný nemalý finančný prospech, keď len v súvislosti s ich účasťou na projekte v Mestských častiach Košice - Dargovských hrdinov a Košice - Barca mala byť JUDr. A. H. a JUDr. L. K. vyplatená odmena vo výške po viac ako 2.000.000,- Sk. V prípade odsúdeného R. P. sa jednalo najmä o odmenu za prípravné projektové práce a o finančné prostriedky z predaja pozemkov, na ktorých prebiehala výstavba, ako aj o podiel zo ziskov spoločnosti KAME SLOVAKIA GROUP, a.s., a samozrejme i o záujem na vrátení finančných prostriedkov, ktoré do spoločnosti vložil.

Skutková podstata trestného činu nepriamej korupcie podľa § 162 ods. 2 Trestného zákona účinného do 31.12.2005 postihuje toho, kto poskytne, ponúkne alebo sľúbi úplatok vo veci, ktorej sa úplatok týka a nie je osobou, ktorá má pôsobiť na právomoc verejného činiteľa. Spravidla pôjde o osobu, v ktorej záujme má byť na výkon právomoci verejného činiteľa pôsobené. Pre dokonanie tohto trestného činu sa nevyžaduje, aby na výkon právomoci verejného činiteľa bolo pôsobené. Verejný činiteľ ani nemusí vedieť o takomto zámere. Z výpovedí svedkov JUDr. O. U., Ing. O. S. a Ing. R. R. vyplynulo, že pre nevyriešené vlastnícke vzťahy nemalo byť nikdy vydané stavebné povolenie a tým ani poskytnutá štátna podpora v podobe úveru zo ŠFRB a dotácia z MVaRR.

Vychádzajúc najmä z tvrdení svedka Ing. E. E. ako celku, na ktoré nadväzuje celý reťazec nepriamych dôkazov vzájomne sa dopĺňajúcich, prvostupňový súd v otázke právneho posúdenia konania obžalovaného JUDr. A. H. uzatvára, že toto bolo potrebné právne kvalifikovať ako trestný čin nepriamej korupcie podľa § 162 ods. 2 Trestného zákona formou spolupáchateľstva podľa § 9 ods. 2 Trestného zákona účinného do 31.12.2005, keďže obžalovaný JUDr. A. H. spoločným konaním s už odsúdenými JUDr. L. K. a R. P. inému poskytl úplatok za to, že bude svojím vplyvom pôsobiť na výkon právomoci osoby uvedenej v § 160a Trestného zákona účinného do 31.12.2005. Treba iba dodať, že uvedená právna kvalifikácia nielenže reprezentuje skutkovú verziu, ktorá je pre obžalovaného najpriaznivejšia (zákaz zmeny k horšiemu podľa § 391 ods. 2 Trestného poriadku), ale aj najdôslednejšie pokrýva v tejto veci zabezpečené a vykonané dôkazy.

Pokiaľ ide o právnu kvalifikáciu uvedenú v obžalobe (spolupáchateľstvo trestného činu prijímania úplatku a inej nenáležitej výhody podľa § 9 ods. 2, § 160a ods. 1 Trestného zákona účinného do 31.12.2005) treba zdôrazniť, že obžalovaný JUDr. A. H. nedisponoval kompetenciami, v rámci ktorých by obstarával veci všeobecného záujmu, teda nerozhodoval o štátnej podpore pre výstavbu obecných nájomných bytov. Trestný čin prijímania úplatku a inej nenáležitej výhody podľa § 160a ods. 1 Trestného zákona účinného do 31.12.2005 môže spáchať iba špeciálny subjekt, teda osoba, ktorá sa podieľa na obstarávaní veci všeobecného záujmu. Rovnako prvostupňový súd dodáva, že neexistuje ani príčinná súvislosť medzi úplatkom a obstarávaním veci všeobecného záujmu, pretože prijatý alebo sľúbený úplatok musí súvisieť s činnosťou osoby, ktorá zaisťuje plnenie činností súvisiacich s obstarávaním veci všeobecného záujmu.

V rámci úvah o postihu obžalovaného mal súd na zreteli predovšetkým účel trestu podľa § 23 ods. 1 Trestného zákona účinného do 31.12.2005, teda potrebu chrániť spoločnosť pred páchatelmi trestných činov, zabrániť odsúdenému v ďalšom páchaní trestnej činnosti a vychovať ho k tomu, aby viedol riadny život, a tým výchovne pôsobiť aj na ostatných členov spoločnosti, najmä na ďalších možných páchatelov podobnej trestnej činnosti.

Druh trestu tu bol daný zo zákona, teda odňatie slobody alebo peňažný trest podľa § 162 ods. 2 Trestného zákona účinného do 31.12.2005. Pri určení výmery trestu súd na základe § 31 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona účinného do 31.12.2005 prihliadol najmä na stupeň nebezpečnosti trestného činu pre spoločnosť, a v tej súvislosti na význam chráneného záujmu, ktorý bol činom dotknutý, spôsob vykonania činu, jeho následok, okolnosti za ktorých bol čin spáchaný, osobu páchatel'a, mieru jeho zavinenia a jeho pohnútku, ale tiež aj na možnosť jeho nápravy a pomery páchatel'a. U spolupáchateľov aj na to, akou mierou konanie každého z nich prispelo k spáchaniu trestného činu.

Útok obžalovaného smeroval voči dôležitému zákonom chránenému záujmu, ktorým je záujem spoločnosti na riadnom, bezchybnom a zákonom poskytovaní úverov zo ŠFRB a k dotácií z MVaRR jednotlivým subjektom. Pri hodnotení významu chráneného záujmu mal súd takisto na zreteli skutočnosť, že korupcia v akejkoľvek forme predstavuje závažný celospoločenský problém.

Ostatné kritériá určenia druhu trestu a jeho výmery vyplynuli konkrétne z vyššie uvedených skutkových zistení. Súd vzal do úvahy najmä snahu obžalovaného nekalo ovplyvniť zákonné fungovanie pridelovania úverov ŠFRB a dotácií MVaRR a zároveň sa aj obohatiť. Ďalej tu súd prihliadol na okolnosti

týkajúce sa miesta a času spáchania trestného činu a okolností, čo pôsobili na obžalovaného a na rôzne sprievodné okolnosti. Súd vzal do úvahy i druh a povahu konania obžalovaného.

V mieste bydliska obžalovaného JUDr. A. H. je o ňom známe, že žije usporiadaným životom a na verejnosti sa správa slušne, doposiaľ nebol riešený komisiou verejného poriadku. V evidencii priestupkov Mestskej polície Kráľovský Chlmec má jeden záznam na úseku cestnej premávky. V obci požíva dobrú povesť. Uvedené skutočnosti vyplývajú zo správy mesta Kráľovský Chlmec zo dňa 15.02.2024, z ktorej sú zrejmé aj majetkové pomery obžalovaného tak, že obžalovaný vlastní vinohrad a osobné motorové vozidlo a je na starobnom dôchodku.

Zo správy Slovenskej advokátskej komory zo dňa 16.02.2024 č. 286/2024 je zrejmé, že komora evidovala JUDr. A. H. v zozname advokátov pod registračným číslom 2593 v období od 08.10.1991 do 29.06.2019. Počas trvania zápisu v zozname advokátov mal JUDr. A. H. opakovane pozastavený výkon advokácie od 22.06.2006 do 05.06.2008 z dôvodu § 8 ods. 1 písm. b) Zákona o advokácii (nástup výkonu trestu odňatia slobody, vzatie do väzby, resp. uloženie disciplinárneho opatrenia, pozastavenie výkonu advokácie), od 07.08.2009 do 26.01.2010 z dôvodu § 8 ods. 1 písm. c) Zákona o advokácii (vyslovenie viny za úmyselný trestný čin v rozsudku prvostupňového súdu do právoplatnosti rozsudku) a od 19.08.2016 do 07.12.2016 z dôvodu § 8 ods. 1 písm. c) Zákona o advokácii (vyslovenie viny za úmyselný trestný čin v rozsudku prvostupňového súdu do právoplatnosti rozsudku). JUDr. A. H. bol zo zoznamu advokátov vyčiarknutý rozhodnutím Predsedníctva Slovenskej advokátskej komory č. 76/6/2019 zo dňa 30.05.2019 podľa § 7 ods. 1 písm. d) Zákona o advokácii (právoplatné odsúdenie za úmyselný trestný čin - rozsudok Najvyššieho súdu SR z 24.01.2019 sp. zn. 5To/8/2018). Počas trvania zápisu JUDr. A. H. v zozname advokátov nebolo proti nemu právoplatne uložené akékoľvek disciplinárne opatrenie, t.j. je disciplinárne bezúhonným.

Z odpisu registra trestov obžalovaného JUDr. A. H. je zrejmé, že nebol doposiaľ súdom potrestaný.

V úzkej súvislosti s týmito hodnoteniami a osobnými pomermi obžalovaného súd posudzoval možnosť jeho nápravy. Tu prihliadol najmä na jeho správy o povesti z miesta bydliska, zo správy SAK, jeho doterajšiu beztrestnosť a vzal do úvahy aj všetky okolnosti, ktoré vyplývali o osobe obžalovaného z trestného spisu. V nadväznosti na to treba povedať, že v jeho osobnostnej skladbe neboli zistené žiadne negatívne známky, a preto bolo možné pripustiť záver, že prognóza jeho nápravy a prevýchovy je veľmi priaznivá, najmä ak sa na neho bude v súčasnosti pôsobiť primeraným výchovným trestom. Vzhľadom na skladbu jeho osobnosti a vek je primeraný výchovný postih najúčinnnejším prostriedkom nápravy. U takých jedincov ako je obžalovaný, práve takéto postihy v kombinácii s jeho seniorským vekom vytvorí účinné zábrany pred zopakovaním podobných deliktov a vezme si z trestu dostatočné ponaučenie. Súd teda dospel k záveru, že možnosť nápravy a prevýchovy obžalovaného JUDr. A. H. je veľmi pozitívna.

Ďalej súd zistil, že obžalovanému JUDr. A. H. poľahčovalo, že viedol pred spáchaním trestného činu riadny život (§ 33 písm. g) Trestného zákona účinného do 31.12.2005). Nepriťažovala mu žiadna z okolností uvedených v § 34 Trsteného zákona účinného do 31.12.2005.

Za spáchanie trestného činu nepriamej korupcie podľa § 162 ods. 2 Trestného zákona účinného do 31.12.2005 je možné dospelému páchatelovi uložiť trest odňatia slobody až na dva roky alebo peňažný trest.

Za štandardných okolností (odsúdenie v primeranom čase), najmä vzhľadom na vysokú sumu úplatku (9.000.000,- Sk, t.j. 298.745,27 Eur) by súd obžalovanému uložil nepodmienečný trest odňatia slobody v polovici trestnej sadzby, teda vo výmere jeden rok, so zaradením do prvej nápravno-výchovnej skupiny v zmysle § 39a ods. 2 písm. a) Trestného zákona účinného do 31.12.2005 a súčasne by mu uložil peňažný trest vo výmere aspoň 20.000 eur vzhľadom na skutočnosť, že odovzdaním úplatku sledoval aj svoje vlastné majetkové záujmy, teda tak, ako obvineným takéto tresty uložil súd už rozsudkom zo dňa 24.11.2015 č.k. PK-1TŠ/21/2005-10176.

Vzhľadom k tomu, že v konaní pred súdom došlo k extrémnym prietahom, ktoré v zásadnej miere boli zavinené súdom, keďže v konaní bol rozsudok prvostupňového súdu zrušený celkom trikrát z dôvodu závažných procesných pochybení, dôsledkom ktorých došlo k porušeniu práva obžalovaného (aj už obidvoch odsúdených) na prejednanie veci v primeranej lehote v zmysle čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a súčasne vzhľadom na obdobie 22 rokov z pohľadu tohto

rozhodovania, ktoré uplynuli od spáchania skutku, výkon nepodmienečného trestu odňatia slobody by úplne stratil svoj výchovný ako aj represívny účinok.

Po vyhodnotení všetkých okolností prípadu jednotlivo aj v súhrne, pokiaľ mali význam pre výrok o treste a slúžili v tomto smere na prospech obžalovanému i proti nemu, došiel súd k záveru, že objektívnym vyjadrením zistenej trestnej činnosti a príslušných zákonných hľadísk je trest odňatia slobody vymeraný obžalovanému podľa § 162 ods. 2 Trestného zákona účinného do 31.12.2005 vo výmere štyri mesiace, s podmiennečným odkladom podľa § 58 ods. 1 písm. a), § 59 ods. 1 Trestného zákona účinného do 31.12.2005 na skúšobnú dobu jeden rok. Takéto úvahy súdu majú oporu vo veľmi priaznivých možnostiach nápravy obžalovaného v kombinácii s jeho seniorským vekom a v neprimerane dlhom odstupe rozhodovania po spáchaní skutku a nepochybne aj v tom, že súd uznal obžalovaného vinným len z jedného skutku (uvedeného v 1. bode obžaloby), keď ho z druhého skutku (uvedeného v 2. bode obžaloby) spod obžaloby oslobodil.

Aj týmito skutočnosťami súd zdôvodňuje neuloženie peňažného trestu obžalovanému, navrhnutého prokurátorom v záverečnej reči vo výmere jedentisíc eur a s určením mesačných splátok. Neuloženie peňažného trestu súd odôvodňuje aj nemožnosťou vymoženia zvyšku (1.600 eur) z pôvodne uloženého peňažného trestu vo výmere 10.000 eur a tiež argumentáciou ustanovenia § 54 ods. 1 druhá veta za bodkočiarkou Trestného zákona účinného do 31.12.2005, že peňažný trest neuloží, ak je zrejmé, že by bol nevyožiteľný, keďže u obžalovaného ide o starobného dôchodcu a osobu vo vysokom veku.

II.

V tomto bode rozsudku súd podľa § 226 písm. c) Trestného poriadku účinného do 31.12.2005 obžalovaného JUDr. A. H. oslobodil spod obžaloby prokurátora Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry SR zo dňa 14.12.2005 č.k. VII Gv 8/04-404 pre skutok v 2.) bode obžaloby právne kvalifikovaný ako trestný čin prijímania úplatku a inej nenáležitej výhody vo forme spolupáchateľstva podľa § 9 ods. 2, § 160a ods. 1 Trestného zákona účinného do 31.12.2005, ktorý mal spáchať tak, že

JUDr. L. K. a JUDr. A. H. opätovne dňa 06.02.2004 v presne nezistenom čase v Košiciach na ulici Popradskej 66 v kancelárii firmy KAME SLOVAKIA GROUP, a.s. po predchádzajúcej dohode za tým istým účelom požiadali od Ing. E. E. zabezpečiť ako úplatok sumu aspoň 1.000.000,- Sk (33.193,92 eur), ktorú mali následne odovzdať v Bratislave doposiaľ nezisteným osobám, pričom dňa 10.03.2004 v čase okolo 17.00 h po predchádzajúcej dohode sa dostavili do kancelárie firmy KAME SLOVAKIA GROUP, a.s. v Košiciach na ulici Popradskej 66, kde tento úplatok v sume 1.000.000,- Sk (33.193,92 eur), JUDr. L. K. a JUDr. A. H. od Ing. E. E. prevzali, lebo nebolo dokázané, že tento skutok spáchal obžalovaný.

V tejto súvislosti je potrebné uviesť, že podkladom pre začatie trestného stíhania v tejto veci uznesením vyšetrovateľa zo dňa 07.02.2004 bolo trestné oznámenie Ing. E. E. podané ústne do zápisnice dňa 06.02.2004, v ktorom opísal skutkový stav, ako je zachytený v obžalobe prokurátora, podľa ktorej práve za takýchto okolností došlo k tomu, že JUDr. L. K. a JUDr. A. H. mali opätovne dňa 06.02.2004 v presne nezistenom čase v Košiciach na ulici Popradskej 66 v kancelárii firmy KAME SLOVAKIA GROUP, a.s. po predchádzajúcej dohode za tým istým účelom požiadať Ing. E. E., aby im zabezpečil ako úplatok sumu aspoň 1.000.000,- Sk (33.193,92 eur), ktorú mali následne odovzdať v Bratislave doposiaľ nezisteným osobám. Potom dňa 10.03.2004 v čase okolo 17.00 h po predchádzajúcej dohode sa mali dostaviť do kancelárie firmy KAME SLOVAKIA GROUP, a.s. v Košiciach na ulici Popradskej 66, kde mali od Ing. E. E. peniaze v sume 1.000.000,- Sk (33.193,92 eur) JUDr. L. K. a JUDr. A. H. aj prevziať.

Obžalovaný JUDr. A. H. k tomuto skutku na hlavnom pojednávaní vypovedal, že spoločnosť KAME SLOVAKIA GROUP, a.s. si voči nemu prestala plniť finančné záväzky vyplývajúce mu zo zmluvy o zabezpečení záležitostí, a preto podali aj s JUDr. L. K. návrh na vyhlásenie konkurzu na majetok spoločnosti. Po uzavretí zmluvy o urovnaní záväzkov zo dňa 27.01.2004 uzavreli s Ing. E. E. dňa 10.02.2004 dohodu a vzali návrh na konkurz späť. Nakoľko mali už aj s JUDr. L. K. informácie o nezrovnalostiach v účtovníctve spoločnosti zistených pri vnútornom audite a zamýšľanom trestnom oznámení na Ing. E. E., súhlasili so stretnutím s Ing. E. E., na ktorom im mal vyplatiť časť dlhu vo výške cca 1.000.000,- Sk. Pôvodne boli dohodnutí s Ing. E. E. na splatení časti dlhu na deň 08.03.2004, keď

sa aj nachádzali v Bratislave za účelom preverenia situácie v spoločnosti KAME SLOVAKIA GROUP, a.s. a v súvislosti s plánovanou výstavbou v Rozhanovciach a skutočným stavom na prebiehajúcej výstavbe, avšak na žiadosť Ing. E. E. došlo k preloženiu stretnutia na deň 10.03.2004. Za tým účelom bola vyhotovená faktúra a vyúčtovanie úrokov. Celková výška dlhu predstavovala sumu vo výške 2,7 milióna Sk spolu s 9 % ročným úrokom z omeškania z neuhradenej sumy. Výšku úrokov vypočítal ku dňu 28.02.2004, pričom v jeho prípade výška úrokov bola vyčíslená na 320.000,- Sk a v prípade JUDr. L. K. bola suma o 10-14.000,- Sk vyššia. Pri stretnutí s Ing. E. E. v spoločnosti KAME SLOVAKIA GROUP, a.s. dňa 10.03.2004 si vzájomne vymenili účtovné doklady vyhotovené na mieste, keďže pri Ing. E. E. si nikdy neboli istí presnou výškou sumy, ktorá im reálne mala byť uhradená. V prípade dokladov týkajúcich sa pôžičky sa jednalo len o účtovno-technickú operáciu z dôvodu neprekročenia hranice určenej pre povinnú registráciu ako platcov DPH, keďže mali v priebehu kvartála aj iné príjmy a účtovne dané obdobie nebolo uzavreté. Každý samostatne si prepočítal svoju časť uhradeného dlhu vo výške 500.000,- Sk a následne svoj podiel uschoval v aktovke JUDr. L. K., nakoľko on disponoval len diplomatkou, v ktorej sa nachádzali už listiny. Účtovné doklady si každý prevzal sám za seba. Nemá vedomosť o tom, že by Ing. E. E. ako fyzická osoba alebo za spoločnosť KAME SLOVAKIA GROUP, a.s. poskytol akúkoľvek čiastku na predvolebnú kampaň strany SDKÚ. Čo sa týka telefonátu s p. F. o „zlom počasí“ jednalo sa o odkaz pre JUDr. L. K., jeho obsah chápal v zmysle aký bol mienený teda, že je zlé počasie a informáciu obratom odovzdal JUDr. L. K., ktorý bol na ceste za ním.

Obžalovaný (odsúdený) JUDr. L. K. k tomuto skutku uviedol, že keď začiatkom roka 2004 ich Ing. E. E. ubezpečoval, že spoločnosť má aktívne saldo, dňa 27.01.2004 uzavreli zmluvu o vysporiadaní záväzkov a súčasne im bola splatená časť dlhu, vzali návrh na vyhlásenie konkurzu späť, avšak v tom čase už Ing. E. E. podal na nich trestné oznámenie. Následne im v niekoľkých splátkach uhradil dlhy v celkovej výške 700.000,- Sk zo sumy 2.700.000,- Sk bez príslušenstva, v dôsledku čoho vzali späť návrh na vyhlásenie konkurzu. Podklady, ktoré pripravoval JUDr. A. H. slúžili na účely úhrady zvyšku dlhu nakoľko už v tom čase sa mu konanie Ing. E. E. nepozdávalo a z toho dôvodu sa ani nezúčastnil stretnutia, ktoré sa uskutočnilo dňa 13.02.2004. Už vtedy vedel, že mal mať prichystanú sumu 1.000.000,- Sk na účely úhrady časti dlhu. Skutočnosť, že mu po dlhej dobe má byť uspokojená jeho pohľadávka spomínal aj dekanovi ich farnosti, ktorému prisľúbil príspevok na kostol ako aj kolegovi Ing. M. P. pri obede krátko pred zadržaním. Dňa 10.03.2004 poobede medzi štvrtou a piatou vyzdvihol JUDr. A. H. a spoločne išli na stretnutie k Ing. E. E., ktorý im tvrdil, že má zlomenú nohu. So sebou mali aj doklady a pripravené vyčíslenie úrokov, ktoré spracoval JUDr. A. H. a ktoré ešte kontrolovala jeho manželka. V tom období mal vážne finančné problémy nakoľko z vlastných finančných prostriedkov financoval občerstvenie pre dobrovoľníkov, ktorí pomáhali pri finančnej stabilizácii mesta Košice. Popri samotnej istine sa snažili domôcť aj úrokov z omeškania, pričom vzhľadom na to, že bol koniec účtovného obdobia, výlučne z účtovných dôvodov aby sa nestali platcami DPH, zvolili v časti mechanizmus - pôžičky. Z vyplatenej sumy malo ísť každému po 500.000,- Sk, z toho 250.000,- Sk na úroky. Všetky peniaze vložil so súhlasom JUDr. A. H. k sebe do kufríka. To, že bol vypísaný aj doklad o vrátení pôžičky považuje za omyl zo strany Ing. E. E.. Všetky platby, ktoré obdržal od Ing. E. E. ako splátku dlhu boli riadne zaúčtované. Pozemky, na ktorých mala prebiehať výstavba patrili R. P. resp. jeho otcovi a ďalšia časť pozemkov patrila súkromným vlastníkom. V prípade výstavby v Mestskej časti Košice - Dargovských hrdinov bola medzi spoločnosťou KAME SLOVAKIA GROUP, a.s. a mestskou časťou podpísaná zmluva o budúcej zmluve na základe ktorej malo dôjsť k vysporiadaniu pozemkov a ich následnému prevodu pozemkov na mestskú časť.

Svedok Ing. E. E. k tomuto skutku na hlavnom pojednávaní vypovedal, že ako výstavba začala opätovne napredovať JUDr. L. K. a JUDr. A. H. začali na neho vyvíjať nátlak v súvislosti s druhou polovicou úplatku na upokojenie ľudí v Bratislave, ktorí mali byť sú nervózni z toho, že výstavba nenapreduje podľa plánu. Požadovaná zvyšná polovica úplatku vo výške 9.000.000,- Sk, ktorá po jeho námietke, že spoločnosť takou sumou nedisponuje, bola znížená na sumu 1.000.000,- Sk ako minimálnu akceptovateľnú výšku splátky. Tému úplatku vo výške 1.000.000,- Sk otvoril JUDr. L. K. pri rozhovore počas jeho cesty na výkonný výbor strany SDKÚ. Mal prichystaných 1.000.000,- Sk, ktorú mal prichystanú skutočne slúžiť na úhradu ich pohľadávok voči spoločnosti KAME SLOVAKIA GROUP, a.s. na základe vystavených faktúr. Rovnako na neho vyvíjal nátlak aj R. P., ktorý sa mu mal vyhrážať fyzickou likvidáciou jeho aj rodiny. V tom čase neprichádzalo do úvahy, aby sa spoločnosť dostala k peniazom cez fiktívne faktúry keďže už vtedy prebiehali viaceré kontroly. Keďže vzhľadom na stav výstavby odmietol poskytnúť druhú polovicu úplatku, začali na neho vyvíjať tlak využitím návrhu na vyhlásenie konkurzu na spoločnosť KAME SLOVAKIA GROUP, a.s. a navyše na stavbe a v spoločnosti každý mesiac prebiehali kontroly zo strany mestskej časti, ŠFRB, MVaRR a Úradu finančnej kontroly a iných štátnych orgánov, i keď pravidelné

kontroly prebiehali riadne od začiatku výstavby a zúčastňovali sa ich zástupcovia miestneho úradu, Okresného úradu Košice a Krajského úradu Košice a prvé výhrady k výstavbe boli formulované už na jar 2003 a následne v druhej polovici roka 2003. Koncom roka 2003 dostal od R. P. list adresovaný ŠFRB obsahom ktorého bolo upozornenie, aby spoločnosti KAME SLOVAKIA GROUP, a.s. neposkytovali finančné prostriedky na projekty Kapušany a Rozhanovce. S týmto listom išiel za riaditeľom Ing. W. P., ktorý poprel, že by taký list dostal, že R. P. nepozná a s vecou nechce mať nič spoločné. Dňa 27.01.2004 uzavrel s JUDr. L. K. a JUDr. A. H. zmluvu o vysporiadaní záväzkov, nakoľko v roku 2004 sa pokračovalo vo výstavbe a chcel sa tým vyhnúť návrhu na vyhlásenie konkurzu na spoločnosť z ich strany, pričom v zmluve deklaroval aktívne saldo spoločnosti vo výške 86 miliónov Sk. Uhradil im časť pohľadávok a súčasne sa dohodli na odovzdaní úplatku vo výške 1.000.000,- Sk potom, čo zabezpečia doklady na krytie úplatku. Pod týmto tlakom sa rozhodol osloviť svojho známeho S. P., aby informácie o poskytovaní úplatku odovzdal priamo ministrovi vnútra RNDr. R. H., keďže nedôveroval polícii v Košiciach, na ktorú mal JUDr. L. K. ako viceprimátor mesta Košice silné kontakty. Nie je však pravdou, že by sa mu predstavil pod priezviskom Konev. Považuje to len za skomolenie mena v zápisnici. Po pár dňoch ho kontaktoval opätovne jeho známy, ktorý ho informoval, že za ním príde príslušník polície z Úradu boja proti korupcii v Košiciach. Následne niekoľkokrát vypovedal na Úrade boja proti korupcii aj o pozadí financovania výstavby, v dôsledku čoho začalo trestné stíhanie aj voči jeho osobe. Pred samotným odovzdaním úplatku vo výške 1.000.000,- Sk sa uskutočnilo niekoľko stretnutí, na ktorých opakovali JUDr. L. K. a JUDr. A. H. požiadavku odovzdania časti úplatku na upokojenie situácie a za tým účelom pripravili doklady pre prípad potreby vysvetliť odkiaľ majú pri sebe hotovosť vo výške 1.000.000,- Sk. S požiadavkou na vypracovanie „dokladového krytia“ prišiel JUDr. L. K., nakoľko už pri odovzdaní prvej časti úplatku mal pocit, že bolo monitorované políciou. Informáciu mal mať od svojho známeho z radov polície a aj takú, že už prebieha vyšetrovanie. To trvalo približne jeden mesiac od dohodnutia odovzdania 1.000.000,- Sk až po samotnú realizáciu. Túto finančnú čiastku poskytla polícia, pričom vzhľadom na to, že s JUDr. L. K. aj JUDr. A. H. bol už dohodnutý na ich odovzdaní, od polície dostal „voľnú ruku“ a nebol osobitne inštruovaný ohľadom správania sa. Niekoľkokrát stretnutie, na ktorom malo dôjsť k odovzdaniu úplatku, odriekli na poslednú chvíľu, nakoľko sa odmietali stretnúť v priestoroch KAME SLOVAKIA GROUP, a.s., ale vždy len na verejných priestoroch. O organizácii stretnutia hovoril najmä s JUDr. L. K.. K samotnému odovzdaniu došlo až v marci 2004. Boli pripravené pokladničné doklady - pôžička a vrátenie peňazí podpísané dopredu pár týždňov, aby nevznikli nezrovnalosti v účtovníctve napriek tomu, že žiadna pôžička im spoločnosťou KAME SLOVAKIA GROUP, a.s. poskytnutá nebola. JUDr. L. K. a JUDr. A. H. si peniaze prepočítali a rozdelili. Mali ich odniesť do Bratislavy. V ten deň ale boli zadržaní s peniazmi políciou. Voči JUDr. L. K. a JUDr. A. H. spoločnosť KAME SLOVAKIA GROUP, a.s. evidovala neuhradené pohľadávky, na zaplatenie ktorých im vznikol nárok na základe zmluvy o obstaraní záležitostí a na základe ktorej pravidelne vystavovali faktúry spoločnosti.

V pôvodnom konaní v poradí štvrtým rozsudkom zo dňa 29.11.2017 Špecializovaný trestný súd, v spojení s rozsudkom Najvyššieho súdu SR zo dňa 24.01.2019 sp. zn. 5 To/8/2018, uznal obžalovaných JUDr. L. K. a JUDr. A. H. za vinných z trestného činu nepriamej korupcie v spolupáchateľstve podľa § 9 ods. 2, § 162 ods. 2 Trestného zákona účinného do 31.12.2005 aj v tomto skutku.

Na základe dovolania obžalovaného JUDr. A. H. však Najvyšší súd SR v dovolacom konaní rozsudkom zo dňa 25.04.2023 sp. zn. 1TdoV/3/2022 podľa § 386 ods. 1 Trestného poriadku, z dôvodu § 371 ods. 1 písm. g) Trestného poriadku vyslovil, že rozsudkom Najvyššieho súdu SR zo dňa 24.01.2019 sp. zn. 5To/8/2018 a v konaní, ktoré mu predchádzalo bol porušený zákon v neprospech obžalovaného JUDr. A. H., a to v ustanoveniach § 88b ods. 1, § 89 ods. 2, § 97, § 101 ods. 2, § 209 a § 212 Trestného poriadku účinného do 31.12.2005. Zároveň podľa § 386 ods. 2 Trestného poriadku výhradne vo vzťahu iba k obžalovanému JUDr. A. H. zrušil rozsudok Najvyššieho súdu SR zo dňa 24.01.2019 sp. zn. 5To/8/2018, jemu predchádzajúci rozsudok Špecializovaného trestného súdu zo dňa 29.11.2017 č.k. PK-1Tš/21/2005-10525, ako aj všetky rozhodnutia na zrušené rozhodnutia obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením stratili podklad. A nakoniec, podľa § 388 ods. 1 Trestného poriadku Špecializovanému trestnému súdu prikázal, aby vec v potrebnom rozsahu znovu prerokoval a rozhodol.

V odôvodnení dovolacieho rozsudku najvyšší súd skonštatoval, že dovolanie podal len obžalovaný JUDr. A. H., a preto v odôvodnení dovolacieho rozsudku zvýšným dvom odsúdeným (JUDr. L. K. a R. P.) nevenoval bližšiu pozornosť. Na vyslovenie porušenia zákona u obžalovaného JUDr. A. H. bol dovolací dôvod iba podľa § 371 ods. 1 písm. g) Trestného poriadku, hoci obžalovaný v dovolaní argumentoval

aj existenciou dovolacích dôvodov podľa písm. a), písm. b), písm. c), písm. e) ods. 1, § 371 Trestného poriadku.

V súvislosti s vyslovením dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. g) Trestného poriadku sa Najvyšší súd zameril na určenie dôkazov, ktoré bolo možné označiť ako podstatné, hoci obžalovaný JUDr. A. H. v dovolaní namietol zákonnosť viacerých dôvodov, keďže prípadná nezákonnosť menej dôležitých dôkazov by z hľadiska tohto dovolacieho dôvodu nemala žiadnu právnu relevanciu.

Dovolací súd v tejto súvislosti pripomenul, že Špecializovaný trestný súd vinu obžalovaného JUDr. A. H. založil predovšetkým na výpovedi svedka Ing. E. E. a obrazovo-zvukových záznamoch medzi týmto svedkom a obvinenými. Týmto dôkazno-hodnotiacim záverom bol dovolací súd viazaný s tým, že namietanými dôkazmi sa mohol zaoberať len v rovine ich zákonnosti, nakoľko v opačnom prípade by v zmysle § 371 ods. 1 písm. i) vety za bodkočiarkou Trestného poriadku vstupoval do sféry skutkových zistení, ktoré nie je oprávnený skúmať ani meniť.

Obžalovaný JUDr. A. H. vo vzťahu k osobe svedka Ing. E. E. namietol, že vystupoval vo faktickom, nie však v právnom postavení agenta, a preto jeho výpoveď v rámci dokazovania nemala byť použitá.

K tejto argumentácii obžalovaného najvyšší súd v zmysle relevantnej právnej úpravy podľa § 12 ods. 12 a § 88b ods. 1 Trestného poriadku účinného do 31.12.2005 konštatoval, že účelom použitia agenta je odhaľovanie, zisťovanie a usvedčovanie páchatel'ov vybraných trestných činov bez ohľadu na vývojové štádium dotknutého trestného činu, a teda aj po tom, čo došlo k jeho dokonaniu. Uvedené vyplýva jednak zo samotného slova „usvedčiť“, z ktorého treba rozumieť cieľavedomú činnosť zameranú na odstránenie pochybností o spáchanom trestnom čine konkrétnou osobou, ale aj z druhej vety § 88b ods. 1 Trestného poriadku účinného do 31.12.2005, podľa ktorej použitie agenta je prípustné len vtedy, ak zistené poznatky odôvodňujú podozrenie z trestnej činnosti. Inými slovami, svedok nesmie v žiadnom štádiu trestného konania nahrádzať činnosť agenta, z ktorého použitím zákon spája rozhodnutie súdu a spojenie viacerých podmienok.

Aby bolo možné usvedčiť páchatel'a z už dokonaného trestného činu, polícia spravidla správne monitoruje jeho ďalšie páchanie (napr. odovzdanie peňazí pri korupčnom trestnom čine). Ak polícia takto postupuje a oznamovateľ trestného činu s políciou spolupracuje, nemôže v ďalšom konaní vystupovať v procesnom postavení svedka, nakoľko svojimi zmyslami už nevníma len okolnosti nezávislé od jeho vôle ale účelovo predstiera pokračovanie v páchaní trestného činu, a to len preto, aby pomohol policii usvedčiť páchatel'a.

Preto ak polícia mieni po oboznámení korupčného trestného činu monitorovať jeho dokončenie za účelom usvedčenia páchatel'a, je povinná zabezpečiť ustanovenie oznamovateľa takého trestného činu za agenta bez ohľadu na to, či korupčný trestný čin bol už dokonaný. Ak by uvedené neplatilo, účelovo by sa tým obchádzala povinnosť splnenia zákonných podmienok za ustanovenie agenta vrátane vydania na to určeného príkazu, čím by sa ustanovenia § 12 ods. 12 veta za bodkočiarkou Trestného poriadku účinného do 31.12.2005 a podľa § 88b ods. 1 Trestného poriadku účinného do 31.12.2005 v časti o usvedčení páchatel'a stali obsolentnými.

Dovolací súd sumarizujú výpoveď osoby (svedka Ing. E. E.), ktorá podala trestné oznámenie a následne participovala s orgánmi činnými v trestnom konaní na usvedčovaní páchatel'ov bez toho, aby na túto činnosť bola riadne ustanovená za agenta, nie je použiteľná v časti týkajúcej sa poznatkov - okolností, o ktorých sa dozvedela v rámci takéhoto neprocesného pôsobenia a rovnako tak nie sú použiteľné ani ďalšie iné dôkazy, ktoré boli získané obchádzaním zákonných podmienok na použitie agenta, a teda v súvislosti s činnosťou osoby vo faktickom, nie však procesne podloženom postavení agenta.

Na základe týchto skutočností potom dovolací súd prijal záver, že dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. g) Trestného poriadku tak v tejto veci zakladá skutočnosť, že vina dovolateľa obžalovaného JUDr. A. H. bola založená:

- na výpovedi kľúčového svedka Ing. E. E., z ktorej nebola vyčlenená jej nepoužiteľná časť týkajúca sa okolností, ktoré nasledovali po podaní jeho trestného oznámenia dňa 06.02.2004, t.j. po tom, čo začal neprocesným spôsobom spolupracovať s orgánmi prípravného konania,
- na záznamoch z políciou monitorovaných stretnutí svedka Ing. E. E. (v tom čase už spolupracujúceho s orgánmi prípravného konania) s obvinenými z dní 23.02.2004, 03.03.2004, 05.03.2004 a 10.03.2004, ktoré boli získané na základe príkazov tzv. priestorových odposluchov podľa § 88e Trestného poriadku účinného do 31.12.2005.

Nakoľko výpoveď svedka Ing. E. E. v časti týkajúcej sa okolností, ktoré nastali po tom, čo začal neprocesne spolupracovať s orgánmi prípravného konania na usvedčení obvinených, je nepoužiteľná,

dovolací súd považuje otázku, či svedok v rámci tejto svojej činnosti plnil úlohy agenta provokatéra, za irelevantnú.

Hoci pochybenie v súvislosti s vykonaním - oboznámením obsahu záznamov zo sledovania obvinených by samostatne nevedlo k naplneniu dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. g) Trestného poriadku účinného do 31.12.2005 (keďže nešlo o podstatné dôkazy), dovolací súd s ohľadom na skôr prijaté závery, potrebu opätovného prijatia veci a záujem na hospodárnosti konania, považuje za potrebné označiť ich za nezákonné z dôvodu, že boli získané - vyhotovené na základe neuspokojivo odôvodnených, a tým nezákonných príkazov. Napriek tomu, že v § 88d Trestného poriadku účinného do 31.12.2005 sa v príkaze na sledovanie osôb a vecí nevyžadovalo odôvodnenie príkazov, táto požiadavka vyplýva teraz z faktu, že sa ním výrazne zasahuje do práva na súkromie. Uvedené nepriamo vychádza aj z nedávneho nálezu Ústavného súdu SR zo dňa 02.06.2022 sp. zn. III. ÚS 590/2021, ktorým bola posudzovaná kvalita odôvodnenia príkazov na sledovanie osôb a vecí. Rovnako to platí aj na príkaz na vyhotovovanie obrazových, zvukových alebo iných záznamov podľa § 88e Trestného poriadku účinného do 31.12.2005, ktorý tiež musí byť odôvodnený, hoci to zákon nevyžadoval.

Jednotlivé príkazy Krajského súdu Bratislava na sledovanie osôb obvinených ani v jednom odôvodnení neuvádzajú konkrétne skutočnosti, ktoré viedli k ich vydaniu a iba jednou vetou označujú návrh, na základe ktorých boli vydané a následne všeobecne konštatujú nemožnosť zabezpečenia nevyhnutných dôkazov iným spôsobom. V tejto súvislosti dovolací súd uzavrel, že takýto nezákonný zásah nemožno legitimizovať ani dodatočne s ohľadom na jeho výsledky v zmysle frázy „účel svätí prostriedky“. Podľa § 89 ods. 2 prvá veta Trestného poriadku účinného do 31.12.2005 za dôkaz môže poslužiť všetko, čo môže prispieť na náležité objasnenie veci a čo bolo získané zákonným spôsobom z dôkazných prostriedkov. Výkladom opaku, čo nebolo získané zákonným spôsobom, spravidla nemôže byť použité ako dôkaz v trestnom konaní.

Podľa dovolacieho súdu neobstojí ani výhrada obžalovaného týkajúca sa nedostatku právomoci prokurátora, pretože prokurátor Úradu špeciálnej prokuratúry bol plne kompetentný vykonávať jednotlivé úkony tohto trestného konania, lebo na to bol splnomocnený rozhodnutím generálneho prokurátora SR zo dňa 10.02.2004 č.k. VII Gv 8/04-8 podľa § 51 Zákona o prokuratúre.

V súvislosti s námietkami obžalovaného týkajúcich sa zákonnosti záznamov telekomunikačnej prevádzky podľa § 88 Trestného poriadku účinného do 31.12.2005 a súkromných zvukových záznamov vyhotovených svedkom Ing. E. E. vrátane ich prepisov, na ich základe nebolo vôbec založené napadnuté rozhodnutie (v rozsudkoch prvostupňového aj odvolacieho súdu boli vyhodnotené ako nepoužiteľné), a preto ich namietanie obžalovaným nebolo ani potenciálne spôsobilé založiť dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. g) Trestného poriadku.

Záverom dovolací súd konštatoval, že špecializovaný trestný súd po vrátení veci na nový prejednanie a rozhodnutie bude povinný postupovať v intenciách dovolacieho rozsudku najvyššieho súdu pri dôslednom rešpektovaní zásady zákazu zmeny k horšiemu (§ 391 Trestného poriadku). Konkrétne to znamená, že prvostupňový súd bude musieť (iba) opätovne vyhodnotiť celú dôkaznú situáciu, teraz však s výnimkou tých dôkazov, ktoré najvyšší súd označil za nepoužiteľné a na tom základe prijať nové skutkové a právne závery, ktoré nesmú postaviť obžalovaného do menej priaznivej pozície, ako tomu bolo pred podaním dovolania.

Prvostupňový súd za tohto stavu nemal k tomuto skutku k dispozícii žiaden usvedčujúci dôkaz, keďže odsúdený JUDr. L. K. a obžalovaný JUDr. A. H. trestnú činnosť aj v tomto skutku úplne popreli a z celkovo usvedčujúcej výpovede svedka Ing. E. E. musel súd vyčleniť jej nepoužiteľnú časť týkajúcu sa okolností, ktoré nastali po podaní jeho trestného oznámenia dňa 06.02.2004, t.j. po tom, čo začal neprocesným spôsobom spolupracovať s orgánmi prípravného konania, teda keď vypovedal práve k tomuto skutku, ktorý sa mal stať 10.03.2004 (výpovede svedka Ing. E. E. v prípravnom konaní zo dňa 07.02.2004 a v nasledujúcich dňoch a tiež na hlavnom pojednávaní k okolnostiam k 1. bodu rozsudku tým zostali nedotknuté a tým zákonné).

Súd tu potom nemohol prihliadnuť ani na usvedčujúce záznamy priestorových odposluchov zo stretnutí svedka Ing. E. E. s odsúdeným JUDr. L. K. a obžalovaným JUDr. A. H. už monitorovaných políciou z dní 23.02.2004, 03.03.2004, 05.03.2004 a 10.03.2004, ktoré boli získané na základe príkazov podľa § 88e Trestného poriadku účinného do 31.12.2005 a aj ktoré dovolací súd označil za získané nezákonne.

Logicky potom prvostupňový súd nemohol prihliadať ani na účinky zaistenia 1.000.000,-Sk (33.193,92 eur) u odsúdeného JUDr. L. K. a obžalovaného JUDr. A. H. pri ich zadržaní dňa 10.03.2004 (na účely usvedčenia obvinených poskytnutých políciou), ani na vykonanú domovú prehliadku v nehnuteľnosti obžalovaného JUDr. A. H. a jej výsledky, teda ani na listinné dôkazy.

Keďže súd vyčerpal všetky možnosti dokazovania k skutku v 2.) bode obžaloby a ani procesné strany žiadne dôkazy nenavrholi, za týchto okolností potom dospel k záveru, že nebolo dokázané, že tento skutok spáchal obžalovaný JUDr. A. H., a preto ho podľa zásady in dubio pro reo spod obžaloby prokurátora Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry SR zo dňa 14.12.2005 č.k. VII Gv 8/04-404 pre skutok v 2.) bode obžaloby, právne kvalifikovaný ako trestný čin prijímania úplatku a inej nenáležitej výhody vo forme spolupáchateľstva podľa § 9 ods. 2, § 160a ods. 1 Trestného zákona účinného do 31.12.2005, podľa § 226 písm. c) Trestného poriadku účinného do 31.12.2005 oslobodil.

Výroky rozsudku o vine, treste a o oslobodení spod obžaloby boli prijaté pomerom hlasov 3:0. spoločným konaním priamo inému poskytol úplatok za to, že bude svojim vplyvom pôsobiť na výkon právomoci osoby uvedenej v § 160a Trestného zákona účinného do 31.12.2005,

Poučenie:

Do ôsmich dní od doručenia odpisu rozsudku možno proti nemu podať na Špecializovanom trestnom súde odvolanie.